

Giới thiệu Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào

Quần Quần Hữu Yêu chính là tác giả của tựa truyện teen hot mang tựa đề Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào. "Khẩu vị của người này rất cuộc nặng đến bao nhiêu vậy, cái này cũng bỏ vào miệng được à?"

Tỉnh lại từ sau giấc ngủ, cô nhìn chính mình trong gương đầu xăm nốt giống như quỷ, cảm giác như nhìn thêm một giây nữa đều cay đôi mắt.

Trước khi sống lại, cô yêu một lòng Cố Việt Trạch, sau đó lại hận anh ta đến thấu xương.

Đời trước nào cô bị cửa kẹp nên mới không muốn lấy một ông xã tuyệt sắc, lại bị đôi cận nam tiện nữ hãm hại, bị người bạn thân nhất tẩy não, dẫn đến truyện kết cục là chúng bạn xa lánh.

Đời này mặc cho các người trâu bò rấn rết trăm phương nghìn kế, muốn cô ly dị, nhường đi ngôi vị phu nhân, cô sẽ thoát khỏi số phận bị thảm. Ngượng ngừng quá ~~, chỉ số thông minh của bản tiểu thư đã lên đây rồi nhé!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Còn Trốn Sao?

Diệp Oản Oản mở mắt.

Đôi mắt là đôi môi khiến cho cô sợ hãi đến ngay cả linh hồn đều run rẩy con người.

"A--"

Đôi tay tái nhợt của cô gái đột nhiên cảm cái chặn ngăn chặn vật dưới thân thể.

Cảm giác tê liệt thống khổ, rốt cuộc bản thân vẫn sống sờ sờ mà vẫn phải trải qua một lần nữa.

Chẳng lẽ nơi này là Địa Ngục sao?

Tại sao, rõ ràng cô đã chết, nhưng lại trở về nơi ày, trở lại bên cạnh tên ác ma này?

Trong đầu của cô lập tức bị nhiệt độ nóng bỏng của người đàn ông bốc hơi lên đến hỗn loạn tung bùng, theo bản năng chống cự, "Đừng đụng vào tôi!"

Động tác của người đàn ông ngưng lại một hồi, ngay sau đó giống như bị đụng vào vảy ngược, khuôn mặt giống quỷ lệ khát máu nhất thời u ám, môi mỏng lạnh giá tàn nhẫn cắn xé đi xuống, giống như muốn nuốt hết máu và xương của cô vào bụng.

Diệp Oản Oản bị đau đến không có cách nào suy nghĩ bất cứ chuyện gì, chỉ có thể vô ý thức làm bầm," Tại sao... tại sao là tôi... Tư Dạ Hàn... Tại sao nhất định phải là tôi..."

"Bởi vì, tôi chỉ cần em."

Bên tai truyền tới thanh âm trầm thấp của người đàn ông, giống như gong xiêng, ngay cả linh hồn của cô cũng đồng thời bị giam cầm.

Nghe câu trả lời của người đàn ông cùng kiếp trước giống nhau như đúc, Diệp Oản Oản hoàn toàn lâm vào hôn mê.

...

Thời điểm mở mắt ra lần nữa, bên ngoài cửa sổ đã từ đêm tối biến thành ban ngày.

Trong không khí tràn ngập một cổ mùi hoa, ánh mặt trời ấm áp xuyên qua chấn song rơi , khiến cho tâm tình của con người không tự chủ thanh tỉnh lại.

Nhưng mà, một giây kế tiếp, Diệp Oản Oản đột nhiên thần kinh căng thẳng.

Cảm giác áp bách mạnh mẽ theo người đàn ông tỉnh lại ở toàn bộ bên trong không gian lan tràn.

Bên hông đột nhiên bị một cánh tay nắm chặt, cô giống như là gối ôm, bị ôm vào trong ngực của người đàn ông.

"Còn muốn trốn sao?"

Bên tai truyền tới thanh âm làm cho người ta rợn cả tóc gáy.

Theo bản năng muốn sống, Diệp Oản Oản lập tức lắc đầu một cái.

Cũng không biết người đàn ông có tin cô hay không, ánh mắt ở trên mặt của cô dừng lại một cái, chợt kéo cô đến hôn môi của cô, cầm của cô, cổ. . .

00:00

Hơi thở nóng bỏng thô nặng chôn ở trong cổ của cô, tùy thời khắc đều có thể tản ra tín hiệu nguy hiểm.

Diệp Oản Oản giống như nai con bị cắn, không dám làm một cử động nhỏ nào.

Không biết qua bao lâu, người đàn ông rút cuộc thả lỏng cô ra.

Một giây kế tiếp, Diệp Oản Oản đẩy mắt đung vào một hình ảnh vô cùng kiều diễm.

Người đàn ông lấy thân thể nửa trần xuống giường, tia phản quang buộc vòng thân thể thon dài cùng hông gầy của anh.

Cảnh sắc như vậy chỉ có một cái chớp mắt, người đàn ông liền nhặt quần áo ở bên mép giường, những ngón tay thon dài cẩn thận cài chiếc nút áo sơ mi được mang tới viên thứ nhất.

Rõ ràng trước đây còn tàn bạo giống như dã thú, vậy mà giờ khuôn mặt lại tuấn mỹ như vậy, lạnh như băng không nhiễm một tia khói lửa nhân gian.

Cho đến khi thanh âm đóng cửa vang lên, dây thần kinh căng thẳng cuối cùng sắp gãy mất của Diệp Oản Oản mới buông lỏng xuống.

Rất cuộc có thể xử lý tình cảnh của chính mình vào lúc này.

Cô chậm rãi đánh giá trang trí bốn phía, cùng với chính mình ở trong gương trên bàn trang điểm đối diện——

Cô gái trong gương môi son màu đen bị gặm nhấm đến chỉ còn sót lại một chút ám sắc, phấn trang điểm trên mặt đã bị nước mắt và mồ hôi tẩy đi, thân thể phủ đầy dấu tím bầm cùng vết hôn, cuối cùng là một mảng hình xăm máu tanh kinh khủng.

Bộ dáng này, rõ ràng là cô khi hai mươi tuổi!

Khi đó, vì muốn né tránh Tư Dạ Hân, cô đã cố ý đem chính mình biến thành cái bộ dạng xấu xí chán ghét này.

Cô sống lại. . . Thật sống lại. . .

Trong phút chốc, sự sợ hãi to lớn và tuyệt vọng cơ hồ làm cô hít thở không thông.

Tại sao. . .

Tại sao lại muốn cho cô trở lại bảy năm trước!

Cho dù chết, cô cũng không muốn lại trở lại nơi này, trở lại bên tên ma quỷ này bên người.

Cô nhớ rõ, đây là lần đầu tiên cô cùng Tư Dạ Hân phát sinh quan hệ, mà sau đó vô số buổi tối, nàng đều bị hành hạ đến sống không bằng chết.

Cô bị nhốt ở nơi này, mất đi người yêu, thân nhân, mất đi tôn nghiêm, mất đi tự do, mất đi hết thảy.

Hết thảy các thứ này, chẳng lẽ cô còn phải lần nữa trải qua một lần nữa?

Không, nếu ông trời cho cô cơ hội làm lại một lần nữa, cô nhất định phải thay đổi hết thảy mọi thứ!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Xuống Được Đến Miệng

A. . .

Nhưng mà, thay đổi, cô phải thay đổi như thế nào đây?

Tư Dạ Hàn quyền thế ngút trời, bóp chết cô còn dễ hơn so với bóp chết một con kiến, thứ mà anh ta đã muốn muốn, tuyệt đối không có gì là không thể chiếm được.

Diệp Oản Oản hít sâu một hơi, bức lui sợ hãi trong thân thể đối với người đàn ông kia.

Nhất định sẽ có biện pháp!

Ít nhất cô đã không phải là thiếu nữ ngu ngốc, ngu xuẩn của bảy năm trước mặc cho người khác định đoạt.

"Trời ơi! Oản Oản. . ." Bên tai đột nhiên truyền tới một tiếng kêu kích động.

Nghe được cái âm thanh quen thuộc này, sống lưng Diệp Oản Oản nhất thời cứng đờ, ánh mắt lạnh như băng thẳng hướng cửa nhìn.

Ngay sau đó, liền thấy được gương mặt mà cô đến chết cũng không thể nào quên được.

Giương mặt quỵến rũ mê người để cho cô không chút nào đề phòng ——

Chính là người bạn thân nhất của cô vào kiếp trước!

"Oản Oản, Tư thiếu anh ta tại sao có thể đối với cậu làm như vậy!" Thẩm Mộng Kỳ xông tới, nắm tay của cô, ánh mắt khiếp sợ rơi vào đệm giường xóc xếch cùng thân thể trần đầy dấu vết tím bầm của cô.

Đôi mắt của Diệp Oản Oản, nhìn bàn tay của mình bị bóp đến đau nhức, lần này, cô không có bỏ lỡ đáy mắt của Thẩm Mộng Kỳ lóe lên một tia căm ghét cùng ý cười trên nỗi đau của người khác.

"Oản Oản, cậu làm sao vậy? Cậu không sao chứ! Oản Oản cậu đừng làm mình sợ nha!" Thẩm Mộng Kỳ thấy ánh mắt của Diệp Oản Oản quý dị, cho là cô bị đã kích, nóng nảy không dứt lời.

Diệp Oản Oản thân nhiên mà rút tay mình về, lắc đầu: "Không việc gì."

Năm đó, việc cô bị Tư Dạ Hàn hành hạ đến thảm như vậy, cũng không thể nào bỏ qua công lao của Thẩm Mộng Kỳ.

Những chuyện của cô và Tư Dạ Hàn, cô không dám nói cho bất luận kì ai biết, chỉ nói cho một mình Thẩm Mộng Kỳ, coi cô ta là người bạn mà bản thân tin nhiệm nhất, cũng không biết. . .

Thẩm Mộng Kỳ lại đối với Tư Dạ Hàn tồn tâm tư như vậy, đã sớm mơ ước tới vị trí Tư thiếu phu nhân, ngoài mặt là đang giúp cô, nhưng thật ra là lợi dụng cô để đến gần Tư Dạ Hàn, hơn nữa khắp nơi khiêu khích quan hệ giữa cô và Tư Dạ Hàn, để cho mỗi ngày cô đều bị Tư Dạ Hàn hành hạ dưới con thịnh nộ đến sống không bằng chết.

Mà cô thậm chí không phát giác ra gì cả, mà còn cảm tạ ân đức Thẩm Mộng Kỳ vì bản thân "Xuất mưu bày kế".

Nhìn lấy chính mình trong gương, Diệp Oản Oản không khỏi cười khổ.

Thật ra thì chính Thẩm Mộng Kỳ thay cô nghĩ ra cái chủ ý "Giả xấu" này, mà cô lại còn đồng ý.

Bất kể người khác thấy thế nào, chỉ cần có thể để cho Tư Dạ Hàn chán ghét cô liền làm tất cả.

Nhưng mà, cô như thế nào cũng không ngờ tới, ngay cả khi cô trong cái bộ dáng như quý này, Tư Dạ Hàn đều đang có thể nuốt được đến miệng.

"Cậu như vậy rồi còn không sao! Oản Oản, cậu đừng lo lắng, mình nhất định sẽ giúp cho cậu!" Thẩm Mộng Kỳ làm bộ dáng tình thâm nghĩa trọng.

Diệp Oản Oản trong lòng dâng lên một cái nụ cười lạnh, a, quả nhiên lại đến rồi.

Kiếp trước Thẩm Mộng Kỳ cũng là như vậy, giả bộ trượng nghĩa mà nghĩ cách giúp cô rời đi, còn cố ý đi tìm Cố Việt Trạch hỗ trợ.

Kết quả cuối cùng là, Thẩm Mộng Kỳ đã sớm lúc không có ai bán đứng cô, đem tin tức cô muốn cùng Cố Việt Trạch "Bỏ trốn" nói cho Tư Dạ Hàn.

Chuyện này cũng khiến cho quan hệ giữa cô cùng Tư Dạ Hàn càng thêm gay gắt, khiến cho tính tình của Tư Dạ Hàn càng nóng nảy khó chịu, đối với ham muốn chiếm đoạt làm của riêng càng đáng sợ hơn, mà cô cũng hoàn toàn mất đi tự do. . .

Lấy năng lực của cô bây giờ, cùng Tư Dạ Hàn cứng đối cứng không khác nào đi tìm chết.

Hết lần này tới lần khác kiếp trước cô lại quật cường đến chín trâu tám hổ đều kéo không trở lại, đối với lời nói của Thẩm Mộng Kỳ thì nói gì nghe nấy, một lần lại một lần mà bẻ đầu chảy máu.

Thù lớn của Diệp gia chưa trả, ba mẹ còn đang chờ cô về nhà, cô còn muốn đem anh trai từ trên kỳ đồ* kéo trở về, chuyện cô cần làm còn rất nhiều.

(*) mình cũng không biết kỳ đồ là gì nữa, ai biết nhớ nói để mình chỉnh sửa nha.

Nhưng điều kiện đầu tiên là cô phải lấy lại được tự do.

Cô sẽ làm dịu đi quan hệ giữa mình và Tư Dạ Hàn, tuyệt đối không thể làm tiếp bất kỳ chuyện gì có khả năng chọc giận anh ta, tự tạo cho mình một địch nhân đáng sợ.

"Oản Oản, cậu nhớ đợi mình!" Thẩm Mộng Kỳ tự mình nói với cô một đồng lời nói hư tình giả ý, liền rời đi.

Sau khi Thẩm Mộng Kỳ rời đi, trên vẻ mặt bất lực yếu ớt của Diệp Oản Oản nhất thời hóa thành lạnh lùng cùng chết lặng.

Mới vừa giết giây cô chạy trốn một lần không được, lại bắt đầu bày ra lần thứ hai, xem ra là không đưa cô vào chỗ chết là không bỏ qua.

Vậy thì nhìn một chút. . .

Lần này rốt cuộc mới là ai chết!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Vị Hôn Phu Trước.

Đào mất đã là ba ngày sau.

Ba ngày này, phần lớn thời gian Diệp Oản Oản đều ngủ và sửa sang lại trí nhớ của kiếp trước.

Tư Dạ Hàn cùng kiếp trước vẫn như thế, suốt ba ngày cũng không thấy xuất hiện, từng người làm trong phòng đều cắm đầu vào công việc, cực ít khi nói chuyện với cô, thậm chí ngay cả ánh mắt cũng không dám đối mặt với cô.

Nhà ở lớn như vậy, nhưng lại giống như một ngôi mộ.

Diệp Oản Oản thay đổi quần áo ngủ, liếc nhìn thời gian trên đồng hồ, sau đó xuống lầu hướng trong sân đi tới.

Ánh trăng tối nay rất đẹp, gió mát hiu hiu, để cho nhà tù âm trầm kinh khủng trong trí nhớ cũng không đáng sợ như vậy.

Thật ra thì, vườn nhà này cảnh trí thật tốt, dù sao cũng là Tư Dạ Hàn tự mình thiết kế, mời cả đoàn đội kiến trúc sư cao cấp của thế giới, còn nằm ở vị trí phong thủy bảo địa tốt nhất Đế Đô, hao tốn thời gian năm năm mới hoàn toàn làm xong.

Chỉ tiếc, kiếp trước đừng nói thương thức, đối với cái nhà tù nhốt bản thân, cô chỉ có căm ghét, chỉ muốn đem nó phá hủy hoàn toàn.

Có thể thấy, đập vào mắt là một mảng lớn cỏ cây bị thiếu hụt, cố ý dùng kéo cắt toàn bộ vườn hoa, cái ao cũng một mảnh đục ngầu... Những thứ này đều là "Kiệt tác" của cô.

"Oản Oản..."

Lúc này, một thanh âm quen thuộc đột ngột vang lên trong gió đêm.

Diệp Oản Oản thu hồi ánh mắt trên một bụi hoa hồng khô héo, ngược mắt nhìn phía phát ra âm thanh truyền tới.

Chỉ thấy đối diện ánh sáng mờ tối, một nam nhân mặc một bộ âu phục dự tiệc chế tác riêng xa hoa cao cấp đắt tiền, mặt mũi sâu thẳm tuấn đạt, khí độ bất phàm.

Không thể không thừa nhận, chỉ cần gương mặt cùng một thân khí độ này, Cố Việt Trạch quả thật đem cô mê đến thần hồn điên đảo.

Chẳng qua là, nếu đem so sánh cùng với tên yêu nghiệt Tư Dạ Hàn, trong nháy mắt liền lộ ra nhạt nhẽo rồi.

Cố Việt Trạch đứng cách cô mấy bước, nhìn cô một cái, chân mày nhất thời không dễ phát hiện mà nhíu lại.

Diệp Oản Oản phát hiện một cái phản ứng nhỏ xíu này của anh ta, vì vậy tròn mắt liếc nhìn lối ăn mặc này của mình.

Giờ phút này cô vẫn mặc bộ chủ lưu kim loại nặng, trên mặt vẽ nùng trang hù chết người.

Bởi vì trong tủ quần áo của cô căn bản không có quần áo bình thường, vì vậy cô mới thần thần giữ nguyên hình tượng khi trước, cũng coi là tránh cho chính mình trong thời gian ngắn có thay đổi quá lớn, đưa tới nghi ngờ không cần thiết.

Cố Việt Trạch ánh mắt lạnh lùng nhìn chăm chăm cô, trên khuôn mặt anh tràn đầy thất vọng, "Oản Oản! Em làm sao có thể tự cam đoạ lạc như thế, đưa đi lên cửa mặc cho người ta làm nhục!"

Tự cam đoạ lạc?

Diệp Oản Oản cẩn thận tỉ mỉ lấy bốn chữ này, lòng tràn đầy tự giễu.

Kiếp trước, cả trái tim cô đều đặt trên người của anh ta, vì để bảo vệ thân thể trong sạch, không tiếc đem mình biến thành bộ dạng người không ra người quỷ không ra quỷ này.

Kết quả, chỉ đổi được một câu "Chìm vào đoạ lạc" của anh ta.

Cô biết Thẩm Mộng Kỳ nhất định sẽ không ở trước mặt Cố Việt Trạch nói lời khen cô, nhưng nếu anh ta còn có một chút tình ý với cô, thì cũng không thể chỉ tin tưởng lời nói một phía của Thẩm Mộng Kỳ.

Nghĩ tới đây, Diệp Oản Oản đang muốn mở miệng, sống lưng đột nhiên dâng lên một trận lạnh lẽo.

Tư Dạ Hàn. . .

Lúc này anh ta đang ở gần đây!

Cô cơ hồ là phát giác được hơi thở của người đàn ông kia theo bản năng.

Kiếp trước cô căn bản cũng không biết Tư Dạ Hàn ngay tại đây âm thầm nhìn thấy, nghiêm nghiêm thật thật cảm sùng cho Tư Dạ Hàn, khiến cho tất cả cơn ác mộng của cô bắt đầu. . .

Diệp Oản Oản nhẹ nhàng thở phào một cái, cường ép làm cho mình coi thường sự tồn tại của Tư Dạ Hàn, ánh mắt lãnh đạm nhìn về phía người bên ngoài mạnh bên trong yếu Cố Việt Trạch, khẽ cười một tiếng nói, "Không biết Cố công tử bây giờ là lấy thân phận gì hỏi tôi? Vị hôn phu trước của tôi? Hay là. . . Chồng của chị tôi?"

Nghe được Diệp Oản Oản rõ ràng mang theo giễu cợt hỏi ngược lại, Cố Việt Trạch sắc mặt trầm xuống, "Oản Oản, anh biết em oán trách anh, nhưng anh cũng là thân bất do ki, cho dù như thế nào, em biến thành bộ dáng như ngày hôm nay, anh cũng có trách nhiệm, bây giờ em lập tức đi theo anh, anh đưa em rời khỏi Đế đô!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Chết Dưới Hoa Mẫu Đơn

Kiếp trước, Diệp Oản Oản chỉ cảm thấy chính mình thất thân là việc có lỗi với Cố Việt Trạch, đối với những lời khó nghe kia của Cố Việt Trạch một câu cũng không có phản bác, nghe anh ta nói là bắt đắ dĩ cô liền hoàn toàn tha thứ, biết được anh ta đến là cùng mình rời đi, càng cảm động không thôi, cảm thấy trong lòng của anh ta vẫn có mình.

Đơn giản là đại đột đến đáng thương.

Nào ngờ, đây bất quá là lòng tự ái của đàn ông đang tác quái mà thôi.

Cô dù gì cũng từng là vị hôn thê của Cố Việt Trạch anh, nhưng bây giờ đã là tình nhân của Tư Dạ Hàn, loại chuyện này nếu để truyền ra ngoài, thì mặt mũi của anh ta sẽ bay đi hướng nào?

Ngay lúc Cố Việt Trạch nói cho với đi với anh ta trong nháy mắt, Diệp Oản Oản rõ ràng cảm thấy nhiệt độ bốn phía đột nhiên lạnh xuống.

Ngay tại góc tối cách Diệp Oản Oản mấy bước.

Mặt mũi người đàn ông cùng bóng đêm hòa làm một thể, quanh thân lệ khí mát không chế mà tàn phá, giống như một giây kế tiếp sẽ đem người xoắn nát, cắn nuốt đến ngay cả xương cũng không còn.

Phụ tá Hứa Dịch đứng bên cạnh Tư Dạ Hàm giờ phút này mồ hôi như mưa xuống, hai chân không ngừng run lên.

Cái kẻ phá hoại đời người này, lại tìm tới phụ nữ của lão đại cùng đã nam nhân bỏ trốn trong đêm để cảm sùng anh ta!

Từ khi Diệp Oản Oản bắt đầu xuất hiện bên cạnh lão đại, những thủ hạ bọn họ không có một ngày nào tốt, lão đại một khi phát hỏa, bọn họ tất cả đều muốn gặp họa theo.

Mà người phụ nữ này am hiểu nhất chính là chọc giận Tư Dạ Hàn.

Lần này cấp bậc lửa giận cũng khác người, đủ để đem toàn bộ Đế Đô đều đốt thành tro bụi!

Hứa Dịch tuyệt vọng nhắm mắt một cái, không cần nhìn anh ta cũng có thể nghĩ tới, tiếp theo đỉnh đầu lão đại sẽ có bao nhiêu xanh. . .

Cố Việt Trạch thấy Diệp Oản Oản bất động, thần sắc lộ ra một chút không kiên nhẫn, trực tiếp đưa tay về phía cô, muốn kéo cô đi.

Diệp Oản Oản nhảy bèn mà lui về sau một bước, tránh để đối phương đụng chạm.

"Oản Oản?" Cố Việt Trạch cau mày.

Diệp Oản Oản thần sắc lạnh lùng: "Cố Việt Trạch, em có nói là em muốn đi theo anh sao?"

Trong ánh mắt của Cố Việt Trạch mang theo sự thương hại: "Oản Oản, loại người có thân phận như Tư Dạ Hàn, chẳng qua là đùa với em, chơi đùa mà thôi, em cần gì phải vì trả thù anh, cứ như vậy lãng phí chính mình!"

Trong ấn tượng, Diệp Oản Oản đối với anh là yêu đến chết đi sống lại, hơn nữa từ trước đến giờ đối với anh là nói gì nghe nấy, cho nên Cố Việt Trạch chỉ coi là bởi vì cô muốn tạo sự chú ý với anh.

"Lãng phí chính mình?"

Diệp Oản Oản phảng phất như nghe được một trò cười, cười lạnh mở miệng nói, "Tư Dạ Hàn có tiền hơn anh, có quyền hơn anh, giá trị nhan sắc hơn anh, đáng người cũng hơn anh, coi như là ngủ với anh ta một lần, cũng mạnh hơn với anh cả đời! Ai cho anh tự tin nói ra những lời này?"

"Em. . ." Cố Việt Trạch hoàn toàn không nghĩ tới Diệp Oản Oản sẽ nói ra lời như vậy, sắc mặt thoáng cái trầm xuống.

Cùng lúc đó, trong góc tối có một người khác quanh thân đã bị khí tức điên cuồng tàn phá bừa bãi, lại giống như đã thú được vuốt lông, bỗng nhiên yên tĩnh lại.

Còn khuôn mặt của Hứa Dịch thì như được sống sót sau tai nạn, kinh ngạc không thôi mà nhìn về phía Diệp Oản Oản.

Vị Diệp tiểu thư này, hôm nay sao lại khác thường như vậy?

Cái này hoàn toàn không giống như lời cô có thể sẽ nói ra, không phải là cô yêu Cố Việt Trạch đến chết đi sống lại sao?

Hắn là không kịp chờ đợi đi theo Cố Việt Trạch bỏ trốn mới đúng chứ!

Chẳng lẽ chẳng qua là dục cảm cố tưng?

Cố Việt Trạch lần này là thật sự nổi giận, giọng nói vô cùng lạnh lùng nghiêm nghị mà cảnh cáo: "'Oản Oản, em đừng đùa bỡn tính khí của trẻ con cùng anh, Tư Dạ Hàn âm độc hung tàn hung ác, thích giết chóc thành tánh, em có biết thủ hạ của anh ta đánh bao nhiêu mạng người hay không? Lưu lại loại người này bên người, em không muốn sống nữa sao!"

Đối với lời nói cảnh cáo kịch liệt của Cố Việt Trạch, Diệp Oản Oản chẳng qua là lười biếng ngáp một cái, một giây kế tiếp, đuôi mắt hơi nhúu mà liếc đi qua, sâu xa nói, "Vậy thì như thế nào, chết dưới hoa mẫu đơn, thành quỷ cũng phong lưu"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương không tên

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\).Net](http://EbookFull(cham).Net).

Chương 5: Khẩu Vị Nặng

Trong góc tối , Hứa Dịch lặng người : "!!!"

Mẫu...Hoa mẫu đơn !!!!

Ta đi ! Diệp tiểu thư hôm nay có chỗ nào khác thường , đầu cô ta dường như có vấn đề rồi ?

Lại dám đem lão đại ví dụ thành hoa mẫu đơn!

Mặc dù gương mặt đỏ của lão đại đúng là đẹp không tưởng tượng nổi đến nỗi ngay cả người đàn ông nào nhìn thấy hắn cũng đều động tâm . Nhưng người nào càng quen với hắn thì càng rõ người đàn ông này có biết bao nhiêu tàn bạo.

Hứa Dịch dè dặt liếc nhìn lão đại nhà mình , chỉ tiếc hắn hoàn toàn nhìn không ra trong cặp mắt tối tăm kia rốt cuộc đang che giấu tâm tình như thế nào .

Lão đại cái này .... Rốt cuộc anh có tức giận hay không ?

Giờ phút này , Cố Việt Trạch nhìn cô gái trước mắt mặt mũi khó ưa nói lời làm người ta không chịu nổi , rốt cuộc sự nhẫn nại của hắn cũng hết , lạnh lùng nói : " Được.... được ! Cô đã u mê không tỉnh , về sau đừng trách tôi hôm nay không nhắc nhở cô ! Diệp Oán Oán , tôi đối với cô đã hết tình hết nghĩa rồi."

Diệp Oán Oán nhìn bóng lưng Cố Việt Trạch rời đi , vẻ mặt có chút sợ sệt.

Kiếp trước vào lúc này , chờ đợi cô chính là lửa giận ngút trời của Tư Dạ Hàn, lần này cô lại thành công thay đổi quỹ đạo đời người , Cố Việt Trạch rời đi mà Tư Dạ Hàn lại .....

Cổ khí tức quen thuộc kia chẳng biết lúc nào đã biến mất .

Cửa ải này , cô coi như đã qua sao ?

Cô biết tính tình Tư Dạ Hàn xảo quyệt khó lường cho nên Diệp Oán Oán cô không dám xem thường một chút nào . Sau khi hòa hoãn một chút tâm tình Diệp Oán Oán liền quay người hướng phía trong nhà đi tới .

Vừa bước vào phòng khách , một cổ khí tức quen thuộc kia liền chui vào từng lỗ chân lông của cô .

"Đến đây". Trên ghế salon , người đàn ông cả người u ám , ánh mắt không rõ giống như cái lưới ùn ùn bủa vây lấy cô .

Diệp Oán Oán giật mình đứng tại chỗ , đôi chân giống như mọc rễ không tài bước đi nổi.

Mặc dù cô sống lại một lần nữa nhưng đối với người đàn ông này là sự sợ hãi sâu trong tận xương tủy không có cách nào thay đổi.

Nhưng mà , nếu cô muốn thay đổi vận mệnh của mình thì cô nhất định phải ép buộc chính mình phải từ bỏ sự sợ hãi này .

Móng tay Diệp Oán Oán đâm vào lòng bàn tay để giữ mình tỉnh táo , chậm rãi hướng người đàn ông đi tới .

Cô vừa mới tới gần , giây kế tiếp , cô bị kéo ngồi lên đùi người đàn ông , theo sát môi cô chính là môi hắn a .

Đôi môi nhỏ bé run nhẹ , cô dùng sức đè xuống sự rung mình này , hắn ở trên môi cô trần trụi gặm nhấm không buông tha một góc ngách nào .

Diệp Oán Oán không dám làm một cử động nhỏ nào , ép buộc chính mình không được phản kháng .

Chẳng qua nhìn không được nghĩ , hôm nay cô tô son khoa trang hơn so với lần trước , màu sắc cùng trùng độc giống nhau như thế , hắn không ngại làm chứng mất hay sao ? Hôn như vậy không có chút chứng ngại tâm lý nào ?

Cô mười tám tuổi đã bắt đầu nhận biết Tư Dạ Hàn , đến nay đã được hai năm . Trong khoảng thời gian 2 năm này , cô vẫn luôn dùng đủ loại phương pháp cực đoan để che giấu khuôn mặt của mình , luôn suy nghĩ phải làm sao để hắn chán ghét mình .

Sớm biết sẽ là như vậy , cô cần gì phải đem mình giày vò thành bộ dạng người không ra người quý k ra quý.?

Nghĩ tới đây Diệp Oán Oán đột nhiên giật mình .

Cô lại ở trong ngực Tư Dạ Hàn suy nghĩ viễn vông nữa rồi.?

Giật mình một cái , càng khiếp sợ hơn là cô phát hiện cổ mình có chút nặng ,Tur Dạ Hàn ôm nàng ở trong ngực như đang ôm gối , chẳng biết lúc nào mạng đầu của mình đặt ở trên cổ cô . Hô hấp nóng bỏng liền phun ra ở cái cổ nhạy cảm của cô đều đặn mà lâu dài

Lại hình như là ngủ thiếp đi...

Diệp Oán Oán nào dám lên tiến . Cô chờ đến hơn nửa giờ Tur Dạ Hàn còn chưa có chút động tĩnh , mới thử thăm dò gọi một tiếng : " Tur Dạ Hàn .... "

Người đàn ông vẫn không có chút động tĩnh nào.

Cô rút cuộc chắc chắn Tur Dạ Hàn đúng là đã ngủ thiếp đi.

Cách đó không xa , bởi vì Hứa Dịch không an tâm đứng đợi ở cửa nên đã đi vào nhìn thấy một màn như vậy , hai mắt tròn to như thể nhìn thấy chuyện khó mà tin nổi như vậy

Diệp Oán Oán cũng rất là kinh ngạc.

Bởi vì cô nhớ rõ , Tur Dạ Hàn có bệnh mất ngủ cực kì nghiêm trọng , mà thể chất của hắn có tính kháng được cực mạnh nên có rất nhiều loại thuốc đối với hắn đều không có tác dụng. Mỗi lần chìm vào giấc ngủ , hắn phải cần bác sĩ tâm lý chuyên nghiệp tiến hành thôi miên.

Bết bát hơn là người đàn ông này có tinh thần lực dị thường biến thái , tâm lý phòng ngự cũng cực mạnh rất khó bị thôi miên . Nếu gặp phải thời điểm tâm tình của hắn không tốt thì thôi miên cũng không có chỗ dùng.

Tur gia đã mời cho hắn biết bao nhiêu bác sĩ giỏi nhưng cũng không có cách nào chữa khỏi , cũng biểu thị nếu tình huống không có chuyển biến tốt thì hắn sẽ không sống khỏi qua ba mươi tuổi.

Kiếp trước , hy vọng chống đỡ lớn nhất của cô là chống đỡ đến khi hắn ba mươi tuổi.

Chẳng qua là không nghĩ tới ; cô thể nhưng lại chết trước mặt của Tur Dạ Hàn.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mời Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Trở Về Làm Chính Mình

Diệp Oán Oán thấy vẻ mặt phẳng phất như là gặp quý của Hứa Dịch , cô há miệng muốn nói , thì Hứa Dịch vội vàng ra dấu chó có lên tiếng cho cô . Sau đó lại chấp tay thành cầu , dùng khẩu hình miệng mở miệng nói : Cứu gia đã ba ngày không ngủ rồi !

Ba ngày không ngủ ?

Chẳng lẽ hắn vì chuyện cô muốn bỏ trốn nên tức giận đến nỗi không ngủ được .

Trong hai năm qua , cô chưa bao giờ buông tha suy nghĩ việc tìm cách rời đi , lần này cô suýt chút nữa là thành công rồi khỏi hắn , chỉ thiếu một chút nữa là cô có thể leo lên chiếc thuyền kia đi ra nước ngoài .....

Mà giá tiền cũng rất là đắt a.

Trước đây mặc dù Tur Dạ Hàn ép buộc cô ở bên cạnh hắn , nhưng lại chưa bao giờ chạm vào cô , ba ngày trước là lần đầu tiên a.

Đây cũng là lí do tại sao cô phải nguy trang cho mình .

Bên này Hứa Dịch vừa mới thở phào nhẹ nhõm thì một trận chuông điện thoại di động vang lên phá vỡ sự an tĩnh trong phòng khách thật giống như sấm nổ bên tai vậy.

Hứa Dịch bị dọa đến hồn phi phách tán , thiếu chút nữa vứt luôn cái điện thoại , liền vội vàng trực tiếp ấn xuống nút tắt máy.. Nhưng đã muộn rồi ....

Cái tên đại ma đầu nào đó quả nhiên đã bị đánh thức , chậm rãi mở mắt ra , trong đôi mắt ấy hiện lên sự trống rỗng không có tia cảm tình nào cả . Lúc này nhìn về phía hắn càng giống như đang nhìn một vật chết . Máu trong người của Hứa Dịch dường như bị đóng băng lại .

Diệp Oán Oán cũng bị hù dọa cho khiếp sợ.

Tur Dạ Hàn thức dậy đáng sợ đến kinh khủng , nếu hắn đang ngủ giờ mà bị đánh thức vậy đơn giản đó chính là ngày tận thế.

Hứa Dịch đang lòng dạ rối bời thì Diệp Oán Oán theo bản năng đưa tay ra bịt ánh mắt của Tur Dạ Hàn lại sau đó một tay khác đem đầu của Tur Dạ Hàn

trở về vai mình đồng thời ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc mềm mại của người đàn ông ." Không có việc gì .... ngủ tiếp đi !"

Một giây trôi qua .....

Hai giây trôi qua .....

Ba giây trôi qua.....

Từ Dạ Hàn không có bất cứ động tĩnh nào .

Lại đợi một hồi , Diệp Oản Oản mới dè dặt đem cái tay đang che mắt Từ Dạ Hàn rút trở về sau đó nhìn thấy người đàn ông đang yên tĩnh nhắm hai mắt , lâm vào ngủ say.

Máu trong người Hứa Dịch rốt cuộc có thể chảy xuôi được rồi . Cả người thiếu chút nữa mệt là , ánh mắt nhìn về phía Diệp Oản Oản mang theo phần cảm kích

Diệp Oản Oản vẫn cứ giữ nguyên tư thế đó suốt một đêm

Cô không biết mình lúc nào thì ngủ thiếp đi , đợi lúc cô tỉnh lại thì trời đã sáng mà cô lại đang nằm trên chiếc giường lớn trong phòng ngủ chính , trong phòng cũng không thấy bóng dáng của Từ Dạ Hàn .

Diệp Oản Oản dụi dụi con mắt ngời dậy kết quả là dụi vào lông mi giả cùng với đôi mắt trang điểm.

Có cô gái nào mà không thích trang điểm mà không hề biết nếu không tẩy trang trước khi đi ngủ thì sẽ làm hại da mặt. Có thể hai năm qua cô chưa từng tháo trang sức trước khi đi ngủ . Bây giờ mới biết được làm như vậy cũng vô ích , cô ngược lại có cảm giác được giải thoát.

Cô rốt cuộc cũng có thể trở về làm chính mình rồi..

Mười tám tuổi là độ tuổi đẹp nhất của mọi cô gái mà hai năm qua cô đã cơ hồ quên mất diện mạo thật của chính mình .

Đầu tiên trên người cô đều là mảng lớn những hình xăm máu tanh khinh khủng. Cũng may ban đầu cô sợ đau , không có nghe lời Thẩm Mộ Kỳ đi kiểm mấy loại xăm lâu dài , cho nên mấy hình xăm trên người cô có thể dùng nước thuốc là có thể tẩy sạch đi .

Diệp Oản Oản tìm thật lâu cuối cùng cũng tìm thấy lọ nước thuốc để trong cái hộp lẫn trong những đồ vật khác . Sau đó nắm lấy nước thuốc , dầu tẩy trang , bông tẩy trang lại mang theo cái hộp mặt nạ dưỡng da trước đây mà Từ Dạ Hàn tiện tay đưa cho cô rồi tiến vào phòng tắm.

Đầu tiên cô đem bảy tám cái bông hoa tai nặng trĩu gỡ xuống sau đó dây chuyền giống như xích chó ở trên cổ cũng được tháo xuống tiếp theo là tháo trang sức các loại . Cuối cùng cô mang nước thuốc đổ vào bồn tắm, đem thân thể mình ngâm vào trong.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Tối Hôm Qua Làm Gì Rồi Sao?

Editor: Cẩm Tiên (Pi xđ :))

Dưới tác dụng của nước thuốc, hình xăm trên người lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được bắt đầu chậm rãi hòa tan.

Diệp Oản Oản ngâm mình ở trong nước nóng, ở trên mặt đắp một mảnh mặt nạ dưỡng da, sau đó nhắm mắt lại nghỉ ngơi một hồi.

Chờ lúc tỉnh lại, nước trong bồn tắm đều đã thay đổi màu sắc, một mảnh đen nhánh đục ngầu.

Mà thân thể của cô. . .

Sau khi không có hình xăm che chắn, đã hoàn toàn lộ ra diện mạo thật sự.

Cô làm cái loại hình xăm này tạm thời đối với da thịt không có tổn hại, ngoại trừ khối hình trắng lười liềm màu đỏ chỗ ngực kia, toàn thân của cô trên dưới không có một chút tỳ vết nào, giống như khối Dương Chi Ngọc(*) thượng hạng, ôn nhuận nhẵn nhụi, lại như tuyết trắng chồng chất dưới ánh trăng, trắng nõn trong sáng.

Trước khi sống lại, cô thậm chí dưới xung động đi làm hình xăm vĩnh viễn, như vậy hình xăm đi theo cô suốt bảy năm, cho nên cô đã có bảy năm không biết thân thể của mình rốt cuộc là bộ dáng gì.

Giờ phút này thấy nguyên bản bộ dáng của nó, ngay cả chính cô đều có chút kinh ngạc, da của cô lại tốt như vậy.

Cộng thêm hôm nay cô mới hai mươi tuổi, vốn là độ tuổi cô gái có da thịt cao nhất.

Sau khi kéo xuống mặt nạ dưỡng da trên mặt, Diệp Oản Oản đem nước dơ trong bồn tắm nước xả đi, lại rửa sạch thân thể một lần nữa.

Thay đồ tắm, ngồi ở trước mặt bàn trang điểm, Diệp Oản Oản lần nữa ngậm ngẩn.

Trong gương cô gái có hàng lông mày lãnh đạm liếc giống như viễn đại, sống mũi cao thẳng tinh xảo, đôi môi mềm mại nguyên bản màu môi cực kỳ đẹp mắt, giống như hoa đào tháng ba, làm mê lòng người hái, tươi đẹp nhất vẫn là cặp mắt kia, giống như mức một dòng nước mùa thu, ba quang liễm điểm, ngời sao lưu chuyển đang lúc sáng lạng.

Nguyên nhân bởi vì lâu dài trang điểm quá đà mà da thịt khô ráo khô héo nhờ mặt nạ dưỡng da thẩm thấu vào, trạng thái khôi phục lại cực tốt, cùng da thịt trên thân thể cô mịn màng như thế.

Chỉ là Diệp Oản Oản biết, đây chỉ là tạm thời, mặt nạ dưỡng da cùng những thứ thẩm mỹ kia thủ đoạn như thế, chỉ có thể khiến cho trạng thái da thịt bảo trì thời gian rất ngắn, nhất là những thứ hình mặt nạ dưỡng da cấp cứu kia, cơ hồ hôm sau thì sẽ khôi phục nguyên dạng, trị ngọn không trị gốc.

Da thịt trên mặt cô nếu muốn hoàn toàn khôi phục, còn cần cố gắng chăm sóc.

Cũng may cô còn trẻ, bây giờ hoàn toàn còn kịp, khôi phục cũng sẽ rất nhanh.

Giờ phút này cô tại tiệm làm tóc làm kiểu tóc khoa trương nửa rảy xuống cũng đã khôi phục nguyên dạng, tóc đen như mực, nửa khô dài ngang eo lười biếng xõa ở đầu vai.

Kiếp trước, đầu tóc này quý giá nhất sau đó cũng bị cô cắt hết, nhưng bây giờ vẫn còn ở đó. . .

Diệp Oản Oản lòng tràn đầy mất mát mà được lại vui sướng, quý trọng mà dùng cây lược gỗ chậm rãi cắt tia.

Sau khi sấy khô tóc, Diệp Oản Oản hướng về phía một tủ quần áo khẩu vị nặng, lại bắt đầu phạm vào buồn.

Liên như vậy, cảm một bộ quần áo đi lâu ba phòng, thật vất vả sống lại một lần, cần gì phải lại làm oan chính mình.

Lâu ba nguyên tầng đều là phòng giữ quần áo, bên trong tất cả đều là Tư Dạ Hàn để cho người giúp cô chuẩn bị quần áo đồ trang sức túi xách, mặc dù những thứ đó cô chưa bao giờ chạm qua, nhưng suốt bảy năm, trong cái phòng giữ quần áo đó mãi mãi cũng là Model mới nhất.

Dưới lầu.

Trước bàn ăn người đàn ông đang ung dung thông thả uống cà phê, ngón tay thon dài bùng cốc cà phê bằng sứ trắng, dưới mí mắt bởi vì lâu dài giấc ngủ chưa đủ mà dẫn đến rất nhiều màu xám xanh bóng mờ lãnh đạm, kia vốn là gương mặt đẹp trai hôm nay càng là giống như hút no tinh khí yêu nghiệt rồi, cả người còn trực tiếp sáng lên.

"A Ahhh, nóng nóng nóng. . ." Lâm Khuyết nhìn đến gần người, không cẩn thận bị một tách cà phê nóng đổ lên.

Tư Dạ Hàn ánh mắt nhẹ nhàng mà hướng phía bạn tốt đối diện liếc qua, rõ ràng cho thấy biểu tình đang xem tên ngọc so với bình thường.

Hết lần này tới lần khác Lâm Khuyết còn cảm thấy, cái quái gì vậy, người này coi như đối với hắn làm về mặt giữu cột, vẫn như cũ đẹp trai không thể tưởng tượng nổi!

Lâm Khuyết đem cà phê trong tay nặng nề để xuống một cái, "Đệt! Tư Hàn! Tôi nói cậu tối hôm qua rốt cuộc làm gì vậy? Cậu Thái Âm Bồ Dương rồi sao nha?"

--- --- ---

(*)Dương Chi Ngọc: Hay còn có tên gọi là ngọc sữa dê, rất đẹp và khá có giá trị sưu tầm.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Bị Em Làm Nhục

Tư Dạ Hàn không phản ứng .

Lâm Khuyết hít thở thật sâu, nhìn anh em của mình sở hữu một gương mặt tựa như bầu trời xanh thẳm, mặt đầy biểu tình, vô cùng đau đớn và mở miệng: "Anh Chín, anh nói anh làm sao có thể tự cam đoạ lạc được ! Lấy thân phận địa vị, tướng mạo của anh, muốn loại phụ nữ thế nào mà không có ! Tìm một thiên kim còn được ! Tại sao lại tìm một người xấu còn tự làm nhục mình !"

(Edit : Thăng này đại khái nói là Tư Dạ Hàn làm gì mà cưa Oản Oản xấu thế đúng là tự làm nhục mình)

Diệp Oản Oản mới vừa thay quần áo xong từ trên lầu đi xuống, liền nghe được Lâm Khuyết nói những lời này, nhất thời khuôn mặt đen xít như đáy nồi.

Ừ thì cũng có lý ....

Ngay cả chính cô cũng cảm thấy Tư Dạ Hàn bị cô làm cho nhục rồi !

"Phải nói anh nhất thời thấy mới lạ nên muốn chơi khẩu vị nặng một chút thôi, lâu lâu dù sao cũng phải chơi đùa một chút, nhưng này cũng 2 năm rồi, đến cả anh em như tôi cũng nhìn không nổi nữa"

Lâm Khuyết còn đang nghĩ linh tinh, thần thái lười biếng, nhìn Tư Dạ Hàn thì nhất thời chột dạ, Tư Dạ Hàn nhất thời hơi nghiêng đầu, nhìn thân ảnh từ trên lầu đi xuống.

Lâm Khuyết thuận theo bản năng nhìn lại Tư Dạ Hàn.

Một giây tiếp theo, cả người đều ngây ngẩn.

Cô gái mặt chiếc áo đầm trắng tinh, thân hình mỏng manh, tóc dài tới eo, đôi mắt sáng trong, đôi môi mọng đỏ mận, cả người như viên ngọc sáng trong, đẹp đến như từ trên thiên đường xuống.

Tới khi Diệp Oản Oản đã đi tới trước bàn ăn, Lâm Khuyết vẫn giữ nguyên bộ mặt "đơ".

Diệp Oản Oản quét mắt nhìn bàn ăn, suy nghĩ một chút, sau đó đến cạnh Tư Dạ Hàn ngồi xuống.

Sau khi ngồi xuống liền chăm chú ăn điểm tâm, không nói lấy một lời.

Cô vẫn có thể cảm giác được bắt đầu từ lúc ngồi xuống bàn ăn, ánh mắt ai kia phủ đầy lên người cô.

Cô hơi thấp thỏm một chút, cũng không biết Tư Dạ Hàn sẽ có thái độ gì.

Diệp Oản Oản đang suy nghĩ lung tung thì vô thức cảm bắt cháo lên húp, đột nhiên một ngón tay thon dài phía dưới bát cháo duỗi tới.

Thần sắc Diệp Oản Oản nhất thời căng thẳng, cả người đều căng cứng, sau đó bàn tay kia vén tóc nàng ra sau.

Tư Dạ Hàn lười biếng ngồi tựa trên ghế, không nhanh không chậm thu tay về, ánh mắt một khắc cũng không thu hồi, đầu ngón tay tinh tế vuốt ve, giống như đang cảm thụ động tác vuốt tóc lúc này.

Diệp Oản Oản thở phào nhẹ nhõm, vội vàng lấy tay lùa tóc lại, để tránh rơi vào bát cháo.

Giờ phút này, kinh ngạc đến ngây người, Lâm Khuyết rốt cuộc cũng tỉnh táo lại, hưng phấn thấp giọng "Anh Cửu ! Anh rốt cuộc cũng nghĩ thông suốt ! Đúng là sớm nên tìm một cô gái như vậy nha ! Nói cho em biết ! Cô em này là ai, gia đình có những ai ! Có thể giới thiệu cho em không ? Đẹp xuất sắc !!!!!"

Diệp Oản Oản "..."

Lâm Khuyết nói tiếp "Đúng rồi ? Đây là khẩu vị nặng đối với gái xấu sao ? Đuổi ra ngoài sao?"

Diệp Oản Oản "...."

Lâm Khuyết " Ai ? Diệp Oản Oản đó à, hồi đó còn xứng với anh, ít nhất còn nặng kị, một trăm năm mươi cân đi !"

(Ý thăng này nói Oản Oản trang điểm quá lố, son môi quá đà, trọng lượng cơ thể quá cao)

Diệp Oản Oản ".....!!!!" "Rõ ràng là một trăm bốn tám! Mặc dù thời kì trưởng thành ham ám nhưng căn bản là không có đến một trăm rưỡi !"

(150 cân tương đương 75kg, bé Oản Oản tương đương với 74kg)

Lâm Khuyết "Anh à ! Hồi đó em ko hiểu nỗi khẩu vị của anh, làm sao thích một người béo thế ?"

Diệp Oản Oản "... " mập mập

Diệp Oản Oản rốt cuộc cũng không nhịn được nữa !

"Ba" một tiếng

Diệp Oản Oản đột nhiên để đĩa xuống, ánh mắt sắc bén như muốn chém rời Lâm Khuyết.

"Lâm Khuyết!!!! Tôi mập thế nào ăn hết của cái nhà anh à!!!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Anh Là Cái Đồ Hôn Quân

Editor: Cẩm tiên (Pi xđ □)

Nghe được cái thanh âm quen thuộc, Lâm Khuyết biểu tình quả thật giống như là gặp quỷ xoay một cái đứng lên, đem cái ghế sau lưng đều lật xuống!

"Diệp...Diệp Oản Oản!

Làm sao có thể?

Cô nhất định là đi phẫu thuật thẩm mỹ rồi!?" Lâm Khuyết trở mặt ghen hờn.

Nhưng là, cũng không đúng, phẫu thuật thẩm mỹ nào có nhanh như vậy, hán mấy ngày trước lúc thấy cô vẫn là cái bộ dáng quý kia.

Diệp Oản Oản giận đến cũng sắp nổ, "Anh mới phẫu thuật thẩm mỹ rồi! Bà đây vốn là lớn lên như vậy! Còn nữa, tôi mập chỗ nào anh nói rõ cho tôi!"

Tư Dạ Hàn trước sau như một trên mặt mũi lười biếng trống rỗng hiện lên hoảng hốt chốc lát.

Giờ phút này trong con ngươi của cô gái phảng phất hai đám lửa thiêu đốt, lâu ngày không gặp sống động nhiệt liệt.

Diệp Oản Oản đang tức giận hai con ngươi rực lửa đột nhiên cảm giác một cái hơi lạnh từ bàn tay chậm rãi che ở đỉnh đầu của mình, giống như trấn an thủ nhỏ xù lông, nhẹ nhàng xoa xoa.

Cùng lúc đó, thanh âm dễ nghe chậm rãi trút xuống ở bên tai cô: "Không mập."

Diệp Oản Oản nhất thời ngẩn ra, kinh ngạc hướng phía Tư Dạ Hàn nhìn.

Cô là điên rồi sao? Lại cảm thấy thời khắc này Tư Dạ Hàn... Ôn nhu... .

Diệp Oản Oản sau khi tỉnh hồn lại mới ý thức tới chính mình dường như quá kích động, có chút quần bách mà lảm bảm, "Tôi bây giờ vốn là không mập..."

Tư Dạ Hàn: "Trước kia cũng không mập."

Một bên Lâm Khuyết lập tức thần sắc nghiêm túc nói, "Cửu ca, xin anh sờ lưng tâm của anh lập lại lần nữa!"

Diệp Oản Oản giận đến cắn răng.

Tư Dạ Hàn ánh mắt không nhanh không chậm hướng phía Lâm Khuyết nhìn một cái, "Mảnh đất Thành đông kia, tôi đã cho Thẩm Tu rồi."

Lâm Khuyết nhất thời tròn tròn mắt, "Cái gì? Không mang người chơi như vậy được Cửu ca! Không phải là đáp ứng cho tôi sao? Anh rút cuộc là đã cho Thẩm Tu, vẫn là mới vừa một giây đồng hồ mới quyết định cho Thẩm Tu?"

Tư Dạ Hàn: "Mới vừa."

Lâm Khuyết: "...!!!"

Giời ạ! Cũng bởi vì hán nói Diệp Oản Oản mập?

"Anh... Anh cái đồ hôn quân!" Lâm Khuyết khí tuyệt.

Chỉ thấy Tư Dạ Hàn không chỉ có không phản bác, tựa hồ đối với tiếng xưng hô này còn rất hưởng thụ, mặt không thay đổi mở miệng nói: "Cậu phải đi cản trở."

Không chỉ là một hôn quân, còn trọng sắc khinh hữu, lại chê hấn cản trở.

Lâm Khuyết tan nát cõi lòng thành mảnh vụn căn bã, lệ rơi mà chạy.

Lâm Khuyết sau khi đi, trong phòng khách liền chỉ còn lại có hai người Diệp Oản Oản cùng Tư Dạ Hàn.

Mới vừa rồi có Lâm Khuyết ở đó cũng còn đỡ, Lâm Khuyết vừa rời đi, Diệp Oản Oản nguyên bản buông lỏng thần kinh nhất thời căng thẳng, bên người nam nhân kia tồn tại cảm giác cũng trong nháy mắt vô hạn phóng đại.

"Ăn nhiều một chút."

Trong khay nhiều hơn một khối cô thích nhất nhà kia tiệm ăn sáng giới hạn bán bánh bao hấp.

Diệp Oản Oản tâm tình rất là phức tạp.

Từ lúc cô bắt đầu xuất hiện, Tư Dạ Hàn đối với cô thay đổi nhưng từ đầu tới cuối cũng không có bất kỳ phản ứng đặc biệt gì.

Lâm Khuyết phản ứng như vậy mới là bình thường chứ ?

Diệp Oản Oản không nhìn được, hỏi một câu, "Tư Dạ Hàn, anh không cảm thấy ngày hôm nay tôi có chỗ nào không giống nhau sao?"

Tư Dạ Hàn lại gấp một cái sùi cảo tôm cho cô, "Cái gì?"

Diệp Oản Oản: "Bộ dáng của tôi!"

Tư Dạ Hàn nhú mày, "Có sự khác biệt sao?"

Diệp Oản Oản nhất thời bị nghẹt thở: ". . ."

Người đàn ông này có phải bị mù hay không?

Nam nhân nhìn thấy vẻ mặt cô gái khó mà hình dung, cười một tiếng thật thấp, nắm chiếc cầm thon của cô gái, ngón tay ở trên đôi môi mềm mại đó nhẹ nhàng vuốt ve qua lại, âm thanh khàn khàn như thì thầm nói "Vẫn là ngon miệng như thế ."

Diệp Oản Oản: ". . ."

Ngon miệng như thế? !

Cô thấy bộ dáng trước kia thậm chí không muốn nhìn, hấn lại cũng cảm thấy ngon miệng? Còn cảm thấy bộ dáng của cô bây giờ không có gì bất đồng?

Diệp Oản Oản biểu thị, bị một tên có khẩu vị biến thái làm cho sợ ngây người. . .

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Xấu Xí Đều Bù Lại

Cho nên nói, cô giăng co như năm như vậy, quả nhiên tất cả đều là vô ích há chẳng phải đều là công dã tràng sao ?

Diệp Oản Oản thật long muốn chết quách đi cho rồi!

Lần này cũng con may phước lắm kịp thời phát hiện, nếu không cô đã vùi dập một bông hoa tươi đẹp của tổ quốc rồi ~

Bắt đầu từ ngày hôm nay ngay giờ phút này, cô phải đem chính mình ăn vận thật xinh đẹp, có thể có bao nhiêu phần xinh đẹp thì phô ra bấy nhiêu, đem tất cả những xấu xí kiếp trước đều đền bù lại thích đáng!

“thế nào?có vấn đề” (ôn nhu biến đầu mắt hết rồi --)

“không” Diệp Oản Oản bày ra vẻ mặt không chịu khuất phục trả lời.

”A...”Bên tai truyền tới tiếng cười khê của hấn.

Cô nhất thời chó chút hoảng sợ mà hướng về phía hấn ta nhìn sang.

So với thường ngày trông hắn không thuận mắt, trên mặt không phải là âm thầm đáng sợ, hung ác tàn bạo, càng không phải là trống rỗng lờ lững? Quái quỷ gì vậy... Tư Dạ Hàn lại đang cười...~

Diệp Oản Oản vừa mới phát hiện ra, hôm nay tâm tình hắn đặt biệt tốt? không phải chứ hắn mà cũng lúc tâm tình tốt ư...? Mà còn bộc lộ ra bên ngoài...
==

Là bởi vì tối hôm qua ngủ không tệ sao?

Thật ra thì Tư Dạ Hàn cái này tính tình nóng nảy dễ giận có quan hệ mật thiết với chứng mất ngủ của hắn, không ai có thể chịu đựng mất ngủ lâu dài như vậy mà không có cách nào chìm vào giấc ngủ.

Nghĩ tới đây, Diệp Oản Oản tâm tư bắt đầu linh hoạt.

Cô muốn thừa dịp hôm nay Tư Dạ Hàn hiếm thấy tâm tình không tệ, đề cập với hắn về sự kiện kia?

Mới vừa bước xuống lầu, cô nhận được tin nhắn từ trường lớp, thông báo kì thi cuối kì cô cần phải tới tham gia, nếu không khó mà có biện pháp lên được đại học năm ba.

Cô nhớ lúc trước chính mình thường xuyên cúp cua, cũng còn khá cô làm bài chuyên ngành tương đối tốt, mới miễn cưỡng lên đại học năm hai, năm thứ hai đại học thời điểm không đi thi cô không tham gia, kết quả là lưu ban rồi ~ (tội ghê ahuhu -.-).

Sau đó bởi vì bị Tư Dạ Hàn hạn chế tự do, vô luận cô đi đến chỗ nào đều có người đi theo, căn bản không có biện pháp đến trường học, việc học đối với cô hoàn toàn rơi xuống vực thẳm...

Đời này, chính mình ba ngày trước chạy trốn bị tóm được, cô bị xuống lệnh cấm túc, nhưng lúc trước bất đồng chính là cô chưa cùng Cố Việt Trạch đi, cho nên bây giờ cô cùng Tư Dạ Hàn quan hệ còn có mâu thuẫn đến mức không thể hòa giải, sự tình còn có chỗ giảng hòa.

Lần này nàng nhất định phải đi tham gia thi, không thể như trước như thế tự ngược bản thân.

Diệp Oản Oản hít sâu một hơi, thử thăm dò mở miệng lí nhí nói “ Cái đó...tôi ngày mai, có thể đến trường được không?”

Cơ hồ là ở tiếng nói của cô vừa rơi xuống trong nháy mắt, trong phòng không khí trong tí tít liền thấp xuống, khuôn mặt hắn khôi phục vẻ lạnh giá trước sau như một của thường ngày.

Diệp Oản Oản nhất thời trong lòng hơi hồi hộp một chút, quả nhiên vẫn là không được?

Nhưng lời đều nói ra cả rồi, dù sao cũng phải thử xem, cô gắng gượng tiếp tục mở miệng :” sắp đến kì thi cuối kì, nếu như không tham gia, tôi sẽ không có cách nào lên được đại học năm ba” Vừa dứt lời cô cảm thấy hôm nay dường như rút hết sức lực rồi.

“Tôi có thể cho cô lên”

Sau khi nghe được câu trả lời Diệp Oản Oản nhất thời không có phản đối.

Đôi với năng lực của Tư Dạ Hàn, đừng nói không để cho cô tham gia kì thi cũng có thể lên lớp, để cho cô trực tiếp cầm bằng tốt nghiệp cũng không phải là không thể.

Nhưng như vậy đối với cô thì có ý nghĩa gì ?

Mặc dù đã sớm đoán được sẽ không dễ dàng như vậy, nhưng Diệp Oản Oản ít nhiều vẫn có chút thất vọng, vẻ mặt hơi có chút âm ảm, nhìn thấy bánh bao cô thích ăn nhất cũng không có chút hứng thú, thấp giọng lầm bầm nói “ không cần...”

Nhưng Tư Dạ Hàn sắc mặt không chỉ không có chuyển biến tốt mà ngược lại càng có vẻ âm trầm.

Diệp Oản Oản không muốn quan hệ vật và lắm mứi hòa hoãn không chọc giận đến hắn, vì vậy vội vàng nói:” Tôi chỉ tùy tiện nói một chút, không đến trường học nữa”.

Tư Dạ Hàn không nói gì, chẳng qua là nhìn thấy nữ hân trước mắt chợt trở nên âm ảm thần sắc, tâm tình đột nhiên dội lên một trận không thể khống chế nóng nảy.

Hắn ghét cô lộ ra vẻ mặt như thế!

Diệp Oản Oản vẻ mặt vô cùng bất đắc dĩ, muốn lấy lòng hắn ta quả nhiên rất khó, cô đã nói không đi, tại sao vẫn là một bộ mặt giết người biểu tình thế kia?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Có Phải Hay Không Hù Đến Các Người

Trong lúc nhất thời, không khí trong phòng ngưng trệ đóng băng, cô và Tư Dạ Hân trong trạng thái phảng phất như trở về trước khi trùng sinh.

Đối với người trước mắt này sự bầm sinh sợ hãi bắt đầu chiếm lấy thân thể của cô.

Còn tốt, lúc này một loạt tiếng bước chân từ trong viện đi tới, phá vỡ cục diện bế tắc.

Hứa Dịch mang theo một đám người làm vườn, thợ tía hoa, công nhân xây cất các loại cùng đi vào phòng khách, "Cửu gia, vườn có vấn đề cần tu chỉnh... Ách..."

Hứa Dịch nói được nửa câu, liền nhìn thấy Tư Dạ Hân ngồi bên tay trái cô gái, lập tức ngưng ngắt cả người, phía sau hẳn 1 đám người hầu cũng đưa mắt nhìn nhau.

Không chỉ có kinh ngạc vì cô gái này có khuôn mặt xinh đẹp, mà là tất cả mọi người đều rõ, chủ tử có bệnh thích sạch sẽ, đối với nữ nhân càng chán ghét đến cực hạn, phạm là nữ nhân không thể xuất hiện trước chủ tử quá ba bước, chỉ có Diệp Oản Oản này, mẹ ruột hẳn liền không được

Cô gái này rốt cuộc là ai?

Diệp Oản Oản nhìn xem Hứa Dịch, nhìn đến những người giúp việc kia, cắn miếng sùi cảo tôm, nói xin lỗi: "Ngô, hôm nay tôi quên hóa trang có phải hay không hù dọa đến mọi người?"

Diệp...Diệp Oản Oản!!

Nghe được tiếng nói quen thuộc này, tất cả mọi người ở trong phòng đều choáng váng.

Cô gái xấu xí kia mặc dù vóc người vô cùng thô thảm, nhưng lại có 1 giọng nói vô cùng dễ nghe, giống như suối nước Giang Nam, thanh tịnh nhuần nhu.

Nhưng mà, thanh âm lại dễ nghe, để cho tất cả mọi người bọn họ vừa đến nhìn thấy liền chán ghét, về sau cô gái này vào ở cấm viên, hạ nhân bọn họ không ít người đi theo chịu tội.

Giờ phút này vị chủ tử bên cạnh không dùng phấn trang điểm, nước chảy Phù Dung giống như nữ hài tử này lại là Diệp Oản Oản?

Nhìn thấy phản ứng của mọi người, Diệp Oản Oản tâm trạng liền nghiêm túc suy nghĩ

, "Quả nhiên bộ dạng lúc đầu của tôi càng đẹp mắt a? Tôi nhớ lại thời điểm lúc tôi nhuộm đầu tóc xanh các người nhìn nét mặt tôi cực kì kinh điển! Bằng không hay ngày mai đổi lại?"

Chỗ nào kinh điển, có mà kinh dị thì có!

Hứa Dịch rốt cuộc tự trấn an tinh thần, lắc đầu như đánh trống "Không có, không có, bộ dáng của tiểu thư vô cùng đẹp."

Như nào cũng không nghĩ đến, Diệp Oản Oản trang điểm thành cái dạng này.

Sở dĩ trước mắt vị Diệp tiểu thư này, cho tới nay không phải nhan sắc có vấn đề, mà là đầu óc có vấn đề?

Con mắt của chủ tử cũng quá độc đi, rốt cuộc làm sao nhìn qua cái bản chất kia của cô gái so với tường thành còn dày hơn dung mạo?

Nếu như lúc này Diệp Oản Oản biết suy nghĩ của Hứa Dịch, nhất định sẽ nói cho hẳn biết chủ tử nhà các người không cần nhìn thấu "Tường thành", mà chủ tử các người thích tầng kia của "Tường Thành"!

"Các người là muốn thảo luận chính vấn đề viên Tử Tu sao?" Diệp Oản Oản hỏi.

Hứa Dịch vô ý thức gật đầu, "Chính là"

Diệp Oản Oản lập tức liền thử thăm dò hỏi

"Cái kia tôi có thể đề nghị 1 chút việc không?"

Đoán chừng cô còn phải ở cái loại địa phương này 1 thời gian rất dài, có 1 số việc dựa theo ý của mình, để cho cô ở dễ chịu 1 chút?

Đi trường học không thể, nhưng cái này có thể a?

Cô nhớ kỹ , trừ việc ra bên ngoài , Tư Dạ Hàn đối với cô có yêu cầu khác, bất luận chuyện gì đều dung túng.

Mà Hứa Dịch nghe được Diệp Oản Oản yêu cầu , lập tức muốn từ từ , lập tức nhìn về phía Tư Dạ Hàn xin giúp đỡ , hi vọng chủ tử có thể cho hắn làm chủ .

Cửu gia a! Van xin ngài đừng để nữ nhân này chà đạp vườn!

Tư Dạ Hàn nói vs Diệp Oản Oản 2 chữ:"Tùy ngươi"

Hứa Dịch:"..."

Tốt a, hắn biết sẽ như vậy mà.

Hứa Dịch chỉ có thể khổ cực lại gần : "Tiểu thư , người có ý kiến gì ạ"

Diệp Oản Oản cẩn thận nghĩ nghĩ : " Ta không thích hoa hồng cùng oải hương , có thể đem đổi lại thành hoa hướng dương không ?"

Hứa Dịch sững sốt 1 chút , vô ý thức hỏi: " Tiểu thư, người thích hoa hướng dương?"

Đối với " Cho đem những hoa kia đi vứt " " Cho nhỏ tất cả" yêu cầu này của Diệp Oản Oản thật sự quá bình thường

Diệp Oản Oản suy nghĩ 1 chút nói: " Bình thường thôi"

Hứa Dịch không hiểu: " Vậy tại sao..."

Diệp Oản Oản mắt sáng rực lên: " Bởi vì về sau có thể xào thành hạt dưa"

Hứa Dịch: " Ách..."

Tư Dạ Hàn: "..."

Diệp Oản Oản lại chỉ hướng nơi xa: " Còn có hồ nước kia , đừng nuôi cá chép kia, vừa yếu ớt vừa không thể ăn, thả chút cá trắm nhỏ, tôm nhỏ , cá trích... Khung hoa tường vi đổi thành giàn cây nho a... Kỳ thật khoai lang có thể trồng 1 chút

Hắn , 1 bước đi vào vòng du , hắn dùng phong cách của hắn đi lên đỉnh cao cùng mỹ nữ

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Cô Đói Bụng Rồi Hả?

Editor: Cẩm Tiên (Pi xđ :)))

"Còn có sân cỏ phía đông, ngược lại đốt cũng đều đốt rồi, không bằng thừa dịp có tro bụi của cây cỏ bón thật phì ra, canh tác ra rồi trồng chút cải trắng chứ ?"

Cải . . Cải trắng . .

Thấy Hứa Dịch trợn mắt hốc mồm, Tư Dạ Hàn cũng là vẻ mặt khó lường, Diệp Oản Oản thanh âm hơi thấp một chút, yếu ớt nói, "Thế nào?"

Tư Dạ Hàn ngón tay thon dài nhẹ một chút lấy chén sứ trắng, khẽ nâng lên con ngươi, "Ở nơi này của tôi, thường ngày để em đói bụng rồi hả?"

Diệp Oản Oản nhất thời nghẹn một cái, "A . . Không có. . ."

Cô từ nhỏ cơm áo không lo, chưa từng nhìn đói qua cũng chưa từng chịu đói, ở nhà của Tư Dạ Hàn đây càng không có khả năng, đầu bếp Cẩm Viên mỗi ngày đổi lấy đồ gian lận vì cô có thể ăn nhiều mấy ngụm, bởi vì nếu như cô ăn phân lượng ít hơn so với Tư Dạ Hàn quy định, những đầu bếp kia cũng sẽ bị đuổi.

Nhưng cô cũng không biết mình là chuyện gì xảy ra, giống như chuột đồng như thế, có thói quen tích trữ đồ ăn, thức ăn bên người càng nhiều, cô càng có cảm giác an toàn.

Chẳng qua là kiếp trước bị Tư Dạ Hàn nhốt lấy, tinh thần uất ức uể oải, dần dần đối với thức ăn không có gì * (Editor: tác giả ghi là * thật luôn nhé, nhưng theo kiến thức và ý của mình thì có nghĩa là: phần chần, Oản Oản không quan tâm đến thức ăn nữa.)

Thật vất vả sống lại, ngoại trừ làm đẹp, ăn ngon tự nhiên ắt cũng không thể thiếu, nếu không thật là uống công sống lại lần này rồi.

Một hồi lâu sau, Tư Dạ Hàn hướng phía Hứa Dịch nhìn một cái, "Làm theo."

Hứa Dịch mặt xám như tro tàn: " Dạ. . ."

Hắn thật sự là quá ngây thơ rồi, còn tưởng rằng cô gái này đổi tính thật rồi.

Cô lại muốn đem vườn cây tư gia đẳng cấp đổi thành vườn rau xanh, thật là phát điên. . .

Diệp Oản Oản nghe một chút Tư Dạ Hàn đồng ý, nhất thời tâm tình sáng lại, hưng phấn nói, "Quá tốt, như vậy chờ đến mùa thu, liền có thể có rất nhiều đồ ăn ngon rồi!"

Chờ đến mùa thu. . .

Nghe được cái này bốn chữ, Tư Dạ Hàn thần sắc khẽ biến, trong con ngươi xẹt qua một tia khác thường.

Từ trước theo bên cạnh hắn Diệp Oản Oản lòng tràn đầy chỉ có ý muốn chạy trốn, làm sao có thể suy nghĩ đến tương lai?

Cả ngày, Diệp Oản Oản cận kề cùng Hứa Dịch thương lượng chỗ nào trồng trọt cái gì, toàn bộ hành trình chỉ huy đám người hầu làm việc.

Chờ đến chạng vạng tối, Cẩm Viên trước bị phá hư nhờ Diệp Oản Oản đã rục rờ hẳn lên.

Phía đông trồng cải trắng, phía tây trồng vào hoa hướng dương, bên tường là mới cắm giàn nho, hoa cỏ cây cối quý giá đều bị rau cải cây ăn quả thay thế, đôi nước trong hồ, một đồng cá trăm cỏ đuôi màu mỡ cùng tôm sống vui sướng bơi nhảy khắp nơi. . .

Từ trước Cẩm Viên hoa một cái một cây cỏ đều là trân phẩm hiếm thế (quý hiếm trên trần thế), người giúp việc xuống chân đều phải chú ý, nếu không khả năng một cước đi xuống liền giết chết một triệu, giống như bây giờ, mặc dù thành vườn rau xanh, ngược lại ngoài ý muốn không phải có khói lửa.

Không biết có phải hay không nguyên nhân là gia tăng lượng vận động, lượng cơm Diệp Oản Oản ăn đều khôi phục, buổi tối lại ăn không ít.

Sau khi ăn uống no đủ, nghỉ ngơi dưỡng sức, nàng bắt đầu lần nữa suy nghĩ vấn đề ban ngày.

Không chỉ là đi học, vấn đề căn bản trước mắt là quan hệ cùng trạng thái của cô và Tư Dạ Hàn.

Nếu muốn hoàn toàn thay đổi, cô nhất định phải tìm hắn cố gắng nói chuyện một lần.

Căn phòng của Tư Dạ Hàn ở lầu chót, là nơi mà kiếp trước cô chưa bao giờ sẽ chủ động bước vào.

"Đừng đừng đừng -- "

Diệp Oản Oản có chút khẩn trương đứng ở cửa, hít sâu một hơi, sau đó gõ cánh cửa.

"Két" một tiếng cửa phòng mở ra, đập vào mắt là một đôi mắt giống như hàn đàm(Editor: là đàm lạnh) lạnh giá chìm thùy con ngươi.

"Cái đó, tôi có việc muốn tìm anh nói một chút, bây giờ có thuận tiện hay không?"

Người đàn ông dường như đã sớm ngờ tới cô sẽ đến, trên mặt không có chút nào ngoài ý muốn, không nói một lời xoay người trở lại trong phòng, coi như là thăm chấp nhận.

Diệp Oản Oản vội vàng tiến lên một bước đuổi theo.

Tối nay bất luận như thế nào cũng phải đem người đàn ông này giải quyết!

== == ==

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 13: Chắc Chắn Không Thích Ăn Dưa Bỏ Sao?

Diệp Oản Oản lần đầu tiên vào căn phòng của Tư Dạ Hàn

Vừa mới bước vào thì có một loạt cảm giác bị áp bức mãnh liệt.

Cả căn phòng sắc thái đều dị thường trầm mặc, nổi bật là 1 góc để một bộ loa nhìn rất cao cấp , âm nhạc được bật lên làm cho con người ta cảm thụ gần theo dòng chảy của từng bộ phận

, rèm cửa sổ y hệt như chủ nhân lạnh lùng mà đóng lại, không để lại một tia khe hở, toàn bộ không gian đều là hoàn toàn bịt kín với thế giới bên ngoài.

Trong căn phòng căn bản nhiều nhất chính là rượu, đa số toàn những loại rượu tây xa xỉ.

Ngoại trừ Tư Dạ Hàn ra, trong căn phòng căn bản luôn luôn cần một người...

Nhà thời miên của Tư Dạ Hàn (p/s do nam chính của chúng ta ko ngủ được vì thương nhớ nữ chính :v=)))

Xét theo hiện tại , Tư Dạ Hàn đang chuẩn bị chìm vào giấc ngủ (hự hự mị liên tưởng công chúa ngủ trong rừng..)

A, ngủ một giấc mà thôi sao lại cảm giác nghìn thu mới 1 lần ngủ vậy..

Nhìn hân tối hôm qua ngủ ngược lại rất thuận lợi, đoán chừng là bởi vì ba ngày không ngủ ?

Diệp Oản Oản sau khi đi vào phòng, nhà thời miên đi ra ngoài.

Đỉnh đầu mập mờ dưới ánh đèn, Tư Dạ Hàn với vẻ mặt lạnh như xương đi tới quầy bar trước mặt ngồi xuống, rót một ly rượu vang, "Nói đi."

Diệp Oản Oản cũng sớm đã cân nhắc được rồi , giờ phút này cũng không nhiều do dự, trực tiếp mở miệng nói, "Tôi.. muốn nói một chút quan hệ giữa chúng ta!"

"Quan hệ của chúng ta?" Tư Dạ Hàn hơi nhíu mày, tựa hồ đối với cái đề tài này cảm thấy hứng thú.

Diệp Oản Oản gật đầu một cái, giọng nói trịnh trọng mở miệng hỏi: "Đúng thế. Tư Dạ Hàn, anh.. cho là, giữa chúng ta bây giờ quan hệ tính là gì?"

Tư Dạ Hàn: "Em là của tôi" (Editor: Cười)

Diệp Oản Oản: ". . ."

Diệp Oản Oản mặt liền biểu thị, rõ ràng..cô là muốn nói chuyện với anh ta sao bây giờ đã trôi lạc lời rồi..?

hoàn toàn không cách nào hiểu câu trả lời.

Diệp Oản Oản cường bách chính mình tự mở miệng coi thường , tiếp tục mở miệng nói: "Tư Dạ Hàn, cho tới nay tôi đều không hiểu, anh vì sao lại vừa ý tôi, lấy thân phận của địa vị của anh, muốn xinh đẹp có xinh đẹp, muốn dang giá chẳng phải đều có thể có dễ như mua một đĩa cơm sao, coi như là anh thích vẻ đẹp mập mạp của tôi, thích khẩu vị nặng, cũng có vô số người sẽ nguyện ý đi đến mồm anh hay sao?"

Vô luận nguyên nhân ABCdFGH là cái gì, nếu điểm này đã không cách nào thay đổi , sao quan hệ của chúng ta không thay đổi chút đi?

Anh một mực tức giận, tôi thì lại không ngừng chạy trốn, đó là bởi vì ai cũng không thể chịu đựng được bất luận làm gì đều bị giám sát, không thể chịu đựng được đời người bị khống chế, tự do bị tước đoạt, anh càng muốn khống chế tôi, cường bách tôi, thì tôi lại càng có cảm giác muốn chạy thật xa, có câu nói, dưa hấu xanh không ngọt, tôi tin rằng anh cũng biết đạo lý này!"

Tư Dạ Hà giờ phút này lẳng lặng nghe Oản Oản nói một tràng dài, một tay lười biếng nghiêng bám lấy đầu, một cái tay khác nhẹ nhàng đưa ly rượu trong tay, sâu xa nói: "Ai nói tôi thích dưa bở?"

Diệp Oản Oản: ". . ."

Anh mơ nó chứ điên mất thôi? Sao hân ta không biết nói chuyện một cách vui vẻ??????

Thời gian chậm rãi qua đi. . .

Không biết trầm mặc bao lâu, Diệp Oản Oản đột nhiên đứng lên, từng bước từng bước hướng phía Tư Dạ Hàn.

Tư Dạ Hàn cũng không nói chuyện, chỉ sắc mặt lãnh đạm nhìn lấy cô đến gần.

Rất cuộc, Diệp Oản Oản đi tới trước nam nhân đứng lại, một giây kế tiếp, bỗng nhiên nghiêng thân, mềm mại bờ môi rơi vào bờ môi lạnh giá đối diện mình--(ahhh kp có cảnh giường chiếu chứ TT lại thức ăn cho chó sao)

"Em . . Chắc chắn chứ?"

Nữ hài uyển chuyển mềm mại nhu nhược dán môi mình vào môi của hắn, mang theo ngây thơ mị hoặc, "Chắc chắn. . . Không thích ăn dưa bở sao?"

== == =

Ahhh ahhh đến rồi=)))

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Lớn Lên Thành Khuyết

Trong nháy mắt lúc đôi môi mềm mại của cô gái rơi xuống, con ngươi của Tư Dạ Hàn chợt co rúc lại.

ánh mắt so với ngày trước bất cứ lúc nào đều muốn u ám hơn, giống như có thể đem người linh hồn đều hút vào.

Nhìn lấy ánh mắt, Diệp Oản Oản kịp thời lui đến khoảng cách an toàn, gắng gượng tiếp tục mở miệng nói, "Thật ra thì tôi chỉ là hy vọng có thể có cuộc sống bình thường như những cô gái khác, ta bảo đảm sẽ không chạy trốn, lại nói nếu anh không cưỡng ép tôi như con búp bê thì tôi việc gì phải chạy trốn chứ?"

Cố Việt Trạch, trước là não của bà đây bị cửa kẹp, ngu như bò, cho nên mới có thể đối với cái một tên cặn bã nam nhơ mãi không quên, bà đây bây giờ đã suy nghĩ minh bạch.

Cảm thấy sao, lấy địa vị của ngài cùng giá trị, chỉ cần chúng ta khôi phục bình thường sống chung, thời gian lâu dài, tôi nhất định sẽ lớn lên thành dưa bở đấy!"

Diệp Oản Oản nói khô cả họng, khẩn trương chờ đợi Tư Dạ Hàn đáp lại, "Thật ra thì. . . Dưa bở thật sự ăn rất ngon, tôi cảm thấy anh có thể thử xem, chưa thử qua làm sao biết không thích đây, đúng không?"

Tư Dạ Hàn tựa như cười mà không phải cười mà nhìn trước mắt ra sức rao hàng mình "mầm dưa nhỏ sâu xa nói, "Nếu lớn lên có khuyết tật đây?" (Editor: Cười lộn ruột.)

Diệp Oản Oản khoe miệng nhất thời rút ra, lau mồ hôi nói, "Sẽ không sẽ không! Tôi sẽ cố gắng thật tốt lớn lên! Nhất định Căn Chính Miêu Hồng!"

(Editor: Thật ra tiếng Trung là 根正苗红="Căn Chính Miêu Hồng", câu này có nghĩa là đức cao trọng vọng nếu ghép lại bằng bốn chữ, nhưng đặc biệt thì hai từ "căn miêu" còn có nghĩa là "rễ và mầm" hoặc "Mầm rễ", "Nguồn gốc", còn hai từ "Chính Hồng" có nghĩa Việt là: Đang đỏ đỏ. Ở đây Oản Oản ý nói cho ta biết là:

Nghĩa 1: Oản Oản sẽ lớn lên trở nên "Đức Cao Trọng Vọng" nghĩa là "Trở thành người có đạo đức cao cả, được người ta quý trọng",

Nhưng Nghĩa 2 lại là là: Oản Oản sẽ lớn lên "Đầy Đủ Rễ Mầm, Chín Hồng Cả Quả".

Tính ra thì tác giả cũng có tâm và thâm ý đầy đủ thật đấy. Cười.)

Không biết qua bao lâu, hắn cụp mắt, thật thấp cười khẽ một tiếng. "Được, tôi liền cho em thời gian ba tháng."

Diệp Oản Oản nhất thời có chút quẩn quít, "A, ba tháng có thể hay không quá ngắn một chút? Thời gian không đủ sẽ nuôi dưỡng không tốt. . ."

"Tôi không ngại."

". . ." Được rồi. . .

Ba tháng liền ba tháng đi!

Có thể tranh thủ được ba tháng tự do đã vô cùng không dễ dàng.

Diệp Oản Oản lập tức hưng phấn nói, NIq3Os0h "Tôi đây đi thu thập đồ vật á! Ngày mai tôi trước hết dọn ra ngoài! Bất quá có rảnh rồi ta sẽ tới Cẩm Viên trông nom vườn rau xanh đấy!"

Nói xong giống như rất sợ Tư Dạ Hàn đổi ý, bạch bạch bạch mà chạy như một làn gió bay.

Nhìn lấy cô gái kia vui sướng bóng lưng rời đi, Tư Dạ Hàn có chút sắc mặt trầm xuống, cơ hồ là ngay lập tức sẽ hối hận.

Một giây kế tiếp, ngón tay nhẹ nhàng lau môi chính mình sót lại một chút xúc cảm mềm mại đôi môi . .

Oản Oản, đây là lần cuối cùng tôi tin tưởng em

Cũng là một lần cuối cùng, cho em cơ hội.

Nếu em phản bội . . .

Sau khi trở lại phòng.

Diệp Oản Oản nhanh chóng đem sách giáo khoa còn có hành lý đều thu thập một chút.

Lại thật thành công, thật giống như là đang nằm mơ như thế!

Lúc này, một trận tiếng chuông điện thoại di động reo lên, điện thoại gọi đến , Thẩm Mộ Dung Kỳ.

Diệp Oản Oản khòe miệng xẹt qua một tia giễu cợt, giờ tay lên nghe điện thoại, "Alô ?"

Điện thoại di động vừa mới kết nối, lập tức truyền tới Thẩm Mộ Dung Kỳ thanh âm thờ hớn hớn, "Oản Oản, mình gọi điện thoại cho cậu thế nào một mực không người nhận? Cậu là chuyện gì xảy ra? Tại sao chưa cùng Cố Việt Trạch đi? Cậu có biết hay không mình hao tổn bao nhiêu sức lực mới khuyên được Cố Việt Trạch, mới đem hân dẫn dụ đến! Còn nữa, mình đang ở cửa của Cẩm Viên, người giúp việc lại không cho mình đi vào! Cậu nhanh nói với bọn hân một chút!"

"Há, bởi vì mình bị đuổi ra khỏi Cẩm Viên rồi."

"Cái gì. . .cậu. . .cậu bị đuổi ra khỏi Cẩm Viên rồi hả?" Giọng nói của Thẩm Mộ Dung Kỳ nhìn như là lo âu, kì thực rõ ràng là không hề nên được vui sướng.

"Đúng vậy, ngày mai tôi sẽ dọn về nhà trọ."

"Quá tốt Oản Oản! Xem ra kế hoạch lần này vẫn có tác dụng đấy chứ! Có phải hay không Tư tiên sinh gặp người cùng với Cố Việt Trạch cho nên hiểu lầm cái gì, mới trong cơn tức giận đuổi cậu đi ra?"

Diệp Oản Oản không nhanh không chậm nói, "Làm sao cô biết Tư Dạ Hân chứng kiến ta cùng Cố Việt Trạch? Máy ngày đó hân cũng không ở nhà, cô không phải là rõ ràng nhất sao?"

"Mình. . . Mình đoán, tóm lại chúc mừng cậu, rốt cuộc thoát khỏi cái đồ nam nhân đáng sợ rồi!"

P/s: Lời của tác giả ta sẽ dịch lại cho mọi người dễ hiểu, và chỉ nói những ý chính thôi nha.

1.Sách mới thật ra thì sẽ có 2-4 canh, tức là mỗi ngày đăng 2-4 lần. (Editor: Say oh yeah Sky's oi)

2.Thình thoảng sách có tạp văn mà nói sẽ có thể bị cắt ngang dừng lại bởi vì tác giả không có tồn cáo(giữ lại bản thảo riêng), cho nên đổi mới trước mắt không cách nào chắc chắn.

3:Sách sẽ ra tương đối chậm, thậm chí sẽ có đổi mới văn bản, cho nên sẽ có vài chương đổi lại chữ và tình tiết. Tuy nhiên đầu mới chỉnh ẽ không thay đổi cho nên không đọc lại vẫn oke.

4: Sách mới chờ qua thời kỳ này, tốc độ và thời gian đổi mới sẽ ổn định lại. Cảm ơn mọi người đã kiên nhẫn chờ đợi.

== == == Chọn 10 Sao cuối mỗi chương truyện để ủng hộ dịch giả nhé. == == ==

QUAN TRỌNG NHẤT LÀ MỌI NGƯỜI NHỚ SHARE TRUYỆN ĐỂ CÓ NHIỀU NGƯỜI ĐỌC VÀ BÌNH LUẬN GIÙM MÌNH NHA.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Chương Ngại Giác Ngủ

Editor: Thủy Tiên

“Cảm ơn.” Đối mặt với sự chúc mừng của Thẩm Mộng Kỳ, Diệp Oản Oản khẽ cười một tiếng, cúp điện thoại.

Đời này, nợ nần giữa cô và Thẩm Mộng Kỳ, tất nhiên phải tính toán hết một lần, nhưng mà cô ném chuột sợ vỡ bình, người anh trai không có tiền đồ của cô bây giờ đang bị Thẩm Mộng Kỳ làm cho thần hồn điên đảo, nếu như lúc này cô mà động vào Thẩm Mộng kỳ chỉ e rằng quan hệ giữa cô và anh trai lại càng bết bát hơn.

Cho nên bây giờ, chỉ có thể tạm thời chờ đợi cơ hội.

Bên trong phòng ngủ chính trên lầu cuối.

Sau khi Diệp Oản Oản rời đi, nhà thôi miên liền trở về phòng, lần nữa chuẩn bị thôi miên.

“Cửu gia, bây giờ có thể bắt đầu không?”

Tư Dạ Hàn tựa hồ đang suy nghĩ chuyện gì đó, cũng không biết có nghe rõ lời của hắn hay không, chẳng qua chỉ tùy ý giơ tay lên một cái.

Vì vậy nhà thôi miên phát ra âm nhạc, đốt chất xông hương đặc biệt, bắt đầu tâm lý dẫn dụ. . .

Nửa giờ sau. . .

Một tiếng sau. . .

Hai tiếng sau. . .

Người đã giải quyết không biết bao nhiêu chứng bệnh học bừa, khó nhằn, người được đoàn lính đánh thuê NO.1 thế giới “Chư Thần Hoàng Hôn” mời làm chuyên gia tâm lý cao cấp – Mặc Huyền bắt đầu lần thứ N hoài nghi nhân sinh.

Mỗi lần điều trị cho Tư Dạ Hàn, hắn lúc nào cũng có cảm giác bản thân là một thầy thuốc giả. . .

“Cửu gia, ngài hôm nay gặp phải chuyện gì sao?” Mặc Huyền thử dò hỏi.

Mấy ngày trước là do vị tiểu cô nương bên cạnh kia không ngừng tìm cách chạy trốn, làm cho anh không cách nào kìm chế được tức giận, dẫn đến ba ngày không ngủ.

Hôm nay là vì sao chứ? Không phải nói cái vị tiểu cô nương kia đã thay đổi tính nết rồi sao?

Mới vừa nãy khi hắn nhìn thấy người kia, cũng lấy làm kinh hãi, cô bé kia không chỉ là trang điểm qua da mặt, ăn mặc đẹp đẽ một chút, giữa hai hàng lông mày cũng ôn nhu không ít, không giống như trước kia cả người lúc nào cũng tràn đầy lệ khí.

Theo lý thuyết tâm tình của Cửu gia không phải là sẽ trở nên ổn định một chút sao? Như thế nào thôi miên lại thất bại?

Nhưng giờ phút này Tư Dạ Hàn nằm trên giường, bóng mờ màu xanh đen dưới mắt lại từ từ nổi lên, gân xanh trên trán phồng ra, vẻ mặt hầu như trở nên hung ác dữ tợn, rõ ràng là đang phải chịu đựng thống khổ to lớn.

Giống như trong thân thể anh có một con dã thú đáng sợ, mắt không chế , cấu kinh, làm loạn vô cùng, phá hư tính khí, từng giây từng phút ăn mòn tinh thần anh.

Thấy trạng thái của Tư Dạ Hàn có chiều hướng chuyển biến xấu, càng lúc càng tệ hại. Mặc Huyền ngưng trọng sắc mặt, vội vàng hỏi “Là bởi vì vị Diệp tiểu thư kia?”

Nhưng mà, giống y như những lần trước, Tư Dạ Hàn không hề trả lời hắn.

Nếu như Tư Dạ Hàn tình nguyện trao đổi với người khác, bệnh tình của anh cũng sẽ không nghiêm trọng như vậy.

Tâm lý phòng bị của anh quá nặng, không cho phép bất kì kẻ nào tiến vào vùng lãnh địa của anh.

Coi như có là bác sĩ tâm lý giỏi hơn nữa, nếu như bệnh nhân không chịu phối hợp cũng sẽ không có năng lực làm thêm bất kỳ điều gì.

Nghĩ đến Diệp Oản Oản tâm tình của Mặc Huyền có chút phức tạp.

Cô gái này có khả năng liên quan đến khúc mắc trong lòng Tư Dạ Hàn, nếu không thật sự rất khó giải thích việc Tư Dạ Hàn luôn luôn bài xích con gái vậy mà lại đem một cô gái bình thường giam giữ ở bên cạnh mình.

Nhưng là, hắn thật sự không có cách nào lấy được câu trả lời từ chỗ Tư Dạ Hàn, về phía Diệp Oản Oản cũn không hề thu được tin tức hữu dụng nào.

Diệp gia kinh doanh trong lĩnh vực giải trí, trước mắt chủ hai của Diệp Oản Oản là chủ nhà họ Diệp, dưới cờ Hoàng Thiên nắm trong tay hơn một nửa ngành giải trí, nhưng nói cho cùng lịch sử chân chính lâu đời, so sánh với những thế gia hào môn, thì cũng chỉ là một phú hào bình thường.

Vô luận là Diệp Oản Oản hay là gia tộc nhà cô, cũng không thể cùng với một gia tộc khổng lồ áp đảo tất cả các thế gia cổ xưa tại nước Hoa như Tư gia, cũng không thể cùng với người thừa kế Tư gia Tư Dạ Hàn có bất kì liên hệ nào, cho nên Tư Dạ Hàn đối xử đặc biệt với Diệp Oản Oản, thật sự làm người ta không hiểu.

Từ sau khi Diệp Oản Oản xuất hiện, tình trạng của Tư Dạ Hàn càng trở nên tệ hơn, nếu lại không có biện pháp chữa khỏi khuyết điểm gấp chướng ngại giấc ngủ này, thân thể của anh sợ là không thể lạc quan

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Lương Tâm Người Có Đau Hay Không?

Sáng ngày thứ hai.

Diệp Oản Oản ngủ một giấc đến sáng, tự nhiên tỉnh dậy mà không cần đồng hồ báo thức.

Sau đó, bắt đầu xem xét hôm nay nên trang điểm mặt mình kiểu gì.

Nếu bên Tư Dạ Hàn đã không cần phải che giấu dung mạo nữa, cô tự nhiên có thể khôi phục dáng vẻ vốn có.

Bất quá, đột nhiên cô nghĩ đến, cô còn có một chuyện rất trọng yếu cần phải làm, để chuyện này có thể tiến hành một cách thuận lợi, cô vẫn cần tạm thời che giấu thân phận của mình.

Tướng mạo của cô lúc đầu ngoại trừ những người ở Tư gia này, đến nay không có bất kì người nào khác từng thấy qua, cho nên trước mắt cho đến thời điểm thích hợp, cô nên thay đổi mình từng chút một, đây cũng là cách thức giúp cô không cần lén lút lút nghĩ biện pháp che giấu dung mạo của mình.

[VoVo: Ý nói, nếu thích hợp thì đến lúc đó thể hiện ra dung mạo của bản thân, không cần phải che giấu nữa Nhưng mà vẫn là phải che giấu nguyên mạo cho người ngoài không biết. Ví dụ: Thẩm Mộng Kỳ, Cố Việt Trạch...]

Cho nên, nguyên dạng vốn có của cô tạm thời vẫn là không nên bại lộ ở trước mặt quá nhiều người thì tốt hơn.

Diệp Oản Oản suy nghĩ một chút, vì vậy ngoại trừ hình xăm ra, vẫn là tiếp tục trang điểm da mặt, thuận tiện mang theo bộ tóc giả màu xanh lá cây.

[VoVo: Suy nghĩ cho đã rồi rồi cuộc vẫn xài cái bộ dạng cũ. Đáp đáp.]

Lúc Diệp Oản Oản xuống lầu, không thấy Tư Dạ Hàn, ngược lại Lâm Khuyết con hàng kia hôm nay lại đến.

Tên kia trong lúc vô tình giương mắt thấy cô, nhất thời đem tất cả cả phê trong miệng đều cho phun ra ngoài ——

"Thảo! Mắt chó của ta! ! !"

[VoVo: Ta hiểu mà Lâm Khuyết. Vô vai.]

[Lâm Khuyết: Vô ca, Qua nói cho Quần Quần chỉnh lại kịch bản hộ ta đi.]

[Haizz X2]

Diệp Oản Oản liếc hần một cái, biểu tình trách lầm hiềm thấy.

Cô hướng phía dưới lầu quét mắt qua một cái, phát hiện hôm nay không chỉ là Lâm Khuyết, Tư Dạ Hàn còn có thêm hai người bạn tốt, Thẩm Tu cùng Tạ Chiết Chi cũng ở đây.

Giờ phút này, ánh mắt trong trẻo lạnh lùng của Thẩm Tu dừng lại ở trên người của cô một giây, trên mắt kính gọng vàng kim tơ thoáng qua một đạo bạch quang, thời điểm nhìn về phía Lâm Khuyết, trong giọng nói là một sự cảnh cáo nguy hiểm, "Lâm Nhị, đây chính là điều mà ngươi muốn làm ta ngạc nhiên nên mới rạng rỡ sáng hôm nay đánh thức chạy tới Cẩm Viên?"

Một bên Tạ Chiết Chi cười cười run rẩy hết cả người, một đôi mắt dâm tà hồn xiêu phách lạc, "Ha ha~ Tu, đừng nói như vậy chứ! Quả thật rất kinh ngạc vui mừng không phải sao? Thật hâm mộ Cửu ca, mỗi ngày đều trải qua thú vị như vậy!"

[VoVo: Đệt, tên này là S, chắc chắn là S. Kinh nghiệm của ta sau ngàn bộ tiểu thuyết không sai đâu.]

"Không phải đâu, cô ấy ngày hôm qua. . . dung nhan ngày hôm qua, không trang điểm, thật siêu đẹp siêu tiên, ta đều sợ ngây người. . ." Lâm Khuyết

không có lời nói mạch lạc nào mà giải thích.

Tạ Chiết Chi cười không nhận được, "Dạ dạ dạ, siêu đẹp siêu tiên, người cũng có thể cùng Cửu ca tìm một loại phong cách như thế này ~ "

Lâm Khuyết không có biện pháp giải thích, chỉ có thể mang về mặt ủy khuất trùng mắt hướng phía Diệp Oản Oản.

Diệp Oản Oản nhú mày, "Nhìn ta làm gì? Trang điểm đối với nữ nhân là lễ phép căn bản nhất không biết sao?"

Lâm Khuyết khòe miệng co giật, "Ngài quả thật là rất có lễ phép rồi. . "

[VoVo: Vỗ vai Lâm Khuyết]

[Haizz X2]

Lúc này, một loạt tiếng bước chân vang lên, Tư Dạ Hàn tỉnh rồi.

Ánh mắt nam nhân nhân nhật ở dưới lầu nhìn lướt qua, trên mặt không có bất kỳ vẻ mặt dư thừa nào.

Phải nói đây vẫn là một loại biến thái tâm lý, tư chất mạnh nhất, thấy cái bộ dáng này của cô ngay cả ánh mắt đều không có nháy mắt một cái.

Diệp Oản Oản không quên giờ phút này quan trọng nhất vẫn chính là để Tư Dạ Hàn cảm nhận được độ hào cảm cùng độ trung thành của cô, để cho hán tin tưởng chính mình, hoàn toàn đối với chính mình yên tâm, vì vậy chạy bạch bạch tới trước mặt Tư Dạ Hàn, "Cửu gia Cửu gia, người xem ta ngày hôm nay đẹp mắt không?"

Tư Dạ Hàn nhìn cặp mắt trước mặt lấp lánh yêu cầu khen ngợi, vẻ mặt vô cùng sinh động của nữ hài tử, bởi vì cô rời đi mà cả một đêm tâm tình u buồn, không hiểu tiêu tán mấy phần: "Ừm."

Về mặt Lâm Khuyết vô cùng thâm, Cửu ca, lương tâm của người thật có đau hay không?

Thẩm Tu bình tĩnh ngồi ở một bên, vẻ mặt hiện lên suy nghĩ hoàn toàn là trong dự liệu của ta, Tạ Chiết Chi nhưng là nhìn đến mặt đầy hứng thú.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Lại Trêu Gheo Tôi Liền Trở Mặt Đó!

Editor: Cẩm Tiên

Rất nhanh, người giúp việc mang bữa ăn sáng bung lên, năm người đều ngồi xuống bắt đầu ăn cơm.

Diệp Oản Oản nhìn một chút sang Tư Dạ Hàn bên cạnh, lại nhìn một chút Lâm Khuyết, Thẩm Tu cùng Tạ Chiết Chi đối diện, cùng bốn cái người hào quang chói mắt ngồi cùng trên một cái bàn ăn cơm, để cho cô có loại cảm giác đặc biệt huyền huyền.

Dù sao bốn người này tương lai đều là một nhân vật quan trọng trong mỗi cái lĩnh vực dẫn đến phong vân.(Pi: Ý là gây sóng gió đó)

Bởi vì Diệp gia là làm nghề giải trí, cho nên Diệp Oản Oản chú ý nhất, vẫn là ảnh đế Tạ Chiết Chi.

Đại khái là phát hiện ánh mắt của Diệp Oản Oản thường xuyên liếc trộm, Tạ Chiết Chi nghiêng người lấy tay chống đỡ đầu của mình, hướng về phía cô chớp chớp cặp mắt liễm diễm đào hoa kia, "Tiểu Diệp một dạng, muốn được ký tên sao?"

Đệt! Cái nhìn kia, thật là trực tiếp nha!

Người này nhất định chính là hồ ly tinh đực, khó trách lại đem toàn bộ tim của thiếu nữ nước Hoa đều cướp đi nha.

Ký tên! Cô đương nhiên muốn!

Tạ Chiết Chi thế nhưng là ảnh đế Oscar tương lai a! Nước Hoa lần đầu tiên có được nam tài tử Oscar! Được người này ký tên về sau cô cầm đi bán cũng có thể phát tài một khoản!

Cho dù là bây giờ, Tạ Chiết Chi cũng đã cầm vô số giải thưởng lớn, bây giờ ở trong vòng giải trí là nhân vật có nhân khí nóng bỏng nhất, là nam tài tử làm cho toàn bộ thiếu nữ nước Hoa điên cuồng nhất.

Đừng nói chính tay hán viết ký tên, coi như là hán tùy tiện để một tấm ảnh tuyên truyền xuất hiện trong buổi điện thoại, cũng có thể trở thành địa điểm

tham quan hấp dẫn, mỗi ngày đêm không hết cô gái mê soái ca đứng xếp hàng đi vào buồng điện thoại chụp chung.

Nhưng là, nhìn đến một tên biến thái muốn chiếm làm của riêng, Diệp Oản Oản quả quyết lắc đầu một cái.

Lại dám cất giấu chữ ký tên của người đàn ông khác? Trừ phi cô không muốn sống nữa!

Thấy Diệp Oản Oản một bộ rõ ràng rất muốn, nhìn Tư Dạ Hàn một cái sau đó lập tức nhện đau về mặt nhỏ nhắn lắc đầu, Tạ Chiết Chi cười khê một tiếng, "Tiểu Diệp tử thật đáng yêu."

Diệp Oản Oản: ". . ."

Tạ Ảnh Đế anh đủ rồi! Lại trêu ghẹo tôi, tôi liền muốn trở mặt! Anh không thấy người anh em biến thái kia của anh đầu đều có đám mây hình nấm rồi sao?

Lâm Khuyết ở bên cạnh liếc Tạ Chiết Chi một cái, bĩu môi mà chê, "Tạ tam, tiết tháo của cậu đâu? Thậm chí ngay cả Diệp Oản Oản đều dám trêu tởi. . ."

Tạ Chiết Chi ngón tay nhẹ nhàng xoa lấy cánh hoa hồng mang theo hạt sương bên trong bình hoa, sâu xa nói, "Tất cả các cô gái trên cõi đời này đều là đóa hoa, hẳn là đều được yêu thương quý trọng."

Lời này đơn giản là lọt đến trong tâm trí của Diệp Oản Oản, Diệp Oản Oản lập tức trợn mắt nhìn Lâm Khuyết nói: "Có nghe hay không? Học hỏi đi cậu độc thân!"

Lâm Khuyết nhất thời xù lông: "Đệt! Nói ai là cậu độc thân đây! Cô mới là cậu độc thân!"

Diệp Oản Oản nghiêng đầu nhìn về phía Tư Dạ Hàn ở một bên, "Cục cưng, Lâm nhị mắng em là cậu độc thân! Anh nói một chút hẳn đây là có ý gì, đây không phải là rõ ràng đang trù yểu chúng ta chia tay sao?"

Tư Dạ Hàn nghe được tiếng "yêu thương" này của Diệp Oản Oản, vô cùng sốt ruột trong não như có từng tia từng tia ngọt ngào khe nước chảy tràn qua, sau đó, ánh mắt trong trẻo lạnh lùng nhất thời hướng phía Lâm Khuyết ở một bên bắn tới.

Lâm Khuyết trong nháy mắt bị dọa sợ đến co lại thành một đoàn: "Cửu ca, tôi sai rồi. . ."

Diệp Oản Oản cô - tên tiểu nhân này!

Tạ Chiết Chi hướng phía Tư Dạ Hàn méo đầu một chút, ánh mắt sâu thẳm mà nhìn về mặt đối diện đang say sưa ngắm cái đầu xanh lục của cô gái, "A, A Cửu, mấy ngày không thấy, tiểu nha đầu này của cậu ngược lại giống như biến thành một người khác rồi sao?"

Tư Dạ Hàn hướng phía cô gái nhìn một cái.

Biến thành một người khác?

Cô thay đổi duy nhất, chẳng qua chỉ là hơi thông minh một chút, đổi một phương thức khác thoát đi hẳn mà thôi.

Thấy ánh mắt Tư Dạ Hàn trong nháy mắt âm u, Tạ Chiết Chi nhíu mày, một bộ vẻ mặt sợ thiên hạ không loạn, "Sách, nếu biết rõ mục đích của cô ấy, cần gì còn phải dung túng cho cô ấy? Cái này cũng không giống như tính cách của cậu nha!"

"Ăn no rồi! Tôi đi học!"

Lúc này, Diệp Oản Oản đã ăn xong bữa ăn sáng, cầm cặp sách cùng một bên đồ đạc lên, lên tiếng chào hỏi với Tư Dạ Hàn.

Đang muốn rời đi, lúc đi được một nửa lại đi vòng vèo trở lại, bạch bạch bạch chạy đến trước mặt Tư Dạ Hàn, đeo cặp sách, giơ lên hai cánh tay mềm mại ôm cổ Tư Dạ Hàn, ở khóe môi người đàn ông khóe môi hôn chụt một cái, "Nhớ nghĩ tới em nha!" (ed: bà này diễn hơi lố rồi. Nhưng mà Ad thích :v)

Nói xong, để lại cho bốn người kia trợn mắt hốc mồm, nhảy nhót nhót nhót mà đi rồi nha. =.=

Một hồi lâu sau, Tư Dạ Hàn lười biếng tựa vào ghế ngồi sau lưng, con ngươi hờ hững liếc nhìn người bạn tốt ở một bên, "Bây giờ biết rồi hả?"

Đây chính là lý do.

Lý do để cho hẳn không cách nào kháng cự được.

P/s: Ở đây tác giả có nói đến một việc khá quan trọng đây, hình như mấy chương trước cũng có lỗi rồi. Có gì mình sẽ chỉnh sửa sau. Điều đó là: Oản Oản năm nay lớp 12 nha.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Học Cho Giỏi Nha

Editor: Trịnh Hoa (Gấu trúc thích ăn dâu)

Trường THPT Thanh Hòa.

Đây là trường học tốt nhất ở Đê Đô, tỉ lệ lên lớp cực kỳ cao và chưa có trường nào làm được như thế.

Trước 16 tuổi, Diệp Oản Oản chỉ học ở nước ngoài. Sau 16 tuổi, mới về nước, không có tham gia kỳ thi tốt nghiệp và tuyển sinh THPT, theo lý thuyết là không thể vào trường Thanh Hòa.

Có thể được trúng tuyển, lúc đó ba của cô vẫn là chủ tịch tập đoàn Diệp Thị, dùng quan hệ để giúp nàng đi cửa sau vào trường.

Từ 16 tuổi đến 20 tuổi, cô đều đã học ở trường cấp 3 bốn năm rồi, mà vẫn còn chưa tốt nghiệp.

Ngày từ đầu thành tích tụt dốc là do yêu sớm, tâm tư thiếu nữ của cô đều đặt trên người vị hôn phu Cố Việt Trạch anh tuấn, cao lớn, cả ngày đối trò chơi để làm hân vui lòng, thư tình viết đến mấy trăm bức, gấp đến nghìn con hạc giấy.

Sau đó thành tích thảm hại, đều vì tên cặn bã đó.

Sáng sớm, ánh nắng chiếu trên mái tóc xanh của cô, Diệp Oản Oản đứng trước cổng chính của trường THPT Thanh Hòa. Nhìn lấy bảng hiệu của Trường rực rỡ 4 chữ lớn "THPT THANH HÒA", trong lòng âm thầm hạ quyết tâm.

Lần này, đừng ai nghĩ có thể ngăn cản bốn tiểu thư học giỏi!

Đi trên sân trường vừa xa lạ vừa quen thuộc, ở 2 bên con đường là hàng cây cổ thụ lớn tuổi, trong không khí tràn đầy mùi thanh khiết của cỏ cây., xa xa là 1 hàng ngói đỏ của tòa nhà cô để dạy học, trong radio phát ra tiếng âm nhạc du dương, từng học sinh trên người đeo cặp sách đang tụ năm tụ ba rồi rít để vào lớp học,...

Sống lại nhiều ngày như vậy cho tới hôm nay, Diệp Oản Oản lần đầu tiên có cảm giác mình sống lại.

Nhìn lên bầu trời xanh thẳm, cô cơ hồ có cảm giác muốn rơi lệ.

Bên cạnh, có những ánh mắt đang xì xào bàn tán khác thường, nhưng cô 1 chút cũng không để ý.

So với những gì cô bị trong kiếp trước, trong trường học những lời đồn nhảm này cũng chẳng ảnh hưởng tới cô.

"Cmn! Đó là ai a! Đáng sợ đến mức tôi suýt đụng phải cây!" Một người đàn ông thoát khỏi nguy hiểm đụng phải cây đại thụ, vẻ mặt sợ hãi như gặp quỷ.

Bên cạnh có nữ sinh giọng the thé nói." Ngay cả cô ta, ông cũng không nhận ra! Đó là Diệp Oản Oản của lớp F , a!.

"Đệt! Cô ta chính là Diệp Oản Oản? Đúng là trăm nghe không bằng mắt thấy!" Vẻ mặt nam sinh nhìn mà than thở.

Một nữ sinh khác mặt đầy chán ghét nói:" Cả ngày trang điểm quá đà, bôi son chét phấn đầy mặt , trang phục kỳ dị thì coi như xong đi, thành tích còn thảm hại muốn chết, 4 năm còn không tốt nghiệp được , nghe nói cuộc sống riêng cũng xấu không kém, cả ngày cúp học không biết ở bên ngoài làm gì, thứ người như vậy tại sao còn không bị đuổi! Thật là làm mất mặt trường THPT THANH HÒA!

Có 1 học sinh liền chen miệng vào:" Thộ bót đi! Nghe Thẩm Mộng Kỳ nói, cha của Diệp Oản Oản tham ô công quỹ , đã sớm bị đuổi ra khỏi công ty, còn thiếu nợ lãi suất cao! Không biết cô ta còn cái gì để ra về ta đây nữa, ngày ngày không thèm nhìn nội quy trường học, tùy ý làm bậy !

Bất quá , những ngày an nhàn của cô ta không còn mấy ngày đâu, tôi nghe nói trường học chuẩn bị đuổi học cô ta. Dù sao 1 thời gian ngắn nữa, lãnh đạo bên trên sẽ đến kiểm tra, nêua như muốn lãnh đạo biết trường chúng ta có học sinh như vậy, nếu như vậy danh dự trăm năm của Thanh Hòa đều bị hủy hết!

Tất cả mọi người vẻ mặt đều vui mừng:" Cuối cùng, dạng người này không còn tiếp tục ở lại trường!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Bản Lĩnh Thi Đứng Nhất Đếm Ngược.

Editor: Thủy Tiên

Diệp Oản Oản một bên, hứng thú nghe những tin đồn nhảm về mình, lấy lại được một chút tin tức mà cô đã sắp quên, một bên ung dung thản nhiên mà đi đến cửa lớp F.

Trong nháy mắt khi cô đi đến cửa, không khí trong phòng học đầu tiên là bỗng nhiên an tĩnh quý dị một giây, ngay sau đó là điên cuồng vỗ bàn cùng huyết sáo.

Tất cả mọi người đều chỉ sợ thiên hạ không loạn.

Lớp này được coi như là lớp học nát nhất trường trung học Thanh Hòa, không bao giờ để ý đến nội quy trường học, rất nhiều người không tuân theo quy tắc quản giáo, Diệp Oản Oản chẳng qua chỉ là người thu hút nhiều sự chú ý từ người khác nhất thôi.

Nói trắng ra là, cô chính là kiểu học sinh, ngày thường buồn chán luôn kiếm trò mua vui chọc cười người khác.

Mà mỗi lần Diệp Oản Oản ra tay không bao giờ phải để bọn họ thất vọng.

“Ha ha ha CMN! Diệp Oản Oản mái tóc này của cậu thật trâu bò nha!”

“Đúng đúng đúng, so với kiểu tóc nõ bẻ đầu trước kia, kiểu tóc này của cậu bùng nõ hơn nhiều!”

Tất cả các nam sinh đều đang cười to thì các nữ sinh đều tỏ vẻ chán ghét và khinh thường.

“Náo náo cái gì, tất cả đều yên tĩnh cho tôi! Không nghe thấy tiếng chuông vào học đã vang lên sao?” Trước cửa truyền tới âm thanh tức giận của chủ nhiệm.

“Diệp Oản Oản lại là em! Em... Em xem một chút, e mang bộ dạng quỷ quái gì đây? Còn không mau trở lại chỗ ngồi của em đi!” Chủ nhiệm lớp nhìn thấy mái tóc màu xanh lục kia của Diệp Oản Oản, giận đến nổi phôi, lúc đầu muốn tiếp tục mắng cô, kết quả lại để cô trực tiếp trở về chỗ ngồi.

Dù gì người học sinh này cũng sắp bị đuổi học rồi, không cần phải phí hơi sức mắng chửi nó làm gì.

Diệp Oản Oản nhìn lướt qua phía trong phòng học một cái, không cần nhớ lại, ngay lập tức đã biết chóc ngồi của mình ở đâu.

Bởi vì mỗi chỗ ngồi trong lớp đều xếp theo thứ hạng thành tích học tập, mà thứ hạng của cô từ trước đến nay luôn là người đứng nhất từ dưới lên, tự nhiên sẽ ngồi bàn cuối.

Vị trí bàn cuối cùng là cạnh cửa sổ, gần một nam sinh.

Nam sinh một thân quần áo xốc xếch, mái tóc ngổ ngược, trong lỗ tai mang theo tai nghe, đang nằm ngù trên bàn học, ánh mắt trời xuyên thấu qua khe hở các chiếc lá, chiếu qua song cửa sổ rồi nhún nhảy trên gò má tinh xảo của thiếu niên đang ngủ say, làm cho thiếu niên nhìn qua như là người vừa bước ra từ trang bìa tạp chí.

Tư Hạ, là hot boy số một của trung học Thanh Hòa.

Hút thuốc, đánh nhau, cúp cua không có chuyện gì là không tinh thông, thành tích cũng nát đến rối tinh rối mù, nhưng mà bởi vì có một vẻ ngoài hào nhoáng, trong nhà lại có nhiều tiền nên ngồi vững cái vị trí hot boy này.

Nghe thấy bên cạnh có tiếng bước chân, thiếu niên vốn đang nhắm mắt ngủ nhất thời hiện lên vẻ mặt không kiên nhẫn “Cút!”

Trong phòng học, những học sinh khác, nhất là các nữ sinh thấy vậy tất cả đều trung ra vẻ mặt hả hê.

Các cô đang ngồi chiêm ngưỡng vẻ đẹp vô tận của điện hạ khi ngủ say, kết quả lại bị con người xấu xí này cắt đứt.

Cô gái xấu xí, dựa vào cái gì mà có thể ngồi chung bàn với điện hạ!

Nhưng mà, dù là bộ dạng nổi giận mắng người cũng đẹp trai, rất đẹp trai!

Trước khi sống lại, Diệp Oản Oản mặc dù ăn mặc phách lối nhưng trên thực tế lại là người nhát gan, nội tâm cực kì tự ti hèn yếu, tính cách cũng rất âm trầm.

Nếu là ngày trước, bị Tư Hạ găm lên một tiếng như vậy, Diệp Oản Oản khẳng định đã sớm ngoan ngoãn dọn dẹp cái ổ của mình đến cái bàn đã gây mất một cái chân nằm co rút bên cạnh thùng rác ở phía bên kia.

Mà lần này, đối mặt với sự nổi giận của nam sinh, Diệp Oản Oản đứng ở chỗ đó mà nhìn từ trên cao xuống, tựa như cười mà không phải cười liếc nhìn nam sinh kia một cái, giống như chưa hề nghe thấy cái gì, trực tiếp đặt mông ngồi xuống cái ghế bên cạnh hắn.

Sắc mặt nam sinh chợt đỏ: “Muốn chết? Cút cho tôi!”

Diệp Oản Oản không nhanh không chậm đem sách vở nhét vào trong học bàn, sau đó móc quyển sách giáo khoa và hộp đồ dùng học tập ra, lơ đãng nhìn về phía nam sinh bên cạnh, chậm rãi mở miệng nói, “Tôi dựa vào bản lĩnh của mình thì được hạng nhất đếm ngược, dựa vào bản lĩnh của mình giành được vị trí này, cậu dựa vào cái gì để bắt tôi cút?”

Tư Hạ: “...”

Tất cả bạn học trong lớp: “...”

Ngay cả chủ nhiệm lớp mặt cũng đã đen như đất nồi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Bị Trường Đuổi Học

Trong nháy mắt, trong phòng học vang lên một trận xì xào bàn tán kinh ngạc.

"Ta đi! Diệp Oản Oản điên rồi sao? Lại dám chống đối điện hạ!"

"Chắc chắn là bởi vì muốn nhân cơ hội đến gần điện hạ rồi! Dù sao cơ hội cũng tốt như vậy!"

"Đệt! Nàng cũng không soi mặt mình vào trong nước tiểu mà xem mình là cái loại đức hạnh gì, loại rác rưởi này mà cũng dám đánh chủ ý với điện hạ của chúng ta?"

Nữ chủ nhiệm lớp trẻ tuổi giận đến mặt đều đen rồi, "Diệp Oản Oản! Em lập tức phải bị trường đuổi học, vẫn còn ở nơi này dương dương đắc ý cái gì chứ?! Đứng thứ nhất từ dưới lên rất có mặt mũi sao? Tôi làm sao lại dạy ra cái loại học sinh không biết liêm sỉ như em!"

Nghe được lời của cô giáo, nhất thời tất cả học sinh nữ đều hưng phấn không thôi.

"Ha ha, thiếu chút nữa đã quên rồi, Diệp Oản Oản sắp bị trường học đuổi học rồi!"

"Thì ra tin tức này là thật a!!!"

"Quá tốt! Lần này nhìn cô ta còn phách lối như thế nào được!"

Chủ nhiệm lớp vốn là định nhẫn nhịn đến khi thông báo cô bị đuổi học chính thức phát ra, vào lúc này thật sự không thể nhịn được nữa trước mặt bạn học cả lớp liên bắt đầu mắng, "Chính em đi ngắm nghía trong gương đi, nhìn một chút em là cái bộ dáng quý quái gì, cả ngày làm người không ra người quý không ra quý, thành tích cũng rồi tinh rồi mù, hại nhiều lần thứ hạng thứ nhất từ dưới lên đều tại lớp chúng ta, lớp F danh tiếng của chúng ta chính là bị cái loại rác rưởi này như em làm cho hư hỏng! Một viên cứt chuột này như em kéo chân sau của toàn bộ lớp học, lại còn không có phân nửa lòng xấu hổ! Em, bây giờ ngay lập tức cút cho ra khỏi trường học của tôi ngay!"

Mất thấy Diệp Oản Oản thật muốn bị đuổi đi rồi, các nữ sinh trong lòng tràn đầy vui mừng.

Cái đồ xấu xí đó còn muốn chiếm đoạt điện hạ!

Lần này đi gặp báo ứng đi!

"Cút ra ngoài! Cút ra ngoài!"

"Mau cút đi!"

Đối mặt các bạn học ồn ào lên tiếng xua đuổi, thần sắc Diệp Oản Oản không thay đổi chút nào con người, trong tròng lạnh lùng hướng thẳng về phía bục giảng, "Cút ra khỏi trường học? Không biết, là ai cho cô Lương ngài quyền lợi làm cho em phải cút!?"

Thấy Diệp Oản Oản lại còn dám nghi ngờ lời của mình, sắc mặt Lương Lệ Hoa nhất thời càng thêm khó coi, lạnh lùng nói, "Trải qua sự nhất trí của các lãnh đạo nhà trường, em đã bị đuổi!"

Diệp Oản Oản nghe vậy, trên mặt nhất thời hiện lên thần sắc giấu cợt.

A, cái gì mà quyết định nhất trí của các lãnh đạo nhà trường, nằng mặc dù đã vi phạm qua không thiếu nội quy trường học, nhưng đều là trang điểm, không mặc đồng phục học sinh, cúp cua này nọ, đều là chút sự tinh nho nhỏ, mà dựa theo quy định trường học, ít nhất phải vi phạm ba lần lỗi nặng mới có thể bị đuổi.

Nàng bị đuổi, hoàn toàn là bởi vì Lương Lệ Hoa ở trước mắt lãnh đạo nhà trường thêm mắm thêm muối, khoa môi múa mép mà thôi.

Theo lý thuyết, làm giáo viên, không cần phải cùng một học sinh gây khó dễ, nhưng người nào để cho nàng có vận khí "Quá tốt", trước đó lại vô tình phá vỡ bí mật Lương Lệ Hoa cùng một lãnh đạo nhà trường đã kết hôn ngoại tình.

Lương Lệ Hoa tự nhiên muốn trăm phương ngàn kế đem cái đỉnh trong mắt là nàng này vứt khỏi trường học!

Kiếp trước đã là như vậy, trong ngày thường gây khó dễ với nàng chẳng qua chỉ là bình thường như cơm bữa, hờ một tí chính là ở trước mặt bạn học cả lớp làm nhục nàng, mà mỗi lần nhìn nàng bị làm nhục, đều sẽ thành tiết mục giúp vui cho các học sinh này.

"Ngớ ra làm gì, còn không mau cút đi ra ngoài!" Lương Lệ Hoa nghiêm nghị chỉ ra bên ngoài phòng học, xem như đã không thể chờ đợi được nữa.

Diệp Oản Oản hạ giọng thật thấp, cười lạnh một tiếng, "A, ngay cả một phần văn bản thông báo chính thức cũng không có, chỉ bằng một câu nói của cô giáo Lương, tôi liền bị đuổi? Trường học là nơi mặc cô quyết định sao?"

Sắc mặt Lương Lệ Hoa đột nhiên đại biến, dùng sức vỗ bực giảng nói, "Diệp Oản Oản! Em cần rõ! Có người nói chuyện với giáo viên như vậy sao? Cha mẹ em rốt cuộc là làm sao dạy mà dạy ra cái loại như em?!"

Lương Lệ Hoa vừa nói, vừa đưa ánh mắt khinh bỉ quan sát nàng một cái, "Bất quá cũng khó trách, cha mẹ là cái dạng gì thì chỉ có thể dạy ra con gái dạng đó! Cha tham ô công quỹ, nưộn lãi suất cao thiếu nợ đến móng, anh trai là tên côn đồ ma bài bạc, cái loại gia đình này có thể dạy dỗ ra mặt hàng gì đây?"

Lương Lệ Hoa vẻ mặt tràn đầy chán ghét cùng giễu cợt, lại trực tiếp đem chuyện nhà của Diệp Oản Oản cứ như vậy nói toạc ra ở trước mặt tất cả học sinh.

Phía dưới nhất thời lại một trận kinh ngạc xì xào bàn tán, tất cả tầm mắt đều giống như nhìn thấy phải cái vậth đáng ghét gì.

Diệp Oản Oản bình tĩnh đứng tại chỗ, trên mặt không có bất kỳ biểu lộ gì.

Chỉ có Tư Hạ cách nàng gần nhất chú ý tới, trong nháy mắt Lương Lệ Hoa nói ra những lời đó về cha mẹ Diệp Oản Oản, cặp mắt cô gái luôn luôn kiêu ngạo này như bùng phát hàn băng, tràn ra một cỗ lãnh ý cực kỳ đáng sợ.

Nam sinh hơi nhúu mày, trong ánh mắt lóe lên một tia hoài nghi, là ảo giác sao??

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Chỉ Nhìn Cô Muốn Thi Bao Nhiều Điểm.

Editor: Cẩm Tiên (Pi xđ :)))

Sau một lúc trầm mặc ngán ngùi, Diệp Oản Oản không nhanh không chậm mở miệng: "Thì ra là như vậy, có nhiều cha mẹ là có thể dạy ra dạng con gái gì. . . Như thế, có phải hay không tôi cũng có thể nói, cô giáo dạng gì, là có thể dạy ra học sinh dạng đó? Toàn bộ lớp F coi như là lớp học nát nhất trường, không biết, cô Lương ngài có cảm tưởng như thế nào?" (Pi: chửi hay lắm ==)))

"Cô. . . Cô cần rõ!" Lương Lệ Hoa giận đến tức điên.

Cái con nha đầu chết tiệt kia, lại dám giễu cợt trình độ dạy học của cô!

Ở trong tất cả các lớp học, thành tích của lớp F là kém cỏi nhất, cái này vẫn là chỗ đau của cô.

Trong phòng học, tất cả học sinh đều đã sợ ngây người.

Ôi chao Cmn. . .

Diệp Oản Oản này, lại dám lại nhiều lần mạnh miệng với chủ nhiệm lớp như thế. . .

Đây là Diệp Oản Oản bất kể bị chửi thế nào đều một chữ không dám lên tiếng sao?

Lương Lệ Hoa cười lạnh một tiếng, "Diệp Oản Oản, cô có phải hay không thật sự cho rằng tôi không có biện pháp gì để bắt cô? Tôi bây giờ ngay lập tức sẽ có thể để cho cô cút ra khỏi cửa chính trung học Thanh Hòa!"

Diệp Oản Oản tựa như cười mà không phải cười hướng phía Lương Lệ Hoa nhìn, "Làm sao không biết chứ, cô Lương đây lợi hại như vậy, làm thế nào sẽ bắt tôi - một học sinh mà không có biện pháp?"

Diệp Oản Oản tận lực nhấn mạnh thêm mấy chữ "Lợi hại như vậy", rõ ràng đang ám chỉ Lương Lệ Hoa cùng lãnh đạo trường học quan hệ không bình thường.

Quả nhiên, sắc mặt Lương Lệ Hoa nhất thời thay đổi.

Mặc dù Diệp Oản Oản cũng không có chứng cứ, lời của cô ta cũng sẽ không có người tin tưởng, nhưng nếu bị cô ta tại chỗ này nói bậy nói bạ như thế, khó tránh khỏi có người có lòng thật sẽ đi kiểm chứng, nhất là vợ của người kia cũng là giáo viên trong trường. . .

Cái con nha đầu chết tiệt này, lại dám uy hiếp cô!

"Keng keng keng —— "

Lúc này, tiếng chuông vào học chính thức vang lên, phá vỡ cục diện giằng co.

Sắc mặt Lương Lệ Hoa trầm mặt cả giận nói, "Vì một mình cô, thiếu chút nữa làm trễ nãi tất cả các bạn học làm kiểm tra! Diệp Oản Oản, chút nữa tôi lại tính sổ với cô! Lớp trưởng, tới đem bài thi phát xuống đi!"

Coi như, cái con nha đầu chết tiệt kia ngược lại không đến mấy ngày phải đi rồi, không cần phải ở chỗ này cùng với cô ta cãi vả đem sự tình làm lớn chuyện.

Lớp trưởng vội vàng đi tới nhận lấy bài thi bắt đầu phát ra.

Thấy không còn trò hay để xem, các học sinh phía dưới một trận thất vọng thốn thức, sau đó rối rít kêu thầm nhìn về phía bài thi.

Diệp Oản Oản liếc nhìn bài thi, là văn tổng.

Mặc dù cô đã cố gắng tranh thủ thời gian, nhưng ngày hôm qua kiểm tra số học vẫn không thể nào học kịp, hôm nay muốn thi là Văn tổng, Ngữ Văn và Tiếng Anh.

Những năm tháng lớp mười hai chính là ở trường không ngừng trải qua các cuộc thi lớn nhỏ, mỗi tháng một lần nắm rõ kỳ thi coi như là một lần trải nghiệm tương đối trọng yếu, sẽ căn cứ xếp hạng lần nữa để sắp xếp chỗ ngồi.

Ánh mắt Diệp Oản Oản nhanh chóng nhìn xong những cái đề thi kia, tất cả đề bài đều hoàn toàn xa lạ.

Ngày trước kiểm tra, bài thi cô cũng không nhìn, đối với cái đề bài này đương nhiên không có chút ấn tượng nào.

Chỉ là, mặc dù đối với những đề bài này cô không có ấn tượng, nhưng mỗi một câu trả lời của mỗi đề bài, chỉ cần cô liếc một cái, trong nháy mắt sẽ hiện lên rõ ràng trước mắt.

Kiếp trước thành tích cùng điểm số đối với cô mà nói không có bất kỳ ý nghĩa gì, cô chưa từng để tâm qua bài kiểm tra nào, tất cả giờ học đều không tập trung, nhưng trí nhớ đối với cô mà nói là một loại bản năng, kiến thức trên sách học, chỉ cần cô xem qua một lần, cho dù hoàn toàn không suy nghĩ qua, cũng sẽ nhớ kỹ toàn bộ một chữ không rơi xuống đất.

Những thứ ký ức đó trong đầu, bất kể trôi qua bao lâu, lúc cần có thể tùy tiện lấy ra.

Hôm nay ba môn kiểm tra này, đối với cô mà nói không có bất kỳ độ khó gì.

Có thể đạt bao nhiêu điểm kiểm tra, chỉ cần nhìn cô muốn thi bao nhiêu điểm.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bắt Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Học Cặn Bã Không Có Tư Cách Trang Bức

Muốn để cho trường học rút lại quyết định đuổi học cô , lần này bài kiểm tra là điểm mấu chốt nhất.

Một tuần là đủ thời gian để học, mặc dù hơi gấp, nhưng đối phó với bài kiểm tra trắc nghiệm này thì cũng đủ rồi.

Nghĩ tới đây, Diệp Oản Oản không phân tâm nữa, bắt đầu lật xem bài vở.

Một bên , có nam sinh nằm ở trên bàn học ngủ , nghe được bên cạnh mình truyền tới tiếng lật dở ồn ào của trang sách , nhất thời nhú mày hướng phía về phía người bên cạnh mình nhìn.

Kết quả, ngẩng đầu lên một cái, lại thấy Diệp Oản Oản đang xem sách.

Cô gái này. . . Bị kích thích nên đôi tính rồi hả?

Đang nghĩ như thế, khi nhìn rõ động tác tiếp theo của Diệp Oản Oản, nam sinh kia mặt nhất thời đen xuống.

Bởi vì Diệp Oản Oản tốc độ lật sách thật là so với hôm nay cô lật mặt tốc độ còn nhanh hơn.

Ở đây chỗ nào là đang đọc sách?

Nhưng nếu như không phải là đang đọc sách, vậy thì là đang làm cái gì? Rảnh rồi ,đau trứng mà chơi lật sách sao?

"Thật ồn ào." Nam sinh với khuôn mặt đẹp trai hiện lên vẻ không vui.

Diệp Oản Oản sắc mặt triệt để biến thành đen, tiểu tử thúi này, vẫn còn hăng hái hơn rồi đúng không!

Có tin hay không lão nương liền dùng bói phận đề chết cậu !

Bản về bói phận, hần còn phải cung cung kính kính gọi cô một tiếng thím Cửu đây!

Kiếp trước ,cô cũng là sau đó mới biết, Hot Boy Tư Hạ của Thanh Hòa lại là cháu của Tư Dạ Hân.

Diệp Oản Oản hơi nhú mày, "A, ngại tôi làm ồn? Có bản lĩnh thì thi được hạng nhất đi a! Cá lớn nuốt cá bé, người mạnh là vua, học cặn bã không có tư cách Trang Bức!"

". . ." Nam sinh kia nhất thời bị nghẹn gần chết, trên mặt đều là vẻ thật là không cách nào tin được.

Hần mới vừa rồi, lại bị người đứng hạng nhất đếm ngược từ dưới lên trên của trường giễu cợt?

A, rất tốt.

Lần kiểm tra này, hần sẽ để cho nữ nhân kia biết rốt cuộc cái gì mới là cá lớn nuốt cá bé, người mạnh là vua!

Tiếng chuông , tan học rốt cuộc cũng vang lên, thời gian của 1 ngày trôi qua thật nhanh.

1 thời thoải mái cúp cua, học tập thật cực khổ à.

Đi xuống dưới , Diệp Oản Oản xem chính mình cũng đã là bóng chồng , bóng chồng lên trên còn có rậm rạp chằng chịt chữ.

Bây giờ sắp tới, nhà trường sẽ cho học sinh nghỉ ngơi để chuyên tâm học tập nghênh đón kiểm tra.

Trung học Thanh Hòa là dạy học khép kín, trừ phi có tình huống đặc biệt gì đó, học sinh đều thống nhất yêu cầu ở nội trú.

Học tập được mấy ngày nay, mọi người đều có thể tự mình học ở nhà trọ , cũng có thể học ở trong lớp.

Sau khi tan học, các học sinh lần lượt trở lại nhà trọ, Diệp Oản Oản cũng mang rương hành lý hướng phía lầu ký túc xá đi tới.

Ký túc xá của trường học là bốn người một phòng , bất quá, bởi vì bạn cùng phòng đồng lòng gạt bỏ, cô được an bài một người ở một phòng.

Cộng thêm mối quan hệ giữa cô cùng Tư Dạ Hân, cô không muốn cho ai biết cả, nằng ở 1 phòng ngược lại càng có lợi.

Ngón tay tinh tế trắng nõn nhẹ nhàng đẩy cửa phòng ký túc xá, không khí quen thuộc nhất thời đập vào mặt.

Căn phòng này một người ở mặc dù diện tích cũng không lớn, bất quá cô là người duy nhất ở đã cảm thấy đầy đủ, so sánh với Cẩm Viên rộng lớn thật là đáng sợ, ngược lại lại cho cô có 1 cảm giác an toàn.

Hơn nữa, Thanh Hòa từ trước đến nay đều có vô số nhà giàu có cùng bạn học đầu tư ,điều kiện rất tốt, không chỉ có máy điều hòa không khí, còn có phòng tắm riêng cùng phòng vệ sinh.

Diệp Oản Oản để hành lý xuống, đem tất cả đồ vật đều sắp xếp lại một chút.

Sau khi hết thầy thu dọn xong, đang chuẩn bị ngồi xuống tiếp tục học bài, đột nhiên tiếng gõ cửa vang lên.

Mở cửa, chỉ thấy Thẩm Mộ Kỳ trên người mặc 1 cái váy tơ lụa màu hồng nhạt đang cười tươi rói ,mà đứng trước cửa.

Cô ta vừa nhìn thấy Diệp Oản Oản lập tức mặt đầy kích động, nước mắt lập tức rung rung:" Oản Oản!" Bạn tốt cuộc cũng trở lại trường rồi ! Tớ lo lắng cho cậu gần chết! Gặp lại cậu thật sự quá tốt rồi!

Nhìn thấy Thẩm Mộ Kỳ cái bộ dáng cực kỳ quan tâm , Diệp Oản Oản trong lòng không khỏi cảm khái, cũng khó trách sau này Thẩm Mộ Kỳ ở trong làng giải trí lại Hot như vậy, kỹ thuật diễn này quả thật không lời gì để nói.

Diệp Oản Oản đến trước bàn đọc sách ngồi xuống, bởi vì bị quấy rầy mà thần sắc hơi lộ ra không kiên nhẫn, "Có chuyện gì? Vô luận bạn có chuyện gì, bảy ngày sau rồi hẳn tới tìm mình, bây giờ mình không có thời gian.

Thẩm Mộ Kỳ cho là cô bởi vì cùng Cố Việt Trạch cãi nhau mà tâm tình không tốt, liền ôn nhu khuyên bảo : "Cố thiếu đoán chừng là hiểu lầm quan hệ giữa cậu cùng Tư Dạ Hàn , nhưng hẳn cũng chỉ là yêu cậu quá sâu nên cũng không trách cậu quá tiếp xúc, trong lòng của hẳn vẫn có cậu, nếu không lần này cũng không có khả năng cũng sẽ đi giúp cậu! Chỉ cần cậu đi tìm hẳn, cùng hẳn đem hết hiểu lầm rồi giải thích rõ là tốt rồi!"

Diệp Oản Oản tạm thời không có thời gian cùng cô ta đạ

minh tinh màn hình nói nhảm, giờ phút này sự chú ý của cô toàn bộ đều đặt ở trong sách vở.

Xem Diệp Oản Oản phiền não mà không ngừng lật sách, phòng chừng còn chưa có hết giận, Thẩm Mộ Kỳ cũng không tiếp tục khuyên nhủ.

"Cái kia Oản Oản, tớ đi trước, sắp kiểm tra rồi, tớ cũng phải dành thời gian học tập, cha tớ nói lần này chỉ cần tớ có thể tiếp tục giữ vững vị trí thứ ba của lớp liền mua cho tớ một cái điện thoại di động mới, bạn nếu có chuyện nhất định phải tới tìm tớ a!"

"Biết." Diệp Oản Oản cũng không ngẩng đầu lên.

Thẩm Mộ Kỳ hơi nhú mày, có chút không thích ứng với thái độ lạnh lùng này của Diệp Oản Oản .

Đang chuẩn bị rời đi, ánh mắt của cô ta bỗng nhiên liếc xéo nhìn Diệp Oản Oản rồi liếc trên một góc bàn học rực rỡ nhiều màu sắc, cái kia rõ ràng chẳng phải thư tình sao.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Gửi Thư Tình Cho Tư Dạ Hàn

Editor: Cẩm Tiên (Pi xđ :)))

Thẩm Mộ Kỳ nhất thời trong lòng cười lạnh một tiếng.

Thật đúng là cho rằng Diệp Oản Oản lần này có thể hơi có chút cốt khí đây!

Nguyên lai vẫn là đồ hèn!

Giả bộ đứng đắn làm gì?

Ánh mắt Thẩm Mộ Kỳ lóe lên, lúc đi tới sau lưng Diệp Oản Oản, len lén lấy điện thoại di động ra, hướng về phía Diệp Oản Oản chụp một tấm ảnh, sau đó lặng yên không một tiếng động lui ra ngoài.

Sau khi trở lại nhà trọ, Thẩm Mộ Kỳ đương nhiên không phải là học bài, mà là lập tức gửi tin nhắn cho Tư Dạ Hàn.

Tư Dạ Hàn rốt cuộc quảng tên phế vật Diệp Oản Oản kia, mà bây giờ, chính là cơ hội tốt nhất cho cô ta!

Tư Dạ Hàn là người nào, chính là người thừa kế duy nhất danh môn Tư gia nước Hoa, những người bình thường này đối với sự tồn tại của bọn họ mà nói là xa không với tới.

Mà cô ta, không chỉ có số điện thoại di động riêng của Tư Dạ Hàn, còn có thể tùy thời ra vào hoàng cung nhỏ gọi là Cẩm Viên ở Đế Đô.

Nghĩ tới những thứ này, tưởng tượng một ngày kia trở thành nữ chủ nhân Cẩm Viên, tưởng tượng tất cả mọi người đều biết rõ quan hệ của mình cùng Tư Dạ Hàn, cô ta thật là hưng phấn đến phát run.

Ngay cả Diệp Oản Oản cái người ngu ngốc đó cũng có thể lấy được Tư Dạ Hàn, cô ta làm sao không thể có được hắn.

Dù sao người nam nhân kia đối đãi với mình là bất đồng như thế, cô ta không chỉ có thể tùy ý ra vào Cẩm Viên, còn đưa cho cô ta cái đồng lễ vật cực đắt, cực nhiều tiền, chỉ cần cô ta gặp phải việc khó, lại đến trước mặt hắn nói một chút, hắn cũng có phải người giải quyết.

Thẩm Mộng Kỳ hai gò má dính vào đồ ửng, trên mặt tràn đầy ngọt ngào cùng tự tin, chỉ cần cô ta lại cố gắng một chút, người đàn ông này sớm muộn sẽ là của cô ta! (Pi: ngủ đi rồi mơ cũng =)))

[Tư tiên sinh, nghe nói anh và Oản Oản cãi nhau, anh có khỏe không? Anh không cần lo lắng cho Oản Oản, tôi đã vừa mới qua xem cô ấy, Oản Oản có ấy tốt vô cùng.]

Cái tin này vẫn phối thêm một tấm ảnh, chính là tấm hình mà cô ta mới vừa rồi chụp lên, trong hình, tấm thư tình kia chụp vô cùng rõ ràng.

Lấy khả năng quan sát của Tư Dạ Hàn, tuyệt đối sẽ phát hiện bức thư này là viết thư tình cho Cố Việt Trạch!

Liên biết, Diệp Oản Oản rời đi hắn sau đó không chỉ có rất khỏe mạnh, còn ngay lập tức sẽ bắt đầu đối với Cố Việt Trạch cạn tào ráo máng đây!

Bây giờ cô ta phải thêm một cây đuốc, để cho Tư Dạ Hàn hoàn toàn chán ghét Diệp Oản Oản, không có bất kỳ khả năng hồi tâm chuyển ý.

Giờ phút này, trong nhà trọ của Diệp Oản Oản.

Sau khi Thẩm Mộng Kỳ rời khỏi, Diệp Oản Oản lúc đầu đang tiếp tục xem sách, chung quy lại cảm giác mình dường như bỏ sót cái gì.

Cô theo bản năng hướng phía góc bàn đọc sách của mình nhìn lại.

Quả nhiên, chỉ thấy trong góc có một bản nháp tấm thư tình, là cô trước kia viết cho Cố Việt Trạch, vẫn còn chưa kịp hoàn thành, cho nên không có thể đưa đi ra ngoài.

Sách, thiếu chút nữa quên đem vật này!

Kiếp trước Tư Dạ Hàn cảm tức cô, cô tự nhiên cũng phản kháng, lấy cái chết bức bách mới thuận lợi trở lại trường học, chỉ là bởi vì Thẩm Mộng Kỳ ba ngày hai đầu âm thầm khiêu khích, cô ở trường học không có thể đợi bao lâu không nói, danh tiếng cũng bị bôi xấu hoàn toàn.

Mà lúc trước chuyện đầu tiên Thẩm Mộng Kỳ khiêu khích quan hệ của cô và Tư Dạ Hàn, chính là bức thư tình này.

Đời này tình huống mặc dù hơi có chút bất đồng, cô định lý giải với Thẩm Mộng Kỳ, coi như là cô cùng Tư Dạ Hàn chia tay, Thẩm Mộng Kỳ cũng sẽ không buông tha bất kỳ cơ hội nào ở trước mặt Tư Dạ Hàn bôi đen cô.

Diệp Oản Oản nhặt bức thư tình kia lên, chuyển động bút trong tay, khoe miệng chậm rãi cong lên.

Cũng còn khá bức thư tình này chẳng qua là bản nháp, cũng không có viết là gửi cho ai.

Cho nên, nó tại sao không thể là viết cho Tư Dạ Hàn đây?

Diệp Oản Oản lấy điện thoại di động ra, hướng về phía tấm thư tình kia chụp một tấm theo, ngay sau đó, gửi cho Tư Dạ Hàn, hơn nữa phối thêm một cái icon trái tim. (Ad: *Cười* Vô quyết đây có móng tay nhọn nha =)))

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Buồn Nôn Chết Người

Editor: Cẩm Tiên (Pi xđ :)))

Sau khi gửi tin nhắn xong, Diệp Oản Oản liền không quản chuyện thư tình nữa, tranh thủ từng giây từng phút mà tiếp tục đọc sách.

Mà Cẩm Viên thời khắc này, đã long trời lở đất, người ngã ngựa đổ. . . >

Trên ghế sa lon về mặt nam nhân cấu kinh và tàn nhẫn, con người màu đen giống như đêm đông sâu lắng vậy, ngón tay bởi vì mới vừa bóp nát ly, huyết dịch đang tí tách chảy xuống, trước đó người bụng trà cũng bị đập lộn nhào trên đất, một cảm giác bị áp bách khổng lồ giống như ở bên trong không gian điên cuồng tàn phá.

Tất cả người giúp việc đều run lẩy bẩy mà trốn ở góc phòng, thờ mạnh cũng không dám thờ một tiếng.

Hứa Dịch phía sau mồ hôi lạnh nhễ nhại, cứng còng sống lưng đứng ở bên người nam nhân, ánh mắt xéo qua run rẩy liếc cái màn hình điện thoại di động tan vỡ trên sàn nhà, trên mặt tràn đầy tuyệt vọng.

Điện thoại di động chất lượng quá tốt, màn hình bị bóp nát vẫn hoạt động như cũ, hiện lên rõ ràng tấm ảnh thư tình bị phóng đại.

Đáng chết, hẳn biết ngay sẽ xảy ra chuyện như vậy mà!

Cô gái kia đối với họ Cố quyết một lòng, bị bỏ rơi rồi bị thoái hôn đều không để ý, như cũ đi lên lấy lại, làm sao có thể lại đột nhiên đổi tính, nghĩ thật tốt cùng ông chủ sống qua ngày?

Cái này không nói, chân trước mới vừa lừa gạt ông chủ xong, chân sau lập tức lại đuổi theo Cố Việt Trạch rồi.

Còn viết ra thư tình sến súa như thế nữa!

Thật là quá không biết xấu hổ!

Trên thư tình là một bài thơ, phiên dịch được ý tứ đại khái chính là nguyện ý hóa thành cà vạt trên cổ áo của hắn, cảm thụ mùi thơm của hắn, nguyện hóa thành vạt áo của hắn, trói lại eo thân của hắn, nguyện hóa thành dầu gội trên tóc của hắn, làm đen nhánh tóc mai của hắn. . .

[Pi: tỏ tình thua Tiểu Vân nhà mị rồi >>>.]

Thật là dâm từ điển khúc!

Khó trách ông chủ tức đến như vậy!

Bất quá là một người đàn bà mà thôi, nếu không nghe lời, vậy thì coi như là một món đồ vật đặt ở nhà nuôi vậy, cần gì phải thả cô ta như thế.

Ông chủ cũng quá hồ đồ, lại bị vài ba lời của cô gái kia lừa bịp rồi.

Giờ phút này, khuôn mặt nam nhân sắc âm trầm như nước, cái nội tâm đã thú ần nấp trong cơ thể đã hoàn toàn lao ra nhà tù, liếm ăn lấy móng nhọn, tản ra khí tức khát máu.

Oán Oán. . .

Tôi nói rồi. . .

Đây là một lần cuối cùng tôi cho cô cơ hội. . .

Một lần cuối cùng tin tưởng cô. . .

"Bắt trở lại." Trên ghế sa lon, truyền tới thanh âm khàn khàn trầm thấp của nam nhân.

Hứa Dịch bị vẻ mặt âm lãnh của nam nhân dọa sợ đến run lên, vội vàng nói, "Vâng! Tôi sẽ phái người đi ngay!"

Trong nháy mắt, một hàng xe màu đen lặng yên không một tiếng động theo cửa chính của Cẩm Viên lái vào trong bóng đêm.

Bên trong phòng khách, tất cả người giúp việc đều câm như hến, trong lòng tràn đầy oán phẫn.

Từ sau khi cô gái kia tới Cẩm Viên, bọn họ không có một ngày nào yên ổn, toàn bộ Cẩm Viên đều bị cô ấy làm cho huyên náo chường khí mù mịt.

Hứa Dịch nhìn bóng đêm ngoài cửa sổ nồng đậm đến biến hóa, trong lòng cũng là tình cảnh bi thảm, tiếp theo chờ đợi bọn hắn, sợ lại là một trận mưa to gió lớn. . .

Cô gái kia sau khi bị bắt trở về, còn không biết lại phải làm thế nào!

Đến lúc đó thảm nhất xui xẻo nhất, cũng không phải bọn họ những người làm này. . .

"Keng -- "

Ngay lúc này, cái điện thoại di động tan vỡ trên đất kia đột nhiên vang lên một tiếng, đồng thời màn hình cũng sáng lên.

Hứa Dịch theo bản năng đem điện thoại di động nhặt lên nhìn một cái, một giây kế tiếp nhất thời chân mày nhíu chặt.

Tại sao lại là bức thư tình kia?

Hơn nữa lần này vẫn là đơn độc nội dung thư.

Theo sát, lại là "Keng " một tiếng.

Lần này là một cái tin nhắn, trong tin nhắn ngắn chỉ có một icon, icon là một cái trái tim ngọt ngào yêu thương.

Mà lần này, Hứa Dịch rất cuộc chú ý tới, người gửi hai cái tin nhắn thật này giống như không phải là Thẩm Mộng Kỳ, mà là. . . Mà là Diệp Oản Oản! !

Chuyện này. . . Đây là có ý gì?

Chẳng lẽ cái thư tình buồn nôn chết người kia không phải là viết cho Cố Việt Trạch, mà là Diệp Oản Oản viết cho. . . Viết cho ông chủ đây! ?

Cmm! ! !

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: \chụt Chụt\ Nha

Editor: Cẩm Tiên (Pi xđ :)))

Chuyện này. . . Điều này sao có thể!

Hứa Dịch nhìn chằm chằm cái tin nhắn kia, vẻ mặt giống như gặp quỷ.

Trong đầu của hắn lặp đi lặp lại đều là cái thư tình có mấy câu buồn nôn muốn chết.

"Chuyện này. . ." Hứa Dịch trợn mắt hốc mồm.

Dù sao điều này thật sự là làm cho người ta rất khó có thể tin!

Bức thư tình này của Diệp Oản Oản, lại không phải là viết cho người khác, mà là viết cho ông chủ nhà hắn?

Về mặt Hứa Dịch khác thường dĩ nhiên là gây nên sự chú ý của Tư Dạ Hàn, thanh âm của nam nhân khàn khàn âm trầm: "Đem tới."

Ánh mắt Tư Dạ Hàn lạnh lẽo nhìn tới, Hứa Dịch không dám trì hoãn, vội vàng cung kính hai tay đem điện thoại di động đưa tới.

Nam nhân nắm điện thoại di động ngón tay hơi hơi có rút nhanh, chỉ chốc lát sau hơi dừng lại, mới rốt cục xuyên thấu qua màn hình tan vỡ, nhìn về phía nội dung tin nhắn.

Trong tin nhắn là một tấm hình, trong hình quay chụp, bất ngờ chính là bức thư tình mới vừa rồi làm cho lục phủ ngũ tạng của hắn đều đốt thành tro bụi.

Nam nhân hai tròng mắt nhất thời nguy hiểm nheo lại, nhưng mà đúng vào lúc này, ánh mắt hắn xéo qua trong lúc vô tình xẹt qua một cái tên phía trên —— Oản Oản!

Oản. . . Oản. . .

Sau khi thấy rõ biệt danh người trong đó, vẻ mặt nam nhân âm vụ lạnh như băng trong nháy mắt đóng băng ở trên mặt, hóa thành kinh ngạc.

Cái tin nhắn ngắn này. . .

Là Diệp Oản Oản gửi?

Dưới ngón tay ý thức tiếp tục chuyển động đi xuống, phát hiện không chỉ là thư tình, phía dưới thư tình còn bổ sung thêm một cái icon trái tim ngọt ngào.

Cái chứng cứ thư tình kia tuyên bố cô lần nữa phản bội mình, cái thư tình viết cho Cố Việt Trạch. . .

Vâng. . . Cho hắn!

Nguyên tại y nhi vi lĩnh, thừa hoa thủ chi dư phương; nguyên tại thường nhi vi đài, thúc yếu điệu chi tiêm thân; nguyên tại phát nhi vi trạch, xoát huyền tấn vu đòi kiên. .

(Editor: Nguyên áo anh làm dẫn, nhận đầu hoa mùi hương, nguyên xiêm y làm bao, buộc thân này yếu điệu, nguyên ở tóc làm dầu, chải tóc huyền vai nhọc] (vì là thơ nên tạm hiểu như thế, nếu dịch ra tiếng Việt sẽ không được hay cho lắm)

Ngay tại lúc này về mặt nam nhân trống rỗng, theo sau đó lại có một tin nhắn gửi tới ——[Cừu gia Cừu gia ~ làm sao còn không trả lời em nha? Người ta viết có được hay không ~ yêu cầu khen ngợi yêu cầu khen ngợi yêu cầu yêu yêu đi ~]

Nguyên một đám người hầu run lấy bầy trốn ở góc phòng này giờ, giờ phút này đang đối mặt nhìn nhau, không hiểu tại sao một khắc trước ông chủ nhà mình còn nóng nảy giống như sư tử nổi giận phải đem hết thảy đều hủy diệt xé nát, sau một giây đột nhiên liền yên tĩnh lại, vẫn còn về mặt biến ảo chấp chôn mà nhìn chăm chăm điện thoại di động xem, phảng phất trong cái điện thoại di động có thể nhìn ra tình yêu tới. >

Hứa Dịch cũng không đoán được Tư Dạ Hàn vào lúc này rốt cuộc là có thái độ gì rồi, dè dặt thử thăm dò mở miệng, "Cừu gia, ngài. . ."

Tư Dạ Hàn: "Yên lặng."

Hứa Dịch nhất thời không dám nói tiếp nữa.

Mà sau khi Tư Dạ Hàn nói xong, liền bắt đầu về mặt thành thật nhìn chăm chăm điện thoại di động, ngón tay thon dài gõ trên màn hình điện thoại di động.

Đại khái là màn hình vỡ vụn có chút không bén nhọn, nam nhân hơi hơi nhú nhú mày lại.

Hứa Dịch thật sự là quá hiếu kỳ rồi, cho nên không nhịn được dùng ánh mắt còn lại trộm liếc mắt qua một cái.

Sau đó, mắt chó của hắn đều thiếu chút nữa mù luôn. . .

Diệp Oản Oản lại mới gửi một cái tin nhắn ngọt ngào đến để cho người không mắt nhìn, mà ông chủ nhà hắn dùng cái màn hình tan vỡ đó, đứt quãng gõ một chữ: [được].

Phía sau chữ "được" còn nghiêm túc cẩn thận mà thêm một cái icon động "Chụt chụt". (hai ông bà này ngược đảm cầu độc thân muốn ới máu .-.)

Hứa Dịch kinh sợ mà nhìn chăm chăm cái icon "Chụt Chụt": ". . ."

Hoàn toàn không cách nào tưởng tượng cái biểu tình này lại là từ trong tay ông chủ nhà hắn phát ra. . .

Đang kinh sợ, bên tai liền truyền tới âm thanh nam nhân khôi phục sự lười biếng, "Đề cho bọn họ trở lại."

Thanh âm kia không chỉ có lười biếng, còn có thoả mãn, ánh mắt một mực ở nhìn trên bức thư tình kia, từng chữ lặp đi lặp lại cái bài thơ kia, rõ ràng tâm tình rất tốt.

Hứa Dịch vội vàng đáp một tiếng: "Vâng!"

Không nghĩ tới, một trận mưa to gió lớn, vậy mà cứ như vậy giải trừ!?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: “Chụt Chụt” Yêu Anh Nhất Rồi

Editor: Thủy Tiên

Nhà trọ.

[Cừu gia, Cừu gia ~ làm sao mà vẫn chưa trả lời người ta nha? Người ta viết có được hay không ~ yêu cầu khen ngợi yêu cầu “chụt chụt” ~]

Diệp Oản Oản sau khi gửi tin nhắn này xong, thấy bên kia chậm chạp, mãi mà không trả lời, để cho an toàn, vẫn gửi thêm một tin nhắn nữa.

Thật ra thì trong nội tâm cô ít nhiều vẫn có một chút thấp thỏm, bởi vì không xác định được Tư Dạ Hàn rốt cuộc có phải cái bộ dáng kia hay không.

Còn có cái bài thơ kia, thật ra là bài thơ của con trai viết để tỏ tình với người con gái trong lòng.

Bị coi giống như con gái, nhận cái lời tỏ tình buồn nôn kia, có ai biến thái mà không tức giận chứ?

Kiếp trước, hơn nửa đêm cô bị người của Tư Dạ Hàn phái tới trực tiếp bắt trở về, huyền não làm cho toàn bộ trường học đều xôn xao, có đủ loại tin đồn nhắm về cô bay đầy trời, , nào là cô bị phú hào thương bao nuôi bởi vì chạy trốn mới bị bắt trở về, còn có nhà cô vay lãi suất cao đối phương phải đem

cô bắt đi rồi bán đến cái nơi đó...

Tin nhảm mặc dù không có thực, nhưng miệng của nhiều người xói chảy mòn vàng, tích hũu thiêu cốt.

Nhớ lại đủ loại chuyện trong quá khứ, thân thể Diệp Oản Oản rét run từng hồi...

Lúc này, chiếc điện thoại di động trong lòng bàn tay vo ve chấn động một cái.

Diệp Oản Oản khẽ run lên, chậm rãi nhìn về phía cái tin nhắn vừa mới nhận...

Tư Dạ Hàn gửi lại cho cô một chữ “tốt”, thậm chí còn kèm theo một cái ảnh động “Chụt chụt”.

Diệp Oản Oản nhìn chằm chằm cái ảnh động “Chụt chụt”, trực tiếp ngây dại: “...”

Bạn có thể tưởng tượng được một người cực kỳ hung ác hung tàn giống như một đại ma đầu gửi cho bạn một cái ảnh động “chụt chụt” sao?

Cùng lúc đó, một trận ớn lạnh xâm nhập vào cơ thể không rõ lý do bị về mặt bất khả tư nghị xưa tan.

Tư Dạ Hàn... Đường như với nhận biết kiếp trước của cô... Có chút bất đồng...

Còn nữa, cô thật sự giống như phát hiện một chuyện gì đó không thể xảy ra!

Diệp Oản Oản lấy ngón tay nâng cằm lên, khe khẽ dờ một bên gò má, sau đó, lại soạn một tin nhắn gửi đi: [“Chụt chụt” yêu anh nhất rồi ~ còn có một tuần nữa là em kiểm tra rồi..., người ta rất muốn nghiêm túc ôn tập, cho nên khoảng thời gian này có thể sẽ không nhắn tin với anh được, nhất định phải nhớ đến em mỗi ngày đó nha ~]

Cơ hồ là trong nháy mắt Diệp Oản Oản vừa mới gửi tin nhắn đi, bên kia liền lập tức trả lời lại rồi: [ừ.]

Nhìn chằm chằm tin nhắn vô cùng dứt khoát đó, Diệp Oản Oản lần nữa kinh ngạc nháy mắt một cái.

Chuyện này... Cái này cũng được sao?

Thế nhảm là mới vừa rồi cô nói, phải một tuần không liên lạc với hân a! Chuyện này cũng đáp ứng?

Đánh chết cô cũng không nghĩ ra... Tùy tiện nũng nịu một chút mà thôi, lại có ích như thế...

Diệp Oản Oản thừ ra ba giây, đem đầu đập lên bàn một cái, hận không thể đem đầu mình đập cho chết được, som biết Tư Dạ Hàn dễ dãi như vậy, kiếp trước nàng đã không phải chịu nhiều tội như vậy!

Được rồi, phát hiện vũ khí để đối phó đại ma đầu, tóm lại là chuyện tốt.

Sau đó, sau khi đã giải quyết xong Tư Dạ Hàn, Diệp Oản Oản liền tâm vô tạp niệm đâm đầu vào một biển sách, đem toàn bộ thể xác và tinh thần mà bắt đầu ôn tập.

Đào mắt bảy ngày trôi qua.

Bảy ngày này, Diệp Oản Oản chỉ ngủ mỗi ngày tầm 3-4 tiếng, cuối cùng là đem tài liệu từ lớp 10 đến lớp 12 mà hiện tại cô có đọc qua hết một lượt.

Bây giờ cuối cùng cô cũng biết, ngủ không đủ giấc có bao nhiêu cực khổ, chờ kiểm tra thử xong rồi, cô nhất định phải ngủ đến trời đất u ám mới dậy.

Môn thi ngày đầu tiên là văn tổng và ngữ văn, Diệp Oản Oản giống như hồn ma lảng vảng bồng bềnh mà đến phòng học.

Vốn là trong lớp có chút huyền ảo, nhưng ngay khi Diệp Oản Oản xuất hiện, giống như âm thanh bị hãm lại, đột nhiên yên tĩnh hẳn.

Hôm nay Diệp Oản Oản không mang theo bộ tóc giả màu xanh lá cây trên đỉnh đầu, trang điểm cũng rất qua loa lầy lẹ, dù sao cô cũng đang chuẩn bị từng chút một sửa đổi để lấy lại hình tượng.

Nhưng vấn đề là, cô vì ôn tập thức đêm bảy ngày, cái vành mắt kia đen đến nỗi so với Smoky Eye make up còn đáng sợ hơn, độ kinh sợ bởi đầu tóc rồi bởi hoàn toàn không thua gì cái đầu màu xanh lá...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Sao Không Điền Hết Đáp Án B Cho Có Xác Xuất Lớn Hơn.

Editor: Địa Ngục

Người phụ nữ đáng chết này, gương mặt đỏ vốn dĩ là đã quá đáng sợ rồi, hôm nay lại còn mặc trên người một bộ đồ màu trắng, dù là ban ngày nhưng cũng có thể hù dọa người ta mất nửa cái mạng.

Ngược lại Diệp Oản Oản thấy tâm tình của Tư Hạ vô cùng tốt.

Cô thì bức bối ở nhà trọ đọc sách bảy ngày bảy đêm, mắt đều sắp bị mù.

Tiểu tử này thì khác, gương mặt kia được thừa kế từ Gen của nhà họ Tư nên ngược lại rất đẹp.

Diệp Oản Oản hướng về phía đối phương toét miệng cười một tiếng, "Không nghĩ tới đó nha, Hot Boy đại nhân của chúng ta mà lại sợ quý?"

Cười lên bộ dạng trông càng đáng sợ hơn. . .

Tư Hạ hít sâu một hơi, vô cùng thâm thâm mà mở ra một cái ánh mắt khác, lạnh rên một tiếng nói, "Ngược lại tự biết mình, cô cũng biết cô giống quý sao?"

Lần này bất luận thế nào anh cũng phải thi ở một chỗ nào đó xa xa!

Nếu còn ở lại cái chỗ quỷ quái này thì ngay cả một ngày chắc anh cũng không thể thở được quá!

Tiếng chuông vang lên, giáo viên coi thi bắt đầu phát bài thi.

Môn thi của buổi sáng ngày đầu tiên là văn tổng, Diệp Oản Oản đem bài thi từ đầu tới cuối nhìn một lần, sau đó bắt đầu làm bài thi.

Ánh mắt Tư Hạ liếc qua bên cạnh thi lại phát hiện Diệp Oản Oản ngồi kế bên đang cầm bút lên làm bài thi, trong con ngươi xẹt qua vẻ kinh ngạc.

Tất cả mọi người đều biết là mỗi lần Diệp Oản Oản toàn nộp giấy trắng.

Đang kinh ngạc thì lại thấy Diệp Oản Oản làm gì ở sau đề, khoe miệng nam sinh nhất thời co giật.

Cô ta giống đang làm bài sao, rõ ràng là viết loạn lên đề thi.

Viết cực kỳ nhanh một mạch ABCD, có khi là ngay cả đề bài cũng không cần xem, hoàn toàn là dựa vào may mắn.

Nam sinh ngẫm mắng một câu ngu si.

Nếu muốn nhờ may mắn, còn không bằng điền tất cả vào đáp án B thì câu đúng xác suất cũng lớn hơn chứ, điền loạn như vậy thì nếu như vận khí quá kém, ngược lại có khi tất cả sai hết không chừng.

Nam sinh không muốn tiếp tục chú ý tới người bên cạnh để làm cay mắt mình, bắt đầu chuyên tâm làm bài kiểm tra.

Thời gian kiểm tra Văn tổng là một trăm năm mươi phút, thi suốt cho tới trưa, sau đó buổi chiều lại phải thi Anh ngữ.

Sáng ngày thứ hai thi nhận xét văn, buổi chiều cuối cùng là thi một trận Toán học.

Diệp Oản Oản nhìn chăm chăm bài thi số học, nhìn một cái, vừa liếc nhìn, những cái hàm số kia, đại số, giống như vi khuẩn làm cho đại não của cô muốn bốc khói.

Diệp Oản Oản trời đất quay cuồng, mắt nổ đom đóm, vùng vẫy ba giây, quả quyết đặt đầu nằm ở trên bài thi, bắt đầu ngủ.

Trên cái thế giới này tại sao lại phải có số học, cái đồ vật đáng sợ như vậy!

Trong thời gian bảy ngày, để coi lại bài thi của cả 3 năm thi thực sự rất eo hẹp, muốn trong thời gian ngắn học tập tốt môn số học, đây là điều chắc chắn không thể nào xảy ra được, cho nên cô dứt khoát lựa chọn buông tha.

Tiếng chuông vang lên, môn kiểm tra cuối cùng cũng kết thúc.

Tư Hạ nhìn về phía cách vách một cái, kết quả phát hiện, người khác đã gói đầu trên bài thi số học trống trơn ngủ đến quên trời đất.

Còn tưởng rằng cô ta bắt đầu làm kiểm tra thì chắc là sẽ có chút thay đổi, quả nhiên vẫn là giang sơn dễ đổi, bản tính khó dời!

Sau khi giao bài thi xong, vẻ mặt của tất cả học sinh giống như là bị móc sạch.

"Cuối cùng cũng thi xong! Giải phóng!"

"Quan trọng nhất là nam thần rốt cuộc có thể ngồi lại vị trí cũ rồi! Diệp Oản Oản kia càng ngày càng ma lem xấu xí, Tư Hạ cũng rất thảm, buổi sáng bị dọa đến mặt mũi trắng bệch!"

"Không phải là có bản lĩnh đứng nhất từ dưới đếm lên sao? Để coi cô ta làm sao có thể câu dẫn được Tư Hạ!"

"Các cậu suy nghĩ quá nhiều rồi, không cần đợi đến lúc có kết quả kiểm tra thì cô ta đã bị đuổi ra khỏi trường học! Tại vì trước đó giáo viên phải bận rộn lo chuyện kiểm tra nên không có thời gian để ý cô ta, bây giờ kì kiểm tra đã kết thúc rồi, còn có thể không xử lý đến cô ta hay sao?"

"Chỉ tiếc là không thể đuổi cô ta đi trước khi kiểm tra, lần này, điểm trung bình của lớp sẽ lại bị cô ta kéo xuống thảm rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Nếu Tôi Thi Hạng Nhất Thì Sao

Editor: Hyna Nguyễn

Sau khi kiểm tra kết thúc, các thầy giáo bắt đầu cả chấm bài thi đêm.

Bởi vì là thi trắc nghiệm, cho nên cách chấm bài thi cũng căn bản là giống như thi vào trường cao đẳng, lúc chấm bài thi tên họ học sinh đều là phong kín, thầy cô cũng không phải tự chọn bài thi, một mực chờ khi chấm thi kết thúc, thống kê điểm số cùng thứ hạng mới có thể mở ra bì thư xem tên thí sinh.

Tối nay nhất định là một đêm không ngủ, tất cả mọi người đang khẩn trương mà dò đáp án, tính toán điểm số. Về phần Diệp Oản Oản, sau khi thi xong lập tức đi đến nhà trọ bắt đầu ngủ bù.

Sáng ngày thứ hai.

Lương Lệ Hoa vui sướng hơn hờ mà đi vào phòng học. Buổi sáng, cô ngay cả thành tích thi cử cũng còn chưa kịp xem, liền đi một chuyến đến chỗ giáo vụ, thư thông báo đuổi học Diệp Oản Oản, rốt cuộc cũng đã có.

"Các bạn học an tĩnh một chút! Thành tích cuộc thi cùng thứ hạng hiện tại cũng đã có rồi! Bất quá, trước khi công bố thành tích, tôi yêu cầu trước xử lý một chuyện!"

Nghe nói như vậy, nhất thời tất cả ánh mắt của mọi người đều hưng phấn nhìn về phía hàng cuối.

Quả nhiên, Lương Lệ Hoa vừa nói, liền lấy ra một tấm thư thông báo, vỗ vào trên bục giảng, "Chuyện này chắc hẳn rất nhiều người đã biết rồi, bạn học Diệp Oản Oản lớp chúng ta, bởi vì nhiều lần không tuân theo nội quy trường học Giáo Ký, đức hạnh không tốt, dạy mãi không được, tổn hại nghiêm trọng hình tượng trường trung học Thanh Hòa chúng ta, trải qua sự xem xét của trường học, đã quyết định đưa ra cho thôi học!"

Dưới phòng học mặt nhất thời một trận hoan hô, nhất là các nữ sinh.

"Ha ha ha, ta đã nói rồi mà! Thành tích không tốt thì cái đồ ma lem đó phải bị đuổi ra trường học!"

"Cuối cùng không cần gặp lại bộ mặt sợ hãi kia!"

Lương Lệ Hoa liếc mắt nhìn, không nhìn được nhìn về hướng phía Diệp Oản Oản, "Thời gian bắt đầu có hiệu lực chính là hôm nay, bây giờ liền thu thập đồ đạc đi thôi!"

Dưới ánh mắt có chút há hê của mọi người, Diệp Oản Oản thản nhiên bất động, không chút ý tứ nào phải đi, chẳng qua là nhẹ nhàng cong khóe miệng, thần sắc lười biếng liếc nhìn người trên bục giảng.

Cái ánh mắt trào phúng cùng lãnh đạm bình tĩnh kia cùng thần sắc giống như khiêu khích, nhất thời làm Lương Lệ Hoa nổi giận, "Diệp Oản Oản! Bây giờ cô còn có cái gì vấn đề? Không phải là muốn trường học cấp cho văn bản thư thông báo đóng mộc sao? Thư thông báo cho cô! Hết thầy đều là theo quy định mà làm việc! Đờ cho cô còn nói trường học là của chúng tôi đọc đoán!"

Con người Diệp Oản Oản trong trẻo lạnh lùng nhìn người bên trên, chậm rãi đứng lên, mở miệng nói, "Được, nếu cô muốn nói với tôi nội quy trường học, như thế tôi liền nói với cô nội quy trường học. Tôi dường như nhớ, nội quy trường học trong có một cái chú thích, nếu có biểu hiện hối cải tốt, có thể xem xét miễn cho xử phạt, để cho học sinh cơ hội hối cải, làm người mới."

Lương Lệ Hoa cười lạnh, "Là có điều này thì thế nào? Có quan hệ gì tới cô! Cô xem lại cô một chút đi, người không ra người quỷ không ra quỷ, giống

như là có phân nửa bộ dạng hỏi cái không?"

Diệp Oản Oản nhú mày, một bộ có lý chẳng sợ nói, "Vâng, tôi là xấu xí thì thế nào? Chẳng lẽ xấu xí là lỗi của tôi sao? Lấy tướng mạo nhìn người là chuyện mà một giáo sư nhân dân nên làm? Cho nên, cảm thấy được, lão sư ngài hay là trước nhìn thành tích của tôi lại nói, vạn nhất tôi lần này thi hạng nhất cả lớp đấy?"

Lương Lệ Hoa đầu tiên là sừng sốt một chút, sau đó bị tức cười tại chỗ, những bạn học khác tất cả cũng đều là cười rộ lên.

"Ha ha ha ha ha Cmn! Diệp Oản Oản cái đó ma lem đó mới vừa nói cái gì? Cô ta đòi đứng thứ nhất trong kì kiểm tra? Rốt cuộc là ai cho cô ta dũng khí nói ra những lời này!"

"Cô ta chẳng lẽ là kẻ ngu đi! Cô ta nếu có thể đứng thứ nhất trong kì kiểm tra, ta cmn đều phải đi ăn shì!" [VoVo: Shi là gì thì tự hiểu nhé, tác giả ghi thế mình cũng không tiện đổi lại cho đúng chính tả.]

"Ha ha vậy sợ rằng người phải ăn shì rồi, bởi vì hạng nhất đếm ngược cũng là hạng nhất a!"

...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Nàng Không Dám, Cũng Không Thể

Editor: Hyna Nguyễn

Bên trong lớp một mảnh cười âm lên, Lương Lệ Hoa sắc mặt âm trầm nói, "Diệp Oản Oản, cô đứng lại nơi này cùng tôi múa mép khua môi rồi, bây giờ mới sợ, hối hận, đã muộn! Thanh Hòa là trường học nổi tiếng trăm năm, bất kể người nào Thanh Hòa ra nếu không phải là người bên trong long phượng thì cũng là trụ cột xã hội! Loại người rác rưởi cần bã cần như cô, chính là làm xã hội sâu một là sự sỉ nhục của Thanh Hòa!

Cô nếu còn có phân nửa lòng liêm sỉ, bây giờ cầm đồ đạc của cô rời đi, đừng cần quấy nữa! Hay là, cô để cho tôi nói cho ba mẹ người đã đoạn tuyệt quan hệ với cô kêu đến mạng cô rời đi?"

Thời điểm nói đến cha mẹ Diệp Oản Oản, Lương Lệ Hoa tận lực kéo dài giọng nói, trên vẻ mặt tràn đầy giễu cợt và khinh thường.

Nghe được mấy chữ "Đoạn tuyệt quan hệ", con người Diệp Oản Oản chột nhanh co rút lại! Đây là sự tình từ khi cô sống lại tới nay một mực tránh nhất không... dám đối mặt. Kiếp trước, cô đem nguyên nhân mối quan hệ của mình cùng với Cố Việt Trạch không thành tất cả đều quy tội ở trên người cha mẹ, không ngừng theo chân bọn họ cãi vã, nói vô số lời quá đáng, làm vô số chuyện quá phận làm tổn thương lòng của bọn hắn, cuối cùng thậm chí buộc bọn họ đi dân cục dân chính tuyệt quan hệ, muốn dùng cái này để thoát khỏi trên người mình cái gọi là "Điểm nero", chỉ vì Cố Việt Trạch có thể nhìn cô lâu hơn một cái. . .

Nào ngờ, cha mẹ vì cô cất giữ bao nhiêu chân tướng, chịu đựng biết bao nhiêu tai nạn. . . Sau khi sống lại, người cô cực kỳ khẩn cấp muốn được đi gặp, chính là cha mẹ còn có ca ca của cô! Nhưng là, cô không dám, cũng không thể! Cô bây giờ cần bản cũng không có tư cách, cũng không có mặt mũi đi gặp bọn họ!

Thấy Diệp Oản Oản đứng ngơ ngác ở nơi đó, vẫn là không nhúc nhích, Lương Lệ Hoa giận dữ mà vỗ bàn, "Diệp Oản Oản! Cô đừng khiêu chiến sự chịu đựng của tôi! ! !"

Diệp Oản Oản từ trong ký ức tỉnh lại, mặt không đổi sắc giữ vững mở miệng nói: "Lão sư, tôi lúc này chẳng qua chỉ là đưa ra lời thỉnh cầu mà thôi."

Lương Lệ Hoa hít sâu một hơi, đè nén lửa giận, đem một chồng điểm số thống kê trong tay đập rầm rầm xuống, tìm nửa ngày, rốt cuộc tìm được tên của Diệp Oản Oản, sau đó đem phiếu điểm Diệp Oản Oản rút ra, "Được ! Cô muốn xem thành tích đúng không! Xem ra cô là chưa thấy quan tài chưa rơi lệ!"

Trên phiếu điểm thống kê mỗi một môn học điểm thi của mỗi học sinh, điểm đạt được bao gồm tổng điểm cùng với điểm thành phần mỗi một đại đề đạt được, một trang cuối cùng là ghi tên người học sinh này lớp học cùng thứ hạng trên toàn trường.

Dưới lớp các học sinh thấy vậy tất cả đều đã hết ý kiến. . .

"Cái này ma lem có phải hay không nào có vấn đề! Chính cô ta kiểm tra bao nhiêu điểm chẳng lẽ trong lòng chính cô ta không biết sao?"

"Đơn giản là tự nhiên mang nhục!"

"Tim cảm giác tồn tại đi! Người xấu nhiều tác quái!"

...

Lương Lệ Hoa mở ra trang thứ nhất là thành tích số học, theo tổng điểm đến lựa chọn, lấp chỗ trống đề, giải đáp đề cái này ba loại điểm điểm đạt được, tất cả đều là chói mắt 0 điểm!

"Số học, 0 phút(phần)! Diệp Oản Oản, đây chính là cô muốn cho tôi xem thành tích cuộc thi? Còn số một cả lớp?" Lương Lệ Hoa mặt đầy cười lạnh.

"Ha ha ha cái ma lem này quả nhiên lại là 0 điểm a!"

"Mặt mũi này đánh đùng đùng vang a! Số học đều 0 phần làm sao còn muốn số một cả lớp? Da trâu thôi nỏ đi!"

"Số một! Hạng nhất đếm ngược không phải là tạt xấu nha!"

Diệp Oản Oản giống như hoàn toàn không có nghe được sự giễu cợt chung quanh, mặt không thay đổi mở miệng nói: "Còn có Ngữ Văn, Văn Tổng, Anh ngữ."

Cô nhớ lần này Ngữ Văn, Anh ngữ, nhất là Văn Tổng vô cùng khó khăn, không ít kiến thức vô cùng mới lạ khó lấy điểm, có thể kéo thêm rất nhiều điểm số, nếu là ba môn thi cái này có thể được điểm cao, coi như là dưới tình huống số học 0 điểm, mặc dù không lấy được vị trí số một toàn trường, nhưng hạng nhất cả lớp vẫn có thể có khả năng nha.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Lớp Học Hạng 1!

Editor: Hyna Nguyễn

Cùng một học sinh đầu óc có bệnh ở chỗ này lãng phí nhiều thời gian như vậy, nhẫn nại của Lương Lệ Hoa đã sắp phải đến cực hạn. Cô ta dùng sức đem phiếu điểm trong tay mở tới trang kế tiếp. Nhưng mà, một giây kế tiếp, sau đó khi thấy rõ trang kế tiếp thành tích điểm số Ngữ Văn, Lương Lệ Hoa thoáng cái ngây ngẩn, không cách nào tin lắm bầm nói, "Ngữ Văn. . . 150 điểm. . ."

Bên dưới bức giảng học sinh nghe được lời nói Lương Lệ Hoa tất cả đều trở mắt nhìn nhau.

"Mới vừa rồi chủ nhiệm lớp nói cái gì? 150 điểm cái quỷ gì?"

"Nhìn lầm rồi chứ ?"

"Híc, 0 điểm cùng 150 điểm, cái này cũng có thể nhìn lầm?"

Lương Lệ Hoa lặp đi lặp lại nhìn nhiều lần, điểm số liếc qua liền thấy ngay, nàng thậm chí chính mình lần nữa nhìn thêm điểm số một lần, đúng là Max điểm không sai. Cô cho là mình tìm lộn phiếu điểm, lại đi xem cái mặt bìa, nhưng như cũ không sai, bìa chính là tên của Diệp Oản Oản!

Lương Lệ Hoa chân mày nhíu chặt, nhẫn nại hoài nghi, tiếp tục trở về phía sau lật tiếp, lật tới trang thứ ba, nhất thời càng kinh ngạc. Trang thứ ba chính là thành tích Anh ngữ, rồi cuộc lại tiếp tục là Max điểm 150 điểm!

Điều này sao có thể!

Cô dạy chính là Anh ngữ, mà lần này khi cô chấm điểm Anh ngữ của lớp A, toàn bộ lớp A, cô đều không có chấm được đến một bài nào Max điểm, cao điểm nhất cũng chỉ có 148 điểm, trên phiếu điểm của Diệp Oản Oản Anh ngữ biểu hiện lại là Max điểm?

Lương Lệ Hoa tiếp tục đi xuống lật lên. Thời điểm lật tới điểm Văn Tổng, Lương Lệ Hoa đã hoàn toàn đứng ở đó, hoàn toàn không nói ra lời. . . Diệp Oản Oản Văn Tổng thành tích lại là: Lịch sử 100 điểm, chính trị 100 điểm, địa lý 100 điểm! Max điểm 300 điểm! Mà bên trang cuối cùng ô thứ hạng lớp, bắt ngờ hiện lên —— Diệp Oản Oản, lớp học hạng. 1!

"Lão sư, cô còn không có nói, thành tích và thứ hạng của tôi, là bao nhiêu." Ánh mắt nữ hài ngồi hàng cuối cùng, trong tròng lạnh lùng vang lên mở miệng truy hỏi.

Lương Lệ Hoa gất gao nắm phần phiếu điểm kia, sắc mặt càng ngày càng âm trầm, cuối cùng, giận tím mặt, "Diệp Oản Oản! Ngươi thật đúng là dài bản lĩnh! Lại dám ăn gian! ! !"

Dường như đã sớm liệu được phản ứng của Lương Lệ Hoa, Diệp Oản Oản không nhanh không chậm hỏi: "Lão sư dựa vào cái gì cho là ta ăn gian?"

Lương Lê Hoa sắc mặt khó coi đến cực hạn, lạnh lùng nói, "A, người không ăn gian? Người không ăn gian có thể Ngữ Văn 150 điểm! Anh ngữ 150 điểm! Văn Tổng 300 điểm! Cả lớp xếp hạng thứ nhất! ?"

Nghe được Lương Lê Hoa lời nói, nhất thời cả lớp đều vỡ tổ.

"Cmn! Cái gì? Ngữ Văn, Anh ngữ, Văn Tổng tất cả đều là Max điểm?"

"Còn cả lớp số một? Diệp Oản Oản? Nói đùa sao! Điều này sao có thể! ! !"

"Đây tuyệt vách tường là làm bữa nữa à!"

. . .

"Lão sư nói ta ăn gian, có chứng cứ sao?" Diệp Oản Oản mở miệng.

Lương Lê Hoa mặt đầy cười lạnh, "Cái này còn yêu cầu chứng cứ! Diệp Oản Oản, người đem tất cả người khác đều làm thành kẻ ngu sao?"

"Như thế xin hỏi, cái lớp học này, môn học này còn có những người khác kiểm tra Max điểm sao? Nếu như ta là người duy nhất kiểm tra được Max điểm, xin hỏi ta là như thế nào làm vậy được?" Diệp Oản Oản tiếp tục hỏi ngược lại.

Lương Lê Hoa khinh bỉ nói, "Dĩ nhiên là người ác ý sửa đổi điểm số, người cái nào này, coi như cho người copy, người đều không nhất định có thể copy đúng !"

[VoVo: Dám nói Oản Oản ngốc tr.... Tư Dạ Hàn, Đến.]

[Tư Dạ Hàn: Nàng ngốc thật mà. (— —)]

[Thảm Mộng Kỳ: Ngu Ngốc.]

[Lâm Khuyết: Ngốc lắm Vô ca]

[VoVo: (π — π)]

[Diệp Oản Oản: ㄟ ㄎ ㄎ ㄎ ㄎ]

Những học sinh khác nghe vậy tất cả đều gạt đầu tỏ vẻ sáng tỏ, nếu như là Diệp Oản Oản len lén vào phòng máy phòng giáo vụ sửa đổi điểm điểm mà nói, vậy thì còn hợp lý.

"Cái này ma lem thật đúng là gan to bằng trời!"

"Cô ta cho là sửa đổi phiếu điểm, bài thi chính là Max điểm rồi sao? Quả nhiên so với thằng ngu còn ngu hơn nữa !"

"Chỉ cần kiểm tra một chút tất cả bài thi là có thể biết rõ chân tướng! Cô ta có thể thay đổi phiếu điểm, chẳng lẽ còn có thể thay đổi nội dung bài thi sao!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Tán Mặt Bọn Hần Lấy Max Điểm

Editor: Hyna Nguyễn

Ngay trong lúc trong phòng học âm ỉ khắp chốn nghị luận, giáo viên ngữ văn Phùng Thụy An ôm lấy Ngữ Văn bài thi trùng hợp đi ngang qua.

Nghe được động tĩnh trong phòng học khá lớn, Phùng Thụy An dừng chân lại, đi vào, "Lương lão sư, đây cũng là thế nào? Sáng sớm, thế nào nổi giận lớn như vậy?"

"Tôi còn có thể thế nào! Người học sinh này thật sự là quá không ra gì rồi!" Lương Lê Hoa tròn mắt nhìn Diệp Oản Oản cả giận nói.

"Ai, Diệp Oản Oản, lại là người a. . ." Phùng Thụy An bất đắc dĩ nhìn nữ hài trong góc, dàn xếp nói "Lương lão sư, cô cũng đừng quá tức giận rồi, nha đầu này quả thật có không đúng, bất quá cái tuổi hài tử này nha, ăn mặc lập dị mới lạ điểm này cũng không phải không thể hiểu. Xem nha đầu này nha trong cuộc thi lần này thành tích cũng không tệ, cô cũng đừng tức giận! Tôi mới vừa lật xong bài thi của con bé, Ngữ Văn Max điểm đây! Liên viết văn đều là Max điểm! Thật là có thể đem làm văn mẫu rồi!"

Nghe đến đó, Lương Lệ Hoa nhất thời sững sờ, vội vàng cắt đứt lời nói của Phùng Thụy An, "Cái gì? Phùng lão sư, cô mới vừa nói mới vừa rồi xem qua bài thi của Diệp Oản Oản?"

"Đúng vậy! Cô xem một chút đi, chính là tờ này. . ." Phùng Thụy An đắc ý lấy ra bài thi của Diệp Oản Oản đặt ở phía trên.

Lương Lệ Hoa từ đầu tới cuối đem bài thi nhìn một lần, cái này bài thi vô cùng hoàn mỹ, quả thật giống như Phùng Thụy An từng nói, có thể nói làm văn mẫu.

Lương Lệ Hoa sắc mặt nhất thời nghiêm túc, trầm giọng nói: "Phùng lão sư! Bây giờ vấn đề sợ rằng lớn rồi! Đề thi lần này của chúng ta lần này bị lộ ra ngoài!"

Phùng Thụy An sững sờ, sắc mặt nghiêm túc nói, "Lương lão sư, lời như vậy cũng không thể nói bậy bạ! Chúng ta mỗi lần đề thi đều là cực kỳ bí mật, làm sao sẽ bị lộ đây?"

Lương Lệ Hoa lạnh rên một tiếng, đem phiếu điểm Diệp Oản Oản đưa cho Phùng Thụy An, "Phùng lão sư, cô xem một chút cái này sẽ biết!"

Phùng Thụy An nhận lấy phiếu điểm, nhanh chóng lật một lần, nhất thời cũng là mặt đầy kinh ngạc. Diệp Oản Oản ngoại trừ số học 0 điểm, cái khác lại tất cả đều là Max điểm, thứ hạng trong lớp học vẫn là số một! Điều này đối với Diệp Oản Oản mà nói người mà mỗi lần kiểm tra đều là xếp thứ nhất đếm ngược, đúng là làm cho người khác rất khó có thể tin! Lúc đầu Ngữ Văn Max điểm cũng đã là chuyện vô cùng khó mà tin nổi. . .

"Chuyện này. . ." Trong lúc nhất thời, Phùng Thụy An cũng không dám kết luận rồi.

"Thư thông báo đuổi học đều đã đưa xuống, lại còn nào loạn như thế vừa ra, loại học sinh này tiếp tục lưu lại Thanh Hòa, chỉ có thể đem toàn bộ Thanh Hòa chướng khí mù mịt!" Ánh mắt Lương Lệ Hoa sắc bén bắn về phía Diệp Oản Oản đang ngồi ở hàng cuối cùng, "Diệp Oản Oản! Còn không lần ra đây cho tôi! Lập tức đi với tôi một chuyến phòng chính giáo [VoVo: Chắc là phòng giáo vụ đây]! Tôi cho cô biết, bây giờ vấn đề đã không phải chỉ là giải quyết việc đuổi học nữa rồi!"

Đề thi bị lộ, loại chuyện này liên quan đến mặt mũi có thể làm lớn lên lắm!

"Cnn! Không nhìn ra a! Cái này ma lem còn có chút bản lĩnh! Thậm chí ngay cả đề thi cũng có thể lấy được!"

"Có đề thi lại hưởng một mình! Đáng đời!"

"Cái đồ ngu xuẩn này, cũng không biết tự làm sai mấy câu đi, làm rõ ràng như vậy, chỉ mong người ta biết đây?"

"Lần này ma lem có thể rất thâm rồi!"

. . .

Trong góc hàng cuối cùng gần cửa sổ, nam sinh lấy quyển sách đắp lên trên mặt, hơi nhú mày mà hướng phía cô gái bên cạnh nhìn một cái. Sự tình đều đã phát triển đến bước này, nhưng từ đầu đến đuôi sắc mặt của cô gái này đều chưa từng thay đổi, biểu tình kia ngược lại lạnh nhạt giống như bộ dạng nhàn nhả đi dạo nhìn Lương Lệ Hoa, trong ánh mắt thậm chí còn có một tia giễu cợt nhàn nhạt. Tất cả mọi người đều đang nói Diệp Oản Oản là một người ngu xuẩn, hẳn cũng cảm thấy nữ nhân này thật sự là ngu xuẩn rồi. Nếu thật lấy được đề thi, làm bí mật một chút, hoàn toàn có thể không bị phát hiện.

"Ngu si! Lần này xem cô ta kết thúc như thế nào!"

Diệp Oản Oản nghe được tiếng nam sinh bên người khinh bỉ hừ lạnh, con người xán lạn như ngôi sao lười biếng hướng phía hắn liếc mắt một cái, "Bất quá chính là thi lại một lần, ghé gớm gì chứ. . . Bốn tiểu thư tại chỗ trước mặt bọn họ lấy Max điểm!"

Tư Hạ nhìn thấy bên trong cặp mắt của cô sáng như ánh sao mà hoảng hốt một chút, chò phản ứng lại lời nói của cô, nhất thời xạm mặt lại: ". . ."

[VoVo: Tán mặt! Tán mặt! Tán mặt! Chuyện trọng yếu nói ba lần. Ngày mai sẽ có Tán Mặt nha. Từ đầu truyện đến giờ ta chỉ có đợi cái khung cảnh Vùng Lên Cửa Oản Oản nhà ta thôi nha.]

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: Trò Thật Là Đang Nằm Mơ

Editor: Hyna Nguyễn

Phòng chính giáo. [VoVo: Hình như là phòng giáo viên hoặc là phòng hội đồng đấy. Riêng mình thì nghĩ là: Phòng Chính Trị Và Giáo Dục]

Tất cả giáo viên bộ môn của Lớp F đều đã bị kinh động, giờ phút này đang vây chung một chỗ nghiên cứu bài thi của Diệp Oản Oản, kinh động rất nhiều chọc sinh đến vây quanh ngoài cửa xem náo nhiệt.

Trong đó một lão sư mở miệng nói, "Lần này Văn Tổng mặc dù ra đề rất xảo quyết, bất quá cũng không vượt qua phạm vi hiểu biết, đều là những đề mục mà học sinh đã từng học tập qua, cao thủ ở trường Thanh Hòa chúng ta nhiều như mây, kiểm được điểm toàn phần không chỉ một mình Diệp Oản Oản, nhưng trọng điểm là. . . Cái thành tích này chính mình Diệp Oản Oản có thể làm được sao?"

"Còn nữa, Ngữ Văn Max điểm cũng không thể nào nói được đi? Coi như luận văn trùng hợp được lão sư chấm bài thi coi trọng, nhưng đọc hiểu loại này làm sao có chuyện không bị sai sót đến một điểm cũng không bị giữ lại?" Một cái khác lão sư cũng đưa ra nghi ngờ.

[VoVo: Giống như giáo viên ở Việt Nam vậy, thấy bài dù hay cỡ nào cũng bị bớt mất 0.25 điểm.]

Ngữ khí cùng vẻ mặt của lão sư Phùng Thụy An thời khắc này cũng có chút hoài nghi, "Diệp Oản Oản, cô mới vừa rồi xem kỹ một chút bài thi của trò, phát hiện bài đọc hiểu của trò câu trả lời chính xác không kém một chữ so với đáp án, điểm này trò có thể giải thích một chút không?"

"Cái này hai đề em đã từng nhìn thấy qua, thuộc rồi mà thôi. Đọc hiểu đề thứ nhất, xuất từ mười hai bài thi lớp A năm XX liên minh giáo dục sáu tỉnh, đề thứ hai, xuất từ đề thi lớp mười hai năm XX của mười ba trường cả nước trong đề thi thử lần thứ hai." Diệp Oản Oản tốc độ nói rất nhanh mở miệng nói.

Nghe được Diệp Oản Oản lại một hơi nói ra xuất xứ của hai bộ đề, ánh mắt Phùng Thụy An sáng một cái, "Không sai, xuất xứ của hai đề này đúng là từ đó mà ra, bởi vì này hai bộ bài thi quá khó khăn vượt lớp, ban đầu tôi cùng những lão sư lớp khác cũng không có yêu cầu mọi người hiểu rõ làm hết toàn bộ, bất quá hai đề bài đọc hiểu ngược lại thật tốt, cho nên lần này đem hai cái đề này cho chọn ra. Em a, tiểu nha đầu này, thậm chí ngay cả hai bộ bài thi này đều đã làm qua?"

Đọc hiểu loại này, bọn họ dạy đều là phương pháp giải đề, không có khả năng để cho học sinh đi đọc thuộc đề bài, dù sao đến lúc đó thi vào trường cao đẳng tuyệt đối sẽ không ra nguyên đề [VoVo: Hình như là đề bài giống nguyên mẫu.].

Kết quả, Diệp Oản Oản lại đem câu trả lời đọc hiểu học thuộc rồi sao? Các thầy giáo đang nghị luận, kéo dếp lê một cái, mắt lim dim buồn ngủ, sau đó một nam nhân khoảng ba mươi tuổi lắc lư ung dung mà bước thẳng từ từ đi vào, "Nếu là đề thi bị lộ, tại sao chỉ có môn số học của tôi là 0 điểm?"

Lưu Bác Văn - giáo viên chủ nhiệm nhìn bộ dạng lời thôi của người đang đi tới, nhất thời chân mày nhíu chặt, "Triệu lão sư, nơi này là trường học, thầy nhiều ít cũng chú ý hình tượng một chút!"

Triệu Tinh Châu ngáp một cái, "Buổi sáng lại không có giờ học của tôi. . ."

Chính giáo chủ nhiệm mặc dù không ưa hấn, nhưng vẫn là còn không nói nhiều cái gì, con người Triệu Tinh Châu này mặc dù người lời thôi lếch thếch, nhưng thành tích số học lớp F mỗi lần đều là tốt nhất toàn trường, ngay cả hiệu trưởng đối với hấn đều là mở một con mắt nhắm một con mắt.

Lương Lệ Hoa không nhìn được nói, "Không chừng không lấy được đề thi số học, nếu không người bình thường ai sẽ đi học thuộc đề đọc hiểu, vẫn là hai bộ đề mà các lão sư căn bản không yêu cầu hiểu hết toàn bộ bài thi, tóm lại vấn đề chính bây giờ là trò ấy ăn gian, điểm này chạy tới chạy lui đều không thoát!"

Chính giáo chủ nhiệm vẻ mặt nghiêm túc nhìn về phía cô bé đối diện, chất vấn, "Diệp Oản Oản, trò là từ đâu lấy được đề thi?"

Diệp Oản Oản mặt vô biểu tình: "Thời điểm phát bài thi lấy được."

Lương Lệ Hoa nhất thời cả giận, "Các thầy cô nhìn một chút đi, đến bây giờ còn không thành thật!"

Diệp Oản Oản ánh mắt lạnh lùng mà nhìn về phía Lương Lệ Hoa: "Lương lão sư, cô luôn miệng nói em ăn gian, phiền toái xin lấy ra chứng cứ em ăn gian, nếu như có chứng cứ có thể chứng minh là em trước thời điểm thi lấy được đề thi, như thế em dứt ngay lập tức ra Thanh Hòa! Nếu như không có, hy vọng trường học thu hồi nghị quyết đuổi học đối với em."

Lương Lệ Hoa nhất thời cười lạnh, "Trò thật là đang nằm mơ!"

Triệu Tinh Châu tìm cái ghế, đặt mông ngồi xuống, khoát tay một cái nói, "Nói nhiều như vậy, muốn biết nha đầu này thành tích đến cùng có phải là thật hay không, để cho trò ấy thi lại một lần không được sao? Không phải là có bộ đề thi dự bị bài thi thứ 2 sao? Lấy tới, để cho trò ấy ngay bây giờ thi lại tại chỗ!"

Thi lại? Nghe được lời nói của Triệu Tinh Châu, nhất thời tất cả lão sư đều trầm mặc. Bây giờ Diệp Oản Oản chết cũng không thừa nhận, muốn phải biết rõ chân tướng của sự việc này, cũng chỉ có một cái phương pháp như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Cùng Dính Mưa

Editor: Hyna Nguyễn

"Tôi không ý kiến khác." Giáo viên ngữ văn gật đầu, hần quả thực cũng rất tò mò lời Diệp Oản Oản nói rốt cuộc là thật hay là giả.

Các lão sư khác thấy vậy, trở mắt nhìn nhau, cuối cùng cũng đều bày tỏ quan điểm đồng ý.

"Diệp Oản Oản, liền vì một mình trò, huy động nhân lực, lãng phí bao nhiêu thời gian quý giá của các lão sư! Trò nếu bây giờ thừa nhận còn kịp! Đừng chờ đến lúc đó làm chính mình không còn mặt mũi! Mặt mũi của lớp F chúng ta đều sắp bị trò ném đi hết!" Lương Lệ Hoa cả giận nói.

Diệp Oản Oản cười một tiếng. "Lương lão sư, người nghi ngờ em là cô, người huyền não huy động nhân lực cũng là cô, coi như lãng phí thời gian, cũng là cô đang lãng phí thời gian của mọi người chứ?"

"Trò. . ."

Không kịp để Lương Lệ Hoa mở miệng nổi giận, Diệp Oản Oản nhìn về phía mấy lão sư khác, trực tiếp mở miệng nói, "Các vị lão sư, không cần phải phiền phức như thế, cầm bài thi dự bị, vạn nhất Lương lão sư còn nói em thần thông quảng đại lấy được đề thi, em sợ là nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch, không bằng các vị lão sư mỗi người tại hiện trường đưa ra năm cái đề bài, tổng cộng hai mươi lăm đề, nếu như lỗi một đề, vậy liền tính là em ăn gian!"

Một bên Triệu Tinh Châu sờ cằm một cái, "A, Diệp đồng học, số học của em đáng lo a. . . Ngữ văn Số học Ngoại ngữ Chính trị Lịch sử Địa lí, không phải là 30 cái đề bài?"

Diệp Oản Oản sắc mặt biến thành đen: "Số học không tính."

Triệu Tinh Châu nhú mày: "Tại sao số học không tính?"

Diệp Oản Oản mặt không biểu tình nói: "Bởi vì em ghét số học."

Triệu Tinh Châu nhất thời ôm ngực, biểu thị trong tim đang có một cái mũi tên, mặt đầy ủy khuất nói, "Không thể làm như vậy chứ, số học thì thế nào, số học rõ ràng thú vị nhất. . ."

Diệp Oản Oản: ". . ." Là ngược tâm nhất đi!

[VoVo: ٩(^__^)]

Các thầy giáo thương nghị một chút, cuối cùng nhất trí cho rằng đề nghị của Diệp Oản Oản là công bằng nhất, cũng tiết kiệm thời gian nhất. Mấy lão sư tại phòng mỗi người ngẫu nhiên đưa ra năm cái đề bài. Rất nhanh hai mươi lăm cái đề bài đã được đánh máy in ra giấy, chia làm năm cái đề thi trắc nghiệm. Triệu Tinh Châu chưa từ bỏ ý định, cũng đi theo làm ra năm cái đề bài, mặt đầy mong đợi nhìn lấy Diệp Oản Oản.

Chính giáo chủ nhiệm liếc nhìn thời gian trên đồng hồ đeo tay, "Bắt đầu đi, cho trò nửa giờ đủ chưa?"

"Vậy là đủ rồi ạ." Diệp Oản Oản không có ý kiến, ngồi xuống, bắt đầu làm bài thi.

Các thầy giáo đều ngồi ở trên ghế sa lon cách đó không xa, một bên uống trà một bên chờ. Lương Lệ Hoa nhìn Diệp Oản Oản vui đầu bắt đầu làm bài, trên mặt tràn đầy giễu cợt, cô ngược lại muốn nhìn cái nha đầu chết tiệt này một chút rốt cuộc có thể giả bộ tới khi nào. Diệp Oản Oản đầu tiên là nhìn từ đầu tới cuối đề bài một lần, sau đó liền bắt đầu hạ bút.

Vì để tránh cho vận khí thành phần, không có lựa chọn, cơ bản đều là đề điền vào chỗ trống. [VoVo: Là dạng đề chọn từ đúng đó mấy bạn]

Thời gian không tới mười phút, cũng đã hoàn thành toàn bộ đề bài. Mấy cái lão sư bận rộn vây lại, nhanh chóng chấm điểm, kết quả cuối cùng là. . . Toàn bộ chính xác! Ngoại trừ số học, vẫn là không có làm bất kì một đề nào. Vì có thể kiểm tra ra thành tích chân thật của Diệp Oản Oản, cái này so với mấy cái đề lần thi thử vừa rồi độ khó không thua gì, kết quả nha đầu này một đề cũng không sai toàn bộ đáp đúng?

Lương Lệ Hoa xem xong năm cái đề Anh ngữ, nhất thời sắc mặt đại biến, "Cái này là không thể nào! Diệp Oản Oản luôn luôn là hạng nhất đếm ngược! Làm sao có thể trong một đêm thành tích đột nhiên tốt như vậy!"

Diệp Oản Oản mặt không thay đổi mở miệng: "Chẳng lẽ không có thể bởi vì em là thiên tài hay sao?"

"Phốc. . ." Lúc đầu đang buồn bực Triệu Tinh Châu nghe vậy cười ra tiếng. "Nha đầu này đoán chừng là trước đây học giỏi, cố ý kiểm tra nộp giấy trắng chứ gì? Phản nghịch hài tử nha, có thể lý giải! Tóm lại bây giờ chân tướng đã rõ ràng, tại trường Thanh Hòa chúng ta lại có thêm một thành tích học sinh ưu việt, đây không phải là chuyện tốt sao?"

Triệu Tinh Châu nói tới đây, về mặt ủy khuất nhìn về phía Diệp Oản Oản, "Nhưng là, bạn học Diệp Oản Oản, em như thế nào lại chê số học, thật sự là để cho lão sư ta rất bị thương à! Chúng ta có thể hay không thương lượng, về sau cùng dính mưa?"

[VoVo: "Cùng Đinh Mura" Ý nói là cùng làm việc cùng học tập với nhau. Dụ Oản Oản nhà ta làm Toán đấy. Tư Dạ Hàn mà thấy lão sư này đang dụ dỗ Oản Oản là có chuyện vui ngay.]

"Xin lỗi lão sư, học sinh không làm được."

". . ."

Diệp Oản Oản nhìn về phía chính giáo chủ nhiệm, nói ra chuyện mà chính mình quan tâm nhất: "Như thế, thư thông báo khai trừ của em làm sao đây?"

Chính giáo chủ nhiệm nhìn lấy phần bài thi tạm thời kia, trầm ngâm đã lâu, cuối cùng rút cuộc mở miệng nói, "Dựa theo nội quy trường học, cuộc thi lần này thành tích của trò ưu dị, quyết định khai trừ thôi học có thể tạm hoãn, trước quan sát một thời gian! Nếu là chứng minh em đúng là sửa đổi, quyết định tự nhiên sẽ rút về!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Gặp Lại Sau Cái Rắm!

Editor: Hyna Nguyễn

"Làm sao có thể như vậy được! Đã đưa ra quyết định làm sao có thể sửa đổi!" Lương Lệ Hoa nhất thời nóng nảy. Thật vất vả cuối cùng mới có thể đem nha đầu này đuổi đi, lại cứ như vậy làm hỏng?

Chính giáo chủ nhiệm thành khẩn nói, "Lương lão sư, trường học quy định như thế. Hơn nữa cô cũng biết, tỉ lệ lên lớp có tầm quan trọng đối với trường học như thế nào, học trò Diệp Oản Oản vẫn có tính thay đổi rất lớn, tốt nhất cô nên hao tâm một chút, dẫn dắt trò ấy thật tốt!"

Lương Lệ Hoa làm sao có thể cam tâm, nhưng bây giờ tất cả lão sư đều chứng kiến thành tích kiểm tra của Diệp Oản Oản là chân thật, cô cũng biết trường học đối với thành tích luôn coi trọng. Đáng chết! Lần này, tám phần mười là không có biện pháp đuổi nha đầu này đi!

. . .

Bên này lúc Diệp Oản Oản thi lại mới vừa kết thúc, học sinh núp ở bên ngoài vây xem lập tức nhanh chóng đưa cái tin tức này mang về trong lớp. Biết tin tức này sau, toàn bộ lớp F đều sôi trào. Cái đó mỗi lần đều kiểm tra đứng thứ nhất đếm ngược đều là đồ cận bã Diệp Oản Oản, lại thật sự thi được hạng nhất cả lớp?

"Chúng tớ tận mắt thấy, tất cả lão sư tại chỗ lần nữa ra đề, cô ấy tất cả đều đáp đúng! Hơn nữa quyết định khai trừ cũng tạm thời thu hồi!"

"Ta phi a! Tại sao lại như vậy! Còn tưởng rằng rút cuộc có thể không cần lại nhìn thấy cái đó ma lem rồi, lại còn phải tiếp tục bị cô ta cay ánh mắt!"

"Không phải chỉ là có thành tích tốt chút sao! Có gì đặc biệt hơn người! Xấu xí như vậy thành tích còn không tốt thì cô ta một chút cũng không còn cần sống nữa!"

Rất nhanh, Lương Lệ Hoa sậm mặt lại trở lại lớp học, Diệp Oản Oản cũng theo ở phía sau trở lại. Trong phòng học nhất thời yên tĩnh lại, mọi ánh mắt đều vô cùng nóng bỏng rơi vào trên người của Diệp Oản Oản. Dù sao cũng chỉ là một người học cận bã hạng nhất đếm ngược đột nhiên biến thành số một cả lớp, vô luận như thế nào cũng quá làm người ta kinh hãi.

"Lớp trưởng, tới đem thành tích mọi người phát xuống đi! Chút nữa chờ bài thi phát xuống, các bạn học nhớ nghiêm túc tìm chỗ sai sót và sửa đi!" Lương Lệ Hoa mặt lạnh thuận miệng nói mấy câu, không hề đề cập tới chuyện mới vừa xảy ra, đối với lần thành tích này của mọi người cũng không có nói nhiều.

Nếu không chẳng lẽ còn muốn cho cô ngay trước mọi người đánh mặt mình, khen lần này Diệp Oản Oản tiến bộ thần tốc sao? Thấy thái độ này của Lương Lệ Hoa, mọi người nhất thời biết, xem ra chuyện Diệp Oản Oản hạng nhất đúng là vấn đề đã đóng thuyền rồi.

Lương Lệ Hoa: "Bây giờ mọi người lùi đầu tiên đi điều chỉnh chỗ ngồi đi!"

Vừa nghe đến muốn điều chỉnh chỗ ngồi, trong phòng học nhất thời một trận gào thét bi thương, có người vui mừng có người buồn.

Cuối cùng là giải quyết một cái vấn đề lớn đầy khó khăn, Diệp Oản Oản tâm tình không tệ, một bên chậm rãi ung dung mà dọn dẹp đồ vật, cùng người ngồi cùng bàn phát tay chào từ giả, "Gặp lại sau nha..., Tư Hạ bạn học! Chúc mừng cậu, rút cuộc cậu không cần lại phải nhìn thấy khuôn mặt này của tớ nữa nha!"

Nam sinh trong tay nắm phiếu điểm của mình, trên trán nổi lên gân xanh, gặp lại sau cái rắm! Mười mấy phút sau, mọi người nhanh chóng lần nữa đem chỗ ngồi điều chỉnh xong xuôi. Sau đó, ánh mắt quý dị của tất cả mọi người đều nhìn chăm chú vào chỗ hai cái vị trí ở hàng thứ nhất.

Hàng thứ nhất vị trí bên trái, Diệp Oản Oản.

Hàng thứ nhất vị trí bên phải. . . Tư Hạ. . .

[VoVo: ㄟ(ㄟ)ノ Ta cũng dự đoán được như thế này mà Gene nhà Tư Dạ Hàn làm sao là gà con được.]

Vào giờ phút này, nam sinh bên cạnh Diệp Oản Oản liếc nhìn người kế bên - cái khuôn mặt của người đã để cho hắn liên tục mấy ngày gặp ác mộng, ánh sáng trong con ngươi cơ hồ đã là không muốn sống nữa rồi.

[VoVo: Lạ nhỉ, Tư Dạ Hàn thì lại thích khuôn mặt này của Diệp Oản Oản, ta tưởng Gene của Tư gia đều phải thích khuôn mặt này chứ. (O_O)]

Sớm biết như vậy, coi như là hắn kiểm tra hạng nhất đếm ngược cũng tốt hơn hạng thứ hai trong kì kiểm tra này. Diệp Oản Oản đồng tình liếc nhìn cháu trai bên cạnh nhà mình, "Thiếu niên, nên bị thương, đường đời còn rất dài, chút ít thất bại này thật ra thì không coi vào đâu đâu!"

Tư Hạ hít một hơi thật sâu, đè nén tâm tình gần như sắp bạo phát, "Im miệng!"

Diệp Oản Oản rút cuộc không lại kích thích người khác nữa, gục xuống bàn bắt đầu tiếp tục ngủ bù, trước đó tiêu hao năng lượng quá lớn, giấc ngủ của cô vẫn chưa hoàn toàn bù lại.

Sau khi chờ mọi người đem chỗ ngồi đều điều chỉnh xong, Lương Lệ Hoa tiếp tục mở miệng nói, "Kiểm tra đã kết thúc, tiếp theo còn có một chuyện rất quan trọng. Tin tưởng mọi người đều biết, vì nghênh đón lãnh đạo trường học thị sát, lần này trường học tổ chức hội diễn văn nghệ, yêu cầu mỗi một lớp đều đưa ra một cái tiết mục.

Tại lần họp lớp lần trước, mọi người đã xác định tiết mục của lớp chúng ta là sân khấu kịch, « Công Chúa Bạch Tuyết », vai diễn vương tử chắc chắn là Tư Hạ rồi, nhưng là, nữ chính thí sinh công chúa Bạch Tuyết lại vẫn chậm chạp chưa xác định được."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Băm Tay Cho Rồi!

Editor: Hyna Nguyễn

Nghe Lương Lệ Hoa nhắc tới chuyện hội diễn văn nghệ, nhất thời ánh mắt tất cả mọi người đều sáng lên, nhất là các nữ sinh trong lớp. Phải nói vì lần hội diễn văn nghệ này, nữ sinh trong lớp là một hồi xé ép lâu rồi.

[VoVo: Phái nữ hay có bè phái, nhưng vì trai có thể bỏ mặt cái gọi là bạn bè nha.]

Nguyên nhân nữ chính chậm chạp chưa xác định chính là trước đó mấy nữ sinh bức chèn kéo ép người khác thật là quá lợi hại. Trong đó người hung dữ nhất là Trình Tuyết cùng Hàn Tiểu Như, hai người trong nhà đều là có bối cảnh. Vì muốn nhận vai diễn này mà họ làm cho trời đất u ám, thậm chí thiếu chút nữa trực tiếp ở trong trường học tụ tập đánh lộn trước mặt quần chúng, làm khổ đến Lương Lệ Hoa bẽ đầu sứt trán, lúc này mới đem việc chọn nữ chính kéo dài tới sau kỳ kiểm tra.

Lương Lệ Hoa tiếp tục mở miệng nói, "Vi công bằng, cũng vì để tất cả các bạn học đều có cơ hội tham dự, cô quyết định, lần tuyển chọn thí sinh lần này, liền do rút thăm quyết định! Đối với kết quả rút thăm, tất cả mọi người đều không cho có bất kỳ dị nghị nào!"

Lần trước lúc đầu cũng là dùng phương thức bỏ phiếu biểu quyết, lúc đó kết quả là Trình Tuyết so với Hàn Tiểu Như nhiều một phiếu, nhưng sau chuyện này Hàn Tiểu Như không phục, Hàn Tiểu Như tố cáo với cô (Lương Lệ Hoa) rằng Trình Tuyết dùng tiền mua phiếu của bạn học, Trình Tuyết lại nói với cô (Lương Lệ Hoa) tố cáo Hàn Tiểu Như uy hiếp bạn học bỏ phiếu cho cô ta.

[VoVo: Thấy chưa, bởi vậy mới nói. Trai chỉ là phù du, Trai đẹp lại khiến cho hai gái phù mô. (= _ =)]

Trong nhà hai học sinh này đều có bối cảnh, cô ai cũng không đắc tội được. Vì vậy cô nghĩ tới nghĩ lui, không bằng rút thăm một cái cho bớt chuyện, ai cũng đừng cãi cò.

"Lão sư, ta không ý kiến!"

"Ta cũng không ý kiến, liền rút thăm đi!"

Đối với quyết định của Lương Lệ Hoa, các học sinh ngược lại trầm miệng một lời mà đồng ý. Lúc đầu cơ hội đều ở trong tay số ít mấy nữ sinh kia, bây giờ cơ hội chia đều, tất cả mọi người có cơ hội, dĩ nhiên là phần lớn người đều đồng ý. Mà Trình Tuyết cùng Hàn Tiểu Như chỉ có thể không cam lòng lẫn nhau trừng mắt một cái. Lương Lệ Hoa thấy vậy liền thở phào nhẹ nhõm, để cho lớp trưởng đem tên của mỗi người nữ sinh trong lớp đều viết ở trên một tấm giấy nhỏ, sau đó bỏ vào một cái trong hộp nhỏ.

"Cái vị trí này, liền để cho bạn học Tư Hạ tới rút ra đi!" Lương Lệ Hoa mở miệng nói.

Nếu không nếu là do những người khác rút ra, khó tránh khỏi đến lúc đó những nữ sinh kia lại đưa ra đủ loại không phục. Tất cả nữ sinh nghe vậy đều gật đầu đồng ý. Wow! Nam thần tự mình rút ra a! Đây nếu là có thể được rút trúng. . . Đơn giản là công đức đời trước cứu vớt hệ ngân hà để lại nha!

Lớp trưởng ôm lấy cái hộp đi tới hàng cuối cùng, "Bạn học Tư Hạ."

Tư Hạ vào lúc này đang buồn bực, nào có tâm tình ở nơi này đùa giỡn, ở bên dưới có vô số vô số ánh mắt mong chờ, thần sắc không kiên nhẫn tiện tay đưa vào trong hộp rút ra một tờ giấy nhỏ, nhìn cũng không nhìn liền ném cho lớp trưởng. Lớp trưởng nhận lấy tờ giấy kia, thiếu chút nữa bị các nữ sinh ánh mắt đốt cháy.

"Khục, người Tư Hạ rút được là. . ." Lớp trưởng vừa nói một bên dè dặt mở ra tờ giấy nhỏ kia.

Đang chuẩn bị đọc tên, nhưng mà một giây kế tiếp. . . Lớp trưởng cả người lại giống như bị sét đánh một dạng trợn mắt há mồm nhìn chằm chằm tờ giấy ngây ngốc đứng tại nơi đó. Tư Hạ nhận ra được thần sắc khác thường lớp trưởng, hơi nhú mày mà hướng phía hắn nhìn sang. Về mặt của lớp trưởng, không khỏi để cho hắn có loại linh cảm không lành. . . Vào giờ phút này, lớp trưởng gần như không dám nhìn thẳng ánh mắt của Tư Hạ, lại không dám nhìn xem biểu tình của những nữ sinh kia, cho đến khi bị mọi người thúc giục, mới nuốt nước miếng, lắp bắp thì thầm, "Được... Được chọn trúng là. . . Diệp. . . Diệp Oản Oản. . ."

"Người nói cái gì?" Nam sinh đoạt lấy tờ giấy trong tay của lớp trưởng.

Chỉ thấy, trên tờ giấy, ba chữ "Diệp Oản Oản", vô cùng rõ ràng!

Diệp Oản Oản bị tiếng ồn bên cạnh đánh thức, lau nước miếng ở khóe miệng, mơ mơ màng màng mở mắt, hướng phía người ngồi cùng bàn nhìn, "Thế nào. . . (z_z)"

Tư Hạ nhìn khuôn mặt đáng sợ của nữ sinh kia, giống y hệt Sadako, bộ dạng chảy nước miếng mắt lim dim buồn ngủ. ". . ."

Trời ạ! ! ! [VoVo: Tiếng Trung lẫn tiếng Việt đều là "Viết!" nha, mình cũng không hiểu nó là gì nên đổi lại]

Thật, muốn, đem, cái, tay, này, bấm, xuống, cho, rồi!

[VoVo: *(^O^)*, tự làm tự chịu nhé cháu Trai.]

Ảnh của Sadako đây, các bạn tự tưởng tượng khuôn mặt của Diệp Oản Oản lúc này đi nhé. (X_X)

https://www.google.com.vn/search?q=sadako&source=lnms&tbm=isch&sa=X&ved=0ahUKewjf6uXs-4DWAhVFf48KHxteAdIQ_AUICigB&biw=1920&bih=974

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Người Ta Là Người Đã Có Bạn Trai Rồi Đó

Kết quả rút thăm vừa ra, trong phòng học ngay lập tức như ong vỡ tổ.

"Diệp Oản Oản? Công chúa Bạch Tuyết? Cậu đặc biệt trâu chọc tôi đấy à!"

"Lớp trưởng cậu làm gì vậy! Rút ra cái tên quái quỷ gì thế?"

Lớp trưởng không biết nói gì, đối mặt với tất cả học sinh nữ chỉ trích, "Chuyện này. . . Cái này có phải là tôi rút ra đâu chứ!"

Mắc mớ gì tới mình, rõ ràng là đi Tư Hạ rút ra đấy chứ?

"Không thể! Tư Hạ tuyệt đối không thể hợp tác với cái thứ người như vậy được! Cái này không phải là để cho chó sói vào miệng cọp sao?"

"Diễn xuất là một chuyện quan trọng như vậy mà để Diệp Oản Oản đi làm, vậy chẳng phải là đem lớp F của chúng ta ra làm trò cười cho lớp khác sao?"

Trên bục giảng, sắc mặt Lương Lệ Hoa cũng hoàn toàn đen.

Diệp Oản Oản!

Tại sao lại là Diệp Oản Oản?

Nhưng mà vừa rồi là do bà ta đứng trước mặt tất cả học sinh nói, kết quả rút thăm, tất cả mọi người đều không được phép dị nghị, bây giờ dù cho có muốn đổi người thì cũng không có cách.

Lương Lệ Hoa không có cách nào, nhìn về phía Tư Hạ, dò hỏi, "Tư Hạ, ý của con thế nào? Dù sao cũng là người hợp tác của con đây."

Giờ phút này, trong tay nam sinh còn nắm lấy tờ giấy kia, vẫn không thể tin được tờ giấy này là do chính bản thân mình bốc được.

Đời này của anh còn chưa bao giờ gặp qua cái chuyện đáng sợ như vậy.

Không biết qua bao lâu, nam sinh cắn răng chịu đựng, nặn ra hai chữ, "Tùy ý."

Địch thân anh rút ra, chẳng lẽ anh còn thể thể ở đây đổi ý sao?

Nghe được Tư Hạ nói như vậy, tất cả học sinh nữ đều trở nên nóng nảy, tất cả đều muốn Lương Lệ Hoa sắp xếp rút thăm lại một lần nữa.

Ánh mắt Lương Lệ Hoa lóe lên, hướng về phía Diệp Oản Oản bừa bộn liếc một cái, trầm ngâm chốc lát, sau đó mở miệng nói, "Các bạn học đều yên lặng một chút, mới vừa rồi cô đã nói, vì công bằng, phải dựa theo kết quả rút thăm, bây giờ Tư Hạ cũng không ý kiến, cho nên thí sinh vào vai nữ chính cứ quyết định như vậy đi, ai cũng không được phép có ý kiến!"

Bây giờ không sợ Diệp Oản Oản gây chuyện, ngược lại chỉ sợ Diệp Oản Oản không gây chuyện.

Nghĩ tới đây, Lương Lệ Hoa cảnh cáo nhìn về phía Diệp Oản Oản một cái, "hội diễn văn nghệ lần này cực kỳ quan trọng, nếu như em làm hỏng, ngay cả tôi cũng không giữ được em đâu!"

Cho đến vào lúc này, rốt cuộc Diệp Oản Oản mới phục hồi tinh thần lại.

Tại sao cô chỉ đi luyện công phu ngủ gật có một chút, tỉnh dậy lại bị chọn trúng vai diễn công chúa Bạch Tuyết, còn trở thành cái đinh trong mắt cái gai trong thịt của tất cả học sinh nữ?

Kiếp trước, cô bởi vì cái bức thư tình kia nên mới bị Tư Dạ Hàn bắt lại, cho nên cũng không có biết gì về chuyện này, hoàn toàn không có chút phòng bị nào cả.

Nếu như sớm biết, đánh chết cô cũng muốn ngăn cản chuyện này phát sinh a!

Lấy cái tính chiếm hữu và nhỏ nhen của tên Tư Dạ Hàn kia, nếu như biết cô ở trường học cùng nam sinh khác diễn vai tình nhân, hơn nữa cuối cùng còn diễn cảnh hôn. . .

Đây không phải là bẫy cha sao!

"Cmn! Tôi cmn tại sao nằm không cũng trúng đạn chứ!" Diệp Oản Oản vò tóc của mình đến rối tung, cơ hồ muốn tan vỡ rồi.

Mà bên cạnh Tư Hạ thấy cái phản ứng này của Diệp Oản Oản, sắc mặt đã đen đến mức muốn nhỏ nước.

Rốt cuộc là ai nằm không cũng trúng đạn đây hả?

Bộ dạng của người phụ nữ này tại sao lại giống như gặp xui xẻo vậy chứ?

"Chờ một chút. . . Cô giáo! Em có thể bỏ diễn được không?" Diệp Oản Oản vội vàng giơ tay lên.

Vừa nghe nói như vậy, trong lòng của các nữ sinh khác lại tràn đầy phẫn nộ.

Đệt! Tên xấu xí Diệp Oản Oản! Nam thần còn không có chê cô ta, cô ta lại còn dám bỏ diễn!

Mặt Lương Lệ Hoa nhất thời tràn đầy vẻ giận dữ, "Diệp Oản Oản, em coi trường học là nhà của em sao? Muốn làm cái gì thì làm cái đó! Không có một chút quy củ? Đừng quên em bây giờ vẫn còn đang trong thời kỳ khảo sát!"

Nghe Lương Lệ Hoa uy hiếp xong, Diệp Oản Oản âm thầm khề nguyên rửa mặt cái, "Gặp quý!"

Giờ phút này, nam sinh bên cạnh rốt cuộc cũng không thể nhịn được nữa, "Diệp Oản Oản! Rốt cuộc là ai đã gặp quý hả?"

Diệp Oản Oản liếc về phía người hot boy nào đó đang nổi giận đến mức muốn chầu trời, nâng cằm lên, khổ não không thôi mà lâu bầu nói, "Người ta là người đã có bạn trai rồi đó, lỡ như bị bạn trai của tôi biết, ghen lên thì phải làm sao bây giờ? Tôi rất là mong manh dễ vỡ đó!"

Tư Hạ nhìn chằm chằm về phía cái bản mặt kia của Diệp Oản Oản, trong đầu như bị cái gì kịch liệt đánh vào vậy, khuôn mặt đơ ra, trong nháy mắt trở nên yên lặng.

Người phụ nữ này có bạn trai. . .

Bạn trai cô ta. . . Chắc không phải là người mù đó chứ. . .

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Đại Ma Đầu Giá Lâm!

Editor: Hyna Nguyễn

[VoVo: ●_● Ta tưởng phải vài chương nữa mới tới, ai dè Cửu gia tới sớm quá, Quấn Quấn đúng là thích ngược dòng suy nghĩ của mọi người.]

Sau khi tan học.

Diệp Oản Oản than thở mà trở lại nhà trọ. Cô mới vừa đem Tư Dạ Hàn ổn định xuống, lại sao lại làm ra chuyện như thế này vậy! Bây giờ cô vẫn còn đang ở trong thời kỳ khảo sát, không thể tùy tiện từ chối diễn kịch, như vậy thì chỉ có thể ép chính Tư Hạ đưa ra ý kiến đối người thôi. A, ngày mai cho cháu trai một cái "Kính hi" đi, lớp da mặt ẩn giấu dưới lớp trang điểm nên thật sự bộc lộ ra ngoài đi ha!

[VoVo: Hàng Nóng xuất hiện rồi kìa mọi người. Là Thiên Tiên hay là Ma Quỷ, chương sau sẽ rõ.]

Diệp Oản Oản một bên âm thầm mà lên kế hoạch hại người như thế nào, một bên lấy đồ để thay và quần áo sạch tiến vào phòng tắm. Tẩy trang, tẩy rửa một cái rồi tắm nước nóng, cảm giác cả người đều sống lại.

"Oa nha ~ ta ở nơi đó thấy tiểu mỹ nhân là ai ~ nguyên lai là ta chính mình đứng ở trước gương ~ là cái gì băng băng lạnh lạnh đồ vật quần ở trên cổ của ta ~ ta giây chuyền vàng có thể giá trị hơn hai ngàn nha ~ ta ngày ngày đều cảm tạ thượng đế ~ mỗi ngày tỉnh lại ta đều như vậy tâm hồn cảm kích ~ sau đó kim lòng không kim được yêu chính mình ~ đúng vậy ta không cần bất kỳ người nào khác ~~~ "

Diệp Oản Oản ngâm nga bài hát, làm khô tóc, đưa tay đẩy ra cửa phòng rửa tay.

"Giống như ta cái này mê người cô nương ~ giống như ta cái này đáng yêu cô nương ~ người đuổi theo của ta xếp hàng hệ ngân hà. . . Ách. . ."

Trong nháy mắt đẩy cửa ra, về mặt trên mặt Diệp Oản Oản trong nháy mắt cứng lại. Chỉ thấy bên bàn đọc sách của cô trên tấm ghế giá rẻ tróc sơn kia, giờ phút này lại có một người nam nhân đang ngồi. Nam nhân lười biếng nghiêng tay chống đỡ cái trán, bên trong ngón tay trắng nõn thon dài là cầm bài thi hôm nay mới vừa phát xuống của cô, trước sau như một Âu phục màu đen so với bóng đêm ngoài cửa sổ còn phải rét lạnh, cổ áo màu bạc, ám văn hiện lên trong treo lạnh lùng sáng bóng, con ngươi sâu thẳm giống như tiêm nhiễm ở trong đầm hàn băng sâu vạn năm, không mang theo một tia cảm tình nhân loại. Cô chỉ là nữ sinh nhà trọ bình thường, trong thoáng chốc tựa như cùng biến thành bách quỷ gào thét mười tám tầng Địa Ngục, mà dưới thân nam nhân ngồi phăng phát không phải là tấm tróc sơn ghế gỗ nhỏ kia, mà là quần vòng quanh cự mãng hắc long mà vương chi tọa. . .

Tư. . . Tư Dạ Hàn! !

"Phanh —— " một tiếng vang thật lớn, Diệp Oản Oản dùng sức đóng rầm cửa phòng vệ sinh.

Nhất định là cô phương thức mở cửa có vấn đề! Thế nào trong nháy mắt liền đến địa ngục!

Một giây đồng hồ đi qua. . .

Hai giây đi qua. . .

Ba giây đi qua. . .

Diệp Oản Oản tim đập như trống chầu, huyết dịch chảy ngược, đầu óc trống rỗng. Đại khái chờ qua chừng một phút, cô mới rốt cục hơi hoãn tinh thần, dè dặt lần nữa đi tới cửa phòng vệ sinh mở ra một khe hở. Kết quả, một con mắt, thiếu chút nữa bị dọa sợ đến hôn phi phách tán! Tư Dạ Hàn không chỉ có đang ở chỗ này, hơn nữa khi nhìn đến cô bị dọa sợ đến mức phải đóng cửa sau đó càng đáng sợ hơn nữa, toàn bộ nhà trọ đều đã bị cặp con ngươi lạnh lẽo âm vụ kia đóng thành băng, cô thậm chí phăng phát có thể thấy đại ma đầu đi lạnh quanh một vòng có ánh sáng màu xanh lam mà trôi bao quanh.

Cứu mạng ——

Từ bản năng cầu sinh cùng sợ hãi sâu tận xương tủy, phản ứng đầu tiên của Diệp Oản Oản là hướng về phía cửa nhấc chân chạy! Nhưng mà, ngay tại thời điểm ngón tay của cô đều đã đặt ở trên tay cầm khóa cửa chuẩn bị mở cửa, cô cực độ kinh hoàng hỗn loạn, đại não đột nhiên tỉnh táo lại —— không thể trốn! Tệ hại! Bây giờ phải làm sao bây giờ! Cái trán của Diệp Oản Oản mồ hôi như mưa trút xuống, cùng lúc đó đại não nhanh chóng chuyển động. Theo sát đó, hai tay của cô vốn chuẩn bị mở cửa thay đổi động tác, không có đi mở cửa, mà là khóa trái cửa lại. Sau khi âm thầm hít một hơi dài,

về sợ hãi trong con người của Diệp Oản Oản bị cô cưỡng ép đè xuống, ngay sau đó, xoay người, từng bước từng bước hướng phía Tư Dạ Hàn đi tới. . .

Ở dưới ánh mắt của nam nhân đó bây giờ là lạnh đến có thể cơ hồ có thể đem xương người đóng băng thành nước đá, Diệp Oản Oản đi thẳng tới trước mặt của người nam nhân, ngồi ở trên đầu gối của hắn, ôm lấy cổ của nam nhân, hướng phía cặp môi lạnh giá bạc tình kia mồm mép rồi dưng lên một cái. . .

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Khen Thưởng Một Nụ Hôn

Editor: Ad Quỳnh

Thân thể người phụ nữ sau khi mới vừa tắm xong đều tản ra hương thơm tự nhiên, đôi môi mềm mại ngọt ngào giống như một loại kẹo đường vậy...

Trong cơ thể hung ác, tàn phá bừa bãi cùng dã thú của người đàn ông cơ hồ là trong nháy mắt liền bị trấn an đi xuống, để mặc cho thân thể yếu ớt của người phụ nữ bao lấy, không phòng bị hôn cô một cái.

Nhận ra được khí tức xung quanh của Tư Dạ Hàn biến hóa rõ ràng, trái tim của Diệp Oản Oản đang treo lơ lửng trên bầu trời cuối cùng cũng đặt xuống một chút.

Cứ như vậy, nếu mới vừa rồi tới cửa mà hành động ngay, không chạy trốn. Sau đó khóa cửa thân thiết với anh ta mà thôi, như vậy anh ta sẽ không tức giận chứ?

"Cục cưng, làm sao anh lại tới?" Diệp Oản Oản cố gắng để cho ngữ khí của mình nghe rất kinh hi, vui vẻ.

Tư Dạ Hàn lẳng lặng nhìn cô, không nói gì, con người băng lãnh giống như có thể nhìn thấu linh hồn của con người.

Diệp Oản Oản có chút chột dạ, anh ya có phải hay không nhìn thấu trò vặt mình?

Một hồi lâu sau, đôi môi nhỏ bé của người đàn ông khẽ mở, "Người đuổi theo em... Xếp hàng cả hệ ngân hà?"

Diệp Oản Oản sững sốt hồi lâu, mới kịp phản ứng, Tư Dạ Hàn nói đúng lời bài hát mới vừa rồi của cô.

Diệp Oản Oản nhất thời xạm mặt lại, "Không có không có! Đây chẳng qua là lời bài hát mà thôi á!"

Xếp hàng cả hệ ngân hà cái rắm ấy... Chết đầy mười tám tầng Địa Ngục còn tạm được!

Người nào dám theo đuổi cô còn có thể sống và thấy được mặt trời ngày mai sao?

Không đúng, trọng điểm là, nào có người nào theo đuổi cô, bên người cô ngay cả con ruồi cũng không có.

[VoVo: Bởi vậy tôi thấy có gì đó sai sai ở mấy câu trước mà.]

"A! Đúng rồi đúng rồi! Lần này em kiểm tra đã xếp hạng nhất nha! Ngữ Văn, Anh ngữ, Văn Tổng tất cả đều là Max điểm!" Diệp Oản Oản bận rộn nói sang chuyện khác.

Tư Dạ Hàn ngón tay nhẹ nhàng quần một luồng tóc dài bên tai của cô, lười biếng đáp một tiếng, "Ừm."

Ngữ khí vô cùng đương nhiên, hoàn toàn không có có phần nửa ngoài ý muốn và bất kỳ sự nghi ngờ nào, giống như cô làm được những thứ này là việc không thể bình thường hơn nữa.

Nghĩ tới hôm nay trải qua vô số nghi ngờ, phản ứng giờ phút này của Tư Dạ Hàn, để cho trong lòng cô không khỏi có loại không nói ra được cảm giác.

Không nghĩ tới, người duy nhất tin tưởng mình, lại sẽ là Tư Dạ Hàn.

Tư Dạ Hàn thấy Diệp Oản Oản về mặt ngạc nhiên, có chút mất mát nhìn mình, hình như cảm giác được, ngón tay thon dài, đột nhiên nắm đến môi cô, ở bên trong ánh mắt kinh ngạc của cô, nhẹ nhàng hôn lên một nụ hôn, "Làm rất tốt."

Diệp Oản Oản nháy mắt một cái, lại nháy mắt một cái.

Ách..

Đây là phần thưởng của cô à?

Rốt cuộc cô mới vừa làm cái gì, để cho Tư Dạ Hàn cho là mình đang yêu cầu khen thưởng cầu hôn hôn a!

[VoVo: "Chụt Chụt" nha]

Tính toán một chút, đại vương ngài vui vẻ là được rồi.

Lúc này, Diệp Oản Oản đột nhiên nghĩ tới một chuyện, lại nói nơi này chính là nhà trọ của nữ sinh a! Anh rốt cuộc là vào bằng cách nào?

Không đúng, trọng điểm là, anh ta chuẩn bị khi nào thì đi?

Dù sao nhà trọ tùy thời đều có thể có người tới kiểm tra phòng, vạn nhất bị phát hiện cô cất giấu người đàn ông này...

Ngay lúc Diệp Oản Oản đang vắt hết óc nên khuyên Tư Dạ Hàn như thế nào để anh mau rời đi, ánh mắt của Tư Dạ Hàn rơi vào trên giường nhỏ trống rỗng của cô, đột nhiên mở miệng hỏi một câu ——

"Chăn đâu?"

"À? Chăn?" Diệp Oản Oản sững sốt một chút, sau đó theo bản năng mở miệng trả lời, "Ban ngày ôm đem ra bên ngoài phơi, còn không có đem vào đây! Em đi đem...?"

Anh hơi gật đầu một cái, "Ừm."

Diệp Oản Oản không hiểu Tư Dạ Hàn tại sao đột nhiên hỏi chăn đâu, đầu óc mơ hồ mà chạy đi sân thượng lấy chăn.

Hì hục hì hục mà đem ga trải giường chăn nệm tất cả đều bày sẵn, vỗ gối một cái.

Sau khi phơi nắng chăn cùng gối, chúng đều tản ra hơi ấm ánh mặt trời, nhìn qua vô cùng thoải mái.

Anh coi như hài lòng nhìn một cái, sau đó, hai chân thon dài cất bước đi qua, ở trên giường nhỏ của cô nằm xuống, "Giúp tôi đặt đồng hồ báo thức hai giờ sau."

"..." Diệp Oản Oản nhìn anh nằm trên giường nhỏ của mình, chuẩn bị chìm vào giấc ngủ, cả người đều tròn tròn mắt.

Tư Dạ Hàn lại chuẩn bị ngủ ở nhà của cô!

[VoVo: Chà, chỉ ngủ thôi ư. hai giờ là đủ làm nhiều việc lắm nha Cậu gia]

[Tư Dạ Hàn...(— — —)]

[Oản Oản: (`Д`)/]

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Mềm Mại, Thoải Mái.

Giường của cô được ga trải giường màu xanh của trường bọc lấy trông có vẻ thô tục, chăn của trường học thì cô lại thấy không thoải mái nên đã tự đi tới cửa hàng phía sau trường mua cái khác, ái chăn này ngược lại rất mềm mại dù ở bên trên có rất nhiều đóa hoa lớn màu đỏ chói mắt.

Mà lúc này, Tư Dạ Hàn cứ như vậy nằm trên cái giường nhỏ không tương xứng với thân hình của anh, trên người còn đắp cái chăn hoa mẫu đơn kia.

Giờ phúc này, Diệp Oản Oản cảm thấy cái chăn kiểu diêm ướt át đầy vẻ thô tục kia lại lộ lên khí chất quý tộc.

"Cái đó... Anh thật sự muốn ngủ lại ở đây à?"

"Lại đây." Nam nhân không hề trả lời, cũng không hề nghi ngờ gì mở miệng nói.

"Ồ." Diệp Oản Oản nuốt nước miếng, ngoan ngoãn đi tới.

Sau đó, cô liền bị kéo vào trong ngực của anh, cùng nhau nằm một chỗ.

Diệp Oản Oản: "..."

Một mình mình ngủ không được hay sao còn phải kéo cô ngủ chung, nháo cái gì đây chứ!

Ngoài cửa không ngừng truyền đến tiếng đi tới đi lui cùng tiếng cười đùa của các cô gái, trái tim của Diệp Oản Oản nhấc lên tới cổ họng, vội vàng thử thăm dò khuyển nhũ, "Cái đó, giường của em rất cứng, ngủ không thoải mái! Nếu như anh cảm thấy mệt thì hay là trở về nhà ngủ đi có được hay không?"

Người đàn ông coi cô như cái gối, ôm cô vào trong ngực, "Mềm mại, thoải mái."

Sắc mặt của Diệp Oản Oản biến thành màu đen, anh là đang nói giường hay là đang nói cô đây?

"Cửu gia, anh thật sự không muốn đi về nhà ngủ à? Anh nghe đi, chỗ của em rất ồn ào, giường lại nhỏ, chân của anh còn không thể để vừa, hơn nữa, không có bác sĩ Mặc ở đây anh cũng không thể ngủ được, còn có..."

Diệp Oản Oản nói chuyện một mình nãy giờ, kết quả, người khác cũng không có chút ý muốn đi.

Diệp Oản Oản rút cuộc bắt đắc dĩ ngậm miệng.

Nhưng cô không nói, người kia lại mờ mắt ra, âm thanh khàn khàn, yêu cầu nói: "Nói chuyện."

Diệp Oản Oản nhất thời không phản ứng kịp: "Hả?"

Tư Dạ Hàn: "Nói tiếp."

Diệp Oản Oản: "..."

Có phải hay không, khó phục vụ như vậy, ngủ một giấc còn muốn cô ở bên cạnh hòa âm cho sao?

Diệp Oản Oản thật sự muốn một cước đem cái chân kia đập cho lộn mào xuống đất, dĩ nhiên, cô không lá gan đó, lâu bầu gật đầu, "Ồ..."

Nhưng mà, nói chuyện, cô phải nói cái gì đây?

"A, em đọc số pi cho anh nghe được không? ?" Diệp Oản Oản thử thăm dò mồm miệng.

"Ừm." Người kia gật đầu, biểu thị không phản đối.

Vì vậy Diệp Oản Oản không thể làm gì khác hơn là bắt đầu đọc thuộc lòng, "3,14159265358979..."

Số Pi có một loạt số thập phân vô cùng bé, nghe nói có người có thể liên tục thuộc lòng đến cả trăm số.

Diệp Oản Oản cũng không thống kê qua mình rốt cuộc có thể thuộc lòng đến số bao nhiêu, ngược lại Tư Dạ Hàn không nói dừng, cô cũng không dám ngừng, chỉ có thể cố gắng tiếp tục đọc.

Nam nhân nằm ở bên cạnh cô thật là đẹp trai, anh có thể đem toàn bộ bầu trời ở Thanh Hòa chiếu sáng như ban ngày, giống như bị bóng đêm nhuộm đậm tóc đen, ngũ quan có đường ranh rõ ràng, da thịt lại hoàn mỹ đến không có một chút tí vết nào, đôi môi nhỏ bé nhìn như bạc tình lại cực kỳ đẹp mắt, ngay cả một sợi tóc đều hiện lên sự ưu ái của thượng đế, nhất là giờ phút này anh còn đem cô áo cà vạt nói lỏng, lộ ra xương quai xanh lúc ẩn lúc hiện...

Sau khi không sợ hãi như vậy nữa, Diệp Oản Oản phát hiện, nằm ở bên cạnh một cái thân hình cực phẩm như vậy, thật sự để cho người khác cảm thấy như bị dày vò.

Diệp Oản Oản không biết mình rốt cuộc đã đọc bao lâu, đọc vẹt đến cuối cùng, ngay cả bản thân cũng bắt đầu buồn ngủ, mơ mơ màng màng không biết đã ngủ từ lúc nào rồi.

Cuối cùng, cô lại bị một trận loạt tiếng gõ cửa đánh thức.

"Đùng đùng đùng" tiếng gõ cửa vang lên trong căn phòng an tĩnh cho thấy sự đột ngột.

Đệt! Tại sao sợ điều gì thì sẽ gặp điều đó chứ!

Diệp Oản Oản giống như chim sợ nà, trở mình một cái bò dậy.

Người đàn ông bên cạnh dường như đang ngủ sâu, sau khi bị tiếng gõ cửa quấy rối, cặp chân mày đẹp mắt nhất thời hơi hơi nhíu lên, hiện lên một tia mây đen ngòm.

Diệp Oản Oản có chút kinh ngạc, Tư Dạ Hàn lại ngủ thiếp đi?

Không phải nói anh ta chìm vào giấc ngủ cực kỳ khó khăn, mỗi lần đều phải có bác sĩ Mạc thôi miên mới ngủ được sao?

Bất quá bây giờ nàng cũng không quan được nhiều như vậy, vội vàng nhẹ nhàng đẩy người bên cạnh một cái, "Tur Dạ Hàn! Tỉnh lại đi!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Hai Cái

Editor: Trịnh Hoa (Gấu trúc)

Cô dĩ nhiên biết Tur Dạ Hàn mà thức dậy tức giận đáng sợ đến như thế nào, nhưng bây giờ cô cũng không thể lo lắng được nhiều như vậy.

"Tur Dạ Hàn, có người đến ,anh trước tránh đi một chút có được hay không?" Quả nhiên, nghe xong lời của cô, biểu tình của Đại ma đầu thật sự đáng sợ đến mức như là có thể đem thế giới trực tiếp hủy diệt đi.

Diệp Oản Oản chấp hai tay, mặt đầy khẩn cầu, "Nhờ cậu nhờ cậu!"

Sắc mặt người kia vẫn là cuồng phong gào thét, trời đất u ám.Diệp Oản Oản tiến tới, ở trên môi của nam nhân nọ hôn một cái, "Có được hay không vậy?" Cô gái ánh mắt ướt nhẹp, âm thanh lại vừa làm nũng vừa mềm mại, thật là có thể khiến trái tim người ta đều tan chảy.

Tur Dạ Hàn tất cả tức giận cơ hồ là trong nháy mắt liền biến mất sạch sẽ, bất quá, trên mặt vẫn như cũ là biểu tình đóng băng vạn dặm .

A, nữ nhân này, cô thật sự cho rằng là hán dễ dỗ như vậy sao?

Thấy Tur Dạ Hàn mặt lạnh thờ ơ không động lòng, Diệp Oản Oản nóng nảy không thôi mà 1 lần nữa tiến tới, lại hôn một cái nữa, "Van cầu anh á!"

Tur Dạ Hàn: " Được."

Diệp Oản Oản nhất thời mặt tràn đầy mừng rỡ, "Cám ơn anh! Anh đi vào trong phòng vệ sinh tránh một chút đi! Tôi bên này sẽ giải quyết sự việc nhanh thôi!"

Ừ... Nếu như là một cái "Chụt Chụt" không thể giải quyết, vậy thì hai cái.

Chờ sau khi Tur Dạ Hàn núp kỹ, Diệp Oản Oản lúc này mới đi mở cửa.

Người ngoài cửa, là Thẩm Mộng Kỳ.

Thấy hình dáng của Diệp Oản Oản vào đúng lúc này,Thẩm Mộng Kỳ đứng ngoài cửa chột cảm thấy sừng sốt một chút.

Chỉ thấy cô gái trên mặt không cóphần trang điểm, bộ dáng mặc 1 bộ quần áo ngủ thông thường, nhưng tươi non đến nỗi giống như hoa sen mới nổi trên mặt nước, đẹp đến mức làm cho người khác không thể dời mắt nổi.

Mặc dù cô đã sớm biết Diệp Oản Oản sau khi tẩy trang bộ dáng rất chi là đẹp mắt, nhưng bởi vì quá lâu chưa từng tương mạo lúc đầu của Diệp Oản Oản, giờ phút này giờ phút này chột nhìn đến, vẫn là bị kinh động.

Cô ở trong trường học cũng được công nhận là mỹ nữ, còn là hoa hậu của lớp A, nhưng giờ phút này lại đứng trước mặt Diệp Oản Oản , cho dù cô cố ý ăn mặc qua, lại cũng kíp chi là bộ dáng không xứng , lại cũng không kíp bằng Diệp Oản Oản mặc đồ ngủ 10%!

Về mặt của Thẩm Mộng Kỳ biến ảo chấp chờn, trên mặt cơ hồ biểu tình có chút không nén giận được, bình thường cùng gắng gượng 1 dạng ngữ khí thân mật nũng nịu sáng giọng, " Oản Oản, tại sao lâu như vậy mới mở cửa a?"

"Đang buồn ngủ."

"Nhưng mà bây giờ mới hơn tám giờ nha, cậu lại ngủ sớm như vậy à!" Thẩm Mộng Kỳ kinh ngạc nói.

"Đã trễ thế này, tìm tôi có việc?" Diệp Oản Oản hỏi.

"Tôi tìm cậu đương nhiên là cùng cậu nói chuyện phiếm a! Đừng đứng ở cửa nữa, chúng ta vào trong nhà nói đi!" Thẩm Mộng Kỳ hoàn toàn không đem mình đứng ngoài mà trực tiếp đi vào trong phòng.

Diệp Oản Oản hơi nhú mày, trước khi sống lại cô đều chỉ mong Thẩm Mộng Kỳ đến tìm cô cùng nói chuyện phiếm với mình , mỗi lần đều luôn kéo Thẩm Mộng Kỳ hân huyền tới hơn nửa đêm,

vào lúc này nếu đột nhiên ngăn cô ta không cho cô ta đi vào, chẳng phải là giấu đầu hở đuôi hay sao , vì vậy cũng không có ngăn cản.

Sớm biết người ngoài cửa là Thẩm Mộng Kỳ, coi như cũng là để cho cô ta tận mắt chứng kiến Tư Dạ Hàn chắc là cũng không có chuyện gì.

Bắt quá lại...

Vào lúc này không để cho Thẩm Mộng Kỳ biết Tư Dạ Hàn ở nơi này, ngược lại tốt hơn!

Diệp Oản Oản một bên chuyển động con người, một bên âm thầm suy tư.

Thẩm Mộng Kỳ cái này gọi là khách bất ly gián "Nội gián" giấu ở bên người cô, thật sự là cũng quá cản trở, cũng đã đến thời điểm nhỏ xuống rồi.

Sau khi vào phòng, giống như là muốn cố ý kích thích Thẩm Mộng Kỳ, Diệp Oản Oản trang điểm và cầm gương soi nhỏ soi chính mình một cái.

Thẩm Mộng Kỳ thấy vậy, quả nhiên sắc mặt đổi một cái, vẻ mặt nghiêm túc nhìn chằm chằm cô mà mở miệng nói, "Oản Oản! Cậu cũng quá là không cẩn thận! Thế nào không trang điểm mà liền đi mở cửa a! Vạ nhất người ngoài cửa không phải là tớ, là người khác thì sao? Nếu là bị người biết gương mặt chân thật của cậu liền không xong !

Tư Dạ Hàn có tai mắt khắp nơi, trường học cũng không thể nào xem thường!".

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Dáng Dấp Đẹp Mắt Là Lỗi Của Tôi Sao?

Diệp Oản Oản thường thức bộ dáng chính mình trong gương kia thấy thế nào cũng đẹp cả liếc cô ta một cái, "Dáng dấp đẹp mắt là lỗi của tôi sao~?"

Thẩm Mộng Kỳ nhất thời hòng bị ghen một chút, "Minh không phải có cái ý này, chẳng qua là nhắc nhở cậu phải cẩn thận, nhẩn nhẩn lâu đến như vậy, đừng thất bại trong gang tấc. Dù sao cái vị Đại ma đầu kia thật vất vả đối với cậu mới mất đi sự hứng thú, thả cậu rời khỏi Cẩm Viên. Vạ nhất nhìn cậu dáng dấp đẹp mắt như vậy, rồi

đối với cậu nổi lên lòng xấu xa thì làm sao bây giờ?"

[VoVo: Oản Oản xấu quá, bắt quá ta thích]

[Oản Oản: Ngại quá nha Vô ca, (^-^)]

Ha ha, đại ma đầu a...

Diệp Oản Oản nghe lời nói của Thẩm Mộng Kỳ, nâng cằm lên lầu bầu nói, "Tư Dạ Hàn ngay cả bộ dạng tôi xấu như vậy đều không để ý, có lẽ hẳn đối với tôi là yêu thật nha?"

Thẩm Mộng Kỳ lập tức bật thốt lên, "Làm sao có thể! Đây chính là Đại ma đầu giết người 1 cái như ngóc ! Còn rất là thích hành hạ nữ nhân! Đơn giản là 1 tên biến thái! Cậu chẳng qua là quá xui xẻo đúng lúc bị hắn chọn trúng mà thôi! Hai năm qua hẳn đối với cậu như thế nào , chẳng lẽ cậu đều quên cả sao?"

Diệp Oản Oản gật đầu một cái, "Hả, như vậy a..."

Không biết Tư Dạ Hàn nghe được Thẩm Mộng Kỳ đánh giá hắn như vậy , sẽ có cảm tưởng như thế nào?

Kiếp trước , sở dĩ Thẩm Mộng Kỳ mỗi lần khiêu khích đều thành công như vậy, ít nhất nói rõ ra là Tư Dạ Hàn là tín nhiệm cô, thậm chí còn cho là cô đứng ở bên hắn chứ ?

Thông qua tầng quan hệ này với Tư Dạ Hàn, Thẩm Mộng Kỳ đúng là vớt không ít được chỗ tốt, ở vòng giải trí

ăn sung mặc sướng, thậm chí sau đó ánh sáng của Thẩm gia đều dính mình lên toàn bộ người mình, theo một cái công ty nhỏ hạng bét lẫn lộn rồi đưa ra thị trường 1 tập đoàn, nhảy một cái liền trở thành danh môn Đế đô .

Bây giờ điều cô muốn làm chính là, đánh vỡ sự tín nhiệm của Tư Dạ Hàn đối với Thẩm Mộng Kỳ .

Muốn găm đạp lên đầu của cô để leo lên? Nghĩ thật là tốt đẹp nha!

Thẩm Mộng Kỳ hiển nhiên rất sợ Diệp Oản Oản đối với Tư Dạ Hàn có tâm tư, vội vàng lại đem đồn sát thủ là Cố Việt Trạch nói tiếp, "Oản Oản, cậu còn đang tức giận với Cố thiếu sao? Lần này thì tớ phải nói, lần trước thật không phải là lỗi do Cố thiếu, là cậu quá xúc động, nếu lúc ấy cậu cùng Cố thiếu đi ra, sau chuyện này lại theo hần giải thích rõ ràng là cậu bị cưỡng ép, nói không chừng vào lúc này các cậu đều đang ở chung 1 chỗ !"

Kết quả cậu lại đùa bốn tính khí không muốn của hần rồi rồi đi, uống phí tớ đây khổ tâm thật nhiều a, lại vì cậu giúp cậu liên lạc với Cố thiếu, lại là người giúp cậu thoát khỏi Cẩm Viên nha!"

Diệp Oản Oản nghe vậy, thờ dài,tỏ ra vẻ cảm khái liền mở miệng nói, "Mộng Kỳ, tớ biết, cậu vì tớ cũng thật là mệt mỏi là cậu giúp tớ xuất ra chủ ý giả xấu để né tránh Tư Dạ Hàn, là cậu luôn luôn tìm biện pháp giúp tớ chạy trốn, cũng là cậu giúp tớ chuyển lời đến Cố Việt Trạch ..."

Thẩm Mộng Kỳ thấy Diệp Oản Oản quả nhiên vẫn ngu xuẩn như thế , trong con người xẹt qua một tia giễu cợt,nhưng trên mặt lại tràn đầy chân thành, "Oản Oản, cậu là bằng hữu tốt nhất của tớ a, nếu tớ không giúp cậu

thì ai sẽ giúp cậu! Cho nên, cậu hãy nghe tớ nói, cậu không muốn cùng Cố thiếu giận dữ nữa, cậu bây giờ thật vất vả mới rời khỏi Cẩm Viên, hần là nên nắm chắc cơ hội đi tìm Cố thiếu, nếu không lại tiếp tục như vậy, cậu rất cuộc lúc nào mới có thể đem Cố thiếu đoạt về a!"

Diệp Oản Oản moi ra tất cả những điều muốn nghe từ trong miệng của Thẩm Mộng Kỳ mục đích là để cho Tư Dạ Hàn nghe được, lúc này rốt cuộc mới hài lòng, ung dung thân nhiên mà hướng về phía phòng vệ sinh mà nhìn

một cái, ngay sau đó mới chậm rãi ung dung mà mở miệng nói, "Ai nói tôi muốn đem hần đoạt trở về hả?"

Thẩm Mộng Kỳ nghe như vậy thì sững sờ, hơi nhú mày nói, "Cố thiếu rõ ràng là vị hôn phu của cậu, lại bị vị Đường tỷ kia của cậu đoạt đi, dĩ nhiên là muốn cướp về rồi! Chẳng lẽ cậu muốn buông tha sao? Vậy làm sao có thể! Đây chẳng phải là để tiện nhân Diệp Y Y kia tiện nghi!"

Diệp Oản Oản cười như không cười mà nhìn lấy Thẩm Mộng Kỳ 1 cái, bộ dáng đang gấp đến độ như thiêu đốt ,

khẽ vuốt ve trong gương mặt của chính mình, sâu xa nói, "Một cái giày rách tôi từng xài qua, nhặt về? Cần thiết sao? Diệp Y Y nếu cảm thấy là cô ta chiếm tiện nghi, vậy thì tiện nghi tôi cho rồi."

[VoVo:) , Oản Oản chơi kinh quá. Dạ Hàn, về dạy vợ cho kỹ đấy, coi chừng nàng đốt nhà chứ chẳng chơi.]

[Tư Dạ Hàn: Ý người muốn để ta dạy nàng hay nàng dạy ta thế. ●___●]

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: Sáu Giờ

Editor: Ad Quỳnh cute

Giày rách...

Thẩm Mộng Kỳ tròn to hai mắt, hoàn toàn không nghĩ tới Diệp Oản Oản lại sẽ nói ra những lời như vậy.

Phải biết, Cố Việt Trạch đối với Diệp Oản Oản mà nói nhất định là giống như thần, bất luận kẻ nào đều không thể nói Cố Việt Trạch nửa câu không tốt.

Trong lòng Thẩm Mộng Kỳ ngạc nhiên nghi ngờ không xác định, kinh ngạc mà nhìn chăm chăm cô, "Oản Oản, Cô.. Tại sao cô nói Cố thiếu như thế! Hết thấy các thứ này đều là lỗi của con tiện nhân Diệp Y Y kia, cha cô ta đoạt Diệp gia, cô ta lại không cần mặt mũi đoạt vị hôn phu của cô, Cố thiếu cũng là thân bất do ki đấy! Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Tại sao cô đột nhiên nghĩ như vậy?"

Diệp Oản Oản đối với Cố Việt Trạch quyết một lòng, vì Cố Việt Trạch ngay cha mẹ ruột cũng đoạn tuyệt, làm sao có thể lại đột nhiên, buông tha rồi.

Diệp Oản Oản thuận miệng nói, "Không có gì, đột nhiên nghĩ thông mà thôi."

Thẩm Mộng Kỳ vội vàng khuyên, "Oản Oản, cô đừng hành động theo cảm tình, dù sao nhiều năm tình cảm như vậy..."

Diệp Oản Oản ngáp một cái, rõ ràng không muốn lại tiếp tục nói về đề tài này, cắt đứt nói, "Tôi buồn ngủ, buồn ngủ, lần sau có rảnh rồi trò chuyện tiếp đi!"

Thẩm Mộng Kỳ vốn còn muốn nói, nhưng là, thấy Diệp Oản Oản đã ngáp nằm dài trên giường rồi, chỉ có thể rời đi trước.

Thế nào luôn cảm thấy Diệp Oản Oản sau khi trở về trường học, có cái gì khang khác rồi..

Lúc trước cô đối với mình mà nói nhưng là nói gì nghe này, nhưng bây giờ lại nhiều lần vượt qua không chế của cô, thậm chí thái độ đối với cô cũng càng ngày càng lạnh nhạt.

Chắc chắn Thẩm Mộ Dung Kỳ đã rời đi, Diệp Oản Oản lập tức đứng dậy, hướng phía phòng vệ sinh đi tới.

Sau khi cùng Thẩm Mộ Dung Kỳ nói chuyện, mục đích của cô hẳn là là đạt thành hơn phân nửa.

Đương nhiên, cô cũng muốn thừa dịp này bày tỏ với Tư Dạ Hàn một chút chân thành, vốn lấy tâm tư của Tư Dạ Hàn, phỏng chừng sẽ cho là cô vì biết anh ở đây, cho nên cố ý nói như vậy cho anh nghe.

Cho nên anh tin hay không tin lời của cô, cô ngược lại không cưỡng cầu, chỉ cần anh nghe được những lời đó của Thẩm Mộ Dung Kỳ là đủ rồi.

Diệp Oản Oản kéo cửa phòng ra rửa tay, "Người đã đi rồi! Nguyên lai là Mộ Dung Kỳ, tôi còn tưởng rằng là túc quản kiểm tra phòng đây! Dọa tôi một hồi!"

Thời điểm Diệp Oản Oản mở cửa, thân hình cao lớn của Tư Dạ Hàn đang dựa nghiêng ở trên bồn rửa mặt, trong giỏ xách đặt bên cạnh quần áo, phía trên là đồ lót in hình ô mai của cô.

Diệp Oản Oản nhất thời quần bách, tiện tay đem một cái khăn lông che kín, sau đó len lén quan sát biểu tình Tư Dạ Hàn.

Bất quá, hiển nhiên tâm tư của Tư Dạ Hàn loại người phạm tục như cô có thể tùy tiện là đoán được, trên mặt anh không có chút thần sắc nào khác thường, hoàn toàn không nhìn ra đang suy nghĩ gì.

"Cái đó, mới vừa rồi chúng em nói chuyện, có phải anh nghe được hay không?" Diệp Oản Oản thử hỏi dò.

Tư Dạ Hàn lẳng lặng nhìn cô một cái, "Nghe được cái gì?"

Diệp Oản Oản nhất thời nghẹn một cái: "Ày..."

Tư Dạ Hàn ánh mắt càng sâu thẳm, "Vẫn là... Biến thái?"

Diệp Oản Oản nuốt nước miếng: "Cái đó..."

Hai tròng mắt Tư Dạ Hàn híp lại, lộ ra một tia nguy hiểm, "Sau lưng, chính là nói chuyện về tôi như thế sao?"

Diệp Oản Oản thật là muốn tan vỡ, tại sao trọng điểm chú ý của anh là cái này! Chẳng lẽ không phải là Thẩm Mộ Dung Kỳ dương thịnh âm suy, ngoài mặt là người của anh, sau lưng nhưng đang đào góc tường của anh sao?

Còn nữa, cái gì gọi là cô nói sau lưng, lời này rõ ràng là Thẩm Mộ Dung Kỳ nói a!

Mặc dù sau lưng anh cô cũng nói không ít.

"Em sai lầm rồi..." Diệp Oản Oản lựa chọn trực tiếp nhận lỗi, ở trước mặt Tư Dạ Hàn tranh cãi hay nói láo chính là muốn chết.

Tư Dạ Hàn dùng ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve cái cằm mịn màng của cô, âm thanh khàn khàn quanh quẩn ở trong phòng rửa tay chật hẹp. "Sáu giờ, liền tha thứ em."

"À? Cái gì sáu giờ?" Diệp Oản Oản nhất thời không phản ứng kịp.

Tư Dạ Hàn: "Ngủ với tôi."

Diệp Oản Oản: "..."

[VoVo: (´Д`)ノ]

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Ý Trên Mặt Chữ

Editor: Hyna Nguyễn

Trái tim nhỏ của Diệp Oản Oản bị dọa đến run lên, "Ngủ... Ngủ là ý gì? Ý trên mặt chữ... Vẫn là..."

Nam nhân nhìn cô một cái, "Người hy vọng là ý tứ gì khác, cũng có thể."

Diệp Oản Oản nhất thời đen mặt, đầu lắc giống như trống lắc, "Không cần không cần! Liên ý trên mặt chữ đi!"

Bất quá, coi như chẳng qua là thuần túy "Ngủ" cũng đủ để cho cô nhức đầu. Hai giờ cũng để cho cô kinh hồn bạt vía, huống chi là sáu giờ. Ai biểu cô đuối lý chứ. Cuối cùng, chỉ có thể cắn răng chấp nhận. Chờ lần nữa nằm ở trên giường bồi hấn ngủ, Diệp Oản Oản đột nhiên nằm đó suy nghĩ lại, Tư Dạ Hàn mới vừa rồi không phải là có ý tạo ra bẫy hổ cho cô nhảy vào đấy chứ? Để cho cô bồi vì đuối lý không thể không ngoan ngoãn đồng ý loại điều ước bất bình đẳng này. . .

Còn có mới vừa rồi những lời đó, Tư Dạ Hàn nghe xong thế nào một điểm phản ứng cũng không có? Cô bên này đang muốn sọ não đau đầu, vừa nghiêng đầu, phát hiện người kia không ngờ đã ngủ say rồi. Chẳng lẽ cho tới nay cô đều nghĩ sai điều gì rồi? Giác ngủ của Tư Dạ Hàn rõ ràng thật bình thường a! Nơi nào giống như là bộ dạng bệnh thời kỳ cuối. . .

Diệp Oản Oản lúc đầu còn đang suy nghĩ lung tung không ngủ được, cuối cùng đại khái là bị Tư Dạ Hàn lấy con ngủ, bắt tri bắt giác cũng đi theo ngủ thiếp đi.

Đêm khuya.

Trên giường nam nhân giống như mãnh thú thoải mái, lười biếng mở mắt. Bất quá, cho dù là mới từ trong giấc mộng tỉnh lại, trong con người nam nhân vẫn như cũ mang theo ác liệt cùng lạnh lẽo. Cho đến. . . Đột nhiên cảm nhận được trong ngực không giống như xưa có chút mềm mại, thần sắc nam nhân ác liệt chợt sợ sệt xuống một cái, chậm rãi cúi đầu hướng phía trong ngực của mình nhìn lại. Chỉ thấy trong ánh đèn nhu hòa, cô gái giống như chỉ con mèo nhỏ bình thường co rúc ở trong ngực của hắn, đang ngủ say ngọt. Trong nháy mắt, chỗ ngực trông trải trần đây gió lạnh chợt bị lấp đầy, trái tim trôi lơ lửng cũng thoáng cái trở lại trong thân thể.

Nam nhân đột nhiên giờ lên hai cánh tay nắm chặt, lại bởi vì lo lắng thức tỉnh người trong ngực mà lập tức buông lỏng, không hề chớp mắt mà đem người trong ngực nhìn chăm chăm, trên trán hiện lên thần sắc phức tạp. Dường như từ ngày đó buổi tối bắt đầu hôm đó, cô liền từng điểm từng điểm trở nên khó hiểu làm cho anh không cách nào đoán được. . . Mặc dù, anh rất thích loại biến hóa này của cô, nhưng những thứ này để cho người chìm đắm vui vẻ rất hư vô mờ mịt, ngược lại làm người ta càng bất an. Tựa như giống như lữ nhân đi quá lâu trong sa mạc, đột nhiên chứng kiến ốc đảo, nhưng cũng có thể một giây kế tiếp liền phát hiện, đó bất quá chỉ là ảo ảnh, thoáng qua.

Lúc này, điện thoại di động để ở một bên chợt lóe lên phát ra ánh sáng, biểu thị có tin nhắn mới.

Tư Dạ Hàn ánh mắt xám xuống, mạng tin nhắn mới mở ra.

Người gửi tin là Thẩm Mộng Kỳ ——[Tư tiên sinh, buổi tối tôi đi xem Oản Oản rồi, tôi đã khuyên cô ấy rất lâu, bất quá cô ấy dường như còn đang giận ngái. Cô thiếu dù sao đã từng là vị hôn phu của cô ấy, cô ấy nhất thời không cách nào quên cũng là khó tránh khỏi, tin tưởng có một ngày, cô ấy nhất định sẽ phát hiện lòng tốt của ngài.]

Ngắn ngủi mấy câu nói, lại cùng chuyện hôm nay chính tai hắn nghe được, thật sự hoàn toàn trái ngược nhau. Bao gồm sự tình lần trước Oản Oản muốn cùng Cố Việt Trạch chạy trốn. Là chủ ý của cô ta cho Oản Oản, nhưng cũng là cô ta báo tin mật cho hắn. Cùng với một tuần lễ trước đó tấm hình kia trùng hợp chụp tới ảnh thư tình. . . Tư Dạ Hàn nhìn chăm chăm cô gái trong ngực ngủ không biết gì cả, ánh mắt trong nháy mắt chuyển lạnh. Oản Oản, em tình nguyện tin tưởng thứ người như vậy, cũng không nguyện ý tin tưởng anh, đúng hay không?

Quan hệ của bọn họ thật vất vả có chút hòa hoãn, hắn vốn không nguyện ý động người bên cạnh của cô. . .

[VoVo: (O_O)]

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Quan Hệ Giữa Cô Ấy Và Ta

Editor: Hyna Nguyễn

Hứa Dịch ở trong xe đợi chừng hơn sáu giờ, ông chủ nhà mình rốt cục cũng trong bóng đêm xuất hiện.

Hơn sáu giờ a. . . Rốt cuộc làm gì rồi hả? Hứa Dịch tất nhiên không dám hỏi nhiều, nhanh chóng xuống xe mở cửa xe chỗ ngồi phía sau. Lên xe, Hứa Dịch không nhìn được từ trong kính nhìn về phía sau quan sát nam nhân ngồi ở phía sau. Khí sắc ông chủ so với trước ngược lại tốt hơn rất nhiều, sắc mặt cũng không khó chịu nữa.

Thần sắc được, sắc mặt cũng không khó chịu nữa? Cho nên ông chủ mới vừa trong hơn sáu giờ rốt cuộc trải qua cái gì? Tư Dạ Hàn một cái tay hơi hơi nghiêng đỡ lấy cái trán, sắc mặt lạnh như băng chiếu ngược ở trên cửa sổ màu đen của xe, "Chuyện để cho cậu thăm dò đến đâu rồi."

Hứa Dịch nghe vậy, tinh thần phục hồi lại, mở miệng nói, "Cùng hai năm trước thăm dò được kết quả cũng có gì khác nhau, cha của Thẩm Mộng Kỳ chính là ông chủ một công ty nhỏ, cùng Diệp gia trên phương diện làm ăn có chút lui tới, ban đầu Thẩm Mộng Kỳ đến gần Diệp tiểu thư cùng anh trai của cô ta, đều là Thẩm phụ bày mưu đặt kế, chẳng qua chỉ là muốn cùng có quan hệ Diệp Thiệu Đình. Thẩm Mộng Kỳ ngược lại cũng không chịu thua kém, không chỉ có lấy được tín nhiệm của Diệp tiểu thư, thậm chí thu phục luôn cả Diệp Mộ Phàm. Sau đó quyền lực của Diệp Thiệu Đình bị đoạt, nếu không phải ông chủ là ngài xuất hiện ở bên người Diệp tiểu thư, Thẩm Mộng Kỳ sợ là cũng sớm một cước đem Diệp tiểu thư đá văng tìm đại thụ khác. . ."

Thấy Tư Dạ Hàn không nói lời nào, Hứa Dịch do dự một chút, tiếp tục mở miệng nói, "Tuy nói bất quá là một tiểu cô nương, căn bản không đủ gây sợ hãi, nhưng cô ta đối với Diệp tiểu thư ảnh hưởng thật sự là quá lớn. Tiểu cô nương này tâm tư nặng như vậy, ở lại bên người Diệp tiểu thư hoàn toàn là động cơ không thuần khiết, lại còn nhiều lần khiêu khích quan hệ giữa ngài và Diệp tiểu thư, người như vậy, thật muốn tiếp tục đặt ở bên người Diệp tiểu thư sao?"

Chủ yếu là Diệp Oản Oản thật sự ngu xuẩn hết sức, ngoại trừ Thẩm Mộng Kỳ, ai mà nói đều không tin, coi như nói cho cô biết chân tướng cũng vô dụng.

Tư Dạ Hàn ánh mắt hơi hơi chuyển lạnh, giống như lưỡi dao sắc bén hướng phía phía trước bắn tới, "Người cho là, quan hệ giữa ta và cô ấy, là tùy tiện người nào cũng có thể chia rẽ?"

Hứa Dịch bị ánh mắt lạnh như băng nhìn chăm chú khiến sống lưng cứng ngắc lại, thật là muốn phải ngửa mặt lên trời thét dài —— rất có thể được không? Ông chủ ngài rốt cuộc ở tự tin đâu ra, lại cho rằng quan hệ giữa ngài cùng Diệp tiểu thư rất vững chắc? Đáng tiếc, hẳn không là gan đó nói ra những lời này. An tĩnh chỗ ngồi phía sau, trong bóng tối, nam nhân trên mặt phong vân biến ảo, không biết trải qua bao lâu, mới rốt cục nhắm mắt lại, đáy mắt cường ép đè xuống sát ý mãnh liệt gần như muốn mất không chế.

Hứa Dịch thấy vậy, trong lòng đã là rõ ràng rồi. Thẩm Mộng Kỳ dù sao cũng là uy hiếp duy nhất của Diệp Oản Oản. Diệp Oản Oản tính tình quật cường như vậy, lại nguyện ý vì chuyện của Thẩm Mộng Kỳ hướng ông chủ cúi đầu, yêu cầu ông chủ hỗ trợ. Lúc trước vì để cho Thẩm Mộng Kỳ có thể tự do xuất nhập Cẩm Viên, thậm chí không tiếc tuyệt thực ba ngày. Nếu là ông chủ thật dám động đến Thẩm Mộng Kỳ, vậy liền diễn ra một trận đại chiến thế kỷ! Thẩm Mộng Kỳ mặc dù sẽ có một chút ít tâm tư đùa bỡn, nhưng làm kẻ chỉ điểm cung cấp tình báo ngược lại vẫn là thật làm hết trách nhiệm. Mặc dù cô ta mỗi lần mang tới đều là tin tức dẫn đến thêm dầu hỏa vào thuốc nổ, ông chủ vẫn như cũ chưa bao giờ bỏ qua bất kỳ một cái tin tức nào có liên quan đến Diệp Oản Oản. Hắn đến nay không hiểu nổi, ông chủ nhà mình tại sao đối với Diệp Oản Oản có chấp như thế, chẳng lẽ là bởi vì không chiếm được? Bây giờ, cũng chỉ có thể hy vọng Diệp Oản Oản suy nghĩ thông suốt, như vậy thì coi như là Thẩm Mộng Kỳ lại khiêu khích đều vô dụng, chuyện bức thư tình lần trước kia không đúng sao? Nếu ông chủ lấy được cô ấy sau đó sẽ phát hiện, nữ nhân này cũng bất quá như thế mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Thích Tư Hạ Sao?

Editor: Hyna Nguyễn

Sáng ngày thứ hai.

Lúc Diệp Oản Oản tỉnh lại, Tư Dạ Hàn đã không có ở đây, cũng không biết tối hôm qua là khi nào rời đi. Thật là xuất quỷ nhập thần. Nghĩ đến chuyện tối ngày hôm qua, Diệp Oản Oản khó tránh khỏi có chút nhục chí, chẳng lẽ đã nghe được những lời kia, Tư Dạ Hàn lại vẫn tin tưởng Thẩm Mộng Kỳ? Hay là, Tư Dạ Hàn căn bản cũng không quan tâm Thẩm Mộng Kỳ làm cái gì, chỉ là đơn thuần cấm ở bên người cô một người nằm vùng có tầm mắt thật tốt theo dõi cô mà thôi? Xem ra cô chỉ có cẩn thận một chút, chớ bị Thẩm Mộng Kỳ bắt được cái chuôi. Cũng may cô đã biết khuôn mặt thật sự của Thẩm Mộng Kỳ, sẽ không tiếp tục bị tẩy não, địch ngoài sáng ta trong tối, Thẩm Mộng Kỳ còn muốn từ bên trong cản trở, không dễ dàng như vậy. Cô sẽ từng bước một để cho Tư Dạ Hàn biết, con mắt theo dõi này đã mất đi hiệu lực và phản tác dụng rồi...

Nghĩ thông suốt một chuyện này sau, Diệp Oản Oản nhất thời thư thái, bắt đầu thức dậy tức đi rửa mặt trang điểm. Lông xanh cùng hình xăm tất cả đều tái xuất giang hồ, T-shirt khảm đầy đá phát sáng, quần cái bang mười mấy cái lỗ, tràn đầy sắc bén hai cây đinh giống như hai cái bàn đinh di động giày ống, phối hợp da mặt trang điểm kiểu Gothic, hiệu quả nổi bật.

[VoVo:(' _ > `)]

Một đường quay đầu cũng đầy đủ chứng minh sự rung động của hình dạng này của cô. Đi nửa đường đến phòng ăn, gặp Thẩm Mộng Kỳ.

"Oản Oản, tớ đang muốn đi tìm cậu đây, cùng đi ăn điểm tâm đi!" Thẩm Mộng Kỳ vừa thấy được cô lập tức thân mật khoác lên cánh tay của cô.

Thấy Diệp Oản Oản mặc bộ trang phục này, Thẩm Mộng Kỳ ánh mắt nhất thời phát sáng lên, tựa hồ là rất hài lòng. Xem ra tối hôm qua lời của mình, Diệp Oản Oản quả nhiên vẫn là nghe theo! Đến phòng ăn, chung quanh học sinh đều ở đang lên lên nhìn chăm chăm hai người xì xào bàn tán.

"Mau nhìn mau nhìn! Diệp Oản Oản lại phát triển độ xấu xí của cô ta đến tầm cao mới kia."

"Mộng Kỳ cũng quá tốt bụng đi, đến bây giờ còn không cùng cái đó mà lem tuyết giao! Hai người này đứng chung một chỗ đơn giản là mỹ nữ cùng dã thú!"

"Các người đừng nói như vậy á..., cái này mà lem bẩn lỉnh lỉnh, không chỉ có thi hạng nhất cả lớp, còn đánh bại ban hoa hậu lớp cô ta Trình Tuyết và văn nghệ ủy viên Hàn Tiểu Như, lấy được cơ hội cùng Tư Hạ diễn sân khấu kịch!"

"Cmn! Thiệt hay giả? Cái này mà lem hao tổn tâm cơ như thế, chẳng lẽ là mong muốn nam thần của ta đi!"

...

Nghe được nghị luận chung quanh, Thẩm Mộng Kỳ ánh mắt lóe lên. Chẳng lẽ Diệp Oản Oản đột nhiên đối với Cố Việt Trạch tâm tư lạnh nhạt, là bởi vì Tư Hạ...

Thẩm Mộng Kỳ mở miệng cười nói, "Đúng rồi, Oản Oản, còn không có chúc mừng cậu đây! Nghe nói cậu cuộc thi lần này thi hạng nhất cả lớp?"

Diệp Oản Oản trước mặt để một chén cháo khoai lang mật tím lớn đầy, hai cái bánh bao lớn, còn có thêm ba khối thịt hai cái trứng gà một cây xúc xích bánh rán trái cây, vừa ăn một bên thuận miệng nói, "Ừ, tùy tiện kiểm tra, thế nào?"

Thẩm Mộng Kỳ biết Diệp Oản Oản trí nhớ rất tốt, nhưng biết được cô thi hạng nhất cả lớp, vẫn là rất kinh ngạc, "Cậu không phải nói ghét học tập nhất sao? Thế nào đột nhiên chăm chỉ như thế rồi hả?"

Diệp Oản Oản cắn bánh bao, "Quả thật rất ghét, tôi ghét hết thấy những thứ không có khó khăn."

Thẩm Mộng Kỳ sắc mặt nhất thời có chút khó coi, bị ghen đến nói không ra lời được. Cô ta mỗi ngày liều sống liều chết đọc sách làm bài mới miễn cưỡng giữ được lớp học Top 10, thành tích tốt nhất cũng bắt quá là hạng ba cả lớp, lần này không giữ được, té xuống hạng thứ chín, kết quả Diệp Oản Oản lại tùy tiện kiểm tra liền thi ra hạng nhất? Thẩm Mộng Kỳ cố đè xuống khó chịu trong lòng, thành tích tốt thì thế nào? Diệp gia đã sớm không phải là do gia chủ Diệp Thiệu Đình quản lý Diệp gia, Diệp Oản Oản đã từ lâu không phải là đại tiểu thư gọn gàng xinh đẹp, bây giờ Diệp Oản Oản ngay cả xách giày cho cô ta cũng không xứng!

"Vậy cậu cùng Tư Hạ lại là xảy ra chuyện gì? Cậu sẽ không thích Tư Hạ đi?" Thẩm Mộng Kỳ rút cuộc đã hỏi tới vấn đề chính.

Dù sao đoạn thời gian trước Diệp Oản Oản cùng Tư Hạ là ngồi cùng bàn, chẳng lẽ là khi đó, Diệp Oản Oản đối với Tư Hạ động tâm sao? Diệp Oản Oản nghe vậy, nhất thời hai tròng mắt híp lại. Xem ra, chuyện của Tư Hạ, phải nhanh chóng giải quyết, nếu không sẽ bị Thẩm Mộng Kỳ làm một bài báo cáo rồi.

"Không có hứng thú." Diệp Oản Oản thuận miệng trả lời một câu.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Không Có Đẹp Trai Bằng Một Phần Mười Ngàn Của Anh

Editor: Hyna Nguyễn

Ăn xong điểm tâm, Diệp Oản Oản hướng phía phòng học đi tới. Thời điểm khoảng cách cửa phòng học còn có vài chục bước, Diệp Oản Oản xa xa thấy cửa sổ có mấy cái đầu tóc dác mà ngó ra bên ngoài nhìn quanh. Sau khi thấy cô, mấy cái đầu kia giống như bị kinh ngạc, vèo vèo vèo tất cả đều rụt trở về, trong phòng học truyền tới một trận huyền ảo âm thanh. Sau đó, là một trận an tĩnh quý dị. Diệp Oản Oản đứng cách xa cửa phòng học ba bước, đang muốn tiếp tục đi phía trước bước chân đột nhiên dừng lại, ánh mắt như có như không mà hướng trên đỉnh đầu khung cửa nhìn một cái. Tại thời điểm cô dừng chân không tiến lên, trong phòng học từ đầu đến cuối yên lặng không có một tia âm thanh, giống như tất cả mọi người đều đang đợi cảnh tượng trọng đại gì đó.

Cô ngày hôm qua mới vừa xui xẻo bị quất trúng một cái đại phiến toái như vậy, những người đó không muốn chinh lại cô mới có quý đây. Diệp Oản Oản cũng không luống cuống, vẫn tiếp tục đứng ở cửa không di chuyển. Một lát sau, quả nhiên có một cái đầu không nhìn được nữa đi ra quan sát dò xét, sau đó lập tức cẩn thận mà rụt trở về. Rất nhanh, tiếng chuông vào học vang lên.

Sau lưng truyền tới nam nhân bị dọa sợ đến gần chết âm thanh, "Ồi chào! Dọa cô một hồi! Diệp Oản Oản. . . Là trò a. . ."

Triệu Tinh Châu trong tay ôm lấy một quyển sách số học, che ngực, về mặt kinh hoàng nhìn chăm chăm mặt của cô, nhìn đáng sợ dọa sợ không nhẹ, "Đều sắp đến giờ học, tại sao còn đứng ở cửa không vào đi?"

"Suy nghĩ một chút đời người, lão sư ngài đi trước đi." Diệp Oản Oản lễ phép lui về phía sau một bước.

Thái độ của Triệu Tinh Châu đối với cô biểu thị rất hường thụ, "Hừ hừ, số học thi 0 điểm, bây giờ biết áy náy?" Triệu Tinh Châu vừa nói chuyện, một bên đưa tay đẩy cửa phòng học ra.

Một giây kế tiếp, "Rào" một tiếng, một thùng nước lớn vỗ đầu che mặt mà hướng về phía Triệu Tinh Châu tạt xuống, nhất thời đem hần gội thành ướt như chuột lột.

Triệu Tinh Châu thừ ra một giây đồng hồ, ngay sau đó cả người đều nổ, "Ta. . . Thảo! Lão tử buổi sáng mới vừa đi làm kiểu tóc mới! Cái nào thằng nhóc con! Cút ra đây cho lão tử!"

Bên trong phòng học đầu tiên là một trận thất vọng thốn thức, ngay sau đó không ít người đều mặt đầy kinh hoàng. Đệt! Thế nào mở cửa chính là thầy giáo số học? Xong đời! Tất cả mọi người Lớp F đều biết, thầy đặc tội chủ nhiệm lớp, cũng đừng đặc tội vị này người nhìn luôn là cười híp mắt rất dễ nói chuyện - thầy giáo số học, nếu không tuyệt đối bị hành hạ đến sống không bằng chết!

Triệu Tinh Châu lau nước trên mặt, cười lạnh, "Không ra đúng hay không? Chờ để lão tử tự tra được, vậy thì không dễ nói chuyện như vậy đâu!"

Qua thật lâu sau, rốt cuộc có ba nữ sinh cùng một cái nam sinh rụt rè e sợ mà đứng lên.

"Mấy người các ngươi, cùng lão tử ta tới ban công nói chuyện một chuyện!"

Lúc đi ngang qua Diệp Oản Oản, Triệu Tinh Châu nhìn chòng chọc cô chừng mấy giây, ánh mắt tương đối u oán. Diệp Oản Oản nháy mắt một cái, vẻ mặt nghiêm nghị cùng vô tội. Sau khi Triệu Tinh Châu mang theo mấy học sinh gây chuyện rời đi, Diệp Oản Oản dưới sự căm ghét căm tức của các nữ sinh trong lớp, thẳng hướng phía chỗ bên cạnh Tư Hạ đặt móng ngồi xuống. Đại khái là bởi vì tan học muốn diễn tập, Tư Hạ hôm nay mặc một thân đồng phục phong cách anh quốc, trắng phau, men theo biên áo là viền vàng, kiểu cổ áo cấm dục hệ đến trên cổ viền thứ nhất nút áo, tương đối phù hợp với vai diễn vương tử hần muốn thiết lập.

[VoVo: Khó khăn quá, Quần Quần không tả gì ta cũng không biết nữa. Nhưng mà các bạn cứ tưởng tượng hoàng tử trong công chúa Bạch Tuyết đi.]

Nhất là trên người hần có khí chất bẩm sinh tự phụ cùng vẻ mặt cao cao tại thượng ngạo mạn. Bất quá cũng là khó trách, dù sao cũng là Tôn bối duy nhất của Tư gia, tụ tập ngàn vạn sủng ái vào người, không có bất kỳ người nào có thể để cho hần coi ra gì. Đương nhiên, cái này không bao gồm Diệp Oản Oản. Cơ hồ là trong nháy mắt thấy Diệp Oản Oản, nam sinh ánh mắt chói lóa, gương mặt soạt một cái liền xanh biếc.

Diệp Oản Oản thừa dịp lão sư không có ở đây, không nói hai lời móc ra điện thoại di động, bắt đầu gửi tin nhắn cho Tư Dạ Hàn, cô phải hành động trước khi Thâm Mộng Kỳ động thủ, tiền hạ thủ vì cường mã. Tư Hạ thật vất vả mới từ cái bộ dạng kinh thiên động địa kia tỉnh lại một lần, liền thấy Diệp Oản Oản đang không biết gửi tin nhắn cho ai, hơn nữa đúng lúc thấy rõ nội dung cô viết. . .

[Baby, trường học gần đây tổ chức hội diễn văn nghệ, mỗi lớp phải chuẩn bị một tiết mục, em bị chọn trúng diễn vai công chúa Bạch Tuyết, hắc hắc lợi hại không ~ chỉ tiếc, người diễn cùng em diễn vai vương tử đáng đáp quá khó coi, đều không đẹp trai bằng một phần mười ngàn của anh đâu ~]

[VoVo: Chắc Tức Hộc Máu]

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 47: Chưa Từng Thấy Hần Cười Qua

Editor: Hyna Nguyễn

Thấy tin nhắn Diệp Oản Oản, Tư Hạ muốn phun một ngụm máu, thiếu chút nữa đem chính mình chết ngộp. Từ nhỏ đến lớn, hần đi tới nơi nào đều không phải là sao vây quanh trắng, còn chưa bao giờ bị bêu xấu qua như thế này! Nếu như cô gái xấu xí này là muốn gây chú ý với hần, như thế, cô đã thành công rồi.

"A. . . Khó coi?"

Nghe được âm thanh bên cạnh, Diệp Oản Oản mới phát hiện nội dung tin nhắn của mình bị thấy rồi, bất quá cô ngược lại không chột dạ chút nào, cắt điện thoại di động, cười híp mắt quay đầu nhìn một cái Hot Boy đang bị tái xanh mặt mở miệng nói, "Không cần tự ti, thật ra thì dung mạo của cậu cũng tốt á..., chính là cùng bạn trai tớ so sánh, vẫn là kém quá nhiều!"

". . ." Tư Hạ tự nhiên không có khả năng nói để cho cô đem bạn trai của mình gọi ra so một lần xem ai đẹp trai hơn, đây thật loại lời nói ngu xuẩn, hít sâu một hơi, trực tiếp nhắm mắt đi ngủ tiếp, nếu lại tiếp tục cùng con nhỏ này nói chuyện thêm một chút nữa, hần phỏng chừng sẽ bị tức chết.

Diệp Oản Oản bĩu môi một cái, sách, lại không tin ta ~

Cùng lúc đó, Tư gia nhà cũ.

Tư Dạ Hàn vừa hoàn thành theo thông lệ kiểm tra một lần. Ngoại trừ Mặc Huyền, hiện trường còn có một vị thầy thuốc lớn tuổi ngồi đối diện Tư Dạ Hàn bên cạnh là một vị lão thái thái bảy tám chục tuổi. Lão thái thái tóc bạc trắng, trong tay vẫn về một chuỗi Phật châu, giờ phút này mặt đang đầy ưu sầu mà nhìn chăm chăm cháu trai. Vị thầy thuốc lớn tuổi kia bắt mạch cho Tư Dạ Hàn, sắc mặt càng ngày càng ngưng trọng, lão thái thái thấy sắc mặt thầy thuốc không được tốt, vẻ mặt cũng càng ngày càng thêm âm trầm. Ngược lại Tư Dạ Hàn, sau khi bắt mạch xong trên mặt vẫn không có có bất kỳ vẻ mặt nào mà ngồi ở trên ghế sa lon uống trà, tựa hồ đối với thân thể của mình không hề quan tâm.

Lão thái thái thần sắc lo lắng hỏi, "Mặc thầy thuốc, Tôn y sinh, hai người các người biết điều gì liền nói cho ta biết, không cho nói láo một chữ, thân thể tiểu Cửu rốt cuộc đến mức độ nào rồi hả?"

Mặc Huyền hướng phía Tư Dạ Hàn nhìn một cái, ho nhẹ một tiếng, không dám lên tiếng.

Lão thái thái thấy vậy nhất thời trừng mắt liếc Mặc Huyền một cái, "Người xem hán làm gì! Ta hỏi người mà!"

Mặc Huyền cân nhắc chọn lời một chút, sau đó mở miệng trả lời, "Hỏi lão phu nhân, vẫn là như cũ."

Lão thái thái lạnh rên một tiếng, "Người đừng lừa bịp ta! Người nói cho ta biết, hán ngày hôm qua ngủ mấy giờ, ngày hôm trước ngủ mấy giờ, còn có hôm kia!"

Mặc Huyền không có cách nào chỉ có thể từng cái trả lời, "Hôm kia, thôi miễn thất bại, ngày hôm trước. . . Cũng thất bại. . . Về phần đêm qua, Tư tiên sinh là khoảng ba giờ sáng trở về Cẩm Viên, cũng không để cho tôi đi qua trị cho hán. . ."

Lão thái thái sắc mặt biến đổi, "Ba ngày! Tại sao ba ngày không ngủ rồi!"

Mặc Huyền không dám nói, suốt một tuần lễ này giấc ngủ của Tư Dạ Hàn đều tương đối tệ hại. Hán (Mặc Huyền) phán đoán ngày hôm qua đối với hán (Tư Dạ Hàn) đã là cực hạn rồi, một mực đang lo lắng thân thể của hán (Tư Dạ Hàn) sẽ xảy ra vấn đề lớn, cho nên hôm nay xem trạng thái của Tư Dạ Hàn lại không có tội tệ như hán (Mặc Huyền) tưởng tượng như vậy, trong lòng khó tránh khỏi có chút kinh ngạc.

Bên cạnh vị thầy thuốc lớn tuổi thờ dài nói, "Lão phu nhân, ta cũng không dỗi gạt ngài, hai năm qua thân thể Cửu thiếu gia càng ngày càng không tốt, nếu lại tìm không được phương pháp trị liệu hiệu quả, trẻ thì sẽ như dầu cạn đèn tắt, ta đây liền sớm nói qua với ngài trước, ngài nên chuẩn bị tâm lý trước."

Lão thái thái nhất thời bị "Dầu cạn đèn tắt" bốn chữ kích thích, "Ta biết, ta chỉ biết thì có có tác dụng gì! Các người ngược lại nghĩ một cái biện pháp a! Các người không phải là đều rất lợi hại sao? Chẳng qua chỉ là ngủ không yên giấc cái bệnh vặt này đều không trị hết?"

Mặc Huyền Nhặt mặt bất đắc dĩ, "Lão phu nhân, Cửu gia đây là tâm bệnh, thời điểm tâm tình của hán tốt liền có thể ngủ nhiều một chút, tâm tình một khi u buồn, liền một phút đều không cách nào chìm vào giấc ngủ."

"Vậy thì nghĩ biện pháp để cho tâm tình của hán tốt lại!"

Mặc Huyền nghe vậy cười khổ, trong đầu nghĩ ngài cũng không phải không biết người cháu này của ngài tính tình tệ hại đến bao nhiêu, muốn cho tâm tình của hán tốt? Nói dễ vậy sao! Nói thật, hán đi theo bên người ông chủ này lâu như vậy rồi, thậm chí một lần cũng không thấy hán cười qua có được không?

Ngay tại trong phòng khách bầu không khí càng ngày càng ngưng trệ thời điểm, trên ghế sa lon, thần sắc lạnh giá hờ hững Tư Dạ Hàn nhìn lấy điện thoại di động, đột nhiên nhẹ nhàng cười nhẹ một tiếng, "A. . ."

[VoVo: Mặc Huyền bị đánh mặt kinh thật.]

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Cửu Gia Yêu?

Editor: Hyna Nguyễn

Mặc Huyền mới vừa nghĩ như thế, liền lơ mơ thấy người căn bản giống như không có biểu cảm của con người - Đại thiếu gia lại cười.

Không phải là cười lạnh âm trầm đáng sợ, không phải là cười lạnh hung ác kinh người, mà là một cái nụ cười bình thường đến không tưởng tượng nổi vui thích, trong nháy mắt giống như vạn dặm đóng băng sơn trong nháy mắt tan mất rồi... Nếu như nói mặt lạnh Tư Dạ Hàn đã là thịnh thế mỹ nhân, như thế cười lên Tư Dạ Hàn thật là có thể đem nam nhân đều vạn công!

[VoVo: Dạ Hàn, Cười cái nữa coi.]

[Tur Dạ Hàn. ◉_◉]

Ngoại trừ Mặc Huyền ra, kinh hãi nhất không ai bằng là lão thái thái. Lão thái thái thân thể run rẩy, bỗng nhiên đỏ cả vành mắt, lão đều đã bao lâu... Bao lâu không thấy tiểu Cửu cười qua.

"Tiểu Cửu a! Đang nhìn cái gì đây? Cao hứng như thế?" Lão thái thái về mặt khăn trương, vô cùng cẩn thận hỏi, sợ rằng mình mới vừa nhìn thấy chẳng qua là ảo giác.

Tur Dạ Hàn trên mặt như cũ sót lại một tia sắc màu ấm, ngay cả ngữ khí đều so với trong ngày thường ôn hòa hơn, "Bạn gái nhắn tin."

Lão thái thái nghe một chút, đầu tiên là sững sờ, ngay sau đó mặt đầy kinh hi, "Bạn gái! Tiểu Cửu cháu có bạn gái? Khó trách... Khó trách bà nhìn cháu thật giống như có chỗ nào đó không giống nhau! Nguyên lai là yêu! Đôi phương là dạng nữ hài tử nào, bao lớn, công việc gì? Trong nhà là làm gì đó? Tên gọi là gì?"

Bên cạnh Mặc Huyền nghe được lời Tur Dạ Hàn nói, nhất thời sững sờ.

Bạn gái? Hắn nói tới sẽ không phải là cái người sử dụng não không được tốt lắm nữ nhân Diệp Oản Oản chứ ?

Tur Dạ Hàn ngón tay thon dài nhẹ nhấp điện thoại di động một cái: "Oản Oản, Diệp Oản Oản."

Mặc Huyền: "... " Thật đúng rồi a!

Lão thái thái mặt đầy nghiêm túc gật đầu một cái, "Oản Oản? Giảo Ti Bàng cái đó oán sao? Tên ngược lại thật là dễ nghe! Cháu đứa nhỏ này, kiếm được bạn gái thế nào cũng không nói cho bà nội, bà nội liền giúp cháu xác định một chút, có thể có một nữ hài tử ở bên cạnh chiếu cố cháu, cháu a bên người của cháu từng người một tất cả đều là mấy tên già đầu thô kệch, làm sao có thể chiếu cố cháu được! Nhanh đem bạn gái cháu mang về cho bà nội nhìn một chút a!"

Tur Dạ Hàn tâm tình đại khái quả thật không tệ, nghe vậy ngược lại cũng không có cự tuyệt, "Cháu hỏi cô ấy một chút."

Lão thái thái vô cùng vui vẻ, "Được được được, cháu tốt nhất cùng bạn gái nói trước đã, đừng dọa đến người ta, không cần khăn trương, chính là tùy tiện gặp mặt!"

"Ừm"

"Oản Oản thích ăn cái gì? Có ăn kiêng cái gì sao? Để bà cho phòng bếp chuẩn bị trước thật tốt!"

Tur Dạ Hàn đẩy mắt trong xẹt qua một tia nhu sắc, "Cô ấy không có gì kén ăn, cái gì cũng thích ăn."

"Không kén ăn a, được được được!"

Biết được cháu trai biết yêu rồi, lão thái thái cả người tinh thần đều đại chấn, cũng hoàn toàn ngồi không yên, lúc này liền bắt đầu xếp đặt để cho tất cả người làm chuẩn bị thật tốt, lại đi phòng bếp dặn dò người giúp việc đi mua nguyên liệu nấu ăn. Chờ sau khi hết bận rộn, bà lão để cho người đi gọi Hứa Dịch cho kêu tới.

"Lão phu nhân, ngài gọi ta?" Hứa Dịch về mặt thấp thòm

Lão thái thái mặt đầy bất mãn nói: "Người là làm chuyện gì? Ngày ngày đợi ở bên người của tiểu Cửu, thậm chí ngay cả chuyện yêu đương của hắn, việc lớn như vậy cũng không biết sao?"

"À? Cửu gia... Yêu?" Hứa Dịch về mặt tưởng chừng như là đang nằm mơ vậy.

Nhìn hắn cái bộ dạng này, lão thái thái càng tức, "Chính là cùng cô gái tên Diệp Oản Oản đó, mới vừa rồi tiểu Cửu chính miệng nói với ta!"

Diệp Oản Oản? !

Hứa Dịch thật là có khổ khó nói a.

Diệp Oản Oản, hắn dĩ nhiên biết, nữ nhân này sống ở bên người của Cửu gia cũng đã gần hai năm rồi, nhưng phải nghiêm khắc định nghĩa mà nói, hoàn toàn chính là Cửu gia một phương diện cưỡng bách người ta chứ ? Hai người này ngay cả cùng chung gối chăn đều chưa có, cái này cũng có thể gọi là yêu đương? Hơn nữa Cửu gia không phải là nghiêm cấm bọn họ ở trước mặt bất kỳ người nào nói loạn, nhất là có liên quan đến chuyện của Diệp tiểu thư sao?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Giống Như Là Sắp Bị Cô Lãng Nhục Vậy Eidtor: Hyna Nguyễn

---

Sau khi tan học, tập luyện cho sân khấu kịch được tiến hành ở hội trường nhỏ của trường học. Ngoại trừ mấy người diễn viên ra, trong lớp một đội Fan trung thành của Tư Hạ và đội cận vệ của Tư Hạ cũng ở đây, Trình Tuyết cầm đầu một đám nữ sinh đỏ mặt vây quanh Tư Hạ, lại nhỏ nhẹ hỏi thăm hân, an ủi hân bởi vì phải cùng Diệp Oản Oản cùng diễn kịch mà tinh thần bị tổn thương.

"Lão sư cũng thiệt là, dùng rút thăm quyết định thật sự là quá không tốt!"

"Đúng vậy đúng vậy! Lại thật dễ cho Diệp Oản Oản diễn, đơn giản đối với Tư Hạ làm nhục!"

"Tư Hạ, cậu đừng khổ sở, nếu không tập thể chúng ta đi tìm lão sư kháng nghị đi!"

...

Diệp Oản Oản trong miệng ngậm một nhánh kẹo que đứng ở cửa, nghe lời nói của những nữ sinh kia, khóe miệng co rút một chút. Xem điệu bộ của đám nữ sinh này, thế nào làm thật giống như là Tư Hạ sắp bị người lãng nhục như vậy? Bên tai tất cả đều là nữ sinh riu ra riu rít, Tư Hạ thần sắc càng ngày càng lạnh, giữa hai làn lông mày tràn đầy không kiên nhẫn, đang muốn mở miệng, chung quanh lại đột nhiên an tĩnh quỷ dị. Giương mắt hướng phía cửa nhìn, quả nhiên thấy, là Diệp Oản Oản. Diệp Oản Oản vừa xuất hiện, trong nháy mắt hấp dẫn tất cả các hỏa lực, mấy cô gái khí thế hung hăng hướng phía cô xông tới.

"Diệp Oản Oản, cô còn biết xấu hổ hay không, lại thật dám đến!"

"Chuyện hồi sáng nay còn không có tính sổ với cô đây!"

"Đoạt đi nhân vật mà tiểu Tuyết của chúng ta muốn giờ còn tới điệu võ dương oai, thật sự coi chúng ta không làm gì được cô có phải hay không?"

Diệp Oản Oản khẽ liếc mắt nhìn ba nữ sinh đang xông lên. Ba người này chính là ba người buổi sáng bày ra trò đùa dai, một nam sinh khác chưa từng xuất hiện, đoán chừng là đem tất cả mọi chuyện đều gán chịu, vào lúc này chắc còn bị Triệu Tinh Châu trừ điểm. Ba nữ sinh này đều là người của Trình Tuyết, người nam sinh kia là ca ca của Trình Tuyết ở trường học, ở khu vực Thanh Hòa hơi có mấy phần thế lực, là trường học Tiểu Bá Vương, không người dám đắc tội.

Lần này nếu không phải cô một cước chặn ngang, vô luận là theo gia thế, hay là ở mạng giao thiệp thế lực của trường học, vai diễn này cuối cùng tám phần mười là rơi vào tay của Trình Tuyết. Cho nên, cũng khó trách Trình Tuyết đem cô hận đến kịch liệt như vậy. Trình Tuyết ăn mặc một bộ váy dạ hội DR cao cấp được làm riêng bằng tơ lụa, đứng ở sau lưng một đám nữ sinh bảo vệ cô ta, da thịt trắng nõn mất như nước, mang theo hỗn huyết ngũ quan lộ ra càng tinh xảo, cùng Tư Hạ đứng chung một chỗ vô cùng có cảnh đẹp ý vui, hai người thật sự giống như là bên trong thế giới vương tử công chúa.

Giờ phút này, khuôn mặt nhỏ nhắn lớn chừng bàn tay của Trình Tuyết tràn đầy ủy khuất không cam lòng, cho dù là đáy mắt bộc lộ căm ghét để cho người khác nhìn thấy cô ta có vài phần âm vụ dữ tợn, nhưng bởi vì bề ngoài đẹp dễ này, vẫn như cũ làm người thương tiếc. Trình Tuyết không chỉ là hoa hậu lớp của lớp F, còn là hoa khôi của trường trung học Thanh Hòa. theo Diệp Oản Oản nhớ, gia thế Trình Tuyết không đơn giản, cùng Tư Hạ từ nhỏ nhận biết, kiếp trước sau đó hai người hình như đính hôn.

Dù sao tuổi tác thật của Diệp Oản Oản hiện giờ đã 27 tuổi, giờ phút này nhìn lấy một đám tiểu nữ sinh, có loại cảm giác đang cùng tiểu hài tử gây gổ, bừa môi nói, "Sách, chẳng qua cảnh diễn chỉ có mấy giây, cần thiết hay không?"

Cảnh diễn mấy giây! ? Cảnh diễn của Vương tử cùng công chúa Bạch Tuyết quả thật ít vô cùng, cho đến khi công chúa Bạch Tuyết ăn trái táo độc ngủ mê man, vương tử mới xuất hiện ở trước mặt công chúa. Nhưng là! Cảnh diễn mấy giây kia nhưng là diễn hôn a, diễn hôn!

Nghĩ tới đây, Trình Tuyết quả thực muốn đem hàm răng đều sắp cắn nát, Diệp Oản Oản lời này đơn giản là cố ý khiêu khích, "Diệp Oản Oản! Người đừng khinh người quá đáng! Tư Hạ, người thật muốn cùng thử người như vậy diễn cùng nhau?"

Giọng điệu này, tràn đầy tức giận giống như vật sở hữu của mình bị đoạt đi.

Tư Hạ sắc mặt khó coi, nếu không thì sao đây? Hân một người nam nhân còn có thể phản đối không giữ chữ tín?

"Được rồi, thậm chí tôi rút ra, tất cả đều im miệng cho tôi, bây giờ bắt đầu tập luyện, không muốn diễn bây giờ liền rút ra ngoài cho tôi!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Thật Muốn Hôn Sao?

Eidtor: Hyna Nguyễn

Bởi vì Tur Hạ lên tiếng, buổi tập diễn rất cuộc tiếp tục tiến hành. Những người khác mặc dù không tình nguyện, nhưng bởi vì uy tín của Tur Hạ, cũng chỉ có thể nén giận ngoan ngoãn bắt đầu tập luyện.

Diệp Oản Oản thờ ơ nhưn vai một cái, diễn liền diễn chứ, nhìn người có thể chống đỡ đến lúc nào.

Phản diễn của Tur Hạ không nhiều, trong lúc đó lại đến chỗ ở bên cửa sổ vị trí mà ngủ, đến khi đến phân đoạn cuối cùng, mới bị người khác cẩn thận đánh thức.

"Cái đó... Tur Hạ, đến phân đoạn của người..."

Sau đó cảnh diễn là bảy chú lùn mang công chúa Bạch Tuyết đặt ở trong quan tài thủy tinh, vương tử nước láng giềng cười bạch mã chạy tới, dùng nụ hôn thâm tình để cho công chúa Bạch Tuyết sống lại.

Tur Hạ hơi nhũn mảy mà mở mắt, sau đó liền phảng phất phải đối mặt tất cả đồng cảm thương hại của mọi người cùng ánh mắt mặc niệm.

Ánh mắt này là có ý gì đây?

Diệp Oản Oản ngồi lên một cái bàn đã chuẩn bị trước, lắc lư hai chân, móc ra túi trang điểm tùy thân, "chờ một chút ha, tờ trang điểm bổ sung một cái!"

[VoVo: Hắc Hắc... Ta thích.]

Ánh mắt càng sâu, quai hàm càng đỏ thêm, lại thêm một cái son môi màu tím, hiệu quả từ từ tăng lên MAX!

"OK, ta chuẩn bị xong." Thoa môi son xong, Diệp Oản Oản ngửa mặt nằm xuống.

Dưới sân khấu có nữ sinh đều hiện lên một ánh mắt muốn giết người, Tur Hạ xoa xoa mái tóc có chút rối bởi sau khi ngủ, phiền não mà kéo cổ áo mở nút áo ra, từng bước từng bước đi tới trước mặt cô gái. Nhìn chằm chằm kiểu tóc afro màu xanh lá cây của cô gái, trang điểm khuôn mặt kiểu Metal head thì giống như nữ quỷ, khắp người không chỗ nào không chủ lưu hình xăm đầu lâu, cùng với cái đôi môi tím đến biến thành màu đen đôi môi, trong dạ dày của hắn xuất hiện một trận phiên giang đảo hải (dời sông lấp biển).

Ôm lấy ý nghĩ chết sớm sớm siêu sinh, Tur Hạ hít sâu một hơi, chậm rãi cúi người... Chính mình rút ra thẻ thăm, quỳ cũng phải diễn!

"A, không muốn a!" Có nữ sinh bị dọa sợ trực tiếp nhắm hai mắt lại, phảng phất đây không phải là mơ mộng trong truyện cổ tích, mà là phim kinh dị gì đó.

"Cmn không phải thật muốn hôn đi! Chúng ta nhưng là học sinh trung học phổ thông, không thể làm thật được, diễn hôn giả là được rồi a!"

"Nói nhảm, dĩ nhiên muốn giả! Nhưng vấn đề là giả cũng không cách nào chịu đựng được không?"

...

Giả? Hắn đến gần cô được ba bước trong khoảng cũng đã là kỳ tích... Cơ hồ là mới vừa cúi người đến gần một chút, Tur Hạ liền đột nhiên quay lưng lại, một trận ho khan kịch liệt, nữ sinh chung quanh thấy vậy tất cả đều thương tiếc không dứt đứng dưới đất chuyển nước chuyển khăn long lên cho hắn.

Trình Tuyết hung hãn tròn mắt nhìn Diệp Oản Oản, biểu tình nhìn về phía Tur Hạ như là sắp thương tiếc khóc nói, "Tur Hạ, yêu cầu cậu đừng làm khó mình có được hay không?"

Diệp Oản Oản trở mình một cái bò dậy, mặt đầy vô tội, "Ai? Làm sao vậy?"

Tur Hạ uống hết cả một cái chai nước mới hòa hoãn lại, khó khăn mở miệng nói, "Cô... Đổi màu son môi đi..."

Diệp Oản Oản nháy mắt một cái, "Ăn trái táo độc trúng độc, môi đương nhiên là tím rồi, cực kỳ hợp lý a!"

[VoVo: Đệt, cái ý này hay, sau này ta chỉ cho mấy đứa em gái ta. /cđều]

Giữa hai hàng lông mày của nam sinh mơ hồ hiện lên thần sắc sắp tan vỡ, "Im miệng, cho cô đổi thì cô liền đổi!"

"Được rồi, đổi liền đổi ~" Diệp Oản Oản bữu môi một cái, vẻ mặt thật khó phục vụ, cuối cùng vẫn là móc ra bông trang điểm, lau son môi màu tím, đổi lại một cái màu tương đối đối lập bình thường màu đỏ thắm.

"Lần này được chưa?"

Tư Hạ nhắm mắt một cái, "Thử một lần nữa."

"Ồ." Diệp Oản Oản chỉ có thể lại lần nữa nằm xuống.

Tư Hạ lần nữa đi về phía Diệp Oản Oản, lần nữa cúi đầu xuống chậm rãi đến gần... Nhìn chăm chăm khuôn mặt trang điểm quá đậm, cùng với miệng to như chậu máu, lần này, Tư Hạ trực tiếp xông ra phòng học.

[VoVo: ◉◉◉ Miêu tả hay thật, mỗi tím trúng độc, mỗi đồ chậu máu.]

Không biết qua bao lâu, Tư Hạ mới rốt cục giống như thật là thoát chết trở lại, phảng phất khí lực cả người đều đã bị mất sạch. Diệp Oản Oản thấy vậy, hơi có chút không nói gì, người này cũng là thật đủ chuyện, vì chút xiu mặt mũi của nam nhân mà đi liều chết, cần thiết hay không?

Trực tiếp đi theo lão sư kháng nghị muốn đổi người thì bớt chuyện biết bao nhiêu a, cô cũng không cần phí thời gian lâu như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51: Bà Nội Muốn Gặp Em

Editor: Hyna Nguyễn

Kết quả cuối cùng lần tập diễn này dĩ nhiên là Tư Hạ cũng không thể hôn một cái. Quả nhiên không phải là mỗi người đều có khẩu vị kỳ lạ giống như Tư Dạ Hàn ... Diệp Oản Oản trở lại nhà trọ, tẩy trang tắm rửa, vừa suy nghĩ lấy ngày mai nên đổi dạng trang điểm da mặt thành kiểu nào, một bên mở máy vi tính ra.

Chương trình học trong trường đối với cô mà nói đã không cần tốn quá nhiều thời gian, cô đang tìm ở trên mạng thêm thông tin để mua thêm nhiều chút các loại sách vở liên quan đến đạo diễn biên kịch điện ảnh và phương diện truyền hình, dành thời gian tự học.

Dù sao thi lên đại học vẹn vẹn chỉ là một cái nháy mắt, mục đích cuối cùng của cô là đoạt lại tất cả mọi thứ mà Nhị thúc cùng Diệp Y Y lấy từ trên tay của cha cô. Năm đó cô chỉ biết là oán trách cha vô dụng, làm hại cô không có biện pháp đến với Cố Việt Trạch, nhưng không biết, người hại cả nhà bọn họ là chính cô.

Lúc đó Diệp Y Y giả mạo danh nghĩa Cố Việt Trạch đem cô lừa gạt đến một chỗ vắng vẻ, hạ độc đem cô làm cho cô hôn mê, sau đó Nhị thúc dùng cô uy hiếp cha giao ra cổ phần, hơn nữa ở trước mặt cảnh sát thừa nhận tội mình tham ô công quỹ, nếu không thì sẽ tiêm ma túy cho cô, lại tìm mấy nam nhân chơi đùa cô, phát tán video ra ánh sáng cô chơi ma túy, để cho cô thân bại danh liệt.

Cha từ nhỏ sùng ái nhất chính là cô, người một nhà đều coi cô là thành bảo bối nói gì nghe nấy.

Lúc cô ở nước ngoài đi học, từng thiếu chút nữa bỏ mạng ở trong một lần phản tử khủng bố tập kích, tinh thần chịu đã kích rất lớn, cha mẹ tự trách không dứt, lập tức đem cô tiếp trở về trong nước, từ đó đối với cô càng là bảo vệ đến giống như là nhãn châu vậy.

Nói chung cũng là bởi vì cha mẹ bảo vệ quá mức, cho nên cô cũng quá mức đơn thuần cùng dễ dàng nhẹ tin người khác. Lúc cha cảnh cáo cô không muốn cô một mình ra ngoài, nhưng cô vì cùng Cố Việt Trạch hẹn hò một mình cô vẫn là len lén thoát khỏi bảo vệ chạy ra ngoài.

Dù sao cũng là Cố Việt Trạch mời, coi như là trên trời rớt xuống một cây đao, cô đều sẽ đi đến nơi hẹn, huống chi chẳng qua là một câu cảnh cáo của cha. Lúc đó đối mặt với uy hiếp của Nhị thúc, cha không chút do dự lựa chọn bảo toàn cô, cho dù giá tiền là buông tha toàn bộ Diệp gia.

Sau chuyện này, cha mẹ sợ cô quá mức tự trách không chịu nổi kích thích, cho nên vẫn luôn không có nói cho cô biết chân tướng.

Mà cô vẫn còn ngu ngơ cho là lần đó chẳng qua chỉ là Cố Việt Trạch không có đến nơi hẹn, hoàn toàn không biết một lần hành động thất thường của mình đưa đến biết bao hậu quả nghiêm trọng, thậm chí vì một cái thất thế của cha mà cô quay đầu liền muốn cùng gia đình mình giải trừ hôn đoạn tuyệt quan hệ.

Nhận nhầm tình cảm của chó sói làm chân thành, đem lầm chí thân làm cừu địch...

Nghĩ đến những thứ này, Diệp Oản Oản liền hận không thể bóp chết chính mình.

Ba... Mẹ... Chờ con thêm một chút nữa...

Hết thấy các thứ này con đều sẽ từng cái theo chân bọn họ đòi lại!

Lúc này, chuông điện thoại di động cô đặt riêng đột nhiên vang lên, là Tư Dạ Hàn gọi tới.

Diệp Oản Oản thu lại suy nghĩ lung tung của mình, vội vàng lên tinh thần đối phó.

"Alo?"

"Tan học?" Đầu bên kia điện thoại di động truyền tới là người kia trước sau như một âm thanh trầm thấp lạnh lùng.

"Ân ân ~ tan học rồi ~ mới vừa tập diễn kết thúc, vương tử quá xấu, em đều thiếu chút nữa diễn muốn ói, lúc đầu muốn nói với lão sư bỏ diễn, lão sư nói quyết định rút thăm không thể sửa đổi..." Diệp Oản Oản cắn nhai mà oán trách, cô tận lực tiết lộ ra hành tung cùng chuyện xảy ra của mình ở trường học, như vậy đến lúc đó Tư Dạ Hàn sẽ không lý do nói cô lừa gạt hần điều gì.

Người đầu bên kia điện thoại di động rất có kiên nhẫn nghe cô nói sự tình trong trường học, sau khi đợi cô nói xong, mới mở miệng hỏi, "Thứ bảy có rảnh không?"

"Thứ bảy sao? Hần là... Không có chuyện gì đi..."

Trường học không yêu cầu học sinh học thứ bảy chủ nhật nên cô có thể trở về nhà, nếu như Tư Dạ Hàn để cho cô trở về, cô không có lý do gì cự tuyệt, nghĩ tới đây, âm thanh của Diệp Oản Oản khó tránh khỏi có chút căng lên.

Cho dù là chỉ có hai ngày, nhưng vạn nhất trở về lại không ra được đây...

Tự do đối với cô mà nói đơn giản là quá trân quý, cô còn có quá nhiều công việc bề bộn phải làm như vậy, tuyệt đối không muốn lại trở lại loại cuộc sống đó giống như ngày trước.

"Bà nội muốn gặp em" Đại khái là cảm nhận được sự khẩn trương và bài xích của cô, âm thanh của Tư Dạ Hàn dường như cũng hơi lạnh xuống.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Lần Đầu Tiên Gặp Phụ Huynh Làm Sao Có Thể Tùy Tiện

Editor: Hyna Nguyễn

"À? Bà nội..." Diệp Oản Oản nghe vậy, nhất thời sững sờ một chút.

Đồng thời, trong nháy mắt cô cũng nhớ lại một ít chuyện phát sinh trước khi sống lại.

Trước khi sống lại, Tư Dạ Hàn đã từng mang cô đi gặp bà nội hần.

Ở Tư gia, người thân cận Tư Dạ Hàn nhất chính là bà nội, vị này thiết huyết nửa đời gia thế hùng hậu lão thái thái ở Tư gia địa vị cao vô cùng, bởi vì cha mẹ Tư Dạ Hàn mất sớm, bà nội hần luôn dành sự sủng ái cùng đau lòng nhất cho người cháu Tư Dạ Hàn này, chỉ cần là đồ vật mà Tư Dạ Hàn ưa thích, bà nội hần tất cả đều vô điều kiện ủng hộ.

Đời trước, cô lại đắc tội hoàn toàn với vị này lão thái thái này.

Kiếp trước bà nội của Tư Dạ Hàn phải gặp cô sự tình lớn như vậy, cô làm sao có thể không cùng Thẩm Mộng Kỳ thương lượng? Thẩm Mộng Kỳ cũng coi như là hao tổn tâm cơ, dạy cô đủ loại thể nào để cho lão thái thái căm ghét cô, mà cô lúc ấy dĩ nhiên là làm theo từng cái.

Không chỉ có trực tiếp lấy bộ dạng ăn mặc khêu vị nặng đi gặp trưởng bối, còn từ đầu tới cuối đều trung ra bộ mặt lạnh nhạt, khắp nơi lên tiếng không kém. Lão thái thái cũng là thật lòng đau cháu trai của mình, Diệp Oản Oản biến thành cái bộ dáng quý đi gặp lão, còn biểu hiện như thể không có dạy dỗ, lão thái thái vẫn như cũ không thêm đề ý chút nào. Mãi đến khi, Diệp Oản Oản chạm đến điểm yếu duy nhất của lão thái thái, đó chính là Tư Dạ Hàn.

Cô ở nhà cũ thời điểm, Thẩm Mộng Kỳ đột nhiên gọi điện thoại cho cô, nói Cố Việt Trạch xảy ra tai nạn xe cộ, ngàn cân treo sợi tóc. Tư Dạ Hàn làm sao có thể tha cô đi tìm Cố Việt Trạch?

Có thể tưởng tượng được, hai người lúc ấy là một trận đại chiến như thế nào, cô cùng điên rồi mới có thể mắng hấn cắn xé hấn như thế, nguyên rủa hấn lập tức đi chết. Nghe được cô nguyên rủa Tư Dạ Hân chết đi, lão thái thái bị cô giận đến tại chỗ hôn mê bất tỉnh, từ đó đối với cô căm ghét tới cực điểm.

Mà mục đích của cô cũng coi như thành công, lão thái thái một mực ở khổ sở khuyên nhủ Tư Dạ Hân không muốn hấn ở cùng với cô.

Nhưng, cho dù là lão thái thái mở miệng, Tư Dạ Hân cũng như cũ không có thả cô đi. Cuối cùng, lão thái thái sầu lo thành bệnh, không bao lâu liền qua đời, cho đến trước khi chết, điều bà nội hấn tâm tâm niệm niệm vẫn là bệnh của cháu trai, cùng cô – giống như bệnh ung thư tiềm ẩn luôn ở bên người cháu trai bà...

Nghĩ tới những thứ này, Diệp Oản Oản trong lòng một trận khó chịu. Mặc dù cô căm ghét Tư Dạ Hân, nhưng cô nhìn ra được, lão thái thái ngay từ đầu là thật tâm đối cô, cho dù cô vô lễ như thế đều không có ý chê ghét, cũng không quan tâm gia thế của bối cảnh của cô...

Đầu bên kia điện thoại di động thật lâu không có trả lời, giọng của Tư Dạ Hân đã hoàn toàn lạnh xuống, "Liên quyết định như vậy đi."

Diệp Oản Oản rút cuộc phục hồi lại tinh thần, vội vàng bạo dạn mở miệng nói, "Bà nội muốn gặp em sao? Đó là đương nhiên phải đi á! Chính là em có chút khẩn trương, dù sao cũng là lần đầu tiên thấy bà nội anh! Lão nhân gia thích gì? Có cái gì yêu thích? Em mặc quần áo gì đi thì tốt? Em có cần phải chuẩn bị lễ vật hay không?"

Nghe Diệp Oản Oản đột nhiên hỏi một chuỗi dài như vậy, đầu bên kia điện thoại di động trầm mặc một lúc lâu.

Diệp Oản Oản nóng nảy, "Này? Alo? Anh vẫn còn ở đó chứ?"

"Có." Thanh âm của nam nhân hơi có chút mất tiếng, "Em.. muốn đi?"

"Tại sao không đi? Anh vẫn chưa trả lời vấn đề của em đấy!" Diệp Oản Oản hỏi ngược lại.

"Không cần chuẩn bị, chờ anh tới đón em." Tư Dạ Hân mở miệng.

"Như vậy sao được, đây chính là lần đầu tiên gặp phụ huynh, ấn tượng đầu tiên rất trọng yếu, anh cũng quá tùy tiện!" Diệp Oản Oản vẻ mặt bất mãn, "Như vậy đi, thứ bảy anh tới sớm một chút đón em, theo em đi dạo phố mua đồ!"

Vô luận là bởi vì áy náy kiếp trước, hay là bởi vì lão thái thái là người duy nhất có thể bó tay Tư Dạ Hân lại, cô đều cần phải cùng lão thái thái tạo mối quan hệ tốt.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 53: Lấy Vợ Cưới Hiền

Editor: Hyna Nguyễn

Buổi sáng thứ bảy.

Đầu hẻm cửa bắc trường trung học Thanh Hòa đầy tĩnh lặng, một chiếc Bentley sang trọng so với tường cũ hoang phế, đường xi măng rách nát không hợp nhau lảng lảng đậu sát ở nơi đó.

Thân xe màu đen bên ngoài nhìn rất là khiêm tốn, nhưng bên trong lại xa hoa đến cực hạn, ghế ngồi bằng da thật, cực phẩm đắt giá thơm như thiên nga, toàn bộ hệ thống tự động điều hòa nhiệt độ không khí, tản ra mùi thơm nhàn nhạt mang theo công hiệu thoải mái, khắp nơi đều được bố trí đặc biệt thoải mái dễ chịu.

Nam nhân mặc bộ Âu phục màu đen vừa vận thân thể, ngồi trên ghế dựa trắng như tuyết nhưng thiên nga đầy mềm mại, trên mặt trước sau như một tuần mỹ lạnh lùng, dưới mí mắt bởi vì mất ngủ lâu dài lại lạnh nhạt nhàn nhạt bóng mờ khiến cho cả người hấn nhìn qua đều có chút âm trầm, khiến cho người nhìn thấy mà sinh sợ. Giờ phút này, ánh mắt nam nhân không có tiêu cự mà nhìn ngoài cửa sổ, không biết đang suy nghĩ gì.

Chỗ ngồi của tài xế, Hứa Dịch đỡ lấy hai cái vành mắt đen nặng nề, trên mặt tình cảnh bi thảm, rõ ràng cho thấy một đêm không ngủ. Hấn chẳng thể nghĩ tới, ông chủ lại muốn mang Diệp Oản Oản đi gặp lão thái thái, kể từ khi biết được tin tức này, hấn liền lòng như lửa đốt. Chẳng lẽ ông chủ sẽ không sợ bộ dáng của cô gái kia đem lão thái thái dọa sao? Chứ không cần nhắc tới tính tình gây chuyện thị phi của cô gái kia. Thân phận lão thái thái là gì? Đó là ông chủ thừa kế gia tộc trọng lực lớn nhất cùng người ủng hộ hấn, đây là ở nhà cũ nào loạn lên, có thể so với ở Cẩm Viên nghiêm trọng hơn nhiều.

Nguyên bản hắn vẫn còn ôm lấy một tia may mắn, cho là ông chủ chẳng qua là vui đùa một chút, bởi vì không chiếm được mới một mực không buông tay, nào biết ông chủ lại muốn dẫn người ta đi gặp lão thái thái. Có câu nói Cưới Vợ Lấy Hiền, ông chủ nếu cố ý cùng loại nữ nhân nào tàn nhẫn ở cùng một chỗ, sớm muộn có một ngày phải bỏ ra giá tiền khó mà lường được.

Hứa Dịch càng nghĩ càng sợ, quả thực không nhận được khuyên nhủ, "Ông chủ, có mấy lời ngài khả năng không thích nghe, nhưng thuộc hạ cho dù là liều chết cũng phải nhắc nhở ngài một câu, nghĩ lại rồi làm, lão thái thái đã là thân nhân trọng yếu nhất của ngài, ở Tư gia cũng là người cực kỳ có quyền phát biểu, nếu tổn thương cùng đắc tội lão thái thái, hậu quả thật sự là không cách nào tưởng tượng. Nếu chỉ là âm thầm nuôi dưỡng ở Cẩm Viên thì coi như xong đi, nhưng nếu là có thể để cho ngài mang nữ nhân tới trước mặt lão thái thái, cái kia biểu thị tương lai có thể là trở thành một trong những người được xem xét tới vị trí đương thời chủ mẫu Tư gia, lấy tính cách Diệp tiểu thư, quả thực..."

Không để Hứa Dịch tiếp tục, chỗ ngồi phía sau liền truyền tới lạnh giá đến không có một tia nhiệt độ, mang theo cảm giác bị áp bách to lớn, "Ai nói cho người biết là chỉ có thể thôi?"

Hứa Dịch bị lãnh ý đột nhiên xuất hiện mà sợ đến sống lưng run lên, trong nháy mắt liền im lặng.

Một giây kế tiếp, nam nhân ngữ khí lạnh hơn, đôi môi mỏng gọt phun ra băng hàn hai chữ: "Duy nhất."

Thí sinh duy nhất. Tiếng nói nam nhân rơi xuống trong nháy mắt, Hứa Dịch nhất thời cả người đều run một chút. Há miệng, vốn còn muốn nói gì, nhưng cuối cùng lại bị ánh mắt bén nhọn ép tới một chữ cũng không dám lại nói, chỉ có thể chán nản mà chờ đợi giống như chết nắm chặt tay lái ngồi ở chỗ đó.

Bên trong xe bầu không khí nhất thời ngưng trệ đến phảng phất đóng băng. Ngay tại khi Hứa Dịch đã làm xong tất cả chuẩn bị cho thời điểm xấu nhất, cách đó không xa truyền tới một loạt tiếng bước chân nhỏ bé. Hứa Dịch nâng lên con ngươi tràn đầy tia máu hướng phía tiếng bước chân truyền tới nhìn lại, chỉ thấy một người mặc đồng phục học sinh nữ hải tử Thanh Hòa đang từ cửa sau hướng phía phương hướng của bọn hắn đi tới.

Nữ hải không đánh phần trang điểm, sau lưng đeo lấy sau lưng một cái bọc sách xanh nhạt, tóc dài đen nhánh như mực cột một cái thắt bím đuôi ngựa sạch sẽ gọn gàng, trên người mặc là đồng phục học sinh Thanh Hòa trên dưới hai cái trắng xanh đan xen, vừa vụng về vừa không có thiết kế mỹ cảm ổng tay áo quần dài, nhưng da của nữ hải giống như ngọc dề thông suốt, trắng nõn nổi bật, lộ ra tràn đầy đều là tinh thần thiếu nữ phấn chấn cùng hoạt bát.

Không giống những thứ hắn nhìn quen thuộc vì tỉ mỉ, trang điểm tinh xảo danh viện thiên kim, nhưng lại làm kẻ khác hai mắt tỏa sáng, giống như một dòng nước trong. Thấy rõ người tới là ai, Hứa Dịch cả người đều không cách nào tin ngay ngốc tại nơi đó.

Vậy... Đó là... Diệp Oản Oản!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Dừng Hành Động Chứng Minh Có Thích Hay Không

Editor: Hyna Nguyễn

Diệp Oản Oản nghĩ tới nghĩ lui, vẫn là quyết định mặc đồng phục học sinh đi gặp lão thái thái.

Mặc dù bà nội của Tư Dạ Hàn thân phận tôn quý dĩ thường, nhưng cô cảm thấy các bà nội trong thiên hạ cũng đều cùng chung tính chất, tám phần mười thích người con gái sạch sẽ, nhu thuận nghe lời. Mà vô luận dạng gì quần áo cũng không có thể so được với đồng phục học sinh có thể lộ ra vẻ nhu thuận nghe lời. Về phần trang điểm da mặt, ngoại trừ tối hôm qua lúc ngủ đắp một cái mặt nạ dưỡng da, cộng thêm ít kem dưỡng da, cô hoàn toàn không có trang điểm, tóc cũng chỉ nhẹ nhàng khoan khoái thắt bím đuôi ngựa, lộ ra cái trán sáng bóng xinh đẹp.

Tro mắt nhìn không phải là người nữ quý trong dự đoán muốn hù chết người, mà là một người thiếu nữ xinh đẹp tinh thần phấn chấn nhìn một cái liền đặc biệt được người ta yêu thích, Hứa Dịch sững sốt thật lâu cuối cùng mới kịp phản ứng, lão đảo xuống xe mở cửa xe chỗ ngồi phía sau, sau đó sắc mặt quý dị mà nhìn từ gương mặt phía sau trong kính.

Diệp Oản Oản từ trước đến nay thích làm chuyện gì nhất thì chính là cùng ông chủ đối nghịch, ngược lại ý vào ông chủ thích mình, coi như cô có làm chuyện quá đáng đi nữa, ông chủ đều biết dễ tùy. Hôm nay cơ hội tốt như vậy, cô lại ăn mặc bình thường... như thế? Cái Diệp Oản Oản này... Gần đây thật sự là rất cổ quái rồi, cô rốt cuộc đang có ý gì? Diệp Oản Oản sau khi lên xe, ngồi vào trên chỗ ngồi bên cạnh của Tư Dạ Hàn.

Vừa mới lên xe Diệp Oản Oản liền không nhận được chặc chặc chất lười, bên ngoài xe còn không nhìn ra cái gì, nhưng bên trong bố trí thật là giống quán rượu sang trọng cấp bậc tổng thống. Người Tư gia vì muốn Tư Dạ Hàn có thể ngủ thêm một lát cũng là lương khổ dụng tâm rồi.

"Em có thể làm việc khác hay không, em còn bài tập chưa có làm xong, cho nên đồng thời mang tới."

Diệp Oản Oản đem bọc sách sau lưng lấy xuống đặt ở trên đầu gối, một bên giải thích, một bên vui đầu trong bọc sách móc ra một cuốn sách nhỏ,

không ngừng bận rộn mở miệng nói,

"Đây là danh sách lễ vật được em liệt kê ra, em chuẩn bị đi đường Vạn Xuân trước mùa nhiều được liệu đồ bỏ một chút, sau đó đi trung tâm thương mại giúp bà nội mua mấy bộ quần áo túi sách hoặc là khăn quàng gì đó, bất quá em không biết sở thích của bà nội, anh phải nói cho em biết, còn nữa, em nghèo, lễ vật em tối chọn, nhưng anh bỏ tiền a..."

Nữ hài đại khái là chậm chậm nói, trên trán một tầng mồ hôi mịn mỏng, giờ phút này nhìn chăm chăm quyền sở nhỏ nói chuyện bộ dáng dị thường chuyên tâm, trong mắt như là có ngôi sao.

Oản Oản, nếu như em lừa anh gạt anh...

Tốt nhất có thể bảo đảm... Gạt anh cả đời...

Diệp Oản Oản đang nói tiếp, đột nhiên cảm giác cảm mình bị người giờ lên, hô hấp mát lạnh từng chút xit lại gần, nam nhân tuần mỷ làm động lòng người gương mặt hoảng hốt ở trong mắt cô dần dần phóng đại, ngay sau đó trên môi chính là đau xót. Cảm thấy một tia phát giác nguy hiểm và ý cảnh cáo không dễ dàng, Diệp Oản Oản đầu óc mơ hồ, người này bị làm sao vậy? Cô rõ ràng cái gì đều không làm mà?

Chẳng lẽ là bởi vì cô mặc bộ đồ này? Cho là Tư Dạ Hàn là không thích cái bộ dáng này của mình, Diệp Oản Oản không thể làm gì khác hơn là vuốt lông, "Cái đó, anh có phải hay không không thích em ăn mặc như vậy à? Nhưng là hôm nay phải đi gặp bà nội, lão nhân gia khẳng định không thích nữ hài tử trang điểm quá đậm, cho nên em sẽ không trang điểm, không thể làm gì khác hơn là ủy khuất anh một chút..."

Nghe được nữ hài lại nói là vì bà nội mới cố ý ăn mặc như vậy, thần sắc của Tư Dạ Hàn bỗng nhiên ngẩn ra. Ánh mắt nhìn qua hai gò má cùng cảm của cô, cô bị đồng phục học sinh bao lại eo nhỏ, đáy mắt lạnh như băng bốc lên nhiệt độ khác thường, một giây kế tiếp, bỗng nhiên lần nữa hôn xuống, không giống với nụ hôn qua loa mới vừa rồi, nụ hôn này bá đạo thậm chí hơi có chút thô lỗ xâm lược khoang miệng cô từng chỗ một, bàn tay rộng lớn mang lửa nóng cũng theo bên trong vạt áo đồng phục học sinh thăm dò vào...

Dùng hành động chứng minh, hẳn rồi cuộc có thích hay không.

[VoVo: Đệt! Chương tiếp đâu.]

Ad...hay ad dừng lại đoạn này nhé =)))) cho con dân tưởng tượng

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Cảm Giác An Tâm

Editor: Hyna Nguyễn

Đang lái xe Hứa Dịch mất thấy hình ảnh phía sau đột nhiên biến thành hạn chế 18+, mặt chợt đỏ một chút, vội vàng đem tấm che sắp kéo lên. Giời ạ, nhìn lấy ông chủ cùng người mặc đồng phục học sinh Diệp Oản Oản chung một chỗ, làm sao lại không khỏi có loại cảm giác ông chủ đang phạm tội?

Diệp Oản Oản đầu tiên là kéo Tư Dạ Hàn đi đường Vạn Xuân, sau đó lại đi trung tâm thành phố hàng xa xỉ phẩm đi dạo một vòng. Được liệu cùng đồ bỏ tương đối dễ chọn, để cho ông chủ giúp cô lựa chút phẩm chất tốt là được rồi, những vật khác có Tư Dạ Hàn kiểm định, tự nhiên cũng sẽ không có lỗi. Thật ra thì mua đồ vật gì cũng không trọng yếu, dù sao về vấn đề vật chất lão thái thái cái gì cũng không thiếu, chỉ cần lễ phép cùng đến là được.

Sau khi lễ vật đều chọn tốt rồi, xe chậm rãi hướng phía nhà cũ Tư gia lái đi. Qua ước chừng một giờ, Diệp Oản Oản chứng kiến khu vườn riêng quen thuộc trong trí nhớ. Vườn riêng là một cái nhà kiểu trang viên Trung Hoa, phong cách cổ điển rộng rãi, xe tiến vào cửa chính chậm trở hoa văn, lại chạy đến hơn mười phút mới tới nhà chính.

[VoVo: Rộng rãi]

Trước cửa nhà chính đã sớm có lão quản gia ăn mặc một bộ đồ tây đồng phục trắng thớm, mang mắt kính vàng đang chờ đợi.

Thấy xe của Tư Dạ Hàn đến, lão quản gia lập tức cung kính tiến lên đón trước, khom người cụp mắt nói, "Cửu thiếu gia!"

"Ừm." Tư Dạ Hàn trước sau như một không mang theo bất kỳ biểu lộ gì mà đáp một tiếng.

Lão quản gia vừa nói, một bên ánh mắt ung dung thần nhiên mà hướng phía cô gái bên cạnh Tư Dạ Hàn nhìn một cái. Thiếu gia tính tình cô tịch lạnh lùng, hi vọng vô thường, lại cực đoan chán ghét nữ nhân đến gần, lão phu nhân suy nghĩ vô số biện pháp cũng không thể để cho hắn giống như người bình thường thân cận nữ hài tử. Nhưng là bây giờ, thiếu gia lại đột nhiên có bạn gái, còn muốn dẫn đôi phương tới nhà cũ, đừng nói lão phu nhân kinh hãi, chính là

bọn hán những điều này làm cho người ở đều không cách nào tin được.

Khi thấy nữ hài bên người thiếu gia ăn mặc đồng phục học sinh, lão quản gia càng kinh ngạc. Thiếu gia thích nữ hài từ có tuổi tác nhỏ như vậy?

Hán còn tưởng rằng, có thể để cho thiếu gia cảm mến nhất định là Nhược Khê tiểu thư nữ nhân cao quý chứng chặc. . .

Bất quá, cô bé này mặc dù tuổi tác nhìn qua không lớn, nhưng ánh mắt sạch sẽ, khí chất xuất trần, tướng mạo càng là trưởng thành, rõ ràng không có trang điểm bất kỳ thứ gì da mặt cũng đã như thế. Chỉ nhìn một cái tướng mạo đơn thuần này, ngược lại cùng thiếu gia xứng đôi, chính là không biết tính cách như thế nào.

Dù sao cũng là thiếu gia tự mình mang về người ta, tuổi tác của lão quản gia vẫn là vô cùng cung kính, lúc này vuốt cằm nói, "Chắc hán vị này chính là Diệp tiểu thư, ngài khỏe chứ, tôi là quản gia nhà cũ Chung Lễ."

"Ngài khỏe chứ, Chung quản gia." Diệp Oản Oản lễ phép lên tiếng chào hỏi, cũng không có nói nhiều.

Lần đầu tiên đến cửa, dè dặt một chút luôn luôn đứng, Diệp Oản Oản nhìn lão quản gia trước mắt, trong lòng không nhịn được cảm khái, kiếp trước thời điểm vị này lão quản gia thấy mình, cũng không phải là khách khí như vậy.

Lúc đó lão quản gia thấy cô một đầu lông xanh, ăn mặc giống như một yêu quái, mặt đều xanh biếc, che ngực thiếu chút nữa tại chỗ bị dọa ngã đi.

Nếu so sánh lại, thấy cô bộ dáng kia, còn có thể thân thiết hòa ái mà cùng cô nói chuyện với nhau, Tư lão thái thái, thật là một nhân vật!

Lão quản gia thấy Diệp Oản Oản nhu thuận đứng ở bên người Tư Dạ Hán, dè dặt xấu hổ, trong lòng hảo cảm lại thêm mấy phần, "Cửu thiếu gia, Diệp tiểu thư, nhanh vào nhà trước đi, lão phu nhân đã chờ mong cả ngày!"

Rốt cuộc phải lần nữa bước vào nơi này, Diệp Oản Oản con người co rụt lại, theo bản năng siết chặt lòng bàn tay, sự kiện hồng bét trong kiếp trước không bị khống chế mà hiện lên trong trí nhớ. . .

Đời này, cô thật có thể thay đổi hết thảy sao?

Tư Dạ Hán đang muốn bước vào bên trong cửa, bước chân lại đột nhiên dừng lại, sống lưng trở nên vô cùng cứng ngắc. Hán mấy móc rừ xuống con người sâu thẳm, chậm rãi rơi vào trên tay trái của mình, chỉ thấy tay nhỏ của nữ hài, cũng không biết khi nào nhẹ nhàng nắm tay hán.

Bởi vì Tư Dạ Hán đột nhiên dừng bước, Diệp Oản Oản mới phát hiện, bởi vì quá mức bất an, cô theo bản năng kéo lại bên cạnh thứ gì, mà thứ bị cô kéo, chính là tay Tư Dạ Hán. Diệp Oản Oản nhất thời có chút quần bách, muốn đưa tay rút trở về. Nhưng, còn chưa còn kịp có hành động, cũng đã bị nam nhân cảm ngược lại, tiếp tục đi về phía trước.

Cảm nhận được nhiệt độ mỏng nhạt của bàn tay đem bàn tay nhỏ của cô nghiêm mật bao quanh lại, rõ ràng bên cạnh là người để cho cô sợ hãi nhất, lại để cho cô không khỏi sinh ra cảm giác an tâm. . .

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Vợ Chồng Son Tay Trong Tay

Editor: Hyna Nguyễn

Thời điểm Tư Dạ Hán vừa tới cổng chính lão thái thái cũng đã nhận được thông báo của người giúp việc, giờ phút này đang ở trong phòng khách bất an, đi qua đi lại. Lão đã cùng Hứa Dịch nghe ngóng được một chút tình huống của cô gái kia, nghe nói còn đang lên học lớp 12, ngay từ đầu nghe được điều này đều dọa lão giật mình, mặc dù tuổi là có chút nhỏ, cũng còn hơn chưa trưởng thành.

Chẳng qua là, cô gái kia gia thế không tốt lắm, cùng Tư gia so sánh là khác nhau trời vực.

Bất quá chỉ cần tiểu Cửu thích, tất cả những thứ này đều không là vấn đề, trọng yếu nhất vẫn là xem tính cách của cô bé này, đối đãi với tiểu Cửu có thật lòng không.

Nghe được tiếng bước chân tại cửa trước, lão thái thái lập tức hướng phía cửa nhìn lại.

Chỉ thấy quản gia đi ở phía trước, hai người đi theo phía sau, cháu trai nhà mình trước sau như một cùng tượng đá một dạng xụ mặt, trên cánh tay mang theo một cái bọc sách màu xanh nhạt, bên người đi theo một tiểu nha đầu cười tươi rói.

Cô gái khuôn mặt nhỏ nhắn màu trắng mộc mạc sáng như đào mạn, nhánh tóc đen buộc thắt bím đuôi ngựa, mặc trên người học đồng phục học sinh của trường trung học Thanh Hòa, nhìn qua dị thường nhu thuận, để cho người vừa thấy liền không nhận được sinh lòng triu mến.

Để cho lão vui mừng chính là, hai người lại là dất tay tiến vào.

Tĩnh tĩnh Tiểu Cửu lão thật sự là quá hiểu, nữ nhân tầm thường đều không thể tới gần trong khoảng ba bước của hắn, đừng nói là đụng chạm hắn.

Nhưng là bây giờ, hắn lại chủ động dất tay một cô gái, đây quả thực là chuyện xưa nay chưa từng có. Vì vậy, ánh mắt của lão thái thái nhìn Diệp Oản Oản trong nháy mắt càng hài lòng hơn.

Tư Dạ Hàn dẫn Diệp Oản Oản đi tới trước mặt lão thái thái, "Bà nội."

Lão thái thái ánh mắt không hề chớp mắt mà nhìn chăm chăm Diệp Oản Oản, trên mặt tràn đầy đều là từ ái, tựa hồ là rất sợ hù đến đối phương vậy, ngữ khí vô cùng hòa ái nói, "Đây chính là Oản Oản đi, nhanh đến chỗ bà nội này!"

Diệp Oản Oản hướng phía Tư Dạ Hàn nhìn một cái, sau đó mới ngoan ngoãn hướng phía lão thái thái đi tới, "Bà nội khỏe!"

"Ng Sloan, Sloan. . .!" Lão thái thái vẻ mặt tươi cười mà đáp một tiếng, nhìn phía sau Hứa Dịch trong tay xách bao lớn bao nhỏ, đau lòng nói, "Mệt không, đều nói người đến là tốt rồi, không cần mang theo lễ vật!"

Trong miệng nói như vậy lấy, bắt quả ngữ khí nhưng vẫn là vô cùng vui vẻ. Mặc dù trong nhà cái gì cũng không thiếu, dù sao đây cũng là cháu dậu tương lai đưa, ý nghĩa làm sao có thể giống nhau được.

"Lão phu nhân, bữa ăn tối đã chuẩn bị xong." Lúc này, người giúp việc trong phòng bếp tới thông báo.

"Các cháu tới đến ngược lại đúng lúc, đều đến đây đi, chúng ta vừa ăn cơm vừa trò chuyện, trong nhà không có nhiều quy củ như vậy, tùy ý liền có thể." Lão thái thái lo lắng Diệp Oản Oản câu nệ, cố ý mở miệng nói một câu, thân thiết kéo tay của Diệp Oản Oản hướng phía bàn ăn đi tới, ngay cả cháu trai đều bỏ lại sau lưng.

Tư Dạ Hàn đem bọc sách giao cho lão quản gia, ngay sau đó bước dài chân thon cũng hướng phía bàn ăn đi tới.

Lão thái thái vào lúc này đã cùng Diệp Oản Oản thân thiết trò chuyện rồi, "Oản Oản, lớp mười hai bài vở có một hay không à? Tối nơi này có trẻ nãi việc học tập của cháu hay không?"

Thái độ bà nội của Tư Dạ Hàn thân thiết hòa ái làm cho tâm tình Diệp Oản Oản buông lỏng không ít, bước đầu nhận thấy được, lão nhân gia đối với cô ấn tượng đầu tiên cũng còn là tốt.

Diệp Oản Oản vội vàng lắc đầu nói, "Không có, thứ bảy cuối mỗi tuần đều nghỉ ngơi."

"Tiểu Cửu đứa nhỏ này, kiếm được bạn gái đều không nói cho bà biết, ít ngày trước bà nhìn hắn một mình nhìn điện thoại di động cười cười, liền hỏi hắn đang nhìn cái gì, kết quả hắn nói đang nhìn tin nhắn của bạn gái bà đây mới biết, hắn không biết lúc nào lại kết bạn gái rồi, lúc ấy còn dọa rồi bà giật mình, lúc này mới thúc giục hắn vội vàng mang cháu về cho bà xem một chút!"

Lão thái thái vừa nói, vừa oán trách hướng phía cháu trai nhìn một cái.

Diệp Oản Oản nghe được lão thái thái nói Tư Dạ Hàn lại một mình nhìn tin nhắn của cô cười, khuôn mặt ngoài ý muốn, thật là khó có thể tưởng tượng được hình ảnh lúc đó.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Sẽ Không Ngây Thơ Như Thế Chứ

Editor: Hyna Nguyễn

Lão thái thái lại kéo cô trò chuyện không ít chuyện có liên quan tới Tư Dạ Hàn, bầu không khí khi ăn cơm rất hòa hợp. Cứ như vậy bị bà nội ruột bán đi, Tư Dạ Hàn ngược lại nhìn cũng không thêm để ý. Hắn rất ít nói, bắt quả nhìn ra được, thời điểm hắn ở trước mặt lão thái thái, rõ ràng so với bộ dạng bình thường lạnh lùng xa cách nhiều hơn mấy phần cảm giác thân thiết.

Lão thái thái để cho người chuẩn bị đầy một bàn thức ăn, mỗi một món ăn đều cực kỳ ngon, Diệp Oản Oản lúc đầu suy nghĩ lần đầu tiên đến cửa, dầu gì khắc chế một chút, nhưng là Tư Dạ Hàn mặc dù không nói nhiều, trên tay cũng không dừng lại, thỉnh thoảng gấp thức ăn cho cô, chờ đến thời điểm cô

phát giác ra, cô đã không cẩn thận ăn ba chén com.

"A, không muốn lại gấp thức ăn cho em rồi, em không ăn được nữa!" Diệp Oản Oản nhìn một núi nhỏ đồ ăn chất trong chén, về mặt ai oán.

Cô cũng không muốn lần đầu tiên gấp mặt sẽ để cho bà nội nghĩ rằng cô là một thùng com a.

Tư Dạ Hàn hướng phía khuôn mặt nhỏ nhắn của nữ hài đang ai oán nhìn một cái, tay dài đưa tới, đem chén của cô bung đến trước mặt chính mình, không để ý chút nào giúp cô ăn. Người này. . . Không phải là có bệnh thích sạch sẽ à. . .

Diệp Oản Oản có chút kinh ngạc, bất quá thấy hắn giúp mình giảm bớt gánh nặng, vẫn là thở phào nhẹ nhõm.

Lão thái thái ở bên nhìn động tác giữa hai người, trong lòng tràn đầy đều là vui vẻ yên tâm.

Hơn nữa tiểu nha đầu này quả nhiên như cháu trai nói, một chút đều không kén ăn, khẩu vị cũng tốt, ngược lại so với các thiên kim tiểu thư mỗi lần chỉ ăn mấy hóp nhỏ nhìn thấy thuận mắt hơn nhiều.

Sau bữa com chiều, lão thái thái lo lắng Oản Oản một mực chỉ quan tâm trò chuyện cùng bà mà bỏ rơi cháu mình, quan tâm mà mở miệng nói, "Tiểu Cửu a, Oản Oản lần đầu tiên tới trong nhà, cháu mang con bé đi dạo chung quanh một chút đi."

"Dạ." Tư Dạ Hàn gật đầu.

"Bà nội chúng cháu đi chút nha." Diệp Oản Oản cùng lão thái thái lên tiếng chào hỏi, sau đó ngoan ngoãn đi theo Tư Dạ Hàn hướng phía trong sân đi tới.

Đêm lạnh như nước, đỉnh đầu là trời đầy sao, trong không khí tràn ngập cỏ cây thanh hương.

Mặc dù không giống Cẩm Viên - một dạng Lâm Viên Hoàng gia tinh xảo, nhưng nhà cũ phong cách cổ xưa rộng rãi cũng có khác một hương vị, sau khi com nước xong tân bộ tiêu com một chút, ngược lại rất thích.

Diệp Oản Oản lúc này mới phát hiện, trong lúc bất tri bất giác, cảm giác bất an lúc mới tới nhà cũ đã hoàn toàn tiêu tán.

Chính tâm không chuyên tâm mà thường thức bóng đêm, Tư Dạ Hàn đi bên cạnh lại không biết rốt cuộc hấn lại có vấn đề gì. Rõ ràng mới vừa rồi lúc ăn com còn rất tốt, vào lúc này nhưng thật giống như có điểm không đúng.

Cô ngược mắt hướng phía mặt của hắn nhìn một cái, quả nhiên phát hiện nam nhân trên trán như có mấy phần không vui, ngay cả bước chân cũng dần dần tăng nhanh.

Diệp Oản Oản chân ngắn khó có thể theo kịp, rất nhanh thì bị bỏ lại ở phía sau. Cô lại chỗ nào chộc cho người này mất hứng? Chẳng lẽ là mới vừa rồi lúc cô cùng lão thái thái nói chuyện, nói sai cái gì sao? Thật giống như cũng không có a. . . Diệp Oản Oản có chút sợ bóng tối, thời điểm có người ở bên người cũng còn khá tốt, nhưng bên mình không có người liền sợ hãi.

Mất thấy người phía trước đều giống như hòa vào trong bóng tối biến mất không thấy gì nữa, Diệp Oản Oản không kịp suy nghĩ nhiều, vội vàng chạy đuổi theo mấy bước, sau đó cầm tay Tư Dạ Hàn.

Cơ hồ là khi cô cầm tay Tư Dạ Hàn trong nháy mắt, cô liền cảm nhận được từ trên người Tư Dạ Hàn lãnh ý như có như không nhất thời tiêu tán.

Sau khi sống lại, cô đối với tâm tình của Tư Dạ Hàn luôn luôn để tâm điều khiển vô cùng chuẩn xác, cho nên cô cảm giác chắc chắn sẽ không có lỗi.

Diệp Oản Oản kinh ngạc nháy mắt một cái. Chẳng lẽ người này không nói một lời đột nhiên câu kinh, cũng là bởi vì chính mình mới vừa rồi lúc tân bộ, không dặt tay hắn?

Tư Dạ Hàn hấn hấn. . . Sẽ không ngây thơ như thế chứ ?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: Ngủ Thiếp Đi

Editor: Hyna Nguyễn

Diệp Oản Oản cảm thấy, tuyệt đối là cô nào rút suy nghĩ nhiều! Bất quá, bất kể hấn rốt cuộc là lạ ở chỗ nào, cầm tay anh đi cũng tốt, như vậy thì không cần lo lắng theo không kịp anh.

Chỗ này lớn như vậy, quay đầu lạc đường liền không thấy xấu hổ. Lần này bị cầm tay đi phía sau, Tư Dạ Hàn như cũ chẳng qua là bước chân hơi dừng lại, cũng không nói gì, mang cô dạo vòng quanh nhà cũ trong trong ngoài tất cả đều đi dạo một vòng.

Khi hắn còn chuẩn bị đi vòng thứ hai, Diệp Oản Oản rốt cuộc không nhịn được, "Tư Dạ Hàn, em tê chân, chúng ta đi ngồi bên kia một chút đi?"

Tư Dạ Hàn cup mắt nhìn cô một cái, nhìn bộ dáng tựa hồ có hơi không muốn dừng, cuối cùng vẫn là mang theo cô ngồi xuống một ghế bằng gỗ kia.

Diệp Oản Oản thờ phào một cái, buông tay ra đuổi người, lẩm bầm nói, "Bà nội anh thật tốt, lúc đầu em còn có chút lo lắng bà nội sẽ không thích em."

Tư Dạ Hàn ánh mắt xéo qua hướng phía chính mình không có lòng bàn tay của ai đó nhìn một cái, bất quá chẳng qua là một cái chớp mắt liền thu hồi ánh mắt, "Không biết."

Thật ra thì Diệp Oản Oản biết, ngoại trừ bởi vì chính mình lần này biểu hiện coi như không tệ ra, nguyên nhân lớn nhất vẫn là Tư Dạ Hàn, dù sao yêu ai yêu tất cả. Chỉ cần cô không dẫm vào vết xe đổ, huyên não quá đáng, lần gặp mặt này cơ bản sẽ không có vấn đề gì, có thể nhiều hơn một chút độ hào cảm dĩ nhiên tốt hơn.

"Đúng rồi, Tư Dạ Hàn, tại sao bà nội lại gọi anh là tiểu Cửu, những người khác cũng đều gọi anh là Cửu thiếu gia?" Diệp Oản Oản có chút hiếu kỳ hỏi.

Theo cô biết, Tư Dạ Hàn phía trên chỉ có một đại ca, theo lý thuyết hắn không phải là hắn là xếp hạng thứ hai sao?

Tư Dạ Hàn ngồi dựa trên ghế dựa, sâu thẳm trong ánh mắt phản chiếu lấy đỉnh đầu điểm bệ ngôi sao, mở miệng nói: "Tôi từ nhỏ người yếu nhiều bệnh, đây là phương pháp tránh điềm xấu lúc xưa."

Diệp Oản Oản nghe vậy, lúc này mới sáng tỏ, "Nguyên lai là như vậy, em cũng đã nghe nói qua, hình như là có lời giải thích như thế, để cho trong nhà tất cả mọi người không gọi anh là Nhị thiếu gia, mà gọi là anh là Cửu thiếu gia, dùng cái này lừa gạt Diêm vương gia không cầu hồn người."

"Ừm."

"Xem ra, bất kể có phải hay không là mê tín, tóm lại vẫn hữu dụng."

Dù sao Tư Dạ Hàn còn sống, hơn nữa còn đem mình trở thành người biết người sợ Quỷ Kiến Sầu, như Diêm Vương sống.

Nghe nói năm đó Tư Dạ Hàn là đi theo cha đồng thời gặp tập kích, cha hắn chết tại chỗ, mà hắn cũng ở bên trong tai nạn đó bị thương, sau đó thân thể liền không tốt lắm.

Suy nghĩ một chút Tư Dạ Hàn còn nhỏ tuổi liền gặp đại kiếp, thật vất vả mới có thể giữ được một cái mạng, bây giờ lại gặp chướng ngại liên quan đến giấc ngủ, rất có thể sống không lâu, cũng khó trách lão thái thái đối với hắn vô điều kiện thương yêu như thế.

Đại khái là bởi vì này một hồi bầu không khí rất tốt, Diệp Oản Oản dưới sự khó hiểu của mình, theo bản năng hỏi ra cái đó có chút cảm kỳ vấn đề, "Tư Dạ Hàn, rốt cuộc tại sao anh lại luôn không ngủ được đây?"

Diệp Oản Oản đang chờ Tư Dạ Hàn trả lời, bên người lại chậm chạp không có trả lời, ngay tại lúc cô phát hiện chính mình dường như hỏi vấn đề không nên hỏi, lại đột nhiên cảm giác bà vai nặng thêm.

Cô theo bản năng quay đầu đi, sau đó liền thấy, Tư Dạ Hàn dựa vào vai của cô, nhắm lại cặp mắt, hô hấp đều đặn, dường như. . . Ngủ thiếp đi. . .

"Ây. . ." Diệp Oản Oản mặt nhất thời tối, gắng gượng đem vấn đề vừa rồi nói nuốt rồi trở về.

Tư Dạ Hàn ngủ ngon giống như rất quen, Diệp Oản Oản cũng không dám động, chỉ có thể mặc cho anh dựa vào.

Nhưng là, buổi tối nhiệt độ có chút thấp, anh ngủ như vậy mà nói, thời gian dài phỏng chừng sẽ lạnh. . . Chính đang buồn rầu Diệp Oản Oản cũng không có phát hiện, giờ phút này cách đó không xa có hai người đang đứng.

Lão thái thái thấy hai người chậm chạp chưa có trở về, liền đi cùng với quản tự mình đi trong sân tìm hai người. Làm lão khiếp sợ không gì so sánh nổi chính là, hai đứa bé kia song song ngồi ở chỗ đó, mà cháu trai nhắm mắt lại, tựa vào trên vai tiểu nha đầu kia, nhìn dường như là ngủ thiếp đi. . .

Chuyện này. . . Điều này sao có thể!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: Thế Nào Ngủ?

Chung quán gia là tâm phúc của lão thái thái, tự nhiên cũng biết thiếu gia nhà mình có cái bệnh lạ, giờ phút này đồng dạng là mặt đầy kinh ngạc, "Lão phu nhân, chuyện này. . ."

Lão thái thái trên mặt tràn đầy nghi ngờ không thôi, bước chân chậm lại, dè dặt đi tới trước mặt hai người.

Thấy lão thái thái tiến đến, Diệp Oản Oản theo bản năng mà muốn đứng dậy, lại bởi vì Tư Dạ Hàn dựa vào chính mình không có thể đứng lên, "Bà nội. . ."

Lão thái thái sắc mặt phức tạp nhìn cô sau khi đến gần, vẫn không có cháu trai mình phản ứng "Oản Oản. . . Tiểu Cửu hấn. . ."

Diệp Oản Oản sợ hãi người này khi thức dậy tình tình không tốt, mới vừa rồi tự nhiên không dám kêu hấn tỉnh, vào lúc này thấy lão thái thái tới, mới nhẹ nhàng đẩy người bên cạnh một cái, "Tư Dạ Hàn, tỉnh lại đi. . ."

Nam nhân đang dựa vào nàng ngủ say đột nhiên bị đẩy một cái, chân mày đẹp mắt nhất thời nhíu lại, bình tĩnh nhu hòa khi ngủ giống như tan thành khói mù, dường như rất là bất mãn.

Lão thái thái nhìn chằm chằm cháu trai có thể ngủ, bởi vì quá mức kích động, thật lâu mới phục hồi tinh thần lại, "Đừng. . . Oản Oản a, đừng gọi hấn, để cho hấn ngủ một lát mà đi! Đứa nhỏ này bình thường ngủ quá ít. . ."

Tư Dạ Hàn nhướn mày một cái, Diệp Oản Oản cũng đã bị dọa sợ trái tim nhỏ trắng run lên, cô cũng không muốn đụng đại ma đầu nghịch thiên này đâu, nghe vậy ngược lại thở phào nhẹ nhõm, một bên theo bản năng cùng lần trước như thế dùng tay nhỏ sờ tóc của Tư Dạ Hàn một cái an ủi, một bên âm thanh rất nhẹ mà mở miệng nói,

"Vậy có thể mang cho con một cái chăn được không? Tư Dạ Hàn ngủ như thế, sợ là sẽ phải cảm lạnh."

"Có có, lão Chung, ông đi lấy lại đây." Lão thái thái vội vàng nói.

"Dạ."

Chung quán gia rất nhanh liền cầm một cái chăn nhưng êm ái màu xám tối.

"Cảm ơn Chung thúc!" Diệp Oản Oản nhận lấy tấm thảm, sau đó thay Tư Dạ Hàn dậy lại.

Bởi vì có cô trấn an, giờ phút này lông mi của Tư Dạ Hàn đã lần nữa giãn ra, lần nữa ngủ say.

Lão thái thái rất sợ đã quấy rầy cháu trai, cùng Diệp Oản Oản nháy mắt, sau đó liền dẫn quán gia đồng thời lặng lẽ rời đi.

Trên thực tế, lão thái thái căn bản là không có đi xa, Tư Dạ Hàn ngủ bao lâu, lão liền ở tại chỗ này đứng bấy lâu, nhìn thấy mặt cháu trai mình khi ngủ, cặp mắt bà phiếm hồng.

"Lão Chung, ông đi gọi Hứa Dịch cùng bác sĩ Mặc đều kêu đến cho ta!"

"Vâng, lão phu nhân." Chung quán gia lập tức lĩnh mệnh đi gọi người.

Mặc Huyền cùng Hứa Dịch đều ở tại nhà cũ, bị triệu đến, lập tức theo Chung quán gia đi tới trong sân.

"Lão phu nhân, ngài gọi ta?" Mặc Huyền hơi nghi hoặc một chút, lão phu nhân vào lúc này không phải là nên thấy cháu dâu tương lai sao? Vào lúc này gọi hấn tới làm gì?

Hứa Dịch đi đến một bên cũng là không hiểu. Lão thái thái sắc mặt nghiêm túc nhìn chằm chằm Mặc Huyền, "Trước ông nói với ta, tiểu Cửu tình huống gần đây rất không xong, số lần thôi miên thất bại càng ngày càng cao, thường xuyên liên tục chừng mấy ngày đều không cách nào chìm vào giấc ngủ, thật sao?"

Lại nhắc tới vấn đề đau đầu này, Mặc Huyền sắc mặt hơi chăm chú gật đầu:

"Đúng thế."

Lão thái thái nghe vậy, hướng phía cách đó không xa chỉ chỉ, "Vậy ông nói cho ta biết, bây giờ chuyện gì đang xảy ra?"

Mặc Huyền không hiểu hướng phía lão thái thái chỉ phương hướng nhìn sang, sau đó nhìn qua, Tư Dạ Hàn lại dựa vào trên người Diệp Oản Oản, ngủ say.

Mặc Huyền nhất thời sững sờ, "Chuyện này. . ."

"Ta muốn chắc chắn nên mới vừa đi qua, tiểu Cửu ngủ thiếp đi, hơn nữa ta một mực ở nơi này nhìn, hắn đã ngủ nửa giờ." Lão thái thái mở miệng nói.

Mặc Huyền nghe vậy càng kinh ngạc, Tư Dạ Hàn lại đang trong tình huống không có hấn thời miên, chính mình ngủ thiếp đi?

Bên cạnh Hứa Dịch cũng kinh ngạc một chút.

"Cửu thiếu gia là ngủ như thế nào?" Mặc Huyền lập tức vội vàng hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Có Oản Oản Ở Cùng Dễ Ngủ?

Editor: Hyna Nguyễn

Lão thái thái nhìn về hướng cháu trai mình, trầm ngâm nói, "Ta đây không biết, ăn cơm tối xong, ta để cho tiểu Cửu đi mang Oản Oản ở trong vườn đi dạo một chút, thấy bọn họ nửa ngày không trở lại, liền đi tìm hai cái đứa nhỏ này, sau đó ta liền thấy tiểu Cửu dựa vào Oản Oản ngủ thiếp đi. Tiểu Cửu khó có thể ngủ, ta phải làm phiền Oản Oản, đừng làm ồn tỉnh hấn, để cho hấn ngủ một lát thôi."

Mặc Huyền chân mày nhíu chặt, "Làm sao có thể? Tôi ở bên người Cửu gia lâu như vậy rồi, hấn không có một lần là có thể tự nhiên chìm vào giấc ngủ, đây là lần đầu tiên!" Nếu không phải bởi vì như vậy, hấn cũng sẽ không đau đầu như thế này.

Lúc này, bên cạnh Hứa Dịch không biết nghĩ tới điều gì, mắt sáng rực lên một chút, vội vàng mở miệng nói, "Không, không đúng... Thật ra thì đây không phải là lần đầu tiên!"

"Không phải lần thứ nhất? Có ý gì?" Mặc Huyền cùng lão thái thái đều hướng phía Hứa Dịch nhìn sang.

Hứa Dịch nhớ lại một chút, sau đó trả lời, "Tôi nhớ được có ngày buổi tối, Cửu gia cũng là từng dưới tương tự tình huống như thế ngủ!"

"Tình huống ra sao, cậu nói cụ thể một chút?" Mặc Huyền truy hỏi.

Hứa Dịch tóm tắt lại chuyện Diệp Oản Oản chạy trốn Tư Dạ Hàn tức giận đến liên tục mấy ngày không ngủ, đơn giản giải thích, "Lúc ấy Cửu gia cũng là cùng Diệp tiểu thư chung một chỗ, ở Cẩm Viên, phòng khách trên ghế sa lon, Cửu gia ôm lấy Diệp tiểu thư ngủ suốt đêm..."

"Suốt đêm?"

"Đúng, tôi lúc ấy cũng thật kinh ngạc, cho nên cố ý ghi nhớ thời gian, Cửu gia là buổi tối hơn mười giờ bắt đầu ngủ, buổi sáng sáu giờ mới tỉnh, ngủ suốt tám giờ!" Hứa Dịch trả lời.

Mặc Huyền xoa xoa mi tâm, "Chuyện trọng yếu như vậy, cậu thế nào không còn sớm nói với tôi?"

Hứa Dịch về mặt vô tội, "Chuyện này... Lúc ấy Cửu gia liên tục chùng mấy ngày không ngủ, tôi cho là cậu chủ chẳng qua là quá mệt mới mới ngủ mê man, hơn nữa tôi cho là, chính cậu chủ sẽ nói với ông..."

Mặc Huyền hít sâu một hơi, nhéo nhéo mi tâm một cái, cậu chủ sẽ chủ động nói với hấn mới có quý.

"Còn nữa không? Có còn hay không những thứ khác, tất cả đều nói cho tôi biết!"

Hứa Dịch cẩn thận suy nghĩ một chút, phát hiện thật vẫn có!

"Còn có một lần, chẳng qua là lần đó tôi không quá chắc chắn..." Hứa Dịch do dự một chút, sau đó mở miệng nói,

"Cửu gia theo thông lệ mỗi ngày tới nhà cũ kiểm tra buổi tối, ngày đó Cửu gia mãi đến rạng sáng mới trở về Cẩm Viên, nhưng thật ra là bởi vì cậu chủ buổi tối đi tới trường học tìm Oản Oản tiểu thư."

Tôi lúc ấy một mực ở trong xe chờ cậu chủ, đợi cậu chủ hơn sáu giờ, mới trở về. Lúc bấy giờ tôi xem Cửu gia thần sắc thật giống như không tệ, có điểm giống là vừa bộ dáng tỉnh ngủ, nhưng không có nhiều chú ý, bây giờ suy nghĩ một chút, có khả năng hay không là trong hơn sáu giờ này, Cửu gia được Oản Oản tiểu thư bồi ngủ một hồi?"

Mặc Huyền trầm mặc suy tư hồi lâu, "Nếu như suy đoán của cậu là chính xác, như thế thì ba lần tự nhiên chìm vào giấc ngủ đều có một điểm giống nhau, đó chính là ở cùng Diệp Oản Oản?"

Hứa Dịch gật đầu một cái, "Hình như là như vậy."

Lão thái thái nghe nửa ngày, cũng biết, thần sắc kích động nói, "Đây ý là, thời điểm có Oản Oản ở bên người, tiểu Cửu sẽ tương đối dễ dàng chìm vào giấc ngủ? Nếu là như vậy, vậy coi như quá tốt!"

Mặc Huyền cẩn thận nói, "Lão phu nhân, ngài đừng có gấp, trước tiên nên quan sát thêm đã. Cửu thiếu gia cùng Diệp tiểu thư nhận biết đã gần hai năm rồi, nhưng hai năm trước cũng không có xuất hiện qua loại tình huống tương tự này, chỉ có ba lần gần đây."

Lão thái thái nghe vậy hơi có chút mất mát, nhìn Hứa Dịch mờ miệng nói, "Hứa Dịch, cậu ngày ngày đi theo bên người tiểu Cửu, khoảng thời gian này nhiều chú ý một chút, tìm hiểu một chút rốt cuộc là chuyện gì xảy ra."

"Vâng, tôi biết rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: Cái Kia Mảnh Nhỏ Ánh Sao

Editor: Hyna Nguyễn

Giờ phút này, Diệp Oản Oản cũng không biết suy đoán của lão thái thái cùng Mặc Huyền, chỉ biết là bảy năm sau bệnh tình bây giờ của Tư Dạ Hàn không còn có nghiêm trọng nữa.

Nam nhân đang ngủ say nhìn dị thường vô hại, không có chút khí chất mà ngày thường làm người ta không rét mà run, thật ra khiến cô buống lỏng không ít.

Tư Dạ Hàn lúc ngủ, Diệp Oản Oản liền cảm điện thoại di động nhìn qua tin tức giải trí cùng Bát Quái mới nhất. Vòng giải trí thay đổi từng ngày, mấy tháng đều có thể đổi một nhóm người, chứ nói chi là bảy năm sau.

Ngoại trừ Tạ Chiết Chi từ lúc xuất hiện bắt đầu liền trở thành một con sóng lớn, bạo nộ yêu nghiệt, bảy năm sau đó là minh tinh nổi nhất thời đại, bấy giờ đại đa số giờ phút này còn vắng vẻ không nghe thấy, thậm chí ngay cả bóng dáng đều còn không có thấy.

Trước mắt tập đoàn Diệp thị nắm trong tay một nửa giang sơn vòng giải trí, dưới cờ giải trí Hoàng Thiên càng là “đại thụ” tụ tập, bảy năm sau những thứ kia đại hồng đại tử (hàng hot) ngày sau Vương Thiên, phần lớn đều là cùng giải trí Hoàng Thiên ký hợp đồng nghệ sĩ. Nếu là. . . Cô có thể cướp giải trí Hoàng Thiên cùng cái công ty kinh doanh trước khác, đem những thứ kia chưa có ai biết đến phát tích mang theo bên mình, như thế tuyệt đối có thể làm ít công to! Nghĩ tới đây, Diệp Oản Oản trong con người đột nhiên toát ra hào quang khác thường, trong đầu bắt đầu nhớ lại các tài liệu liên quan đến tất cả các nghệ sĩ, cân nhắc cái nghệ sĩ nào có khả năng nhất đào được.

Kiếp trước thời điểm bị nhốt, phương thức duy nhất để cô giết thời gian chính là xem tin tức giải trí, nhìn Diệp Y Y chiếm đoạt Diệp gia, chiếm đoạt vị hôn phu của cô, hưởng thụ hết thảy những thứ thuộc về của cô.

Bây giờ những thứ kia kiếp trước nguyên bản vô dụng với Bát Quái giải trí, ngôi sao tin tức, giờ phút này đối với cô mà nói nhưng là kho tài liệu vô cùng quý báu. Những nghệ sĩ mà bản thân đã có bối cảnh có hậu đãi cơ bản có thể không xem xét, bởi vì những thứ nghệ sĩ kia nhất định sẽ lựa chọn nơi tốt nhất mạnh nhất để hợp tác, con đường của bọn họ cùng tương lai từ sớm cũng đã được sắp xếp xong, không phải là cô có thể tùy tiện thay đổi.

Nhưng là, những người không có nhân mạch không bối cảnh, ngay từ đầu ký đều là công ty nhỏ, dựa vào thực lực bản thân cùng thiên phú trở thành nghệ sĩ lớn nổi tiếng, cô lại hoàn toàn có thể thử một lần, xem xét mấy người trước đem vòng la chiêu dụ bọn họ đem họ mang đến dưới trướng của mình.

Điều kiện tiên quyết đầu tiên là cô phải sáng tạo một công ty giải trí thuộc về mình. Chờ đến khi Tư Dạ Hàn hoàn toàn tin nhiệm cô, cho cô có tự do nhất định, cô liền có thể bắt đầu tìm cơ hội thực hành kế hoạch của mình.

Bây giờ chuyện cô cần làm cũng có rất nhiều, nắm chặt mỗi một phút mỗi một giây học tập kiến thức chuyên ngành liên quan, chính hợp cùng nhớ lại tất cả tài liệu nghệ sĩ tương lai trong vòng bảy năm ăn khách, sau đó nghĩ biện pháp gom góp thành lập công ty hạng nhất tài chính khởi động.

Có mục tiêu cụ thể, giống như sương mù lúc trước che chắn ở phía trước mờ mịt bay giờ như được gió thổi tán, Diệp Oản Oản nhất thời càng tràn đầy hăng hái. Cho nên lúc Tư Dạ Hàn mở mắt tỉnh lại, thấy chính là khuôn mặt nhỏ nhắn của nữ hài như trăng sáng rạng ngời rực rỡ, một đôi con ngươi đen nhánh giống như chảy xuôi theo khắp Ngăn Hà, ngàn vạn ngôi sao lóe lên, đẹp đến không tưởng tượng nổi. Ngón tay thon dài, kim lông không đáng sợ lên mí mắt như mảnh ánh sao nhỏ. . .

Diệp Oản Oản đang chuyên chú suy nghĩ kế hoạch, đột nhiên cảm giác mí mắt mình có chút ngứa nhẹ, lúc này mới phát hiện Tư Dạ Hàn không biết lúc

nào đã tỉnh rồi, ngẩng đầu lên, "Anh tỉnh rồi!"

"Đang làm gì?" Bởi vì mới vừa tỉnh ngủ dậy, thanh âm của nam nhân hơi có chút khàn khàn.

"Nhìn anh ngủ thiếp đi sẽ không muốn quấy rầy anh, nhìn qua sẽ điện thoại di động một chút. Anh có phải hay không mệt nhọc? Có muốn hay không trở về nhà trong ngủ? Ngủ ở chỗ này sẽ ở cảm lạnh." Diệp Oản Oản hỏi.

Nghe nữ hài quan tâm, nam nhân thần sắc hơi có chút sợ sệt, cánh tay liền với cùng tấm chăn đem nữ hài ôm vào trong ngực, giống như con mèo lớn đem đầu gác lên cổ của cô, "Em theo tôi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Làm Sao Còn Không Tới Bồi Trầm

Editor: Hyna Nguyễn

Cái này cái này giống như giọng làm nũng là chuyện gì đang xảy ra!? Trong cổ truyền tới nhiệt độ nóng bỏng cùng bên tai âm thanh lười biếng mà mang theo buồn ngủ, để cho Diệp Oản Oản cả người đều ngây ra. Tư Dạ Hàn lại sẽ làm nũng? Không biết là bởi vì bị sợ bối rối, hay là cái bộ dáng này của Tư Dạ Hàn làm cho người ta nói không ra lời cự tuyệt, Diệp Oản Oản theo bản năng liền gật đầu. Chờ thời điểm phản ứng lại, Tư Dạ Hàn đã đứng dậy đi về.

Sau khi trở về, liền lập tức có người giúp việc thân thiết mà tiến lên đón, "Cửu thiếu gia, Diệp tiểu thư! Lão phu nhân đã có ý lệnh chúng tôi giúp Diệp tiểu thư chuẩn bị xong phòng ở, Diệp tiểu thư bây giờ cần nghỉ ngơi không? Tôi dẫn cô đi qua!"

Không có cách nào mới vừa rồi nhất thời vì mê sắc đẹp, đã đáp ứng Tư Dạ Hàn phải bồi anh, Diệp Oản Oản không thể làm gì khác hơn là nhìn về phía Tư Dạ Hàn nói, "Em trước tiên đem đồ của mình lên lầu trước, sau đó tắm, chờ chút đi qua tìm anh".

Do thiếu ngủ nên tâm tình Tư Dạ Hàn hơi có chút không tốt lắm, bất quá, vẫn đồng ý, "Ừ"

Vì vậy, Diệp Oản Oản ở dưới sự chỉ dẫn tiến của người hầu nữ tiến vào một gian phòng hướng nam ở lầu hai.

"Diệp tiểu thư mời vào, chính là chỗ này" người hầu nữ đẩy cửa nói.

Cánh cửa vừa mới bị đẩy ra, Diệp Oản Oản liền ngây ngẩn. Cả phòng tất cả đều là màu hồng, ga trải giường vỏ chăn màu hồng, rèm cửa sổ thảm màu hồng, đầu giường còn thiết kế thành hình dáng tiểu Hoàng nữ, đỉnh đầu màn là như mộng ảo, thật là quá ảo mộng làm sao xuyên trái tim nữ nhân. Kiếp trước cô đối với lão thái thái hiểu lắm khá sâu, bởi vì cô là trợ Trự vi nghiệt, lại không nghĩ rằng, lão thái thái là thật tâm coi cô là trở thành cháu dâu tương lai, mà không phải bên ngoài những nữ nhân bừa bộn kia, bởi vì cô cùng Tư Dạ Hàn tạm thời vẫn chỉ là quan hệ bạn bè trai gái, liền một mình chuẩn bị cho cô căn phòng, còn hao tốn nhiều tâm tư như vậy, nói là làm thành cháu gái ruột đôi đôi cũng không quá đáng. Chỉ tiếc, những thứ này cô kiếp trước cũng không kịp thấy, cũng đã huyền não tan rã trong không vui.

"Tiểu thư, căn phòng này tiểu thư có hài lòng không? Nếu như có chỗ nào không thích, chúng tôi có thể lập tức đổi" người hầu nữ hết sức lo sợ mở miệng nói.

Diệp Oản Oản mang theo sợ sệt, phục hồi tinh thần lại, "Không cần làm phiền, tôi rất thích, giúp tôi cảm ơn nãi nãi!"

Người hầu nữ nghe vậy thở phào nhẹ nhõm, "Diệp tiểu thư, ngài sớm đi ngủ nghỉ ngơi, nếu như có cái gì cần, tùy thời nhấn chuông gọi tôi".

"Được, cảm ơn" Diệp Oản Oản gật đầu.

Trong căn phòng quần áo và đồ dùng hàng ngày cũng là đầy đủ mọi thứ. Diệp Oản Oản từ trong tủ quần áo cầm lấy một bộ quần áo ngủ khá ái, sau đó đi vào phòng tắm tắm. Đối với chuyện tắm rửa của con gái tương đối lâu, đợi cô tắm xong đã là hơn nửa canh giờ. Diệp Oản Oản một bên lau tóc một bên đẩy cửa phòng tắm ra, ngay sau đó liền thấy, Tư Dạ Hàn đang ngồi trên giường công chúa siêu cấp ảo mộng kia, cũng không biết đã đợi rồi bao lâu.

Diệp Oản Oản sững sốt một chút, sau đó vội vàng nói, "Em đang sấy tóc, rất nhanh sẽ khô, anh đợi tí nha".

Thấy Tư Dạ Hàn không nói gì, Diệp Oản Oản liền ngồi vào trước bàn trang điểm bắt đầu sấy tóc. Trong lúc đó, Tư Dạ Hàn vẫn luôn an tĩnh ngồi ở mép giường chờ cô, nhìn cô cầm máy sấy tóc sấy tóc, nhìn vài giọt nước còn đọng lại trên mặt cô, nhìn cô lau tóc ánh mắt một khắc đều không rời khỏi người cô một khắc nào. Diệp Oản Oản theo trong gương len lén hướng phía nam nhân nhìn một cái, thần sắc hơi có chút bất đắc dĩ. Cô không khỏi cảm thấy vào lúc này trên mặt của Tư Dạ Hàn viết vài cái chữ to: Làm sao còn không tới bồi trầm.

Diệp Oản Oản tăng thêm tốc độ, đem một ít đồ dưỡng da mặt thoa một chút, thu thập xong liền nói, "Được rồi, đi thôi!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương không tên

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Lợi Hại

Editor: Hyna Nguyễn

Nếu như nói phong cách căn phòng của Diệp Oản Oản có thể so với ảo mộng thần tượng, như vậy thì căn phòng của Tư Dạ Hàn đại khái chính là hiện trường phim kinh dị, thật giống như đúc căn phòng của anh ở Cẩm Viên phong cách phòng ngủ hắc ám. Lúc Diệp Oản Oản đi qua, trong phòng đã có người đang chờ. Là bác sĩ tư nhân của Tư Dạ Hàn - Mặc Huyền.

Thấy hai người đi vào, Mặc Huyền đứng lên, "Cửu gia, Diệp tiểu thư".

Tư Dạ Hàn đối với Mặc Huyền xuất hiện vào lúc này ở trong phòng của anh dường như đã sớm thành thói quen, mặt không thay đổi hướng phía mép giường đi tới.

Diệp Oản Oản theo phía sau Tư Dạ Hàn, bước chân hơi có chút do dự, "Cái đó, tôi ở chỗ này, có thể hay không quấy rầy các anh?"

Cô biết Tư Dạ Hàn trong lúc thời điểm thôi miên là không cho phép bất luận kẻ nào quấy rầy. Mặc Huyền liếc nhìn Diệp Oản Oản một cái, trên lý thuyết mà nói nhất định là sẽ quấy rầy, thôi miên phải tiến hành dưới tình huống tuyệt đối không có người ngoài và an tĩnh.

Nhưng là, nghĩ tới suy đoán buổi tối hôm nay của bọn họ, cộng thêm Diệp Oản Oản là Tư Dạ Hàn tự mình mang tới, hẳn tự nhiên không dám đuổi người, vì vậy liền mở miệng nói, "Thử trước một chút đi".

"Ồ" Diệp Oản Oản lúc này mới gật đầu một cái.

Tư Dạ Hàn nằm ở trên giường, thấy cô còn xa xa đứng yên, chân mày nhất thời hơi hơi nhíu lên. Diệp Oản Oản có chút lung túng, dù sao Tư Dạ Hàn chỉ nói là để cho cô cùng hắn, cô lại không hiểu cái này "Bồi" rốt cuộc là bồi thế nào, lại nói còn có Mặc Huyền ở đây, cô cũng không tiện trực tiếp nằm dài trên giường cùng anh à?

"Tới đây". Ngay tại lúc Diệp Oản Oản còn đang do dự không biết nên làm thế nào, đại ma đầu rốt cuộc mất hết kiên nhẫn nói. Nhận ra được khí tức nguy hiểm, Diệp Oản Oản nhất thời bất chấp nhiều mọi thứ, mà chạy tới, đặt mông ở mép trên giường ngồi xuống. Một giây kế tiếp, bên hông liền lập tức là căng thẳng, nam nhân cánh tay dài duỗi một cái đưa cô mang qua, đầu thuận thế dính vào vị trí bụng của cô. Diệp Oản Oản tựa vào đầu giường, phần eo bị trở thành gối ôm, không dám làm một cử động nhỏ nào. Mặc Huyền chính là đang bận bịu làm trước công tác chuẩn bị thôi miên, thấy vậy có hơi chút kinh ngạc thay đổi thái độ nhìn Diệp Oản Oản. Ngày trước Diệp Oản Oản biết rõ Tư Dạ Hàn có bao nhiêu đáng sợ, chưa bao giờ có thời điểm nhượng bộ.

Chỉ mong nữ nhân này là thật nghĩ thông suốt, mà không phải có ý nghĩ không nên có, nếu không chịu khổ chịu tội đến đầu tới chỉ có thể là chính cô. Theo góc độ của một người đứng xem, hẳn cũng biết Tư Dạ Hàn không để ý nữ hài người ta có ý nguyện hay không chỉ muốn lưu cô ở bên người, nhưng vị này trong Địa ngục đi ra không có tình cảm loài người luôn mang sát ý, giờ lại muốn lý luận không phải là không hợp lý sao? Bản thân này chính là một sai lầm.

Một lát sau, rốt cuộc hết thấy chuẩn bị ổn thỏa. Mặc Huyền đi tới mép giường: "Cửu gia, có thể bắt đầu".

Trên giường Tư Dạ Hàn không có đáp lại bất kỳ điều gì.

"Cửu gia?" Mặc Huyền lại kêu một tiếng

Tư Dạ Hàn vẫn không có trả lời.

Cuối cùng, là Diệp Oản Oản liếc nhìn Tư Dạ Hàn nhắm mắt lại ngủ say, nhắc nhở, "Cái đó Cứu gia thật giống như đã ngủ rồi, bác sĩ Mặc thật lợi hại!".

Mặc Huyền trầm mặc một lúc lâu, sắc mặt cùng đèn kéo quân một dạng vòng vo một lần, hoàn toàn không nói ra lời. Lợi hại cái gì? Hẳn rõ ràng cái gì đều không có làm có được không? !

Mặc Huyền trở mắt nhìn lấy không chỉ có ngủ thiếp đi, hơn nữa còn ngủ được vô cùng an ổn, ngay cả bên cạnh có người nói chuyện Tư Dạ Hàn đều không bị đánh thức, tâm tình phức tạp dị thường. Chẳng lẽ mấy lần trước Tư Dạ Hàn tự nhiên chìm vào giấc ngủ, thật cùng nữ nhân này có quan hệ? Vậy tại sao lúc trước không phát hiện ta? Hơn nữa Diệp Oản Oản rõ ràng cũng chỉ là ngồi ở đó không hề làm gì cả chứ ?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64: Xé Rách Ngụy Trang?

Editor: Hyna Nguyễn

Mặc Huyền thật sâu mà hướng phía Diệp Oản Oản nhìn một cái, "Nếu Cứu gia đã chìm vào giấc ngủ, như thế, tôi liền rời đi trước "

Diệp Oản Oản cũng không nhận ra được Mặc Huyền khác thường, gật đầu nói, "Được rồi "

Mặc Huyền sau khi đi, Diệp Oản Oản tiếp tục nhìn Tư Dạ Hàn ước chừng nửa giờ, chắc chắn anh đã ngủ say sau đó mới trở lại gian phòng của mình.

Ngày thứ hai.

Trong sân dưới trồng giàn hoa, Tư Dạ Hàn ngồi ở đó xử lý công việc, Diệp Oản Oản liền nằm úp sấp bên cạnh hắn làm tác nghiệp, hai người ai làm việc nấy tình, nhìn qua cũng không có gì bất hòa. Đại khái là bởi vì ngủ không tệ, Tư Dạ Hàn cả ngày tâm tình đều rất tốt, ngay cả có người giúp việc không cẩn thận đem nước đổ trên vãn kiện anh cũng không có nổi giận, chẳng qua là hơi nhịu mảy, liền phát tay một cái để cho một phần. Cái người giúp việc gây họa kia tưởng như đang nằm mơ một dạng lão đảo bước đi.

Hứa Dịch cầm tài liệu được in cẩn thận lần nữa đưa tới trước mặt Tư Dạ Hàn, sau đó tiếp tục an tĩnh ở một bên phía sau. Hai ngày này, trái tim của Hứa Dịch tương đối phức tạp, Diệp Oản Oản ngoan ngoãn đến thật là muốn cho hắn hoài nghi cô là không phải là bị thứ gì bám vào người chứ.

Không chỉ có như thế, thậm chí ngay cả lão thái thái đều đối với cô tương đối hài lòng, nguyên bản những thứ hắn lo lắng hết thảy đều không có phát sinh. Có lẽ thật sự là hắn suy nghĩ nhiều quá?

Đang lúc này, một trận tiếng chuông điện thoại di động reo lên. Hứa Dịch theo bản năng hướng phía trên bàn nhìn lại, chỉ thấy vang lên là điện thoại trên tay của Diệp Oản Oản, điện thoại gọi đến hiện tên người gọi bên trên là Thẩm Mộng Kỳ.

Thấy tên này, Hứa Dịch trong lòng nhất thời dâng lên một cỗ linh cảm không lành. Diệp Oản Oản rất nhanh làm xong bài tập khoa học khác, chính đang suy nghĩ có muốn hay không đi khiêu chiến số học một chút, liền bị một cuộc điện thoại gọi đến đứt đoạn suy nghĩ.

Thấy tên người gọi điện thoại đến, Diệp Oản Oản ánh mắt lóe lên.

Thẩm Mộng Kỳ

Nếu như cô nhớ không lầm, kiếp trước Thẩm Mộng Kỳ cũng là vào lúc này gọi điện thoại đến cho cô, thông báo cho cô tin tức Cố Việt Trạch xảy ra tai nạn xe cộ.

Bây giờ Thẩm Mộng Kỳ cũng không biết cô đến nhà cũ, nhưng vẫn là ở cái thời gian này gọi điện thoại cho cô.

Bất quá cũng có thể hiểu, dù sao cô có thể thay đổi chuyện xảy ra bên nhà cũ này, nhưng chuyện Cố Việt Trạch ra gặp tai nạn xe cộ là không thể thay đổi. ơ hội khiêu khích tốt như vậy, Thẩm Mộng Kỳ đương nhiên sẽ không bỏ qua cho, cho nên cùng kiếp trước một dạng gọi điện thoại cho cô.

"Tôi đi nhận cú điện thoại này đã!" Diệp Oản Oản nói với Tư Dạ Hàn một tiếng, sau đó hướng phía bóng cây xa xa đi tới.

Tư Dạ Hàn hướng phía hình bóng Diệp Oản Oản nhìn một cái, ánh mắt u ám.

Diệp Oản Oản mới vừa đi mở máy không mấy giây, điện thoại di động của Hứa Dịch cũng vang lên.

Cũng không biết người đầu bên kia điện thoại di động rốt cuộc nói cái gì, sắc mặt Hứa Dịch liếc một chút, quả thật giống như là ngày tận thế.

Một hồi lâu sau, Hứa Dịch cúp điện thoại, tâm thần bất định hướng phía Tư Dạ Hàn nhìn lại, khuôn mặt muốn nói lại thôi.

Tư Dạ Hàn tự nhiên phát giác Hứa Dịch khác thường, ánh mắt mang theo cảm giác đáng sợ áp bách tập kích mà nói: "Nói đi".

Thân thể của Hứa Dịch run lên, nơm nớp lo sợ mở miệng, "Thuộc hạ mới vừa mới vừa nhận được tin tức, nói là Cố Việt Trạch xảy ra tai nạn xe cộ, thật giống như rất nghiêm trọng, bây giờ đang ở bệnh viện cấp cứu".

Nói tới chỗ này, Hứa Dịch đã hoàn toàn không dám tiếp tục nói nữa rồi. Sự tình hấn lo lắng đã lâu, rốt cục vẫn phải xảy ra, hơn nữa tình huống so với trong tưởng tượng của hấn còn bất bất hơn!

Mới vừa rồi Diệp Oản Oản đi nhận cuộc điện thoại kia tám phần mười chính là Thẩm Mộng Kỳ thông báo cô chuyện này. Cố Việt Trạch bị thương nghiêm trọng như thế, Diệp Oản Oản làm sao có thể không nhìn tới hấn? Sợ rằng vừa nghe đến tin tức này, cái gì ngụy trang đều phải xé rách!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Theo Cô Ta Vui Đùa Thật Tốt Một Chút

Editor: Hyna Nguyễn

Diệp Oản Oản cũng không cuống cuống, chờ điện thoại di động reo một lúc lâu mới chậm rãi ung dung mà kết nối, "Alo?"

"Oản Oản! Cậu thế nào bây giờ mới nghe điện thoại a! Cậu bây giờ người đang ở nơi nào? Trường học sao? Bất kể cậu ở đâu, nhanh chóng đến bệnh viện Nhân Ái một chuyến! Có thiếu xảy ra chuyện!" Điện thoại di động đầu kia truyền tới âm thanh hết sức khẩn cấp của Thẩm Mộng Kỳ. Quả nhiên, nội dung cuộc điện thoại của Thẩm Mộng Kỳ cũng giống như cô dự đoán.

Diệp Oản Oản nhẹ nhàng vuốt gò má của mình, ra vẻ kinh ngạc nhíu mày nói, "Xảy ra chuyện?"

"Đúng, tin tức mới tới vừa nhận được, Có thiếu xảy ra tai nạn xe cộ, hơn nữa bị thương vô cùng nghiêm trọng, chính đang phòng cấp cứu cấp cứu, bác sĩ nói rất có thể có nguy hiểm đến tính mạng! Nếu cậu không muốn hối hận cả đời, liền nhanh chóng đi qua một chuyến đi!" Thẩm Mộng Kỳ giọng vô cùng chắc chắn, dường như đoán chắc rằng Diệp Oản Oản nghe được tin tức này nhất định sẽ liều lĩnh chạy tới.

Thái độ Diệp Oản Oản đối với Cố Việt Trạch đột nhiên trở nên lạnh lãnh đạm, một mực để cho cô ta thấy rất bất an, lần này thật sự là cơ hội tốt trời ban. Ngày trước Oản Oản coi Cố Việt Trạch như là châu là ngọc, cô ta cũng không tin Diệp Oản Oản đều nhìn được. Tựa như rất sợ Diệp Oản Oản không mắc câu, Thẩm Mộng Kỳ lại tăng thêm một câu, "Oản Oản, lần này Cố thiếu tai nạn xe cộ thật sự là quá kỳ quặc, ban ngày, chiếc xe kia liên tục đụng trên người hấn, thật là giống như có ý sắp đặt, chẳng lẽ là Cố thiếu đắc tội người nào? Nhưng người nào có lá gan lớn như vậy, ngay cả gia đình Đại thiếu gia cũng dám động?"

Lời này rõ ràng là đang ám chỉ, tai nạn xe của Cố Việt Trạch là có liên quan tới Tư Dạ Hàn. Nếu là nhân tiện có thể để cho Diệp Oản Oản cùng Tư Dạ Hàn hiểu lầm sâu hơn, dĩ nhiên là tốt hơn.

Diệp Oản Oản nghe trong lòng liên tục cười lạnh, mặc dù đời này có một số việc không giống nhau, nhưng Thẩm Mộng Kỳ ngược lại không thay đổi, kiếp trước cô cùng Tư Dạ Hàn huyền não lợi hại như vậy, cũng là bởi vì câu khiêu khích này của Thẩm Mộng Kỳ. Trên thực tế, Cố Việt Trạch lần tai nạn xe cộ này chính là đơn thuần tai nạn giao thông mà thôi. Sau đó mặc dù đã điều tra xong, nhưng là Thẩm Mộng Kỳ lúc ấy chẳng qua là lập lờ nước đôi ám chỉ, căn bản cũng không có chỉ đích danh là Tư Dạ Hàn, cô căn bản cũng sẽ không hoài nghi Thẩm Mộng Kỳ nói những lời đó là vì cố ý để cho cô hiểu lầm, ngược lại từ đầu đến cuối cho rằng Cố Việt Trạch xảy ra chuyện cùng Tư Dạ Hàn không thoát khỏi có liên quan.

Thẩm Mộng Kỳ liên tục nói nửa ngày, cuối cùng Diệp Oản Oản chỉ lười biếng trả lời một câu, "Biết "

Nói xong liền trực tiếp cúp điện thoại. Treo điện thoại di động, Diệp Oản Oản tựa như cười mà không phải cười mà nhìn chăm chăm điện thoại di động nhìn một cái. Bây giờ Thẩm Mộng Kỳ khẳng định ngồi ngay tại cửa bệnh viện, giương mắt chờ tóm cô chứng cứ lạc lối, sau đó len lén cùng Tư Dạ Hàn mật báo, để cho anh đi bắt gian, đây là cách làm trước kia của cô ta. A, nếu Thẩm Mộng Kỳ tự xưng là thông minh tuyệt đỉnh, có thể đem cô đùa bỡn với ở trong lòng bàn tay, không ngại liên theo cô ta vui đùa thật tốt một chút nha. Tiếp xong điện thoại của Thẩm Mộng Kỳ, Diệp Oản Oản liền trở lại dưới giàn hoa.

Thu thập bài thi một chút trên mặt bàn, Diệp Oản Oản mỉm cười nhìn về phía Tư Dạ Hàn mở miệng nói, "Cục cưng, thời gian không còn sớm, ngày mai còn phải đi học, ta trước hết trở về trường học á!"

Thấy Diệp Oản Oản nói chuyện điện thoại xong, liền lập tức muốn rời đi, sắc mặt Tư Dạ Hàn nhìn qua cũng không có bất kỳ biến hóa nào, ánh mắt u ám yên lặng nhìn nữ hài trước mắt, con người kia sâu không thấy đáy giống như một hố đen đáng sợ, có thể nuốt mất tất cả ánh sáng.

"Thật sao?" Hân nhàn nhạt mở miệng.

Nếu như là kiếp trước Diệp Oản Oản, khả năng còn không cách nào phát hiện Tư Dạ Hàn dị thường, nhưng là giờ phút này, Diệp Oản Oản tự nhiên phát hiện thái độ của Tư Dạ Hàn không đúng, phán đoán Tư Dạ Hàn tám phần mười là đã biết hết thảy, cho là cô muốn chạy đi bệnh viện thăm Cố Việt Trạch. Bất quá, cô lại giống như hoàn toàn không có nhận ra được Tư Dạ Hàn khác thường, công lên bọc sách, thần sắc tự nhiên mở miệng nói, "Anh còn làm việc phải làm, cũng không cần đưa em đi đâu, em tự mình trở về là được!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66: Sự Yên Tĩnh Trước Con Bão Táp

Editor: Hyna Nguyễn

Lúc Diệp Oản Oản nói muốn chính mình đi về, ánh mắt của Tư Dạ Hàn giống như hố đen nhất thời càng thêm u ám, đáy mắt gọn sóng dường như một giây kế tiếp liền muốn tràn mi mà ra, bất quá hết thảy các thứ này chẳng qua là thoáng qua rồi biến mất, làm cho người ta nghĩ chẳng qua đó chỉ là ảo giác

Mà Diệp Oản Oản thấy anh không nói lời nào, liền chỉ coi là anh ngầm cho phép, một bộ dáng không biết gì cả, đi tới trước mặt Tư Dạ Hàn, Ở trên gò má của anh hôn một cái, "Em đi đây! Em đến nói lời tạm biệt cùng bà nội đi!"

Nói xong liền vui sướng hướng phía trong phòng đi tới. Cơ hồ ngay trong nháy mắt khi Diệp Oản Oản rời khỏi sân, Trên người Tư Dạ Hàn rét lạnh cực kỳ đáng sợ cùng ác khí đột nhiên bộc phát, vườn hoa nhỏ đang an tĩnh an lành trong nháy mắt như hóa thành nơi luyện ngục, âm phong từng trận, sát ý tàn phá. Vào giờ phút này, lòng Hứa Dịch đã như tro nguội. Hân một mực cầu nguyện, cầu nguyện Diệp Oản Oản đừng phạm phải ngu xuẩn đừng phạm phải ngu xuẩn, nhưng cuối cùng, nhưng vẫn là mất thấy cô đang muốn tìm chết con đường chạy như điên. Nữ nhân ngu xuẩn này, quả nhiên vẫn là đi tìm Cố Việt Trạch, còn tự cho là thông minh làm thành một bộ dạng cái gì cũng không biết, đem đồ ông chủ giống như một kẻ ngu si!

Hứa Dịch trên trán mồ hôi lạnh nhễ nhại, nom nớp lo sợ mở miệng, "Cửu Cửu gia muốn ngăn cản sao "

Tư Dạ Hàn ánh mắt theo trên bóng lưng của nữ hài thu hồi lại, chậm rãi nhắm hai mắt lại, khí tức xung quanh kinh người nhất thời tại thời điểm anh chớp mắt trong nháy mắt bị cưỡng ép ngăn chặn lại. Chung quanh yên tĩnh giống như chết. Tư Dạ Hàn không có hạ lệnh, Hứa Dịch liền không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Cùng lúc đó, trong phòng khách.

Lão thái thái biết Diệp Oản Oản phải đi, khuôn mặt không muốn, bà vốn rất thích nha đầu này, hai ngày nay cháu trai thay đổi bà cũng nhìn thấy ở trong mắt, tự nhiên liền đối với Diệp Oản Oản cũng càng thêm hài lòng.

"Oản Oản a, bà biết, tính tình của tiểu Cửu luôn muốn cô tịch, tính khí cũng không tốt, nhưng kỳ thật chính cháu bà cũng không muốn như vậy, cháu phỏng chừng cũng biết, tiểu Cửu khi ngủ có chút vấn đề, cháu suy nghĩ một chút a, một người bình thường nếu là thường xuyên ngủ không yên giấc, có bao nhiêu khó chịu chứ, cho nên tính tình khó tránh khỏi cũng sẽ bị ảnh hưởng một chút .

Nhưng là, nếu tiểu Cửu với cháu có quan hệ yêu đương, bà lại thấy tình trạng của cháu bà ngược lại khá hơn nhiều, ngay cả tính tình đều ôn hòa nhiều hơn. Oản Oản, bà nội thật vô cùng cảm ơn cháu, cảm ơn cháu đối với tiểu Cửu bao dung cùng kiên nhẫn, về sau tiểu tử thúi này nếu là khinh suất khi dễ cháu, cháu bất kì thời điểm nào đều có thể nói cho bà nội biết, bà nội nhất định cho cháu chỗ dựa!"

"Cảm ơn bà nội!"

Nghe lời nói thành thật của lão thái thái, Diệp Oản Oản trong lòng tràn đầy cảm khái. Vô luận trước mắt vị này đang mang thân phận của nhân vật truyền kỳ biết bao tôn quý, nhưng giờ phút này cũng chỉ là một bà nội bình thường mà thôi. Chỉ tiếc, lão thái thái một lòng cho là cô cùng Tư Dạ Hàn thật sự là một đôi tình nhân ăn ái , cũng không biết, quan hệ của cô với Tư Dạ Hàn tựa như bọt biển, vừa chạm vào liền bể.

Bởi vì Diệp Oản Oản cố ý không muốn phiền toái, cuối cùng vẫn là chính mình kêu xe đi. Biểu hiện như vậy ở trong mắt lão thái thái là một cô gái tốt hiểu chuyện, còn ở trong mắt Hứa Dịch dĩ nhiên chính là không kịp chờ đợi muốn hắt bỏ họ chạy đi bệnh viện tìm Cố Việt Trạch. Nếu là ngày trước, Tư Dạ Hàn không có khả năng để cho cô một thân một mình trở về trường, nhưng lần này, nhưng là hoàn toàn dung túng cô hết thảy. Mà Tư Dạ Hàn càng dung túng như vậy , Hứa Dịch liền càng kinh hồn bạt vía. Bây giờ Tư Dạ Hàn hoàn toàn là yên tĩnh trước cơn bão táp.

Nếu ông chủ bây giờ hạ lệnh đem người bắt trời trở lại, còn tốt hơn là bây giờ chờ đợi muốn đem người cùng tang vật bắt lấy.

Lần này Diệp Oản Oản sợ là thật muốn xong rồi!

Nói thật, những ngày qua yên ả thật dễ cho hân hoan niềm, chỉ tiếc, quả nhiên chẳng qua là hoa trong gương, trắng trong nước. Bên kia, Diệp Oản Oản ngồi trên xe đã lái ra khỏi một khoảng cách

Đi đến một cái lối rẽ, Diệp Oản Oản đột nhiên mở miệng, "Bác tài, không cần đi đến trường trung học Thanh Hòa nữa, đổi đường đi bệnh viện Nhân Ái!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 67: Sói Đến Rồi

Editor: Hyna Nguyễn

Nghe được Diệp Oản Oản đột nhiên sửa lại địa chỉ, tài xế liền đổi lại tay lái, hướng phía bệnh viện Nhân Ái lái đi.

"Tiểu cô nương, thế nào đột nhiên muốn đổi đi bệnh viện rồi hả? Là cơ thể có chỗ nào không thoải mái sao?" Tài xế có chút không yên lòng, vì vậy hỏi nhiều một câu.

"Không có, là thân thể bạn trai cháu có chút không thoải mái, thường xuyên mất ngủ, cháu nghe nói bệnh viện Nhân Ái có lão Trung y rất lợi hại, có thể chữa cho người mất ngủ rất hay, cho nên muốn đi hỏi ý kiến một chút "

"Thì ra là như vậy a, tiểu cô nương bạn trai cô thật là có phúc!" Tài xế liên tục tán dương.

Diệp Oản Oản cười một tiếng, không lên tiếng, chẳng qua là ánh mắt nhàn nhạt nhìn ngoài cửa sổ. Rất nhanh, xe dừng lại trước cửa bệnh viện Nhân Ái. Diệp Oản Oản giờ phút này vẫn là tướng mạo ban đầu của mình, mặc trên người một áo đầm màu hồng, cười tươi rói mà đứng ở nơi đó, rất là nổi bật. Thâm Mộng Kỳ dù là đang núp trong bóng tối nhưng cơ hồ cũng ngay lập tức liền phát hiện cô. Thấy Diệp Oản Oản bộ dạng dụ người, đáy mắt Thâm Mộng Kỳ nhất thời thoáng qua một tia âm vụ, bất quá, thấy Oản Oản quả nhiên giống như dự liệu của chính mình bình thường ngoan ngoãn đến, nhất thời mặt đầy khinh thường về trào phúng.

Dáng dấp xinh đẹp hơn nữa thì thế nào, bất quá chỉ là một kẻ ngu xuẩn, cũng không phải bị cô ta chơi đến xoay quanh. Thâm Mộng Kỳ nhìn thấy tận mắt Diệp Oản Oản tiến vào bệnh viện Nhân Ái, lúc này mới yên lòng, lấy điện thoại di động ra, gửi cho Tư Dạ Hàn một cái tin nhắn: [Tư tiên sinh, xin hỏi một chút Oản Oản bây giờ đi cùng với ngài sao? Tôi mới vừa rời cơ thể có chút không thoải mái nên đi bệnh viện, kết quả trong lúc vô tình thấy một người, vô cùng giống Oản Oản, cũng không biết là có phải cô ấy hay không, tôi gọi điện thoại cô ấy không bắt máy, quả thực có chút lo lắng, cô ấy không phải là bị bệnh chứ?

Thâm Mộng Kỳ dĩ nhiên sẽ không ngu đến mức trực tiếp đi khiêu khích, mà là muốn Tư Dạ Hàn chính mình phát hiện. Mặc dù cô ta không muốn thừa nhận, nhưng Tư Dạ Hàn đối với Diệp Oản Oản quả thật vô cùng quan tâm, nếu là biết Diệp Oản Oản bị bệnh, nhất định sẽ tới bệnh viện tìm Oản Oản. Đến lúc đó, chờ hân tràn đầy lo lắng tìm đến, lại thấy Diệp Oản Oản đang cùng Cố Việt Trạch mối tình thâm kín anh em em, kia trường cảnh, nhất định rất thú vị. Gửi xong cái tin này, Thâm Mộng Kỳ trong lòng có dự tính rồi đi. Ha ha, Diệp Oản Oản đưa ngọc kia, vẫn còn coi cô ta là bằng hữu tốt nhất, con người ngu si kia coi như là đến chết, cũng sẽ không nghĩ đến mọi chuyện là do cô ta làm!

Nhưng mà, Thâm Mộng Kỳ có nằm mơ đi chăng nữa cũng chẳng ngờ chính là, ngay tại cửa sổ bệnh viện lần hai, Diệp Oản Oản đã nhìn thấy toàn bộ quá trình tận mắt mình nhìn thấy người mà mình tưởng là bạn thân trong kiếp trước đầu tiên là trốn ở góc phòng len lén cầm điện thoại di động gửi tin nhắn, sau đó lại là một bộ dạng đắc chí vừa lòng rồi đi. Diệp Oản Oản đứng ở bên cửa sổ, chậm rãi ngoắc ngoắc môi, a, cô dĩ nhiên muốn tới bệnh viện này một chuyến, chỉ có khi thấy cô xuất hiện, Thâm Mộng Kỳ mới có thể tự cho là thông minh mà đi mật báo, mới có thể tiếp tục khiêu khích.

Sói đến đây có sự ai cũng biết, lần một lần hai không có gì, nếu còn tiếp tục lần ba, lần bốn? Nếu cô ta khiêu khích nhiều lần đều thất bại, coi như lần sau cô ta nói là sự thật, Tư Dạ Hàn cũng sẽ không đi tin tưởng cô ta nữa. Mà cô ta muốn, chính là hiệu quả như vậy.

Lúc này, nhà cũ trong tiểu hoa viên.

Từ lúc Diệp Oản Oản rời đi, Tư Dạ Hàn liền ngồi ở tại chỗ, động cũng không có nhúc nhích. Mãi đến khi, trên bàn điện thoại di động kêu lên làm anh giật mình, người gửi là Thâm Mộng Kỳ - gửi tới một cái tin tức. Cái tiếng chuông tin nhắn này nghe vào trong tai Hứa Dịch quả thật giống như là âm thanh của tử vong. Tư Dạ Hàn liếc mắt một cái liền đọc xong nội dung của tin nhắn, trên mặt lạnh lẽo đến không có một tia nhiệt độ nào, vẫn không có bất kỳ tâm tình gì muốn đi chuyển, giống như tất cả tâm tình cùng với cặp con người kia bị hồ đen chiếm đoạt. Hứa Dịch liếc qua tin nhắn Thâm Mộng Kỳ, lại nhìn phản ứng của Tư Dạ Hàn, còn không có đoán được cái gì.

Kính người yên lặng không biết kéo dài bao lâu, Tư Dạ Hàn cầm điện thoại di động lên, gọi một trận điện thoại, "Cô đang ở đâu?"

Hứa Dịch thấy Tư Dạ Hàn bấm số gọi nhanh, biết anh gọi là số của Diệp Oản Oản, sắc mặt nhất thời càng xám lại. Vào lúc này vô luận Diệp Oản Oản là nói láo hay là nói thật, đều đã không cách nào vẫn hồi. Chỉ nghe được điện thoại đầu kia di động Diệp Oản Oản trả lời, "Cái đó, em có chút việc, nửa đường đi một chuyến đến bệnh viện Nhân Ái, bởi vì em. . . "

Không đợi cô nói xong, cũng đã bị một âm thanh lạnh lùng cắt đứt, "Trở về Cẩm Viên, bây giờ "

Kết thúc cuộc gọi này xong, ánh mắt Tư Dạ Hàn lạnh như băng bắn về phía Hứa Dịch, "Đi thăm dò "

Hứa Dịch sùng sốt một chút, vội vàng gặt đầu lĩnh mệnh. Sự tình đã đến mức độ này, Diệp Oản Oản đại khái cũng biết không gặt được, chính cô đều đã thừa nhận, ông chủ vẫn như cũ không tin, còn muốn tiếp tục đi kiểm chứng

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: Người Đã Không Có Cơ Hội

Diệp Oản Oản vừa tới Cẩm Viên liền bị đóng lại

“Cùm cùm” khóa lại âm thanh để cho trái tim của nàng run lên một cái, theo bản năng níu chặt trong tay túi chứa thuốc

Thời gian qua đi không tới nửa tháng, nàng lần nữa trở lại nơi này

Cho dù hết thấy đều nắm trong bàn tay, nhưng là, khi bị nhốt ở căn này quen thuộc mà xa hoa phòng ngủ, đã sớm xâm nhập linh hồn sợ hãi còn chưa bị không chế một chút xíu đem thân thể của nàng chôn vùi

Bởi vì bị nhốt cái kia bảy năm, nàng cực độ sợ hãi hắc ám, sợ hãi an tĩnh, tới cuối cùng, bởi vì thói quen hắc ám, thói quen tĩnh mịch, nàng ngược lại bắt đầu sợ hãi ánh sáng, sợ hãi đoàn người

Đáng sợ nhất, không phải là bị giam cầm, mà là một ngày kia, cho dù cho nàng tự do, nàng cũng lại đi không ra căn nhà tù trong lòng

Cho dù là sống lại một lần, trở lại hết thấy bị kịch phát sinh trước, nàng như cũ thật đáng buồn đến không chạy thoát kiếp trước nhớ lại cùng bóng mờ

Ngoài cửa, một trận quen thuộc bước chân từ xa đến gần truyền tới, từng bước từng bước, ở an tĩnh không gian, dị thường rõ ràng tích đáng sợ

“Két” một tiếng, cửa phòng bị đẩy ra

Nhìn lấy cửa đáng sợ kia kinh người, giống như giống như quỷ lệ bóng người, Diệp Oản Oản con người chợt co rúc lại

Trong nháy mắt, hình ảnh trước mắt cùng kiếp trước nhớ lại hoàn toàn chồng lên nhau

Nữ hài biểu tình hoảng sợ giống như có thể ăn mòn lòng người độc dược, Tư Dạ Hàn sở hữu tất cả lý trí, sở hữu tất cả khắc chế, trong nháy mắt hóa thành bụi bay

Một giây kế tiếp, Diệp Oản Oản liền bị sức mạnh to lớn ném vào trên giường, trong tay nắm chặt túi “Rào” rơi xuống đất

Muốn phải mở miệng trong nháy mắt, yếu ớt cổ họng liền bị bóp lại, hô hấp càng ngày càng khó khăn, sinh mệnh lực từng điểm từng điểm từ nơi này cổ thân thể trong hút ra

Chờ rốt cuộc khôi phục hô hấp, miệng lưỡi lập tức bị dùng sức cắn xé, trong cổ họng nhanh chóng tràn ngập máu tanh khí tức

“Oản Oản, ta nói rồi đây là một lần cuối cùng cho nên, người đã không có cơ hội”

Nương theo lấy câu phán quyết này, nam nhân tiếng bước chân dần dần xa, khóa lại âm thanh vang lên lần nữa

Vừa mới bị lỏng ra, Diệp Oản Oản lập tức kịch liệt ho khan, đáy mắt không thấy chút nào sợ hãi bóng dáng, chỉ còn lại lạnh lùng u ám ánh sáng

Bên trong thư phòng một mảnh hỗn độn

Không gian to lớn giống như bị đóng băng, lạnh giá thấu xương

Nam nhân ngồi ở trước bàn, giống như một cái tượng điêu khắc bị phong hóa, hung ác cùng là ngược một chút xíu ăn mòn trên trán cuối cùng một tia còn sót lại nhiệt độ

Hoàn toàn tỉnh mạch bên trong, tiếng gõ cửa dồn dập đột nhiên vang lên

“Cút ——”

Giận dữ âm thanh sợ đến tiếng gõ cửa nhất thời dừng lại

Nhưng rất nhanh, tiếng gõ cửa lại càng gấp gấp mà vang lên mà bắt đầu

Bởi vì chậm chạp không chiếm được đáp lại, người gõ cửa trực tiếp đẩy cửa vào

Bên trong nhà tình hình so với trong tưởng tượng còn phải đáng sợ, thấy tám kia kinh người đến cực hạn khuôn mặt cùng đỏ thắm như đã thú ánh mắt, Hứa Dịch sợ đến mặt không chút máu

Nhưng là, chuyện kể tiếp quá trọng yếu, phải để cho ông chủ biết!

Hứa Dịch cưỡng bách chính mình tỉnh táo, dùng hết tất cả khí lực mới rốt cục tìm về thanh âm của mình, tốc độ nói thật nhanh mở miệng nói, “Cứu gia, ta đã tự mình đi điều tra, Diệp tiểu thư quả thật không đi trường học, mà là nửa đường đổi đường đi nhân ái bệnh viện”

Rõ ràng cảm giác quanh mình không khí lạnh hơn, Hứa Dịch toàn thân đều đã ướt mồ hôi, “Nhưng là, màn hình giám sát biểu hiện, Diệp tiểu thư tới bệnh viện sau căn bản là không có đến cứu giúp phòng, mà là ở phòng khám treo cái lão Trung y chuyên gia số hiệu”

Sợ Tư Dạ Hàn không để ý tới biết trọng điểm tựa như, Hứa Dịch lại cố ý tăng thêm một câu, “Từ đầu tới cuối Diệp tiểu thư cũng không có đi gặp qua Cố Việt Trạch!”

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Tất Cả Đều Hiểu Là

Editor: Hyna Nguyễn

Nói tới chỗ này, sắc mặt Hứa Dịch có chút phức tạp, "Cái lão Trung y đó rất nổi tiếng, am hiểu nhất trị liệu chính là mất ngủ, lúc ban đầu cũng thay cậu chủ xem qua bệnh, Diệp tiểu thư lúc ấy tới hỏi thăm tình hình bệnh của cậu chủ, thuộc ha cũng đã điều ra rồi ngài nhìn một chút đi "

Hứa Dịch mở ra trên điện thoại di động một đoạn giám sát màn hình. Diệp Oản Oản đeo bọc sách, vẻ mặt nghiêm túc mà ngồi vào trước mặt lão Trung y.

"Tiểu cô nương, khó chịu chỗ nào?" Lão Trung y hỏi

"Bác sĩ, không phải là cháu không thoải mái, cháu tới là giúp người khác!" Diệp Oản Oản trả lời

"Người tiểu nha đầu này, xem bệnh làm sao còn có thể thay thế người ta đi?" Lão Trung y chân mày nhíu chặt nói

Diệp Oản Oản vội vàng giải thích: "Bác sĩ, ngài hãy nghe cháu nói, chuyện là như vậy, bạn trai cháu có chứng mất ngủ rất nghiêm trọng, anh ấy đi tìm rất nhiều thầy thuốc, cũng dùng qua rất nhiều biện pháp, đều vô ích, bác sĩ ngài nổi danh như vậy, anh ấy khẳng định đã sớm tìm ngài điều trị qua, giờ cháu tới nơi này, chỉ là muốn hiểu thêm một chút phương diện kiến thức về chứng mất ngủ, hiểu rõ cảm thụ của anh ấy mà thôi "

Lão thầy thuốc nghe được lời nói của cô, ngược lại có chút kinh ngạc, vẻ mặt nhìn cũng có mấy phần lộ vẻ xúc động, "Người tiểu nha đầu này, ngược lại rất có lòng, người giống như cháu đề tâm đến bệnh của thân nhân thật đúng là không nhiều! Được rồi, tôi liền nói cho cháu một chút!"

"Cảm ơn bác sĩ!" Nữ hài nhất thời lộ ra một nụ cười vô cùng vui vẻ, móc ra quyển sổ cùng bút, nghiêm túc cẩn thận mà ghi chép. Bác sĩ nhìn thấy cô nghiêm túc như vậy, liền cận kề cùng với cô giảng giải không ít kiến thức.

Nữ hài về mặt từ đầu tới cuối đều vô cùng chuyên tâm thành kính, thỉnh thoảng đưa ra hỏi một chút vấn đề, "Bà nội bạn trai cháu nói với chá, mất ngủ thường xuyên sẽ còn ảnh hưởng tính tình thật sao?"

Lão Trung y gật đầu, "Là như vậy, nếu như nghiêm trọng, không chỉ có thể nguy hại cơ thể, lâu dài đối với tính cách tâm tính đều có ảnh hưởng rất lớn, đây là điều mà chính mình cũng không thể không chế được, cháu là người nhà của cậu ấy, hẳn là nên khuyên giải, quan tâm nhiều hơn, đối với cậu ấy nhiều hơn một chút kiên nhẫn!"

"Ân ân, cháu nhất định sẽ, lúc trước cháu chung quy chọc anh ấy tức giận" nữ hài thần sắc nhìn có vài phần áy náy, "Trước kia vì đối phó với kì kiểm tra, cháu muốn tập trung học tập, liên tục một tuần lễ mỗi ngày chỉ ngủ ba, bốn tiếng, cái loại cảm giác thiếu hụt giấc ngủ này, thật rất khó chịu! Bác sĩ à, ngài lại theo cháu nói nhiều một chút đi, dạy cháu một chút những thứ có thể giúp anh ấy làm, để cho anh ấy dễ chịu hơn nhiều chút cũng tốt!"

Mười mấy phút theo dõi kết thúc, căn phòng khôi phục hoàn toàn tĩnh mịch. Lời quan tâm của cô gái phảng phất còn đang bên tai. Hứa Dịch trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang, không nói ra cảm giác gì, "Cửu gia, chúng ta thật giống như hiểu lầm Diệp tiểu thư rồi "

Tĩnh mịch thế này không biết kéo dài bao lâu, đột nhiên, một trận chói tai, âm thanh cái ghế va chạm mặt đất vang lên. Chờ Hứa Dịch phản ứng lại, trước bàn đọc sách nam nhân đã biến mất không thấy gì nữa.

Lầu hai phòng ngủ

"Phanh —— " một tiếng, cửa phòng bị người dùng lực đẩy ra

Phòng mờ mờ, lạnh giá mà an tĩnh. Cô gái như cũ duy trì tư thế lúc anh rời đi, không nhúc nhích ôm lấy đầu gối co rúc ở nơi nào, nghe được tiếng mở cửa, thân thể nhỏ nhỏ nhất thời kịch liệt run rẩy.

[VoVo: Dịch mà ghen cả cổ.]

Tư Dạ Hàn đứng tại chỗ, hai bên ngón tay nắm chặt lấy, bước chân giống như mọc rễ. Ánh mắt của anh chậm rãi rơi vào mép giường bên trên một cái túi nylon màu đen, đồ trong túi tán lác đầy đất. Anh chậm rãi hướng phía cái túi đồ đi tới, cúi người xuống, từng cái nhặt lên đồ vật tán loạn trên mặt đất. Mấy tấm gói thuốc bắc, đơn ghi chép khám bệnh, một cái Laptop màu hồng (bút kí)

Mở ra bên trên mặt giấy, là viết tay ghi chép rậm rạp chẳng chừa.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Anh Biết

Editor: Hyna Nguyễn

Tư Dạ Hàn ngơ ngác nhìn vật nằm trên đất, nhìn lấy cái kia Laptop (bút kí), nhìn lấy nội dung mà nữ hài nhất bút nhất hoạ nghiêm túc ghi chép, trong lồng ngực giống như bị người nhào nặn nhét vào một cái bã vụn. Đem đồ vật trên mặt đất từng cái cẩn thận thu cất tốt, nam nhân đứng lên, cứng đờ hướng phía nữ hài đi tới. Giờ phút này nữ hài ôm lấy đầu gối, chôn thật sâu lấy đầu, tư thái phòng bị mà bài xích, giống như đem chính mình phong tỏa ở trong một cái thế giới nhỏ. Cái cần cổ cong cong, có thể thấy nhìn thấy rõ ràng vết tích tím bầm giập mình, cặp mắt nam nhân đau nhói.

Tư Dạ Hàn đưa tay ra, dường như muốn phải đụng bả vai của nữ hài. Nhưng mà, anh chẳng qua chỉ là hơi đến gần một chút, thân thể của cô bé liền nhất thời run càng thêm lợi hại. Nam nhân nhỏ bé mỗi căng thẳng, tay đưa ra cứng đờ lơ lửng giữa trời, một hồi lâu sau, đứng là vẫn còn chưa thu tay về, chậm rãi lui về sau một bước, ánh mắt không hề chớp mắt mà rơi vào trên người cô gái, trong đầu từng hình ảnh thoáng qua. Cô nói với anh, cô đã nghĩ thông suốt, cô hy vọng có thể thử với anh lui tới bình thường, cô nói, phải cố gắng lớn lên. Cô nguyện ý đi gặp bà nội, cô cố ý ăn mặc rất ngoan ngoãn, coo nghiêm túc cẩn thận chọn lựa vật, cô dự được lão nhân gia cao hứng như vậy.

Cô biết anh bị chứng mất ngủ, đại khái lại từ bà nội nghe được một chút, liền cố ý đi bệnh viện tìm chuyên gia, tìm có lão thầy thuốc kinh nghiệm biết bệnh tình của hắn, ghi chép, mua thuốc.

Cô là thật muốn thử đi tìm hiểu anh, tiếp nhận anh. Nhưng cuối cùng, cô lại nhận được cái gì. Là anh không giải thích được giận dữ của mình, không có chút lý do nào mắng cô, không phân tốt xấu tổn thương cô. Cô sợ nh, chán ghét anh. Làm sao có thể không sợ? Làm sao có thể không căm ghét? Ngay cả chính anh đều chán ghét chính mình. Ánh mắt của nam nhân một mảnh đen nhánh, trên người lãnh ý càng ngày càng kinh người, toàn bộ không gian đều tràn đầy áp bức làm người ta hít thở không thông chèn ép. Co rúc ở trên giường cô liền phát giác xung quanh khí tức đáng sợ, toàn thân run rẩy chôn ở giữa gối đầu nhỏ, cặp mắt đen nhánh nhìn về phía hắn trong con ngươi kinh hoàng cùng luống cuống, vẻ mặt hốt hoảng mà lâm lâm, "Đối với anh có lỗi với.. Có lỗi với.. Em sai lầm rồi em biết sai lầm rồi em biết sai lầm rồi "

Nhìn thấy vẻ mặt cô kinh hoàng hoảng hốt, nghe cô nhận sai, trái tim Tư Dạ Hàn giống như bị một cái thiết chảo to lớn bóp thật chặt lại, máu me đảm địa đau đớn. Nam nhân siết chặt hai quả đấm, lần nữa hướng phía cô đi tới, ở trong con mắt cô kinh hoàng đến cực hạn, cực kỳ cẩn thận và chậm chậm mà đem cô ôm vào trong ngực, âm thanh mất tiếng mà mở miệng, "Oân Oân em không có sai sai là anh, anh nên nhận lỗi với em. cũng là anh hiểu lầm em, anh cho là em lừa gạt anh, nghĩ đến em là muốn đi tìm Cố Việt Trạch "

Cô rút cuộc giống như tỉnh hồn lại, kịch liệt mà vội vàng lắc đầu, âm thanh đứt quãng bề tan tành không thành tiếng, "Em không có, em không có, em là đi tìm bác sĩ hỏi về vấn đề không ngủ được của anh".

Tư Dạ Hàn ôm lấy cô giờ lên hai cánh tay chột nắm chặt, "Là anh sai, anh biết rồi, biết em là vì anh"

Tiếng nói của nam nhân rơi xuống trong nháy mắt, nhẩn nại của cô trong nháy mắt đã lâu, nước mắt giọt lớn giọt lớn mà lăn xuống, mang theo nhiệt độ nóng người, thấm ướt tại ngực anh.

"Em không có không có lừa anh" cô nghẹn ngào nói, khóc không thành tiếng, trong tiếng khóc ủy khuất cùng thương tâm làm cho lòng người như đao vụn.

"Có lỗi với.."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Dầu Gì Cùng Nên Đỗ Dàng Một Chút

Editor: Hyna Nguyễn

Đại khái là bởi vì bị đè nén quá lâu, trước khi sống lại cùng đời này tất cả tâm tình tiêu cực toàn bộ đều vào giờ khắc này phát ra hết, nước mắt của Diệp Oản Oản hoàn toàn không ngừng được, khóc hơn nửa canh giờ vẫn không có dấu hiệu dừng lại. Tư Dạ Hàn từ đầu tới cuối cứ như vậy không nói một lời cứng người lại ở đó, không nhúc nhích.

Hứa Dịch không thấy Tư Dạ Hàn liền đuổi theo, vào lúc này đang đứng ở ngoài cửa. Thấy Diệp Oản Oản khóc thương tâm như vậy, hấn khó tránh khỏi cũng có chút áy náy. Dù sao lần này đúng là hiểu lầm cô ấy, không cần nghĩ cũng biết cô ấy khẳng định bị ông chủ dọa sợ không nhẹ, một tấm lòng tốt còn bị hiểu lầm, có thể không thương tâm sao? Cũng may chân tướng sự tình đã biết rõ. Nhưng là ông chủ a, người ta khóc thành như vậy, ngài dầu gì cũng nên dỗ dành một chút đi à? Giống như một tượng đá đứng ở chỗ đó ngược lại càng đáng sợ có được hay không? Được rồi, đối với ông chủ nhà mình mà nói, mới vừa rồi nói những lời đó phỏng chừng đã là cực hạn rồi, hấn thật đúng là không tưởng tượng ra ông chủ dỗ nữ hải là hình dáng gì. Chỉ là những lời đó cũng đã để cho hấn rất khiếp sợ.

Giờ phút này, Tư Dạ Hàn môi mím chặt, sống lưng phảng phất như một cái cung căng thẳng đến cực hạn, trái tim như tê liệt cảm giác nhìn người con gái của mình nước mắt chảy càng lúc càng kịch liệt. Đây là lần đầu tiên anh thấy Diệp Oản Oản khóc. Vô luận nhiều sợ hãi và căm ghét anh như thế nào, cô cũng không có khóc qua. Không biết qua bao lâu, nam nhân một mực đứng cứng ngắc ở nơi đó hít sâu một hơi, dường như vùng vẫy rất lâu, mới rốt cục chậm rãi buông lỏng nữ hải trong ngực, trên mặt nhanh chóng khôi phục lạnh giá hờ hững, ngữ khí bình tĩnh không lay động mà mở miệng: "Hứa Dịch, đưa cô ấy trở về trường học "

Nói xong, cũng không quay đầu lại xoay người rời đi.

Hứa Dịch nghe vậy, đầu tiên là sợ sệt một chút, ngay sau đó nhìn về phía bóng lưng ông chủ nhà mình rời đi, không khỏi cảm thấy tấm lưng kia có chút hiu quạnh. Ông chủ làm sao biết đồ người khác, hấn duy nhất có thể nghĩ tới, nếu là cách hấn xa một chút, Diệp Oản Oản sẽ khai tâm một chút đi!

Hứa Dịch than nhẹ một tiếng, hướng phía cô gái trên giường vẫn như cũ khóc sụt sùi nhìn nói, "Diệp tiểu thư, đừng khóc, cô yên tâm, sự tình đã rõ ràng, ông chủ sẽ không nhốt cô, cô xem ông chủ đều để cho tôi đưa cô trở về trường học!"

Nửa giờ sau, Diệp Oản Oản được đưa đến cửa trường học.

"Diệp tiểu thư, đến rồi!" Hứa Dịch vững vàng dừng xe, sau đó đi vòng qua thay cô kéo cửa xe ra.

Diệp Oản Oản ôm lấy bọc sách xuống xe, vẻ mặt mộc mạc, trên khuôn mặt nhỏ nhắn như cũ mang theo nước mắt. Hứa Dịch nhìn nữ hải trước mắt, há miệng, dường như muốn nói điều gì, cuối cùng vẫn là không hề nói gì. Mãi đến chiếc xe màu đen kia chậm rãi rời đi, biến mất ở trong màn đêm, ánh mắt Diệp Oản Oản trống rỗng chết lặng mới dần dần khôi phục tiêu cực, đứng tại chỗ một lúc lâu, mới chậm rãi cất bước, hướng phía trường học đi tới.

Cô không có lập tức trở về nhà trọ, mà là đến hồ nhỏ bên trường học trên ghế dài ngồi xuống. Hơi lạnh gió đêm xuyên qua mặt hồ thổi lát phát ở trên mặt, để cho cô thanh tỉnh không ít. Trước đây không lâu, thiếu chút nữa việc cũ lại xảy ra, mà bây giờ, cô lại lần nữa có được tự do. Ngay từ đầu, cô chẳng qua là tương kế tựu kế, nhưng là, cho dù hết thấy đều ở bên trong kế hoạch của cô, nhưng đối với Tư Dạ Hàn sợ hãi lại là thật, ngay lúc đó ủy khuất cũng là thật. Không chỉ là lần này, mà là toàn bộ tích cốp của hai đời ủy khuất cùng oán phần. Trận khóc này, cô cơ hồ sức cùng lực kiệt, nhưng trút hết được ra ngoài, cũng dễ chịu hơn khá nhiều.

Ngoài ra, để cho cô hoàn toàn không ngờ tới, vẫn là thái độ của Tư Dạ Hàn. Cô không nghĩ tới, trong trí nhớ nam nhân đáng sợ hung ác hoàn toàn không có tình cảm loài người, lại sẽ nói xin lỗi cô.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 72: Phát Hiện Bộ Mặt Thật Của Ma Lem

Editor: Hyna Nguyễn

Cũng may cuối cùng là hữu kinh vô hiểm, thuận lợi thay đổi quỹ đạo nguyên bản, vượt qua nguy cơ lần này. Diệp Oản Oản tạm thời không có buồn ngủ, liền tiếp tục ở bên hồ nhỏ ngồi suy nghĩ vài chuyện. Đang tập trung, sau lưng đột nhiên truyền tới một trận tiếng bước chân nhón nhào.

Một người hùng hùng hổ hổ mà đi tới, sau đó đặt mông ngồi xuống ở phía sau ghế ngồi của cô.

"Mẹ nó! Triệu Tinh Châu ông là một cảm thú không có nhân tính! Lão tử phải đi bộ giáo dục tổ cáo ông! Ngược đãi học sinh! Tâm lý biến thái!"

Ban đêm bên hồ nhỏ vô cùng an tĩnh, cho nên tiếng mắng chửi của nam sinh Diệp Oản Oản nghe rõ ràng.

Ừ?

Nghe thanh âm này, còn có những thứ này nội dung đó, người nói chuyện hình như là trước đó ở cửa phòng học thả thùng nước trên cột cô Lăng Đông, chính là người Trình Tuyết ở trường học nhận làm anh trai. Sách, nhìn đáng ghét bị Triệu Tinh Châu hành hạ đến thật thảm a! Triệu Tinh Châu thật là không có để cho cô thất vọng, thậm chí ngay cả thứ bảy cuối tuần đều không bỏ qua cho hắn.

Chỗ ngồi của Diệp Oản Oản cũng may là ở dưới bóng râm một cây đại thụ, cho nên Lăng Đông hoàn toàn không thấy cô, bắt quả Diệp Oản Oản nhờ ánh trăng cùng đèn đường ngược lại thấy rất rõ ràng, Lăng Đông sắc mặt khô héo, đỡ lấy hai cái vành mắt đen thật lớn, cầm trong tay một lon bia, bên cạnh ném bừa bộn bài thi số học, phía trên bị hắn để lại rất nhiều cái dấu chân đen thùi lùi.

"Diệp Oản Oản đồ ma lem này! Lại đem lão tử làm hại thảm như vậy! Chờ coi! Lão tử không đánh chết ngươi, sẽ không họ Lăng!" Lăng Đông dùng sức bóp vỡ trong tay lon bia bằng sắt, trên trán tràn đầy âm vụ.

Nghe được tên của mình, Diệp Oản Oản khòe miệng nhất thời co quắp một cái. Có quan hệ gì tới cô? Chẳng lẽ bọn họ muốn bắt cô làm, thì cô nhất định phải ngoan ngoãn mắc lừa sao? Lăng Đông ở trường học là tiểu bá vương, nổi danh bá đạo vô lý, bởi vì cha là chủ tịch trường học, học sinh bị hắn khi dễ, ăn thua thiệt cũng chỉ có thể nuốt vào trong bụng, ngay cả lão sư tất cả đều là mở một con mắt nhắm một con mắt không dám quản hắn. Lần này cũng chính là đụng phải Triệu Tinh Châu cái kẻ khó ăn, nếu là đối lão sư khác, chỉ sợ cũng tùy tiện mắng mấy câu thì xong rồi.

Nếu là bị Lăng Đông theo dõi, ngày sau cuộc sống ở trường học của cô sợ là sẽ không tốt lắm. . .

"A, ma lem, thậm chí ngay cả lão tử cũng dám hăm hại, đùa bỡn lão tử chơi đùa đúng không, lão tử không chơi chết ngươi, nhìn ngươi làm sao còn phách lối. . ."

Lăng Đông mở miệng một tiếng ma lem, một mực say khướt hùng hùng hổ hổ, nghe phía sau, Diệp Oản Oản nghe quả thực không nhịn được, vì vậy ho nhẹ một tiếng mở miệng nói, "Tớ nói nha bạn học Lăng Đông, là chính cậu thiết lập cạm bẫy, không cần thận bị Triệu Tinh Châu đập, có quan hệ gì với tớ?"

"A ——" bên cạnh không có dấu hiệu nào vang lên một cái thanh âm, Lăng Đông sợ đến cả người đều từ trên ghế rớt xuống dưới, thật lâu mới bò dậy, thanh âm vênh vao nói, "Là ai! Ngươi. . . Ngươi là người hay quỷ!"

Diệp Oản Oản có chút không nói gì, "Cậu coi như cậu gặp quỷ đi!"

"Ngươi. . . Ngươi là Diệp Oản Oản?" Lăng Đông không thấy rõ người đối diện, nhưng đã nghe được thanh âm của cô, thần sắc lập tức biến hóa đến cực kỳ khó coi.

Cũng không để ý tại sao Diệp Oản Oản đã trở lại ở chỗ này, nam sinh nhất thời âm trầm mở miệng nói, "Ma lem! Ngươi lại còn dám nói! Nếu như không phải ngươi cố ý rớt lại phía sau một bước, nước làm sao sẽ tạt vào trên người Triệu Tinh Châu, lão tử làm sao sẽ thảm như vậy! Ta cho ngươi biết, ngươi đặc biệt chết chắc! Chỉ cần lão tử còn đang Thanh Hòa một ngày, ngươi cũng đừng nghĩ qua một ngày ngày sống tốt! Lão tử cho ngươi cũng ném thử một chút sống không bằng chết mùi vị!"

Diệp Oản Oản vỗ trán, liền như vậy, quả nhiên không nên cùng những thứ thiếu niên này nói phải trái. [VoVo: Mấy bé ảo tưởng sức mạnh đó]

Thấy Diệp Oản Oản đứng dậy muốn đi, Lăng Đông làm thế nào cam tâm, ném bia trong tay, lão đảo liền đuổi theo, cánh tay bắt lại tay của Diệp Oản Oản, "Ma lem, lão tử cho phép ngươi đi chưa! Đứng lại cho lão tử. . ."

Lời còn chưa dứt, một giây kế tiếp, Lăng Đông đột nhiên trợn to hai mắt, nhìn chăm chăm dưới ánh trăng kia khuôn mặt nhỏ nhắn đẹp đến không tưởng tượng nổi, trong nháy mắt ngây ngốc đứng ở nơi đó. . .

Chương 73: Vừa Thấy Đã Yêu

Editor: Hyna Nguyễn

Chỉ thấy cô gái trước mắt mặc áo đầm màu hồng phấn, tóc dài đen nhánh, da trắng như tuyết, nhất là cặp mắt kia, so với ngôi sao trên đầu còn óng ánh hơn, tựa hồ là mới vừa khóc qua, sót lại thủy quang trong suốt, càng là cảm động lòng người... Nếu như nói hoa khôi của trường Trình Tuyết là đẹp đẽ, như thế cô gái trước mắt nhất định chính là tiên nữ hạ phàm. Lăng Đông cảm giác tim của mình giống như là bị cái gì nặng nề mà đụng phải, cái thanh âm kia ong ong thật lâu đến trong đầu vọng về, đề cho cả người hấn đều bối rối.

Diệp Oản Oản đối với loại vẻ mặt giống như gặp quỷ này đã sớm thành thói quen, nhưng dần dần lại phát hiện không đúng chỗ nào đó. Lăng Đông ngay từ đầu đúng là cùng giống như gặp quỷ, nhưng dần dần đột nhiên khuôn mặt càng ngày càng đỏ, ánh mắt cũng càng ngày càng kỳ quái, cuối cùng phảng phất giống như bị chạm điện buốt lòng tay, cái phản ứng này, lại giống như là đang xấu hổ cùng khăn trương lấp bấp nhìn chăm chăm cô mở miệng, "Cậu... Cậu là Diệp Oản Oản?"

Diệp Oản Oản nghe vậy hơi nhủu mày, theo bản năng sờ mặt mình một cái, lúc này mới nhớ tới, cô là mang theo bộ mặt từ nhà cũ bên kia trực tiếp ra cửa, ăn mặc rất bình thường, cũng không có hóa trang. Quả nhiên, không hóa trang nhất định sẽ hù đến bạn học. Bây giờ nhìn cũng nhìn rồi, cô cũng không cách nào phủ nhận, chỉ có thể cười một tiếng mở miệng nói, "Hôm nay không trang điểm, hù đến cậu, ngược ngược." Nói xong liền lười biếng xoay người đi.

Mãi đến khi Diệp Oản Oản rời đi bóng lưng đều đã không nhìn thấy, Lăng Đông như cũ cùng nằm mơ đứng tại chỗ. Cái...cái tình huống gì! Cái nữ sinh xinh đẹp hơn Trình Tuyết... Là Diệp Oản Oản là cái ma lem kia? Điều này sao có thể... Lăng Đông ôm lấy tâm tình vô cùng khó hiểu, chậm rãi từng bước trở lại nhà trọ. Thấy Lăng Đông, ba nam sinh khác trong nhà trọ lập tức nghênh đón.

Trong đó một người tóc húi cua ân cần đưa lên một trần tảng thuốc lá, "Đông ca, ngươi trở lại!"

Thấy Lăng Đông đi thẳng tới trên giường của mình ngồi xuống, không phản ứng chút nào, tóc húi cua ngẩn người, "Híc, Đông ca, ngươi làm sao vậy? Không có sao chứ?"

Nam sinh giường trên thấy Lăng Đông bộ dáng mất hồn mất vía, sắc mặt cũng có chút lo âu, "Đông ca, ngươi đừng dọa chúng ta a!"

Đối diện trên người trần truồng, ăn mặc quần cộc lớn nam sinh phun một cái, nổi giận nằng, "Mẹ hấn Triệu Tinh Châu cũng thật là không có nhân tính! Không phải tạt tạt nước cả người hấn thôi sao, đến mức phải hành người đến thế này sao? Nhìn xem đem Đông ca chinh lại thành bộ dáng gì!"

"Tất cả đều là Diệp Oản Oản cái kia ma lem làm hại! Đông ca ngươi đừng nén giận, ngày mai chúng ta sẽ để cho cái nha đầu chết tiệt kia đẹp mắt! Thay ngươi và Trình Tuyết trả thù!"

Ba người đang bất bình giùm, dần dần lại cảm thấy là lạ ở chỗ nào, Lăng Đông vẻ mặt ngờ ngác, cả khuôn mặt đỏ bừng, theo lỗ tai đến cổ đều đỏ, vẫn còn tự mình lẩm bẩm cái gì "không có khả năng" "Làm sao có thể xinh đẹp như vậy" "Đơn giản là nữ thần" ...

Ba người trở mắt nhìn nhau, Lăng Đông trạng thái này, thế nào cũng không giống như là bị Triệu Tinh Châu ngược tình thần hoảng hốt, phản ngược lại có chút giống như... thiếu nam hoài xuân... Vào lúc này Lăng Đông căn bản liền không nghe được mấy người bạn cùng phòng đang nói gì, cũng không chú ý tới bọn họ đang nhìn mình chăm chăm nói nhỏ, đầu đều là đầy hình ảnh kia để cho hấn tìm đập thỉnh thích khuôn mặt đỏ ửng.

Đang phát ra ngây ngô, đột nhiên cảm giác trong lòng bàn tay thật giống như có vật gì. Chậm rãi mở ra nhìn một cái, là một đóa hoa nhỏ màu hồng dẹt bằng len, hình như là mới vừa rồi không cẩn thận từ trên quần áo của Diệp Oản Oản nắm chặt xuống. Nhìn lấy cái đóa hoa nhỏ kia, Lăng Đông đột nhiên thức tỉnh. Không nằm mộng? Là thật, nữ sinh kia, thật sự là Diệp Oản Oản!

Diệp Oản Oản tháo trang sức ra, diện mạo thật sự không chỉ không phải là ma lem, ngược lại lại đẹp mắt như vậy?

Cái này không khoa học! ! !

Chương 74: Anh Hùng Cứu Mỹ Nhân

Editor: Hyna Nguyễn

Diệp Oản Oản trực tiếp trở lại nhà trọ, cũng không có quá để ý khúc nhạc dạo ngắn ở bên bờ hồ, không đến mấy tháng liền muốn thi vào trường cao đẳng, cô ở trường học cũng không còn bao lâu nữa, không cần phải ở nơi này gây thơ để một chuyện nhỏ bên trên lãng phí thời gian.

Sáng ngày thứ hai.

Diệp Oản Oản duy trì hình dáng khoa trương, cùng thường ngày đi tới phòng học. Mới vừa vào cửa cả phòng học ồn ào lập tức liền yên tĩnh lại, các học sinh trong phòng học mỗi một người đều ánh mắt sáng quắc mà nhìn chăm chăm cô, hơn nữa mặt đầy vẻ mong đợi. Diệp Oản Oản hơi có chút bất đắc dĩ, những người này biểu hiện rõ ràng như vậy, thật coi cô là kẻ ngu cũng không nhìn ra được chuyện gì sao? Được rồi, lấy chỉ số thông minh của cô trước kia sợ rằng thật đúng là không phát hiện được. Diệp Oản Oản làm bộ như không có chút nào phát giác nào, thẳng phía chỗ ngồi của mình đi tới. Ánh mắt xéo qua liếc một cái, quả nhiên phát hiện cái ghế của cô có cái gì không đúng, phía trên thoa một tầng thật dày cao su trong suốt, nếu không phải nhìn kỹ thật đúng là không nhìn ra, nếu đặt mông ngồi lên thì...

Loại cường lực cao su này, vừa ngồi lên cả người đều phải bị dính vào trên ghế, trừ phi tại chỗ cỡi quần ra mới có thể thoát khỏi. Mặc dù sẽ không tạo thành tổn thương thực rõ ràng, nhưng sẽ lại để cho cô tại chỗ có trước mặt bạn học mất hết mặt mũi. Diệp Oản Oản hướng phía cách vách cùng thường ngày gục xuống bàn ngủ. Tư Hạ nhìn một cái, thăm thử dài một câu hồng nhan họa thủy...

[VoVo: Câu này cũng áp dụng cho nam được à. /cười]

Đang muốn đưa tay kéo cái ghế, bên cạnh đột nhiên vọt ra khỏi một người, đầu tiên là đem cô kéo ra phía sau, sau đó nhanh chóng ném cái ghế của cô ra. Cái ghế bị kéo đến trước mặt, ánh mặt trời bên cửa chiếu vào, nhất thời tất cả mọi người đều thấy rõ trên ghế bị bôi thật dày một tầng nhựa cao su trong suốt. Chính là đang trong giấc ngủ Tư Hạ bị tiếng vang chói tai đánh thức, ánh mắt không kiên nhẫn quét qua phía trước Diệp Oản Oản, cùng với Lăng Đông, ngay sau đó ánh mắt rơi vào trên cái ghế kia, hơi hơi nhíu mày. Diệp Oản Oản không chú ý tới phản ứng của Tư Hạ, chẳng qua là hơi nhíu mày mà nhìn Lăng Đông đột nhiên xuất hiện.

Có ý gì?

Lăng Đông bị cặp con ngươi đen nhánh kia nhìn chăm chăm, vẻ mặt ngang ngược càng rõ nhất thời trở nên vô cùng cứng nhắc, không nói tiếng nào đem cái ghế của cô kéo tới vị trí của hắn, sau đó lại đem cái ghế của hắn trả lại cho Diệp Oản Oản. Cái này còn không xong, dưới chỗ ánh mắt của mấy người bạn học trở mắt ghen ghét nhìn, Lăng Đông lại đưa ra tay, theo trong ngăn kéo của Diệp Oản Oản, móc ra một cái chuột chết. Thấy chuột chết, một vài nữ sinh có chút người nhát gan hét rầm lên. Lăng Đông mặt không thay đổi đem cái con chuột chết vứt đi, sau đó dùng ánh đèn của điện thoại di động hướng trong ngăn kéo chiếu một cái, chắc chắn bên trong đã không đồ, giọng ồm ồm mà hướng về phía Diệp Oản Oản mở miệng nói, "Ngồi đi."

Nói xong cũng không dám nhìn thẳng con mắt của Diệp Oản Oản, trở lại vị trí của mình, cời áo khoác trên người xuống, hướng bên trên nhựa cao su đặt xuống, sau đó cứ như vậy ngồi xuống.

Diệp Oản Oản: "..."

Không chỉ là Diệp Oản Oản, trong cả phòng học đều yên tĩnh không tiếng động, tất cả mọi người đều bị chuỗi hành động này của Lăng Đông cho làm bối rối. Sáng sớm gặp quý! Chuyện này... Đây là có ý gì à? Lăng Đông làm sao lại giúp Diệp Oản Oản? Nhất là Trình Tuyết, khuôn mặt nhỏ nhắn tình xảo xinh đẹp đề tức giận lại không tưởng tượng nổi nhìn Lăng Đông chăm chăm, trong mắt đều là không cách nào tin được.

"Cmn! Đông ca, đây là tình huống gì a? không phải nói xong rồi sao, hôm nay phải chỉnh nha đầu kia một cái thật tốt sao?" Nam sinh tóc húi cua ngồi cùng bàn Lăng Đông đầu óc mơ hồ hỏi.

Về mặt của Lăng Đông hơi không kiên nhẫn, "Im miệng! Lão tử làm việc, còn yêu cầu phải giải thích với người sao?"

"Ây..." Nam sinh ngồi cùng bàn trong nháy mắt liền im lặng.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 75: Diệp Oản Oản, Là Người Của Ta

Editor: Hyna Nguyễn

"Trời ơi! Chuyện gì đang xảy ra! Tớ còn tưởng rằng hôm nay nhất định là có trò hay để nhìn! Lăng Đông làm sao lại giúp Diệp Oản Oản?"

"Ai biết a! Thật là gặp quý!"

"Đoán chừng là bị Triệu Tinh Châu cho chinh đến sợ rồi sao?"

"Làm sao có thể, Lăng Đông - Tiểu bá vương cũng có lúc sợ sao? Không nào đến cùng cũng là không tệ rồi!"

...

Bên trong một mảnh tiếng nghị luận, Diệp Oản Oản ở trên ghế của Lăng Đông ngồi xuống. Cô đã chuẩn bị là trong khoảng thời gian này phải chuẩn bị tâm tư bị phiền toái tìm đến, không nghĩ tới kết quả lại ra ngoài dự liệu của cô. Lăng Đông là bị Triệu Tinh Châu chinh đến sợ?

Hay là...

Diệp Oản Oản không khỏi nhớ tới tối ngày hôm qua, Lăng Đông ngoài ý muốn chứng kiến bộ dáng không hóa trang của cô. Sẽ không phải là, cùng cái này có liên quan chứ? Rất nhanh tiếng chuông vào học vang lên, trong phòng học lần nữa yên tĩnh lại, Diệp Oản Oản cũng không nghĩ nhiều nữa. Cô có chút xuất thần nhìn điện thoại di động đặt ở trong ngăn kéo của mình. Từ tối hôm qua đến bây giờ, Tư Dạ Hàn để cho Hứa Dịch đem cô đưa về trường học xong cũng chưa có liên lạc lại với cô. Dựa theo phản ứng của anh ngày hôm qua, hẳn là không có tức giận nữa chứ? Thật ra thì ngày hôm qua cô cuối cùng vẫn là mạo hiểm. Vạn nhất Tư Dạ Hàn dưới con thịnh nộ hoàn toàn mất đi lý trí, trực tiếp nhốt cô lại, không cho cô cơ hội giải thích, hậu quả khó mà lường được. Cũng may là khoảng thời gian này không có uống phí tâm tư của cô, Tư Dạ Hàn chưa có hoàn toàn tin vào lời nói của Thẩm Mộng Kỳ, mà là chính mình đi kiểm tra một lần.

Sau khi tan lớp, nhìn nhin suốt một tiết giờ học bảy giờ các học sinh nhộn nhịp tiếp tục nhìn chăm chăm phương hướng Diệp Oản Oản xì xào bàn tán, hiển nhiên đối với việc không thấy Diệp Oản Oản xui xẻo mà canh cánh trong lòng.

Thấy Trình Tuyết cùng ba đồng đảng khí thế hùng hăng hướng phía Diệp Oản Oản đi tới, mọi người nhất thời lên tinh thần.

"Ma lem, đi ra! Có chuyện tìm cô!" Trong ba người đó một nữ sinh cầm nhon ác thanh ác khí mở miệng nói.

Bình thường nếu sau khi tan lớp nếu bị kêu như vậy, cơ bản đều là bị mang tới trong nhà cầu nữ khi dễ một hồi. Diệp Oản Oản mặc dù không muốn để ý tới những thứ ngây thơ tranh đoạt tình nhân này, nhưng bị tìm phiền toái tới cũng quả thực ảnh hưởng tới tâm tình của mình. Đáy mắt một đạo ánh sáng lạnh lẽo xẹt qua, ngay sau đó ung dung mở miệng nói, "Được a!"

"Vết mực cái gì, còn không mau một chút!" Nữ sinh không kịp đợi mà đi kéo cô một cái, bên cạnh một nữ sinh khác cũng bắt đầu lôi kéo cô.

Tư Hạ đang nằm ngủ một bên ngẩng đầu lên, nhìn tình hình trước mắt hơi nhíu mày, đang muốn mở miệng, sau lưng truyền tới một âm thanh cực kỳ âm lãnh

——

"Ai cho phép các ngươi động vào cô ấy?"

Lăng Đông đứng ở cửa phòng học, trong tay mang theo một cái túi ny lon thật to, sắc mặt dị thường đáng sợ. Lăng Đông tướng mạo mặc dù không giống như Tư Hạ tuấn mỹ, nhưng là đẹp trai anh tuấn, chẳng qua là khí chất cùng Tư Hạ hoàn toàn bất đồng, giống như chó sói kiêu căng khó thuần, toàn thân cao thấp đều đầy bạo lực, nói đến đánh nhau dị thường tàn bạo, ngày thường liền để người biết người sợ, giờ phút này sắc mặt âm trầm càng làm cho tất cả mọi người đều theo trong xương phát rét.

Thấy Lăng Đông trầm mặt đứng ở phía sau, ba nữ sinh bị dáng vẻ đáng sợ của hắn dọa hết hồn, "Đông... Đông ca!"

Một nữ sinh trong đó lấy can đảm giải thích, "Đông ca, cái ma lem này quá ghê tởm, không chỉ có đoạt vai diễn của Trình Tuyết, còn làm hại Đông ca thảm như vậy, chúng ta chẳng qua chỉ là muốn dạy dỗ cô ấy một chút, cho ngươi hả giận mà thôi!"

Lăng Đông ánh mắt từng cái quét qua ba người nữ sinh kia, cùng với tất cả mọi người trong phòng học, gần từng chữ mở miệng nói, "Nếu ý của ta các ngươi còn chưa hiểu, như thế, ta bây giờ lặp lại lần nữa, bắt đầu từ bây giờ, Diệp Oản Oản, là người của ta! Nếu ai còn dám động cô ấy, chính là đang gây chuyện cùng với Lăng Đông ta!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76: Không Phải Là Muốn Trả Thù, Mà Là Hẹn Hò

Ba người kia nữ sinh: ". . ."

Tất cả học sinh trong phòng học: ". . ."

Bao gồm ngay cả bản thân Diệp Oản Oản đều có chút sùng sờ. Ba nữ sinh trở mắt nhìn nhau, thật lâu mới phản ứng được, nóng nảy không dứt mà mở miệng truy hỏi——

"Đồng . . Đồng ca. . . Rốt cuộc đang nói gì thế?"

"Diệp Oản Oản là người của cậu là ý gì?"

"Đồng ca, người có phải hay không nghĩ sai chỗ nào rồi?"

Khuôn mặt Lăng Đông không nhịn được nói, "Ý trên mặt chữ, Diệp Oản Oản là người của lão tử, ai cũng không cho phép động vào! Nghe không hiểu tiếng người sao? Nghe rõ ràng liền cút cho ta!"

Ba người là bạn bè của Trình Tuyết, bình thường cùng Lăng Đông cũng rất quen thuộc, vẫn là lần đầu tiên bị Lăng Đông dùng không giọng khách khí như vậy nói chuyện, tất cả đều bị tiếng hét của Lăng Đông dọa đến hộc mắt phiếm hồng, vốn như muốn nói nữa cái gì đó nữa, nhưng nhìn Lăng Đông vẻ mặt dọa người, nhất thời không dám nói nhiều, chỉ có thể dậm chân, thật nhanh hướng phía Trình Tuyết chạy đi.

Ba người sau khi rời khỏi, Lăng Đông lần nữa nhìn về phía Diệp Oản Oản, vẻ mặt hung tợn lúc đầu nhất thời trở nên có chút cứng ngắc thậm chí không lưu loát. Do dự mấy giây sau, Lăng Đông mở ra cái túi khác, một túi lớn quả vật xanh xanh đỏ đỏ cầm trong tay trực tiếp cứng rắn nhét vào trong ngực Diệp Oản Oản, buồn bực nói, "Cho cậu nè."

Diệp Oản Oản nhìn lấy túi quả vật trong ngực, vẻ mặt quý dị tiếp tục trầm mặc, ". . ."

Lăng Đông đứng ở trước mặt bàn học của cô, dường như không có ý tứ muốn đi, gương mặt muốn nói lại thôi, mỗi lần vừa định mở miệng nói chuyện, lại rút lui trở về, như thế lặp đi lặp lại nhiều lần sau, rốt cuộc hít sâu một hơi, lấp bắp hướng về phía cô mở miệng, "Diệp Oản Oản. . . Cậu. . . Cậu buổi tối tan học có rảnh không?"

"Buổi tối?"

Trong đầu của Diệp Oản Oản theo bản năng hiện lên một câu mà mọi người tại thời điểm thường nói: "Tan học đừng đi".

Đây là muốn chuẩn bị sau khi tan học tự mình trông trị cô sao?

Tựa hồ là nhận ra được hiểu lầm của Diệp Oản Oản, Lăng Đông vội mở miệng bổ sung một câu, "Học. . . Gần trường học mới mở một tiệm thịt nướng. . . Muốn cùng đi ăn không? Tớ mời cậu!"

Tất cả học sinh đang vây xem: ". . . ! ! !"

Đệt! Vì sao cái này nội dung cốt truyện phát triển càng ngày càng quý dị a!

[VoVo: Ta cũng thấy vậy à /cđều]

Diệp Oản Oản dùng sức nặn nặn mi tâm, tình huống gì?

Không phải là muốn trả thù, mà là. . . Hẹn hò?

"Chờ một chút vân vân. . . Ngượng ngùng, bạn học Lăng Đông, tớ thật sự là không hiểu ý của cậu, xin hỏi một chút, đây là loại hồi lộ mới sao?" Diệp Oản Oản trực tiếp đi thẳng vào vấn đề hỏi.

Thật ra thì vào lúc này tất cả mọi người vây xem đều không hiểu cái gì cả, nếu nói Lăng Đông là bởi vì kiêng kỵ Triệu Tinh Châu mới không dám động thủ với Diệp Oản Oản còn có thể hiểu, nhưng dù coi là như vậy, cũng không nhất định nói ra Diệp Oản Oản là người của hắn như vậy chứ ? Bây giờ lại còn muốn mời cô ta buổi tối cùng đi ăn cơm? Chỉ mới một, hai ngày nghỉ ngắn ngủi thôi, rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra thế?

Nghe được lời nói của Diệp Oản Oản, sắc mặt Lăng Đông nhất thời có chút không tốt lắm, mắt húng nói, "Không phải là hồi lộ!"

Diệp Oản Oản cười một tiếng, "Lăng Đông, người ngay thẳng không nói tiếng lóng, cậu rốt cuộc muốn như thế nào, nói thẳng đi!"

Lăng Đông không nhúc nhích đứng ở nơi đó nhìn chăm chăm cô, đem hai tay nắm thành quả đấm bóp kéo kệt kệt vang dội.

Ngay tại thời điểm Diệp Oản Oản cơ hồ cho là hắn muốn động thủ đánh người, hắn liền đột nhiên mở miệng nói —— "Diệp Oản Oản, tớ thích cậu!"

Diệp Oản Oản sắc mặt ngẩn ngơ: ". . ." Hắc?

"Phốc. . . Khục khục ho khan. . ." Lăng Đông dứt tiếng trong nháy mắt, bên cạnh một mực ở thờ ơ lạnh nhạt Tư Hạ căng Ngạo biểu tình lãnh đạm rốt cuộc lại cũng không nhịn được, bị sặc ho khan kịch liệt.

Trong phòng học, tất cả học sinh đồng loạt hít vào một ngụm khí lạnh, biểu tình của tất cả mọi người đều giống như gặp quỷ.

"Cmn! Tớ đặc biệt mới vừa nghe được cái gì! Đông ca lại đang cùng Diệp Oản Oản ma lem tởm tình!!!" Lăng Đông ngồi cùng bàn đồng đảng cảm đều sắp rớt xuống.

Một nam sinh khác càng là mặt đầy kinh sợ, "Giời ạ Đông ca điên rồi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Tiêu Chuẩn Chọn Bạn Trai

Editor: Hyna Nguyễn

Diệp Oản Oản không có chút phòng bị nào đột nhiên được tỏ tình ngay trước mặt mọi người, thời khắc này nội tâm là không hiểu được. Đây đầu chỉ có một suy nghĩ thôi xong rồi xong rồi...

Cô vừa mới trải qua một trận đại kiếp vừa chạy thoát chết xong, ai biết Lăng Đông lại tiếp tục tới.

[VoVo: Họa Phúc Tương Y, ngược lại thì gặp Phúc chắc chắn phải kèm theo tai họa, giống như mình vậy, mới tìm được việc làm thêm ở nhà, dính một phát bệnh quai bị, nhịn ăn hai bữa nay chỉ có húp sữa Mi Lu thôi /khóc]

Rốt cuộc là có vấn đề ở chỗ nào? Chẳng lẽ Lăng Đông là vì trả thù cô, cho nên chuẩn bị cua cô vào tay sau đó sẽ quăng? Diệp Oản Oản rất nhanh liền bỏ đi khả năng này, vì phương pháp này hoàn toàn là đánh kẻ thù bị thương 800, chính mình cũng tự tổn thương một ngàn, chỉ cần Lăng Đông không phải là não xảy ra vấn đề, cũng không thể dùng loại phương thức tự ngược này trả thù cô. Chẳng lẽ thật sự là bởi vì chuyện tối hôm qua?

Nếu như không phải là hối lộ mà nói, cô nghĩ tới nghĩ lui chỉ có thể là nguyên nhân này thôi. Chẳng qua chỉ là chứng kiến bộ dáng cô không hóa trang, hơn nữa cũng chỉ là một cái liếc mắt, cô căn bản sẽ không để ở trong lòng, thậm chí suy nghĩ Lăng Đông lúc ấy say khướt khả năng đều không thấy rõ, ai biết cái nhìn kia lại sẽ gây ra cho cô lớn như vậy phiền toái.

Cái này vạn ác nhìn thế giới!

Lăng Đông ở trường học cũng là nhân vật quan trọng, nhân vật quan trọng như vậy lại cùng gái xấu nổi danh ở Thanh Hòa ngay trước mặt mọi người tỏ tình, sự kiện có tính bùng nổ như thế, không tới nửa ngày nhất định sẽ truyền khắp toàn bộ trường học, Tư Dạ Hàn biết cũng là chuyện sớm hay muộn. Lấy tính tình của Tư Dạ Hàn, chỉ một chuyện như vậy, đã đủ để cho tất cả việc cô làm trong khoảng thời gian này hết thảy tất cả đều trôi theo dòng nước... Vì mấy chuyện vừa mới trải qua mấy ngày vừa rồi, cuộc sống của Diệp Oản Oản như ngưng lại, cả người mệt mỏi không muốn nói chuyện.

"Lăng Đông, tớ cảm thấy rằng cậu cần phải đi khoa mắt để khám một chút..." Diệp Oản Oản đỡ cái trán, uể oải mở miệng.

Diệp Oản Oản nói thật ra là nói hộ lòng của mọi người, tất cả mọi người đều âm thầm gật đầu.

Mấy đồng đảng của Lăng Đông thậm chí âm thầm oán thầm, nào chỉ là khoa mắt a, tốt nhất là nhìn là khoa não bộ nữa!

Lăng Đông chân mày nhíu chặt mà nhìn chằm chằm nữ sinh trước mắt, gần từng chữ mở miệng: "Diệp Oản Oản, tớ là nghiêm túc!"

Diệp Oản Oản dĩ nhiên là muốn cự tuyệt, cô không thể lưu lại bất kỳ cái chứng ngại nào, nhưng cô không có khả năng nói ra trước mặt mọi người việc mình đã có bạn trai, nếu không bị trường học lấy cớ phát hiện là yêu sớm, sẽ bị nhớ một khoản, cô cũng không giống như Lăng Đông có cha là chủ tịch trường học có thể không có kị gì.

Vì vậy, Diệp Oản Oản chỉ có thể mở miệng nói, "Xin lỗi, bất kể cậu đang trêu chọc tớ, hay là nghiêm túc, tớ đều đối với cậu đều không có hứng thú!"

Lăng Đông biểu tình nhất thời cứng đờ, "Tại sao? Tại sao đối với tớ không có hứng thú?"

Diệp Oản Oản thấy Lăng Đông cố chấp đứng ở nơi đó, vẻ mặt dị thường nghiêm túc, vẻ mặt không có được câu trả lời không bỏ qua, chỉ có thể mở miệng nói, "Bởi vì cậu không phù hợp với tiêu chuẩn chọn bạn trai của tớ."

"Vậy tiêu chuẩn của cậu làng? Tổ nơi nào chưa tốt? Cậu nói, tớ có thể thay đổi!" Lăng Đông lập tức mở miệng.

"Ta... Thảo... Đông ca có phải hay không bị ngã đập đầu..."

"Đây tuyệt đối không phải là Đông ca của ta, là bị loạn thất bát tao lộn xộn nhập xác vào rồi!"

"Giời ạ cái này ma lem rớt cuộc đối với Đông ca của ta làm cái gì?"

Nguyên tưởng rằng Lăng Đông nghe được Diệp Oản Oản cự tuyệt nhất định sẽ giận dữ, ai biết hán lại có thể ăn nói khép nép như thế này, còn nói sẽ vì cô ta mà thay đổi, đồng đảng của Lăng Đông đã hoàn toàn nhốn nha nhốn nháo, chớ đừng nhắc tới những đồng học đang vây xem kia, tất cả mọi người đều cảm giác tam quan của mình như bị bom nguyên tử ném bom.

Diệp Oản Oản thở dài, Lăng Đông đồng học a, đừng trách ta, đây chính là người không phải hỏi a!

Vì vậy, Diệp Oản Oản mở miệng nói: "Ta đệ nhất tiêu chuẩn là... Ít nhất so Tư Hạ đẹp trai hơn 1800 lần đi!"

Lăng Đông sững sờ thật lâu mới phản ứng được, "Người đang ở đùa?"

Một bên không khỏi nằm cũng trúng đạn Tư Hạ: "..."

[VoVo: Coi chừng Lăng Đông nó đập Tư Hạ cho một trận xấu hơn 1800 là xong chuyện đấy /cđêu]

Diệp Oản Oản về mặt nghiêm túc: "Ta là nghiêm túc!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 78: Là Bọn Hán Mù Mất Mới Đúng

Editor: Hyna Nguyễn

Đến thời gian tan học, ngắn ngủi trong vòng một ngày, tin tức liền truyền khắp toàn bộ trường Thanh Hòa thậm chí nhiều trường học chung quanh.

Tất cả mọi người đều biết lão đại Thanh Hòa - Lăng Đông tỏ tình cùng gái xấu hạng nhất Thanh Hòa - Diệp Oản Oản kết quả là bị cự tuyệt, còn biết rằng đồ nào tàn gái xấu đó khoe khoang khoác lác nói tiêu chuẩn chọn bạn trai của mình là còn phải đẹp trai hơn Tư Hạ...

Trong trường học, tại hội trường nhỏ. Lăng Đông ngồi ở hàng cuối cùng, về mặt sùng bái nhìn Diệp Oản Oản trước mặt đang tập diễn. Bị Diệp Oản Oản tại chỗ cự tuyệt làm hán mất mặt như vậy, nhưng hán cuối cùng vẫn chưa muốn từ bỏ ý định. Bên cạnh hán vị trí gần cửa sổ là Tư Hạ. Lăng Đông đưa một điều thuốc đi qua. Tư Hạ lười biếng con người tựa như lưu ly, không có nhận.

Lăng Đông thấy hán không nhận, liền chính mình châm thuốc lá, hít một hơi thật sâu, sau đó về mặt nghiêm túc mở miệng nói, "Tư Hạ, Diệp Oản Oản là nữ nhân tớ coi trọng, là huynh đệ mà nói liền chú ý một chút, lúc diễn cảnh hôn, cậu không nên làm quá nghiêm túc nha!"

Tư Hạ thần sắc hồ hững chớp mắt một cái, "Cậu nghĩ quá nhiều rồi."

Lăng Đông đại khái cũng cảm thấy mình tự nghĩ quá nhiều, nghe nói Tư Hạ lúc nhìn gương mặt đỏ của Diệp Oản Oản căn bản là không có biện pháp đến gần, dù sao hiện tại gương mặt này của Diệp Oản Oản vẫn là vô cùng an toàn!

Vì vậy, Lăng Đông ho nhẹ một tiếng mở miệng nói, "Tư Hạ, bằng không tớ thương lượng với cậu, cậu đem nhân vật này nhường cho tớ đi? Lão sư bên kia tớ sẽ đi nói! Tiêu Tuyệt không phải là không muốn cậu cùng Diệp Oản Oản diễn vai diễn thân mật này sao, vậy cậu đều không cần diễn, tớ giúp cậu lần này, như vậy há chẳng phải là vẹn toàn đôi bên!"

Tư Hạ nghe vậy rốt cuộc mở mắt, nhìn hán một cái, tựa hồ đang xem xét.

Một bên đồng bọn của Lăng Đông quả thực không nhìn được, về mặt hoảng sợ vọt tới trước mặt Lăng Đông, "Đông ca! Người tinh táo một chút a Đông ca! Người thế nào có suy nghĩ không thông như vậy!"

Một nam sinh khác cũng đau đầu ôm tim nói, "Đông ca, rốt cuộc xảy ra chuyện gì, khẩu vị của người lúc nào trở nên nặng như vậy rồi hả?"

Lúc nghe âm thanh của hai người anh em mình trách trách quái quái, Lăng Đông nhớ lại cảnh tối hôm qua nhìn thoáng qua, lỗ tai lập tức đỏ, vốn định giải thích, cuối cùng vẫn chỉ tức giận nặng một câu: "Các người thì biết cái gì!"

Hắn sẽ không nói với bất kỳ người nào chân tướng này. Hắn thích loại cảm giác này bí mật của cô chỉ có một mình hắn biết. Lại nói nếu là tất cả mọi người đều biết, hắn chẳng phải là muốn có thêm vô số tình địch hay sao.

"Đồng ca!" Trình Tuyết nhanh chóng đi tới trước mặt Lăng Đông, khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp tức đến cơ hồ vỡ vụn, "Đồng ca, cậu rốt cuộc đang làm cái gì? Không cần nói cho tớ là cậu vừa ý Diệp Oản Oản cái ma lem đó thật chứ!"

Coi như Lăng Đông thay thế Tư Hạ cô ta cũng không cách nào chịu đựng được, Lăng Đông tại sao có thể cùng Diệp Oản Oản cái ma lem đó thân mật cùng nhau!

Lăng Đông liếc mắt nhìn Trình Tuyết đang giậm chân, "Ừ, thật sự coi trọng cô ấy."

Trình Tuyết bị nghẹn gần chết, "Cậu điên rồi sao? Vừa ý ai không được, lại vừa ý Diệp Oản Oản? Cậu có biết hay không hiện tại mọi người nói cậu thế nào! Tất cả đều đang nói náo của cậu hư rồi!"

"Vậy coi như náo của tớ hư rồi đi!" Lăng Đông nói không chớp mắt, một bộ mặt bị đầu độc làm mọi người không hiểu được.

A? Náo của hắn hư rồi? Là bọn hắn mù mắt mới đúng!

"Tư Hạ, chuyện tớ vừa nói, cậu nghĩ như thế nào?" Lăng Đông vừa nhìn về phía Tư Hạ, có chút khẩn trương truy hỏi.

Lúc này, phía trước có người đang kêu —— "Tư Hạ, đến vai diễn của cậu rồi!"

Tư Hạ nhất thời sống lưng cứng đờ, ánh mắt khó khăn nhìn về phía Diệp Oản Oản cái miệng đỏ như máu phảng phất như đũa trẻ mới vừa ăn, một hồi lâu sau, mở miệng nói: "Tớ sẽ cân nhắc."

Nói xong liếc nhìn thời gian trên đồng hồ đeo tay, thần sắc vội vã nói, "Tớ có chuyện, đi trước một bước."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Nhìn Tớ Rất Giống Người Độc Thân Sao?

Editor: Hyna Nguyễn

Bởi vì Tư Hạ tạm thời có chuyện nên buổi tập diễn kịch không có cách nào sắp xếp được, vì vậy mọi người liền trực tiếp giải tán.

"Xem Tư Hạ sợ kia, trực tiếp bắt đầu chạy trốn!"

"Lại nói. . . Tư Hạ sẽ không thật muốn đem nhường vai hoàng tử cho Lăng Đông diễn chứ ?"

"Minh cảm thấy điều rất có thể nha, có người muốn làm công tử Bạc Liêu, chủ động thay thế hắn, làm gì có đạo lý không đổi!"

"Không nhìn ra Diệp Oản Oản cái ma lem đó lại còn có loại thủ đoạn này, hắn rốt cuộc cho Lăng Đông uống cái ** canh gì?"

Trong hội trường nhỏ, các nữ sinh vốn đang đang len lén nghị luận, Lăng Đông hung thần ác sát một đường đi ngang qua, nhất thời tất cả đều sợ đến hoa dung thất sắc, vội vàng thu dọn đồ đạc chạy.

Lăng Đông trừng xong những người đó rồi đi tới trước mặt Diệp Oản Oản, biểu tình hung ác trong nháy mắt trở nên cứng nhắc cùng luống cuống, "Cậu không muốn cùng tớ cùng nhau ăn cơm cũng được, tớ. . . Tớ đưa cậu về nhà trọ. . ."

Diệp Oản Oản nặn nặn mi tâm, "Lăng Đông, tớ lúc trước đã nói qua. . ."

Lăng Đông lập tức cắt ngang lời cô, "Tớ biết nhan sắc tớ không như cậu mong muốn, nhưng tớ sẽ đối xử với cậu rất tốt! Cậu cũng không thể chỉ nhìn mặt mà đánh giá người khác a!"

Nghe nói như vậy, Diệp Oản Oản khoé miệng nhỏ nhất thời co rút, dường như hắn mới là người không tư cách nhất nói lời này chứ ?

"Cậu đột nhiên yêu thích tớ, là bởi vì tối hôm qua chứng kiến bộ dáng tớ không hóa trang?" Diệp Oản Oản trực tiếp đi thẳng vào vấn đề hỏi.

Lăng Đông ngược lại không phủ nhận, gật gật đầu nói, "Ừm"

Diệp Oản Oản nhủ mày, "Cho nên nói, cậu yêu thích chẳng qua là khuôn mặt tớ mà thôi?"

Lăng Đông mấp máy môi, "Tớ thừa nhận tớ rất thích khuôn mặt của cậu, cậu. . . Cậu thật rất đẹp mắt. . . Có câu yểu điệu thục nữ quân tử hảo cầu, tớ cũng không cảm thấy bởi vì cậu đẹp mắt mà thích cậu thì có lỗi gì!"

Đối với Lăng Đông có lý chẳng sợ, Diệp Oản Oản có chút dờ khóc dờ cười, chỉ có thể mở miệng nói, "Thật ra thì, tớ đã có bạn trai rồi."

"Cậu nói cái gì?" Nghe nói như vậy, Lăng Đông nhất thời đổi sắc mặt, một hồi lâu sau lại bình tĩnh lại nói, "Cậu không cần dùng loại phương pháp này tới cự tuyệt tớ."

Diệp Oản Oản thần sắc bất đắc dĩ nói, "Tớ thực sự người giống như người độc thân không có người yêu ư?"

Lăng Đông cau mày, "Tớ không phải là cái ý này, chẳng qua là. . ."

Không thể trách hần không tin, dù sao Diệp Oản Oản luôn luôn đều là lấy diện mạo dọa người kia gặp người, làm sao có thể có bạn trai?

"Bạn trai cậu phù hợp tiêu chuẩn của cậu sao?" Lăng Đông ngược lại hỏi.

Diệp Oản Oản quả quyết gật đầu, "Phù hợp."

Mà Diệp Oản Oản vừa nói như thế, Lăng Đông trong nháy mắt sắc mặt tối sầm lại, càng tin chắc cô là đang gạt mình, "Diệp Oản Oản, cậu không cần lại tìm mượn cớ gạt tớ, cậu có quyền cự tuyệt của cậu, tớ cũng có quyền theo đuổi của tớ, tớ sẽ không buông tha!"

Diệp Oản Oản thở dài, "Vậy cậu muốn như thế nào mới tin tưởng là tớ nói thật?"

Tại sao một lần hai lần nghe được cô có bạn trai tất cả đều không tin? Thực sự là lấy tướng mạo của mình làm tiêu chuẩn nhìn người của khác đi! Thế giới phát triển, thế giới rộng lớn, nhân khẩu vô số sẽ không tìm được người thích bộ dạng này của cô sao?

Lăng Đông liếc nhìn Diệp Oản Oản một cái, suy nghĩ một chút mở miệng nói, "Trừ phi chính mắt tớ thấy được hần."

Chính mắt thấy được? Mang Tư Dạ Hân đi gặp một nam sinh thích cô, đang đuổi theo cô, trừ phi là cô chán sống rồi muốn tìm cái chết? [VoVo /lau]

Ách. . . Không đúng. . . Mang bạn trai đi gặp Lăng Đông, dường như cũng không phải không thể a. . .

Diệp Oản Oản rất là nghiêm túc trầm ngâm thật lâu, rốt cuộc thử thăm dò nhìn về phía Lăng Đông nói, "Cậu chắc chắn gặp được hần liền từ bỏ ý định sao?"

Lăng Đông không rơi vào bẫy của cô, cẩn thận mở miệng nói, "Dĩ nhiên, nếu như hần thật giống như cậu nói ưu tú như vậy, so với Tư Hạ còn phải đẹp trai hơn 1800 lần."

Được rồi, xem ra muốn kéo theo một người bất kì làm là chắn chắn cản cũng là không thể nào, cô đi đâu tìm một còn đẹp trai hơn Tư Hạ 1800 lần nam nhân đi. . .

"Được rồi, cậu để cho tớ suy nghĩ một chút, cái đó, bạn trai tớ hần rất bận rộn, nếu như tớ hẹn thời gian xong sẽ cho cậu câu trả lời." Diệp Oản Oản mở miệng nói.

Lăng Đông chỉ coi như cô còn đang giả bộ, hoàn toàn không để ở trong lòng. "Được."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Họa Phong Đột Biến

Editor: Cẩm Tiên

Lăng Đông kiên quyết muốn đích thân hộ tống Diệp Oản Oản trở về nhà trọ, dọc theo đường đi tình cảnh kia có thể tưởng tượng được.

Mọi người vây xem chỉ thấy nam sinh cao lớn anh tuấn, người mặc đồ bóng rở, rạp khuôn từng bước đi theo bên cạnh nữ sinh, một bộ dạng sứ giả hộ hoa, làm cho tâm thiếu nữ tràn lan.

Nhưng là, hần lại hộ tống nữ sinh họa phong đột biến, kiểu tóc đáng sợ, trang điểm đậm, miệng đỏ tươi như chấu máu, thật là vô cùng thâm.

"Trời ơi! Diệp Oản Oản cái ma lem này lại cũng có người theo đuổi!"

"Trọng điểm là, theo đuổi cô ta vẫn là lão đại của Thanh Hòa chúng ta!"

"Tớ còn tưởng rằng là loạn truyền đây! Đây cũng quá dọa người!"

Vây xem trong đám người, Thẩm Mộ Dung nhìn xa xa hai người, nhìn nhân vật quan trọng của Thanh Hòa đối với Diệp Oản Oản bộ dáng ân cần tiểu ý, sắc mặt rõ ràng trong nháy mắt liền cứng lại.

Cô còn tưởng rằng hôm nay có thể thấy bộ dạng Diệp Oản Oản khóc ròng ròng, ai biết cô ta không chỉ có đang yên đang lành chẳng có chuyện gì, còn được thời đắc ý, làm náo động lớn.

Cửa nhà trọ nữ sinh.

Lăng Đông sau khi rời đi, Thẩm Mộ Dung lập tức hướng phía Diệp Oản Oản chạy đến, nhìn hướng Lăng Đông rời đi, bày ra một vẻ mặt quan tâm, thử thăm dò dò hỏi, "Oản Oản, cậu cùng Lăng Đông là xảy ra chuyện gì à?"

Giờ phút này sau lưng Thẩm Mộ Dung còn đi theo hai nữ sinh, nữ sinh bên trái mặc cả người váy EL thực nữ màu trắng, vẻ mặt kiêu ngạo mà đứng ở nơi đó, nhìn từ trên cao xuống mà liếc Diệp Oản Oản một cái nói, "Một bên có chủ ý với Tư Hạ, một bên lại cầu kết Lăng Đông, Diệp Oản Oản, cô thật đúng là càng ngày càng không biết xấu hổ!"

Nghe lời nói của Giang Yên Nhiên, trong lòng Thẩm Mộ Dung nhất thời một trận sáng khoái, ngay sau đó che giấu vẻ mặt thống khoái, thân mật kéo Giang Yên Nhiên khuyên nhủ, "Yên Nhiên, cậu đừng nói Oản Oản như vậy, Oản Oản không phải loại người đó, khả năng chẳng qua là bạn bình thường đi!"

Giang Yên Nhiên nghe vậy, trên khuôn mặt tinh xảo nhỏ nhắn tràn đầy khinh bỉ và khinh thường, "Bạn bình thường cái gì, trước mặt mọi người cũng tỏ tình, còn ba ba đi theo phía sau cô ta làm sứ giả hộ hoa, đây là bạn bình thường?"

Nữ sinh bên phải Thẩm Mộ Dung tướng mạo bình thường ăn mặc đồng phục học sinh âm dương quái khí nói, "Cũng không biết cái ma lem đó đáng đáp xấu như vậy cũng có thể câu đến nam nhân, rốt cuộc là bằng cách gì?"

Thẩm Mộ Dung các cô bên này động tĩnh hấp dẫn không ít nữ sinh vây ở gần đây chỉ chỉ trỏ trỏ.

Mọi người vây xem nghe một chút Phương Cẩm nhộn nhịp trở mắt nhìn nhau, hiểu ý thần dân, "Sách, sẽ không phải là công phu trên giường đi..."

Thẩm Mộ Dung về mặt bộ dáng lo lắng để bảo toàn, "Chuyện này nhất định là có hiểu lầm gì đó!"

Giang Yên Nhiên hai tay ôm ngực, thấy Thẩm Mộ Dung một mực ở đây nói giúp Diệp Oản Oản, cau mày nói, "Mộ Dung, cậu thể nào đến bây giờ còn đang cùng thứ người như vậy dính dấp không rời! Cũng không ngại bẩn!"

Thẩm Mộ Dung đáy mắt tràn đầy cười trên nỗi đau của người khác, nhưng là trên mặt bày ra một bộ mặt bị kẹp ở giữa Diệp Oản Oản và Giang Yên Nhiên rất khó khăn, "Giang Yên Nhiên, cậu đừng nói như vậy, thật ra thì Oản Oản cũng thật đáng thương, trong nhà biến thành như vậy, tớ cuối cùng không thể ở lúc cậu ấy khó khăn nhất lại rời đi."

Giang Yên Nhiên cười lạnh một tiếng, "Mộ Dung cậu chính là quá hiền lành quá mềm lòng, có câu nói người đáng thương nhất định có chỗ đáng hận, nhà cô ta biến thành như vậy cũng không phải bởi vì ba cô ta thất đức, còn có bị chính cô ta bôi xấu đức hạnh, cuộc sống riêng hỗn loạn! Thứ người như vậy có cái gì tốt đáng giá để cậu đồng tình? Người ta bán lãnh lớn đây, ăn gian ngò vào bên cạnh Tư Hạ, còn chen chúc làm rớt vị trí diễn của Trình Tuyết, ngay cả lão đại của Thanh Hòa chúng ta đều có thể cáo thượng tay!"

Những nữ sinh khác vây xem nghe vậy nhộn nhịp gật đầu phụ họa, rất tán thành.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 81: Không Phải Là Cậu Rõ Ràng Nhất Sao

Editor: Cẩm Tiên

Diệp Oản Oản thờ ơ lạnh nhạt thấy Giang Yên Nhiên cùng Phương Cẩm bị Thẩm Mộ Dung làm ổng pháo, hung hăng nổ sung đối với chính mình, trong lòng không khỏi cười lạnh.

Một màn này thật đúng là quen thuộc.

Kiếp trước chính là như vậy, mỗi lần đều là Thẩm Mộ Dung Kỳ núp ở phía sau giả bộ làm người tốt, Giang Yên Nhiên cùng Phuong Cẩm ra mặt cho cô ta hận chính mình.

Trước cô là cùng Thẩm Mộ Dung Kỳ, Giang Yên Nhiên, còn có Phuong Cẩm là đang ở một cái nhà trọ, thậm chí ngay từ đầu quan hệ của cô với Giang Yên Nhiên cũng không tệ lắm, Phuong Cẩm là một cô đầu tư, ai cũng không đặc biệt.

Nhưng là sau đó, cô cũng không biết tại sao, Giang Yên Nhiên cùng Phuong Cẩm dần dần bắt đầu liên kết gạt bỏ cô, hung hăng yêu cầu nhà trường đuổi nhà trọ.

Rất lâu sau đó cô mới biết, có lời đồn đãi nói cô thường xuyên được xe sang trọng đưa đón, cùng người ngoài trường lui tới cận kề, ám chỉ cô bị bao nuôi.

Bởi vì lời đồn đãi không tốt có liên quan tới cô càng ngày càng nhiều, không người nào nguyện ý cùng với cô ở cùng nhau, cô mới bị một mình một gian phòng.

Những lời này từ đâu mà truyền đi, Giang Yên Nhiên cùng Phuong Cẩm tại sao lại tin tưởng như thế, có thể tưởng tượng được.

Diệp Oản Oản tựa như cười mà không phải cười hướng phía Thẩm Mộ Dung Kỳ nhìn một cái.

Còn muốn giả bộ làm Bạch Liên Hoa (*)?

Cô ngược lại muốn nhìn một chút, Giang Yên Nhiên cùng Phuong Cẩm sau khi biết được bộ mặt thật của bạn cùng phòng hiền lành đơn thuần, sẽ là phản ứng gì!

Thẩm Mộ Dung Kỳ quen rành về đùa bốn lòng người, kiếp trước dựa vào hai mặt nhưng là chiêu mộ được không ít mạng giao thiệp, hơn nữa nhờ những người này mà từng bước từng bước leo càng ngày càng cao.

Cô dĩ nhiên không phải một người duy nhất.

Giang Yên Nhiên cũng là một người trong đó, cha mẹ của Giang Yên Nhiên đều là lão tiền bối trong vòng giải trí, tương lai Giang Yên Nhiên là đạo diễn quốc tế nổi danh, Thẩm Mộ Dung Kỳ thành danh tác chính là nhờ cô ta dẫn đường.

Chỉ là, cuối cùng bên trong cái vòng này công nhận nữ đạo diễn tài năng, kết quả lại cực kỳ thâm trầm, ở thời điểm sự nghiệp như mặt trời ban trưa, cắt cổ tay tự sát chết ở trong bồn tắm nhà mình.

Đối với cái chết của Giang Yên Nhiên bởi vì, ngoại giới tin đồn nhộn nhịp, phía chính phủ cho ra đáp án dĩ nhiên là chứng uất ức, nhưng mà chân tướng là, chồng của cô ta Tống Tử Hàng ngoại tình..., mà vượt quá giới hạn đối tượng, chính là người hợp tác tốt với cô ta, người mà một tay cô ta đào ra - nữ chính Thẩm Mộ Dung Kỳ.

Giang Yên Nhiên cùng Tống Tử Hàng là thanh mai trúc mã, Giang Yên Nhiên một mực yêu sâu đậm Tống Tử Hàng, nhưng Tống tử hàng đối với cô ta cũng chỉ có tình anh em, sau đó là bởi vì cha mẹ áp lực mới cùng với cô ta kết hôn.

Giang Yên Nhiên đại khái cho đến chết mới biết, Tống Tử Hàng trong lòng ánh trắng sáng, lại là người thân cận nhất người thân tín nhiệm nhất.

Thời điểm bảy năm trước này, Giang Yên Nhiên còn không có cùng Tống Tử Hàng lui tới, nhưng Tống Tử Hàng cùng Thẩm Mộ Dung Kỳ là đã sớm làm với nhau. . .

Giống như đối phó với anh của cô (Oản Oản) một dạng Thẩm Mộ Dung Kỳ đối phó nam nhân trước sau như một sáo lộ đều là không chấp nhận cũng không cự tuyệt, treo bọn họ chờ giá cao, tìm kiếm lợi ích lớn nhất, thậm chí nhất là hưởng thụ khoái cảm cướp đồ người khác.

Trong đầu thật nhanh thoáng qua những tin tức này, Diệp Oản Oản không nhanh không chậm mở miệng nói, "Mộ Dung Kỳ, tôi theo Lăng Đông là chuyện gì xảy ra, cậu không phải là rõ ràng nhất sao?"

"Tớ? Tớ cũng là vừa mới biết a!" Thẩm Mộ Dung Kỳ mặt đầy không hiểu.

Không biết tại sao, Diệp Oản Oản biểu tình không khỏi để cho nàng có chút bất an.

Diệp Oản Oản một bộ vẻ mặt bình tĩnh nói, "Tôi đã nói với cậu nữa à, tôi âm thầm nghe được Lăng Đông cùng mấy người bạn thân đánh cuộc thua, cho nên phải theo đuổi tôi, lúc ấy tôi còn tưởng rằng bọn họ đùa thôi, không nghĩ tới Lăng Đông thật sẽ đến theo đuổi tôi, cậu không nhớ sao?"

Nghe được Diệp Oản Oản nói Lăng Đông lại là vì nguyên nhân vậy mới theo đuổi cô, mọi người nhất thời bỗng nhiên lộ ra biểu tình tỉnh ngộ, nếu là như vậy, hết thảy đều giải thích hết a!

"Cậu chừng nào thì nói?" Thẩm Mộ Dung Kỳ chân mày nhíu chặt.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 82: Lộ Ra Bộ Mặt Thật

Editor: Cẩm Tiên

Ngay tại thời điểm Thẩm Mộng Kỳ muốn phủ nhận Diệp Oản Oản căn bản không nói qua, Diệp Oản Oản giống như lợ đặng hướng phía Giang Yên Nhiên nhìn một cái, sau đó một bộ vẻ mặt quan tâm, thuận theo mà nhắc nhở Thẩm Mộng Kỳ nói, "Chính là ngày này cuối tháng trước, cậu không phải là cùng Tống Tử Hàng đi công viên chơi sao? Đại khái là bên kia quá ồn, cậu không có nghe rõ lời nói của tôi chứ ?"

Thẩm Mộng Kỳ nghe nói như vậy trong nháy mắt nhất thời sắc mặt trắng bệch, hốt hoảng hướng phía Giang Yên Nhiên nhìn lại.

Đáng chết! Tháng trước cô ta quả thật cùng Tống Tử Hàng đi công viên , lúc ấy Diệp Oản Oản không biết bởi vì chuyện gì gọi điện thoại cho cô ta, cô ta đang hưởng thụ sự ân cần ôn nhu của Tống Tử Hàng, không có thì giờ nói lý với cô, tùy tiện nói mấy câu lấy lệ liền tắt máy.

Nhưng Diệp Oản Oản làm sao biết, chẳng lẽ là cô ta không cần thận nói lời miệng?

Đáng chết, hết lần này tới lần khác con ngu này lại còn ngay trước mặt Giang Yên Nhiên trực tiếp đem chuyện này nói ra!

Quả nhiên, chỉ thấy Giang Yên Nhiên đột nhiên đổi sắc mặt, "Cô nói cái gì! Cuối tháng trước, Thẩm Mộng Kỳ cùng Tống Tử Hàng đi công viên?"

Phương Cẩm cũng có chút tròn tròn mắt, "Ngày đó là sinh nhật Yên Nhiên, Yên Nhiên có ý mời Tống Tử Hàng, lúc đầu chuẩn bị tỏ tình với hắn, kết quả Tống Tử Hàng không có tới, ngay cả cậu cũng nói cơ thể không thoải mái không tới được, cậu. . .Ngày đó cậu làm sao sẽ cùng với Tống Tử Hàng. . ."

Nghe đến đó, tất cả các nữ sinh vây xem cũng đều bối rối, Giang Yên Nhiên thích Tống Tử Hàng?

Chuyện này người biết không nhiều, nhưng Thẩm Mộng Kỳ coi như bạn cùng phòng của Giang Yên Nhiên, quan hệ lại tốt như vậy, không có khả năng không biết.

Thẩm Mộng Kỳ ở ngoài sáng biết Giang Yên Nhiên thích Tống Tử Hàng, dưới tình huống biết rõ Giang Yên Nhiên chuẩn bị ngay ngày sinh nhật đó cùng Tống Tử Hàng tỏ tình, lại lừa gạt Giang Yên Nhiên nói cơ thể không thoải mái, sau đó len lén đi theo Tống Tử Hàng hẹn hò?

Mọi người vây xem nhìn chằm chằm, biểu tình của Thẩm Mộng Kỳ nhất thời thay đổi.

Cũng lấy sau lưng bạn tốt đi cầu kết người cô ta yêu thích, đây không khỏi cũng quá vô sỉ đi. . .

Diệp Oản Oản nghe được lời nói của Phương Cẩm, nhất thời sau đó bày ra một bộ vẻ mặt hốt hoảng nói nhảm, ánh mắt lóe lên nói, "Tôi là không phải nói sai lầm rồi cái gì. . ."

Lời nói này của Diệp Oản Oản chưa dứt, nói một chút càng chứng thật độ tin cậy .

Bởi vì tất cả mọi người đều biết Thẩm Mộng Kỳ quan hệ với Diệp Oản Oản rất tốt, cho nên Giang Yên Nhiên sẽ như thế tin tưởng Thẩm Mộng Kỳ trước nói tới những lời đồn đãi kia, ngược lại, tự nhiên cũng sẽ tin Diệp Oản Oản mới vừa rồi trong lúc vô tình thổ lộ mà nói.

Huống chi Giang Yên Nhiên không phải người ngu, sợ rằng trong ngày thường cũng phát hiện một chút dấu vết, chẳng qua là không dám xác định mà thôi.

Quả nhiên, Giang Yên Nhiên lập tức tay run run lấy điện thoại di động ra, mở ra Tống Tử Hàng tháng trước cuối tháng phát cái kia vòng bằng hữu.

Chỉ thấy Tống Tử Hàng gửi một tin nhắn yêu thương: [yêu nhất cuộc đời này , chờ em tốt nghiệp]

Thêm nữa bên trong ảnh là một tấm hình công viên, trong hình chưa từng xuất hiện người thật, lại có cái bóng hai người kéo dài một nam một nữ.

Ý này, rõ ràng cho thấy Tống Tử Hàng cùng đối phương tỏ tình, mà đối phương trả lời hắn sau khi tốt nghiệp chung một chỗ.

Sau sinh nhật, Giang Yên Nhiên liền thấy cái tin này, biết Tống Tử Hàng không có tới sinh nhật của cô, biết là hắn muốn tỏ tình với cô gái mình thích đã lâu.

Nhưng dù thế nào cô cũng không nghĩ đến, cái tên Tống Tử Hàng lừa gạt đến sít sao tình yêu thực sự, cái người mà cô luôn muốn biết là ai, lại là người mà cô ta coi là bằng hữu tốt nhất - Thẩm Mộng Kỳ!

Khó trách, khó trách Tống Tử Hàng sống chết không nói cho cô ta rốt cuộc là ai!

Hắn gắt gao bảo vệ người mà ở ngay bên người cô ta!

Giờ phút này, Giang Yên Nhiên mặt đầy không cách nào tin nhìn chăm chăm Thẩm Mộ Dung Kỳ, "Thẩm Mộ Dung Kỳ, cậu nói cho tớ biết, đây là chuyện gì? Tổng Từ Hàng cho tớ nay yêu thích người kia. . . Là cậu?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 83: Một Tay Vỗ Không Lên Tiếng

Editor: Cẩm Tiên (lâu rồi mới ed lại không biết có ai còn nhớ tui không ta?)

Thẩm Mộ Dung Kỳ hoàn toàn không nghĩ tới một câu nói vô tâm như vậy của Diệp Oản Oản liền để cho cô ta (Mộ Dung Kỳ) chọc tới phiền toái lớn như vậy, thật là hận không thể tại chỗ đem cô ta (Oản Oản) xé đi.

Nhưng bây giờ sự tình đã như vậy, cô ta (Mộ Dung Kỳ) chỉ có thể đè nén lửa giận, bẻ đầu sút trán mà mở miệng nói, "Yên Nhiên, cậu nghe tớ giải thích, sự tình không phải như cậu nghĩ vậy, tớ ngày đó đi tìm Tổng Từ Hàng là có nguyên nhân, tớ là vì cậu..."

"A, ngày đó người ở chung với hần, quả nhiên là cô! Cho nên, cô thừa nhận thật sao? Tổng Từ Hàng cho tớ nay yêu thích người kia, chính là cô!"

Giang Yên Nhiên vừa nói, đột nhiên có chút điên cuồng mà nở nụ cười, "Ha... Ha ha... Thẩm Mộ Dung Kỳ... Tớ thua thiệt không biết chuyện gì giống như một kẻ ngu một dạng ngày ngày chia sẻ tâm tình với cô... Cùng với cô thảo luận nữ sinh Tổng Từ Hàng yêu thích rốt cuộc là ai..."

Cô xem tớ như người ngu ngốc một dạng không biết gì cả có phải rất thú vị hay không? Xem tớ thương yêu hần đến chết đi sống lại, người hần thích nhưng là cô, cô có phải hay không rất có cảm giác thành công?

Cô biết rõ tớ vì ở ngày sinh nhật đó chuẩn bị tỏ tình với hần, chuẩn bị lâu như vậy, còn khẩn trương đến chừng mấy ngày, buổi tối không ngủ được, lại có ý ở đó ngày lừa gạt tớ theo hần đi ra ngoài, cô còn nói cô là vì tớ?"

Thẩm Mộ Dung Kỳ vội la lên, "Tớ là vì đi nói cho hần biết đấy!"

Giang Yên Nhiên vẻ mặt cười lạnh nhìn cái tin nhắn yêu thương của Tổng Từ Hàng trên điện thoại di động, ngay sau đó hung hăng đem điện thoại di động nện ở trên mặt cô ta, "Nói rõ ràng? Cô chính là nói rõ ràng như vậy sao?"

Thẩm Mộ Dung Kỳ bị đập đến mũi đau nhức đến nước mắt nước mũi giàn giụa, bùm mặt nói, "Yên Nhiên cậu nghe tớ giải thích, tớ nói với anh ấy hiện tại chỉ muốn học tập cho giỏi, là tớ cự tuyệt anh ấy, nhưng khả năng là anh ấy hiểu lầm ý của tớ, đã cho rằng tớ nói là sau khi tốt nghiệp sẽ đi cùng với anh ấy..."

Nghe Thẩm Mộ Dung Kỳ giải thích, Giang Yên Nhiên sắc mặt ngược lại càng âm âm, mặt đầy vẻ giận nói, "Im miệng! Tổng Từ Hàng chính miệng đã nói với tớ, nói chính cô thừa nhận đối với hần cũng có cảm giác, nói cô hôn hần, cô còn muốn tranh cãi! Cút ngay! Tớ không muốn lại nghe được nữa chữ có liên quan giữa các người nữa! Chán ghét!"

Ngày đó cô ta (Yên Nhiên) đi tìm Tổng Từ Hàng, tận mắt thấy hần cả mặt đều là vẻ vui mừng, nói người hần thích đã đón nhận tâm ý của hần.

Nếu không phải Thẩm Mộ Dung Kỳ cho hần hy vọng, hần thế nào lại có loại phản ứng này?

Thẩm Mộ Dung Kỳ không nghĩ tới Tổng Từ Hàng ngay cả cái này đều nói với Giang Yên Nhiên, nhất thời sắc mặt trắng nhợt, không nói ra lời.

Thấy cái phản ứng này của Thẩm Mộ Dung Kỳ, mọi người còn có chỗ nào không hiểu.

Giang Yên Nhiên nói xong, dùng sức đẩy đám người vây xem ra, lảo đảo chạy xa.

Phương Cẩm do dự nhìn Giang Yên Nhiên một chút, lại nhìn Thẩm Mộ Dung Kỳ một chút, cuối cùng vẫn là vội vàng hướng phía Giang Yên Nhiên đuổi theo.

Mọi người vây xem vốn là chuẩn bị xem màn kịch hay của Diệp Oản Oản, không muốn lại chứng kiến một trận đại Bất quá hai nữ cạnh tranh một nam như vậy, vào lúc này tất cả đều nhìn chăm chăm Thẩm Mộ Dung Kỳ xi xào bàn tán lên.

"Thật không nhìn ra, Thẩm Mộ Dung Kỳ nhìn đơn thuần là thế, lại sẽ làm ra chuyện như vậy!"

"Biết rõ Giang Yên Nhiên một mực thích Tổng Từ Hàng, còn lừa gạt cô ấy (Yên Nhiên) cùng Tổng Từ Hàng cấu kết làm vậy, quả thật là không có lương tâm!"

"Nói không chừng chẳng qua là Tổng Từ Hàng yêu đơn phương cô ta thì sao?"

"Một tay vỗ không lên tiếng được không? Không nghe Giang Yên Nhiên nói, người ta đều chủ động dâng nộ hôn rồi sao?"

"Điều này cũng đúng!"

...

Diệp Oản Oản đứng tại chỗ, lẳng lặng nhìn lấy hình bóng Giang Yên Nhiên lao đảo đi ra, không khỏi có loại cảm giác đồng mệnh tương liên.

Giang Yên Nhiên người này, yêu ghét rõ ràng, ghét ác như cừu, giống như đối với cô ghét, giống như đối với Tống Tử Hàng yêu.

Kiếp trước Giang Yên Nhiên ở ngoài sáng biết Tống Tử Hàng không thích mình, như cũ cố ý muốn đi cùng với hắn, thậm chí xin cha mẹ cho hắn làm áp lực, cuối cùng rơi xuống một cái kết quả không được chết từ tế.

Không biết lần này trước thời hạn biết chuyện của Tống Tử Hàng cùng Thẩm Mộng Kỳ, sau đó cô ấy sẽ lựa chọn như thế nào, tiếp tục tha thứ, vẫn là buông tay...

Bất quá, đây cũng không phải là chuyện mà cô có sức lực đi quan tâm, cô còn phải nghĩ biện pháp thế nào giải quyết Lăng Đông, mới vừa rồi những lời đó tạm thời đè xuống lời đồn đãi ở trường học, nhân tiện gài bẫy Thẩm Mộng Kỳ một cái, nhưng Tư Dạ Hàn bên kia nhất định là không có tác dụng.

Làm sao bây giờ? Chẳng lẽ trực tiếp gọi điện thoại cho hắn, hỏi hắn có thể hay không ra mặt giúp cô ngăn cản một cái hoa đào ? >>>

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 84: Làm Thành Anh Ruột

Editor: Cẩm Tiên

Đang suy nghĩ, cô nhận ra được ánh mắt căm hận của Thẩm Mộng Kỳ hướng về phía mình.

Diệp Oản Oản nhỏ bé không thể nhận ra mà nhú mày, vẻ mặt vô tội ung dung mở miệng, "Mộng Kỳ, tớ không biết sự tình sẽ biến thành như vậy, cậu sẽ không trách tớ chứ?"

Thẩm Mộng Kỳ nghe những tiếng xì xào bàn tán khó nghe xung quanh, giận đến sớm phát điên, lại chỉ có thể cố nhịn xuống, giấu đi vẻ âm u nơi đáy mắt, cười khan nói, "Oản Oản, sao lại thế. . . Tớ làm sao trách cậu được đây. . . Cậu cũng là vô ý. . ."

Thẩm Mộng Kỳ cắn răng nghiền lợi nói xong, quét mắt chung quanh nhìn những người còn chưa đi kia, sau đó vội vàng cùng với cô giải thích, "Thật ra thì Yên Nhiên cậu ấy hiểu lầm tớ rồi, tớ làm sao mà sẽ cướp người trong lòng của cậu ấy đây chứ!

Tống Tử Hàng quả thật yêu thích tớ, cũng một mực ở theo đuổi tớ, nhưng là tớ chưa từng đáp lại anh ấy, còn cố ý đi nói cho anh ấy biết, là anh ấy thừa dịp lúc tớ không chú ý hôn tớ một chút, không phải là tớ chủ động, tớ hoàn toàn không ngờ tới. . .

Tớ chính là sợ Yên Nhiên hiểu lầm, mới một mực lừa gạt cậu ấy, ai biết rằng. . ."

Chỉ dựa vào Giang Yên Nhiên, Tống Tử Hàng cũng không ở đây, không người nào biết sự thật, Thẩm Mộng Kỳ liền đem hết thảy đều phủ đến sạch sẽ, ngược lại đem trách nhiệm đẩy tới trên người Diệp Oản Oản.

Diệp Oản Oản ngược lại cũng không vạch trần, một bộ biểu tình bỗng nhiên tỉnh ngộ mở miệng nói, "Tớ đã nói rồi, người cậu yêu thích rõ ràng là anh tớ mà!"

Thẩm Mộng Kỳ nghe vậy cả kinh, sau đó vẻ mặt vội vàng nghiêm túc nói, "Oản Oản, cậu đừng nói bậy bạ, chẳng qua là tớ vẫn luôn xem anh Mộ Phàm như anh ruột của mình, thích cũng chỉ là như một em gái đối với người anh trai!"

Bây giờ Thẩm gia dưới cờ giải trí Tự Tinh phát triển không ngừng, tương lai cô ta cũng phải cần làm đại minh tinh, một mảnh tiền đồ thật tốt, trong các nam sinh đuổi theo cô ta, điều kiện tốt không đếm xuể, cô cũng không muốn cùng Diệp Mộ Phàm cái thứ oắt con vô dụng đó có bất kỳ quan hệ gì.

Sở dĩ còn treo hắn, chẳng qua chỉ là bởi vì hắn còn có giá trị lợi dụng mà thôi.

Câu nói coi Diệp Mộ Phàm là thành anh ruột khiến cho Diệp Oản Oản giận sôi gan.

Cô làm sao có thể không biết Thẩm Mộng Kỳ ý tưởng chân thật, trong lòng liên tục cười lạnh, ra vẻ hồ nghi nói, "Thật sao? Ban đầu cậu tự đưa thư tình cho anh trai tớ hay là tớ giúp cậu đưa ra ngoài đây! Nội dung nghe có vẻ rất buồn nôn, cái gì mà lần đầu tiên nhìn thấy anh đã thích anh rồi, anh chính là nam thần trong lòng em. . .

Chắc là do tớ hiểu lầm, đây chẳng qua coi như là anh tớ tự thích cậu đơn phương phải không? Tớ còn tưởng rằng cậu là bởi vì chuyện của cha tớ, coi thường anh tớ nữa chứ!"

Người chung quanh nghe đến đó, nhất thời một trận thổ thức, lộ ra thần sắc khó tin, ánh mắt nhìn Thẩm Mộ Kỳ càng khinh bỉ.

Đối với sự giải thích của Thẩm Mộ Kỳ, bọn họ vốn là nửa tin nửa ngờ, phần lớn cũng đều là đứng về phía Giang Yên Nhiên.

Hiện tại nghe được lời nói của Diệp Oản Oản, nhất thời cảm thấy Thẩm Mộ Kỳ quả thật có chút hiềm nghi cô ta ngại nghèo yêu giàu, anh trai Diệp Oản Oản - Diệp Mộ Phàm ban đầu cũng là nhân vật quan trọng của Thanh Hòa, không người nào không biết, chuyện Thẩm Mộ Kỳ mượn quan hệ theo đuổi Diệp Mộ Phàm mọi người biết đến không ít.

Hiện tại mới vừa nói chẳng qua là xem người ta như anh trai ruột? Ai tin đây!

Sắc mặt Thẩm Mộ Kỳ chợt cứng đờ, "Oản Oản, đều là chuyện xa xưa như vậy rồi, khi đó tớ tuổi còn nhỏ không hiểu chuyện, có biết gì là thích đâu!

Còn nữa, tớ làm sao có thể bởi vì trong nhà cậu xảy ra chuyện liên xa lánh cậu và anh Mộ Phàm đây? Nếu tớ nghĩ như vậy, làm sao còn cùng cậu đối xử tốt hơn như thế, còn bận rộn giúp cậu đem anh trai cậu vào làm công ty của ba tớ?"

Nói tới chỗ này, Thẩm Mộ Kỳ nhất thời có sức lực, mở miệng cười nói, "Anh Mộ Phàm ngoại trừ rất thích đánh bạc, công việc vẫn là thật cố gắng, ít ngày trước cha tớ còn khen anh ấy! Chỉ cần anh Mộ Phàm cố gắng làm việc, cha tớ khẳng định sẽ không bạc đãi anh ấy!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngạo Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 85: Được Tiện Nghi Còn Ra Về

Editor: Cẩm Tiên (Pi xđ nekk ^^)

Thẩm Mộ Kỳ giống như lơ đãng nói ra chuyện anh cô thích đánh bạc, nhìn như chân thành nhưng trong giọng nói rõ ràng mang theo một tia cao cao tại thượng cảm giác ưu việt.

Nghe nói như vậy, trong lòng Diệp Oản Oản một trận khí huyết cuộn cuộn, cổ họng là một trận chua xót.

Năm đó Thẩm Hồng Bản chẳng qua chỉ là một người thủ hạ của cha cô, mà cô yêu cái sự kiêu ngạo kia của anh trai, bây giờ lại luân lạc tới mức độ phải đi làm trâu làm ngựa cho Thẩm gia!

Hết lần này tới lần khác hẳn còn tưởng rằng mình là hy sinh vì tình, cam tâm tình nguyện bán mạng vì Thẩm gia, vì Thẩm gia đào ra một nhóm nghệ sĩ lớn đang ăn khách.

Bởi vì theo Tư Dạ Hàn lấy được chỗ dựa tốt, lại có đạo diễn kim bài Giang Yên Nhiên, cộng thêm anh trai Oản Oản nghiệp giới trở thành kim bài "Tạo thần thủ" - người sắp đặt hình tượng, công ty của Thẩm gia phát triển không ngừng, bảy năm sau ở vòng giải trí địa vị thậm chí có thể cùng Diệp gia sánh vai cùng nhau.

Mà anh trai Oản Oản đây, vì cưới Thẩm Mộ Kỳ, tuổi còn trẻ liền mắc một mớ bệnh cả người, cuối cùng cơ thể sụp đổ, giá trị lợi dụng bị ép khô sau liền bị Thẩm gia đá một cái bay ra ngoài, Thẩm gia vì không muốn làm lớn chuyện, để cho nghệ sĩ vu hãm hẳn chơi quy tắc ngầm với nghệ sĩ của công ty, làm cho hắn thân bại danh liệt, bị đuổi ra khỏi toàn bộ vòng giải trí, trong con tuyệt vọng tự giết mình. . .

Bây giờ cô có thể để cho Giang Yên Nhiên thấy rõ bộ mặt thật của Thẩm Mộ Kỳ, lại không có biện pháp nào để cho anh ruột mình tỉnh hồn lại.

Anh cô năm đó cũng là phong lưu phóng khoáng, "vạn hoa tùng trung quá" (chú thích: vô cùng đào hoa, vô số người tình), mảnh nhỏ lá không dính vào người, bạn gái đều đổi qua không biết bao nhiêu người, nhưng lại hết lần này tới lần khác thua ở trên người Thẩm Mộ Kỳ, coi Thẩm Mộ Kỳ là nốt ruồi son trên đầu, trong lòng con người một dạng đau lấy, so sánh cô ta với em gái ruột còn tốt hơn.

Lấy nàng hiện tại cùng ca ca hết sức tệ hại quan hệ, tùy tiện đi nói Thẩm Mộ Kỳ nói xấu, đừng nói hẳn căn bản không khả năng tin, sẽ còn để cho bọn họ huynh muội quan hệ càng tệ hại.

Trừ phi tìm tới có thể đem Thẩm Mộ Kỳ một đòn chết liền tại chỗ, để cho ca ca hoàn toàn thấy rõ nàng và Thẩm gia mặt mũi thực chứng có, mới có thể đem ca ca kéo trở về.

Chỉ là, không liên quan, từ từ đi, Giang Yên Nhiên chẳng qua chỉ là vừa mới bắt đầu mà thôi!

Nhìn thấy bộ mặt Thẩm Mộ Kỳ giả bộ bó tay, Diệp Oản Oản ra vẻ kinh ngạc nói, "Anh tớ làm việc bên trong nhưng là có tạo thần thủ danh xưng là vương bài sắp đặt hình tượng, đối thủ một mất một còn của giải trí toàn cầu Hoàng Thiên đi mời anh ấy, anh ấy không chịu đi, không nghĩ tới cậu tùy tiện

nói mấy câu nói anh ấy sẽ đi ngay!"

Mặc dù bảy năm sau giải trí Tụ Tinh của Thẩm gia hoàn toàn nghiền ép toàn cầu, cùng với Hoàng Thiên của Diệp gia sánh vai, nhưng bây giờ công ty của Thẩm gia còn xa không cách nào cùng hai cái vòng giải trí này.

Thốt ra lời này, các nữ sinh vây xem tự nhiên lại bắt đầu thuận theo, nhờ Diệp Oản Oản dẫn dắt hướng một ít phương hướng liên tưởng, phải nói Thẩm Mộ Kỳ không có quan hệ gì với Diệp Mộ Phàm, Diệp Mộ Phàm thế nào nghe lời của cô ta như vậy, bỏ qua công ty số một số hai toàn cầu trong nghề không đi, chạy đi Tụ Tinh?

Diệp Oản Oản lời này rõ ràng là ở phản phúng là Thẩm gia bọn hắn được tiện nghi còn ra về!

Thẩm Mộ Kỳ hơi biến sắc mặt mà mở miệng nói, "Dù sao tớ cùng anh Mộ Phàm quen biết lâu như vậy cũng rất thân nữa, lời nói của tớ anh ấy vẫn tin tưởng, Tụ Tinh mặc dù không có lớn như vậy trên toàn thế giới, nhưng rất có tiềm lực, không gian phát triển cũng rất lớn, anh Mộ Phàm mặc dù rất lợi hại, nhưng cậu cũng biết sự tình của cha cậu. . . Lúc này không giống ngày xưa, ở công ty lớn nào dễ lẫn lộn như vậy. . . *Ho khan*, Oản Oản, tớ chúc nữa lại hàn huyên với cậu nha, tớ có chút không yên tâm về Yên Nhiên, đi tìm cậu ấy trước đã!"

Thẩm Mộ Kỳ thế nào cũng không nghĩ đến, Diệp Oản Oản hôm nay cũng khó dây dưa như vậy, lại nhiều lần ngay tại trước mặt mọi người làm cho cô ta nghẹn họng thiếu chút nữa không có chỗ để phản bác.

Để tránh lại bị cô ta (Oản Oản) nói ra cái gì đến chính mình không dễ đối phó được, Thẩm Mộ Kỳ vội vàng tìm một cái cớ đi nha.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 86: Tôi Cũng Không Phải Là Thần Tiên

Editor: Cẩm Tiên (Pi xđ)

Diệp Oản Oản nhìn thấy bóng lưng Thẩm Mộ Kỳ chạy thục mạng, âm thầm ngoắc ngoắc khoe môi.

Trải qua chuyện ngày hôm nay, bất luận Thẩm Mộ Kỳ giải thích thế nào cùng tẩy trắng, thái độ cùng ấn tượng của mọi người đối với cô ta cũng sẽ không giống trước đây.

Lấy sự lý giải của cô đối với Thẩm Mộ Kỳ, bị thua thiệt cùng bức tức lớn như vậy, tuyệt đối là sẽ làm một ít chuyện.

Sau khi trở lại nhà trọ, Diệp Oản Oản liền lập tức cầm điện thoại di động lên, lật ra số điện thoại của Tư Dạ Hàn.

Cô vẫn là quyết định, mạo hiểm một lần nữa.

Đối với Tư Dạ Hàn mà nói, lừa dối cùng chạy trốn mới là đáng sợ nhất, không bằng mạo hiểm thẳng thắn.

Cùng lúc đó, giống như Diệp Oản Oản đoán, Thẩm Mộ Kỳ đang tức đến nổi điên.

Trong nhà trọ Giang Yên Nhiên cùng Phương Cẩm tất cả đều không ở, cô ta nhìn trong gương khuôn mặt mình bị điện thoại di động đập sắp sũng, đem tất cả đồ trên bàn đều đập xuống đất.

Đáng chết, tất cả đều là con ngu Diệp Oản Oản này làm hại!

Tên ngu xuẩn kia lại còn dám nhắc tới chuyện ban đầu cô theo đuổi Diệp Mộ Phàm, Diệp Mộ Phàm hiện tại chẳng qua chỉ là một con chó của công ty nhà cô ta mà thôi, hắn xứng sao? Cóc ghê mà đòi ăn thịt thiên nga! >>> [Pi: buồn nôn, bốt ảo tưởng đi bà nội :v]

Diệp Oản Oản, tôi tuyệt đối sẽ không để cho cô sống tốt!

Thẩm Mộ Kỳ sắc mặt âm trầm lấy điện thoại di động ra, cười lạnh một tiếng, nhanh chóng bắt đầu soạn tin nhắn: [Tur tiên sinh, Oản Oản gần đây giống như đang kết bạn với một số người xấu, cùng một tên côn đồ rất thân cận, cậu ấy biết rõ cái tên côn đồ đó có mưu đồ gây rối đối với cậu ấy, tôi lo lắng cho Oản Oản nhất thời ngu ngốc bị người lừa. Tôi thật không hiểu nổi, Tur tiên sinh ngài tốt như vậy, đối với Oản Oản cũng tốt như vậy, tại sao cậu ấy luôn phải làm chuyện tổn thương với ngài đây!]

Thẩm Mộ Kỳ vài ba lời liền đem tất cả trắng đen không đúng đều làm cho điên đảo.

Ngoài mặt là ra về quan tâm tới an nguy của Diệp Oản Oản, nhưng thật ra là gán cho Diệp Oản Oản cái tội trêu hoa ghẹo nguyệt.

Nói đến kỹ xảo đổi trắng thay đen, Thẩm Mộ Kỳ ngược lại không đứng thứ hai.

Trừ cái tin tức này ra, cô ta tự nhiên lại không quên gửi kèm mấy tấm hình hai người sóng vai đi với nhau, lúc này mới rút cuộc vui bớt mấy phần tức giận.

Cô ta không biết ngày hôm qua rốt cuộc là có vấn đề chỗ đó, cả người Diệp Oản Oản lại không sao cả một dạng cứ theo lẽ thường đi đến trường học, nhưng lần này, chứng có xác thực, tuyệt đối sẽ không lại ngoài ý muốn!

Đêm khuya, Cẩm Viên.

Hứa Dịch nhìn chằm chằm cửa phòng đã đóng chặt một ngày một đêm, gấp đến độ xoay quanh, "Làm sao bây giờ, Cữu gia đã đem chính mình nhốt ở trong phòng một ngày một đêm, bác sỹ Mặc, không phải ông là bác sỹ tâm lý lợi hại nhất sao? Ông mau nghĩ một chút biện pháp gì đi!"

Mặc Huyền hai tay ôm ngực dựa vào vách tường đối diện, không lời nói, "Tôi là thầy thuốc, cũng không phải là thần tiên!"

Coi hấn là vạn năng sao?

Huống chi hấn ở bên Tư Dạ Hàn này rõ ràng liên cái gì cũng sai.

"Cái kia... cũng không thể việc gì cũng không làm đi. . ."

Hứa Dịch đang phát điên, lúc này, cách đó không xa đột nhiên có tiếng chuông reo tin nhắn điện thoại di động.

Hứa Dịch thuận theo phương hướng âm thanh truyền tới nhìn lại, phát hiện là điện thoại di động lúc trước bị Tư Dạ Hàn ném xuống đất.

Nhặt lên nhìn một cái, chỉ thấy trên màn hình liên tục bắn ra chừng mấy cái mới tin tức nhắc nhở, tất cả đều là Thẩm Mộng Kỳ gửi tới.

"Cô gái này thật đúng là âm hồn bất tán! Còn chê ta bên này không đủ loạn sao!" Hứa Dịch khẽ nguyên rủa một tiếng, đem điện thoại di động bung chặt, để không Tư Dạ Hàn nghe được.

Mặc Huyền hướng phía điện thoại di động nhìn một cái, hơi suy tư sau mồm miệng nói, "Cậu đi xem một chút, xem Diệp Oản Oản bên kia xảy ra chuyện gì, nói không chừng có thể đem Cữu gia dẫn ra."

Hứa Dịch nghe vậy, sắc mặt nhất thời tối sầm lại, có nhất định phải dùng loại phương thức đáng sợ này để cho Cữu gia đi ra không?

Nhưng nghĩ tới nghĩ lui cũng không còn biện pháp khác, đợi ông chủ tiếp tục như thế không ăn không uống không ngủ tiếp, cơ thể làm sao chịu nổi.

Xem ra chỉ có thể lấy độc trị độc.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 87: Trường Học Có Nam Sinh Đang Theo Đuổi Diệp Tiểu Thư

Editor: Cẩm Tiên (Pi xđ)

Vì vậy, Hứa Dịch nhanh chóng để cho người đi tra xét một chút.

Một lát sau, điều tra kết quả ra, trong trường học lại có một tiểu tử đang công khai theo đuổi Diệp Oản Oản, còn huyền nào toàn trường đều biết!

Hứa Dịch thật là nhanh muốn qua đời, Diệp Oản Oản nhất định chính là tụ tập những cái tai nạn thân xác, quá đáng sợ!

"Trường học có người đang nói phách lối theo đuổi Diệp tiểu thư, bác sỹ Mặc, ông nhất định phải nói cho Cữu gia sao?" Hứa Dịch vẻ mặt đưa đám hỏi.

Bình thường Diệp Oản Oản cùng người đàn ông khác nói hơn một câu Cữu gia đều phải tức giận, nhưng bây giờ lại có thể có người dám có ý đồ với Diệp Oản Oản, hấn còn có thể để mặc cho Diệp Oản Oản ở bên ngoài sao, vạn nhất hai người lại ồn ào...

Loại chuyện này hấn muốn gạt đến còn không kịp được không?

Mặc Huyền nghe vậy sững sốt một chút, "Cậu chắc chắn chứ?"

Bộ đáng Diệp Oản Oản thế kia, lại còn có thể chọc phải hoa đào?

Hứa Dịch nghiêm túc gật đầu, "Tin tức chính xác! Hơn nữa nghe nói đối phương là lão đại của Thanh Hòa, con trai của chủ tịch trường học, đáng đáp cũng thật đẹp trai, thật thu hút nhiều cô gái hoan nghênh, chính là khả năng ánh mắt có vấn đề."

Mặc Huyền nặn nặn mi tâm, cũng có chút chán chừ, suy tư nửa ngày mới mở miệng nói, "Cứu gia sớm muộn cũng sẽ biết."

Hứa Dịch suy nghĩ một chút cũng vậy, chẳng qua khác nhau chỉ là chết sớm chết chậm.

Vì vậy, Hứa Dịch chỉ có thể hít sâu một hơi, gõ cửa phòng đang đóng chặt, dè dặt đem cửa đẩy ra.

Chỉ thấy trong phòng tất cả rèm cửa sổ toàn bộ đều đóng lại, chỉ có một chỗ khe hở hẹp hẹp lộ ra một tia ánh sáng yếu ớt, rơi vào bên trên khuôn mặt của người đàn ông.

Cơ thể thon dài của Tư Dạ Hàn đang nằm trên ghế sa lon, chân sau quỳ gối, một cái tay để ngang mắt ngăn che ánh sáng, cổ áo sơ mi đen luôn là (úi) cần thận ti mi tùy ý cởi ra hai nút áo, tuần mỹ đến yếu nghiệt, trên mặt mang bệnh tái nhợt, cả người đều tràn đầy một cỗ khí tức chán chường âm trầm.

Nhưng là khí tức như vậy không chỉ có đối với hắn không có chút nào hao tổn, ngược lại để cho cả người hắn nhìn càng nguy hiểm quỷ quyết, giống như trong pháo đài cổ ngủ say ngàn năm hấp huyết quý...

Thật ra thì, an tĩnh lúc ông chủ so với giận dữ lúc ông chủ còn nguy hiểm hơn gấp trăm lần.

Hứa Dịch nuốt nước miếng, nom nớp lo sợ đi tới, "Cứu... Cứu gia... Có ngài tin nhắn... Là... Là Thẩm Mộng Kỳ gửi tới... gửi rất nhiều cái... Có thể là có việc gấp..."

Ngày trước chỉ cần là tin nhắn của Thẩm Mộng Kỳ, Tư Dạ Hàn tuyệt đối sẽ xem, nhưng giờ phút này, Tư Dạ Hàn lại không có phản ứng phản ứng.

Hứa Dịch đợi nửa ngày, thời gian lâu dài phải đứng tứ chi của hắn đều sắp tê dại, vì vậy, chỉ có thể kiên trì đến cùng nói ra tin tức kia: "Cứu gia, học... Trường học thật giống như có một nam sinh, đang đeo đuôi Diệp tiểu thư..."

Một giây kế tiếp, đáp lại hắn, là cả không gian trong nháy mắt tăng vọt hơi lạnh sát ý đáng sợ.

Trên ghế sa lon người đàn ông mặc dù ngay cả nhúc nhích cũng không có một chút nhúc nhích, chẳng qua là hơi hơi mờ mắt, nhưng trong nháy mắt khí tức quanh mình liên thay đổi hoàn toàn.

Đờ lấy máu me đầy đầu mưa gió tanh, bách quý gào thét, Hứa Dịch trong lòng khóc thầm, hắn thật hy vọng tác dụng cũng không muốn tốt như vậy a...

Lặng lẽ vì cái nam sinh mất mủ tìm đến cái chết mặc niệm một vạn lần, chuẩn bị chờ đợi, lấy ứng phó sau đó đem tất cả chuyện có khả năng xảy ra.

Ngay tại lúc thần kinh Hứa Dịch khẩn trương cao độ, một trận tiếng chuông điện thoại di động đột ngột reo lên, hắn sợ đến thiếu chút nữa không trực tiếp đem điện thoại di động vứt đi.

Hắn vội vàng liếc nhìn cuộc gọi đến trên màn hình điện thoại, mới đầu còn tưởng rằng lại là Thẩm Mộng Kỳ muốn náo cái gì đây, kết quả, định thần nhìn lại, lại là Diệp Oản Oản gọi tới!

Hứa Dịch nhất thời tim nhảy tới cổ rồi, vào lúc này Diệp Oản Oản gọi điện thoại tới làm gì?

"Cứu... Cứu gia, là điện thoại của Diệp tiểu thư... Cuộc gọi video..."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88: Võ Mông Ngựa Đến Kẻ Gian Chuồn

Editor: Cẩm Tiên

Bên trong căn phòng an tĩnh âm lãnh giống như phần mộ, chỉ còn lại chuông điện thoại di động đột ngột một mực quanh quẩn.

Hứa Dịch thật sự là đoán không được ý của Tư Dạ Hàn, cũng không biết hắn rốt cuộc có muốn nghe cú điện thoại này hay không, chỉ có thể một mực giờ điện thoại di động đứng trơ trơ ở nơi đó, cú điện thoại này để cho hắn trong tiềm thức có loại linh cảm không lành.

Bết bát hơn chính là, theo tiếng chuông vang động, quanh mình cảm giác áp bách càng ngày càng bức người, tiếng chuông nghe vào trong tai quả thật giống như là bom hẹn giờ đếm ngược.

Thần kinh Hứa Dịch căng thẳng đến cực hạn, đại khái là bởi vì quá hốt hoảng, tay run một cái, lại không cẩn thận nhấn nút trả lời. [Pi: tội anh :v]

Một giây kế tiếp, trong hình xuất hiện ánh mắt khuôn mặt quen thuộc của Diệp Oản Oản.

Đầu kia điện thoại di động, Diệp Oản Oản đợi thật lâu không thấy người tiếp, mắt thấy điện thoại di động sắp tự động cúp, lúc này, hình ảnh lóe lên, video nói chuyện điện thoại rốt cuộc kết nối.

Thấy rõ màn ảnh trong nháy mắt, con người Diệp Oản Oản đột nhiên co rút lại một chút.

Chỉ thấy đầu kia màn hình người đàn ông đang nằm trên ghế sa lon, một cánh tay để ngang cái trán, cổ áo sơ mi tùy ý cởi ra hai nút áo, tóc cũng có chút xốc xếch, nhất là sắc mặt, tái nhợt đến không còn bình thường.

Cho dù là cách màn hình, cô cũng có thể cảm giác được trên người nam nhân khí tức đáng sợ nguy hiểm đến cực hạn, nhưng, cũng mê người đến cực hạn.

Nhìn theo góc độ của video, điện thoại di động tựa hồ là một người khác đang cầm lấy, có thể là Hứa Dịch.

Màn hình điện thoại di động một mực đang khẽ run lắc, cô đoán chừng là tay của Hứa Dịch đang run.

Từ chi tiết run rẩy nhỏ xíu bên trong, Diệp Oản Oản trong nháy mắt liền bén nhạy phát giác một tia nguy cơ, tám phần mười Tư Dạ Hàn đã nhận được tin tức, cô vẫn là chậm một bước.

Diệp Oản Oản mấp máy môi, liếm lấy con người, "Xin lỗi.... Không phải em đã quấy rầy đến anh nghỉ ngơi rồi chứ..."

Một bên Hứa Dịch mắt thấy đã không cẩn thận nhận, chỉ có thể vội vàng giảng hòa, "Diệp tiểu thư, Cửu gia còn chưa đi ngủ, trễ như vậy cô còn gọi tới là có chuyện gì không?"

Diệp Oản Oản dùng sức gật đầu một cái, "Có."

Trầm mặc một hồi, Diệp Oản Oản mới ngẩng đầu lên, tiếp tục mở miệng, "Hôm nay trường học có một nam sinh tỏ tình với tôi, nói yêu thích tôi..."

Vội vàng không kịp chuẩn bị mà nghe nói như vậy, hồn Hứa Dịch đều sắp bị hù dọa đến sợ chết khiếp, Diệp Oản Oản này tại sao lại phạm ngu xuẩn tự vạch áo cho người xem lưng!

Hắn không dễ phát hiện mà qua lại đứng đưa điện thoại di động, hy vọng nhắc nhở Diệp Oản Oản đừng nói nữa.

Nhưng mà, đầu kia điện thoại di động đã tiếp tục truyền tới âm thanh lầu bầu của Diệp Oản Oản, "Anh có thể theo em cùng đi gặp người nam sinh kia hay không?"

Diệp Oản Oản dứt tiếng trong nháy mắt, Hứa Dịch thật là cảm giác có một đạo sấm hướng phía đầu lâu của mình bổ xuống. ㄟ

Cô lại còn đề cho Cửu gia nghe lời cô cùng đi gặp người nam sinh kia?

Bản về việc muốn chết, hắn thật là đối với Diệp Oản Oản quý phục!

Ngay tại thời điểm Hứa Dịch mất hết can đảm, chỉ thấy trong màn hình di động Diệp Oản Oản nổi giận đùng đùng tiếp tục mở miệng nói, "Em đã nói với người nam sinh kia là em đã có bạn trai, hắn lại không tin em, chẳng lẽ xem em giống như câu độc thân vậy sao? Bởi vì quá tức giận, em đã đáp ứng hắn, phải dẫn bạn trai của em đến cho hắn xem! Em muốn cho hắn biết, em không chỉ có bạn trai, hơn nữa bạn trai em so với Hot Boy của trường học chúng em - Tư Hạ còn đẹp trai hơn một ngàn lần!" [Pi: sến vừa thôi má :v]

"Ây..." Hứa Dịch sắc mặt sững sờ, ở một bên nghe đến trợn mắt hốc mồm, hoàn toàn không nghĩ tới còn có loại chuyện này.

Diệp Oản Oản này chạy đi vô mộng ngựa đến thật là không nên quá trơn trượt đi!

Ngay cả người đàn ông trên ghế sa lon sắc mặt đang âm ức cũng kinh ngạc chớp mắt một cái, căn phòng lớn như vậy trong nháy mắt giống như đất đai hồi xuân.

Diệp Oản Oản bởi vì đợi rất lâu không được đáp lại, lần nữa rũ cái đầu nhỏ xuống về mặt mặt nói, "Xin lỗi.... Có phải em đem thêm phiền toái cho anh hay không? Nếu anh không tiện ra mặt, vậy..."

"Thời gian." Đầu kia điện thoại di động truyền tới mấy âm thanh khàn khàn của người đàn ông.

Diệp Oản Oản đầu tiên là ngẩn ra, sau đó cặp mắt nhất thời sáng lấp lánh, "Tôi mai được không? Ngay tại gần trường học của em!"

"Có thể."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 89: Bởi Vì Bạn Trai Tớ Thích

Editor: Cẩm Tiên

Quả nhiên, thắng thần sẽ được khoan hồng là sự thật.

Sáng ngày thứ hai, tâm tình Diệp Oản Oản có phần buông lỏng mà đi tới phòng học.

Mới vừa ngồi xuống vị trí chưa được bao lâu, trên đỉnh đầu đột nhiên rơi xuống một bóng ma, Lăng Đông trầm mặt đứng ở trước gót chân của cô.

Tất cả những người khác trong phòng học cũng đều tò mò mà hướng phía hai người nhìn lại.

Lăng Đông nấp mấy môi, vẻ mặt nghiêm túc nhìn chằm chằm Diệp Oản Oản mở miệng nói, "Diệp Oản Oản, tớ không biết cậu rốt cuộc là nghe được tin nhảm từ nơi nào, nhưng tớ có thể thề, tớ tuyệt đối không phải bởi vì cùng người khác đánh cuộc thua mới theo đuổi cậu, càng không phải là cố ý đùa bỡn cậu, tớ là nghiêm túc! Xin cậu hãy tin tưởng tớ!"

"Ồ ——" tất cả bạn học chung quanh đều là một mảnh xôn xao.

Sắc mặt Diệp Oản Oản tối sầm lại, tối hôm qua cô phí hết tâm tư mà nghĩ ra một phương pháp cải chính tin đồn như thế, kết quả bị người này một câu nói liền làm hỏng.

Nhìn thấy vẻ mặt nam sinh bởi vì bị hiểu lầm mà bị thương, Diệp Oản Oản lặng lẽ an ủi sẵn sốc vỗ trán, "Những lời ngày hôm qua tớ nói với cậu cũng là thật, không phải là cậu cũng không tin tưởng tớ sao?"

Lời nói ngày hôm qua?

Chuyện cô nói mình có bạn trai sao?

"Vậy làm sao có thể giống nhau!" Lăng Đông lễ thắng khí hùng mà mở miệng.

"Buổi tối tớ dẫn cậu đi gặp hần." Thanh âm của Diệp Oản Oản không lớn, chỉ có Lăng Đông cùng người bên cạnh cô - Tư Hạ có thể nghe được.

Lăng Đông nhất thời kịp phản ứng lời của Diệp Oản Oản, trong miệng thốt lên "Hần" là chỉ ai, trên mặt xẹt qua một tia kinh ngạc, nhưng rất nhanh liền khôi phục ổn định, "Được!"

Cuối cùng đã tới giờ tan học.

Chờ cơm tối sau, trong sân trường không có người nào, Diệp Oản Oản kêu Lăng Đông ra, hai người đi ra một nhà hàng bên ngoài trường cách đó không xa.

Lăng Đông ngồi ở trên ghế sa lon đối diện, vẻ mặt một bộ trong lòng đã có dự tính, nhìn dáng dấp đã hoàn toàn xem thấu Diệp Oản Oản.

Nếu không phải là cho hần leo cây, chắc chắn là giả bộ, hoặc chính là tìm người tới giả mạo, người sau có khả năng tương đối lớn, nhưng trừ phi hần mù mất tài trí không phá được.

Tóm lại, hần không có khả năng buông tha cô!

Diệp Oản Oản đương nhiên biết Lăng Đông đang suy nghĩ gì, cũng không giải thích, liếc nhìn thời gian trên điện thoại di động, Tư Dạ Hàn còn 20 phút nữa là đến.

"Có thể hỏi cậu một chuyện không?" Lăng Đông phía đối diện đột nhiên mở miệng.

Diệp Oản Oản gật đầu, "Cái gì?"

Lăng Đông nhìn chằm chằm khuôn mặt trang điểm kinh khủng của Diệp Oản Oản, ho nhẹ một tiếng, "Cậu... Cậu rõ ràng là đẹp như thế... Tại sao phải cố ý đem chính mình biến thành như vậy..."

Diệp Oản Oản một bên hút nước trái cây, một bên nháy mắt một cái, "Bởi vì bạn trai tớ thích!"

Lăng Đông nhất thời nghẹn một cái, bị thức ăn cho chó nhét vào miệng rồi à. [Pi: haha, đồng cảm cho anh vì bọn này cũng quá quen thuộc rồi v]

"Oản Oản, cậu không cần giả bộ nữa, tiếp nhận tớ có khó khăn như vậy sao? Tớ mặc dù không có đẹp trai như Tư Hạ, nhưng dám nói tuyệt đối cũng

không kém, hơn nữa nếu cậu ở chung với tớ, tớ tuyệt đối sẽ không để cho bất luận kẻ nào khi dễ cậu, cậu tại Thanh Hòa có thể đi ngang!" Giọng Lăng Đông rất là tự tin, dĩ nhiên, hẳn đúng là cũng có tư cách đó.

Nhân khí của Lăng Đông ở trường học giá trị chỉ đứng sau Tư Hạ, nếu không cũng sẽ không cho cô kéo nhiều cừu hận như vậy.

Diệp Oản Oản nâng cằm lên, "Tớ chỉ thích bạn trai tớ thôi ~ "

Lăng Đông nghe vậy một bộ vẻ mặt không thể bắt cô làm gì, sau đó, ánh mắt nhỏ hơi buồn nói, "Được, Oản Oản, cậu luôn nói tớ không tin cậu, vậy bây giờ tớ liền tin tưởng cậu, tin tưởng tất cả lời mà cậu nói, tin tưởng cậu có bạn trai, tin tưởng bạn trai cậu thật sự tốt như cậu nói, nhưng là, nếu như sự thật chứng minh, cậu gạt tớ thì phải làm sao bây giờ?"

Diệp Oản Oản múc một miếng bánh pút-ting lớn, không chút nghĩ ngợi mà bật thốt lên, "Nếu là tớ lừa cậu, tớ đây sẵn sàng đáp ứng cậu!"

Lăng Đông nghe một chút, nhất thời cả khuôn mặt đều sáng lên, "Cậu nói thật chứ?"

Diệp Oản Oản thành khẩn gật đầu, "Đương nhiên là thật!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Không Tới Nửa Bạn Gái Sẽ Không Có

Editor: Cẩm Tiên

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, đảo mắt liền qua 20 phút.

Nhưng là, thời gian đến, Tư Dạ Hàn lại không có đến.

Bất quá thời điểm 20 phút, Hứa Dịch đúng lúc gọi điện thoại cho cô.

"Này, Diệp tiểu thư, quả thực xin lỗi, Cừu gia bên này có chút việc trì hoãn, khả năng cần cô chờ thêm một chút!"

"A... Là có chuyện gì gấp sao?" Diệp Oản Oản vội vàng hỏi.

Hứa Dịch giọng cũng không biết tại sao nghe dường như có cái gì không đúng, nửa ngày mới mở miệng nói, "Không... Không có, cũng không phải là chuyện gì to tát, cô chờ một hồi mới có thể!"

"A, vậy được." Diệp Oản Oản lúc này mới yên lòng.

Sau khi cúp điện thoại, Diệp Oản Oản nhìn về Lăng Đông phía đối diện mở miệng nói, "Bạn trai tớ tạm thời có chút việc trì hoãn, có thể phải tới chậm một chút."

Lăng Đông hai tay ôm ngực, một bộ biểu tình đã sớm ngờ tới cô sẽ nói như vậy, không nhanh không chậm mở miệng nói, "Không thành vấn đề, tớ có thể chờ."

Tư Dạ Hàn bình thường một mực nhiều việc bề bộn, có chuyện trễ nãi không thể bình thường hơn được, Diệp Oản Oản cũng không suy nghĩ nhiều, liền tiếp tục chờ.

Đảo mắt lại nửa giờ trôi qua.

Tư Dạ Hàn vẫn là không có đến.

Ngược lại Hứa Dịch lại gọi điện thoại tới, ngữ khí khó xử lần nữa thông báo nàng, "Diệp tiểu thư, Cừu gia chuyện bên này còn không có xử lý xong, cô phỏng chừng còn phải chờ một chút.."

"Há, không có chuyện gì, anh để cho anh ấy làm việc trước chính sự đi!" Diệp Oản Oản vô tình mở miệng nói.

Lăng Đông ngồi đối diện thấy vậy, hướng phía Diệp Oản Oản nhìn một cái, "Thế nào? Lại chậm trễ?"

Diệp Oản Oản gật đầu, "Xin lỗi, anh ấy có việc gấp phải giải quyết!"

Lăng Đông cũng không vạch trần, "Không việc gì, ngược lại tớ cũng không có chuyện gì có thể từ từ chờ!"

Cứ như vậy, lại qua thời gian một giờ rất dài, người trong phòng ăn đã càng ngày càng ít.

Sau một tiếng, Hứa Dịch lần thứ ba gọi điện thoại tới.

Lần này, Hứa Dịch giọng nghe càng không đúng, nghe ra có vẻ rất là nơm nớp lo sợ, rất là sợ hãi, cơ hồ là nhanh hơn khóc, cũng không biết bên kia xảy ra chuyện gì khó giải quyết.

"Quả thực xin lỗi, Cửu gia bên này còn chưa khỏe..."

"Ồ..." Diệp Oản Oản nghe đến đó, cũng cảm thấy có cái gì không đúng, chẳng lẽ xảy ra chuyện lớn gì? Vẫn là Tư Dạ Hàn không nguyên ý tới?

Nhưng không đúng, có lẽ Tư Dạ Hàn nếu là không đến, trực tiếp cự tuyệt cô là được, không cần phải đáp ứng cô, còn để cho Hứa Dịch thông báo với cô nhiều lần như vậy.

"Hoặc là... Hẹn lại ngày khác?" Diệp Oản Oản đề nghị.

Hứa Dịch nghe một chút nhưng trong nháy mắt luống cuống, "Không được! Ngàn vạn lần chớ! Diệp tiểu thư thật sự là quá xin lỗi, Cửu gia bên này quả thật tạm thời không thể phân thân ra, nhưng bất luận như thế nào tối nay anh ấy nhất định sẽ đi, xin cô nhất định phải lại chờ thêm một chút, kính nhờ!"

"Híc, vậy cũng tốt!"

Hứa Dịch đã nói như vậy, Diệp Oản Oản cũng chỉ có thể đáp ứng, chẳng qua là trong lòng càng phát ra hiếu kỳ, Tư Dạ Hàn bên kia rốt cuộc là xảy ra tình huống gì?

Sau lần thứ ba Diệp Oản Oản cúp điện thoại, Lăng Đông liếc nhìn thời gian trên điện thoại di động, nhìn chăm chăm cô mở miệng nói, "Oản Oản, nếu như qua 12h, người cậu nói còn chưa tới, hẳn là có thể tính là cậu gạt tớ đi?"

Diệp Oản Oản nghĩ đến câu nói kia của Hứa Dịch bất luận như thế nào tối nay Tư Dạ Hàn nhất định sẽ đến, cuối cùng vẫn gật đầu, "Có thể."

Lăng Đông nghe một chút, sắc mặt vui mừng, nhất thời một chút đều không nóng nảy, ngược lại mong đợi nhìn thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Giờ phút này cách 12 giờ đã chỉ còn lại hơn một tiếng, còn có hơn một tiếng, cô gái trước mắt liền là bạn gái của hắn !

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Đêm Nàng Buông Xuống

Editor: Cẩm Tiên

Nhà hàng đã sắp phải đến thời gian đóng cửa, dần dần chỉ còn lại có Diệp Oản Oản bọn họ một cái ghế dài còn có người.

Gần đây giấc ngủ của Diệp Oản Oản thật quy luật, bình thường vào giờ này cô cũng sớm đã ngủ thiếp đi, cho nên vào lúc này một mực đang mệt mỏi.

Lại chờ trong chốc lát người còn chưa tới, Diệp Oản Oản mí mắt càng ngày càng nặng, theo nâng cằm lên biến thành nằm ở trên bàn, sau đó không cần thận liên tục tiếp nằm ở chỗ này ngủ thiếp đi.

Lăng Đông lúc đầu đang xem thời gian, vừa nhấc mắt liền phát hiện Diệp Oản Oản đang ngủ say.

Hắn nhìn chăm chăm cô gái đang ngủ say, trong đầu không khỏi hiện thoáng lên hình ảnh đêm hôm đó, nhất thời lỗ tai có chút nóng lên.

Cô nói dứt khoát như vậy nếu như là lừa hắn, đáp ứng làm bạn gái của hắn, đây có phải hay không hàm ý rằng, thật ra thì cô ấy cũng thích mình, cho nên mới đáp ứng đây?

Nghĩ tới đây, mắt lại nhìn thời gian càng ngày càng tới gần, Lăng Đông khó tránh khỏi có chút kích động, kim lòng không được hướng phía gò má cô gái đưa tay ra, "Oản Oản..."

Lúc này, "Rào" một tiếng, cửa kính phòng ăn mang theo một trận gió đêm bị một ngón tay thon dài trắng nõn tới trong suốt đẩy ra.

"Cái đó, xin lỗi, chúng tôi đã sắp đóng cửa... Ách..." Ông chủ đang nói đến một nửa đột nhiên tiếng nói tiêu tan trong gió đêm.

Tiếng bước chân lộc cộc rõ ràng từ xa đến gần truyền tới.

Lăng Đông chẳng biết tại sao tự nhiên sống lưng run lên, ngay sau đó theo bản năng hướng phía cửa chính nhìn lại.

Một giây kế tiếp, con người kịch liệt co rút lại.

Trong tầm mắt, một người đàn ông đang chậm rãi hướng phía của bọn hắn đi tới.

Người đàn ông cả người mặc một tây trang cổ điển màu đen, con người tựa như có thể đem linh hồn của người khác đóng băng.

Khi hắn từng bước từng bước đi tới, thật không giống như là người bình thường, giống như ma vương đạp gió đêm cùng ánh trăng đi tới nhân gian, nhà hàng lớn như vậy nhất thời lộ ra cảm giác hẹp hòi chật hẹp lên.

Nhìn thấy người đàn ông vừa tới kia cả người cùng khuôn mặt mang vẻ kiêu ngạo cùng loại yêu nghiệt hoàn mỹ đến nhật nguyệt thất sắc, trong đầu Lăng Đông không khỏi hiện lên lời Diệp Oản Oản đã nói với chính mình...

Còn đẹp trai hơn Tư Hạ 1800 lần...

Trên cái thế giới này, lại thật sự có người như vậy, còn vừa vặn bị hắn gặp được!

Ngay tại thời điểm Lăng Đông kịp phản ứng chính mình lại nhìn chằm chằm một người nam nhân đến gần người, người kia đã đi thẳng tới trước mặt của hắn.

"Áy... Ngài... Xin hỏi ngài có chuyện gì không?" Lăng Đông theo bản năng hỏi.

Người đàn ông không nói gì, ánh mắt trên cao nhìn xuống trên người hắn, cổ họng Lăng Đông có loại cảm giác chính mình trở thành con mồi bị giữ lại.

Ngay lúc này Lăng Đông toàn thân cứng ngắt, trên trán toát ra mồ hôi lạnh, Diệp Oản oản đối diện ngũ không có cảm giác bởi vì ngũ quá quen, cơ thể bắt đầu vô tri giác mà ngã xuống bên cạnh.

Mất thấy Diệp Oản Oản sắp ngã xuống đất, Lăng Đông cả kinh, vội vàng định đỡ lại.

Nhưng mà, người đàn ông đối diện nhìn như không nhanh không chậm, lại tốc độ cực nhanh mà hơi hơi nghiêng thân thể một chút, cô gái liền chuẩn xác rơi vào trong ngực của hắn.

Lúc Lăng Đông thấy người đàn ông kia tiếp nhận Diệp Oản Oản, ánh mắt nhất thời căng thẳng.

Diệp Oản Oản tựa hồ bị thức tỉnh, mơ mơ màng màng dụi dụi con mắt, nhìn người trước mắt, đầu tiên là chậm chậm ngáy ngồ một hồi, sau đó ở trên người của nam nhân cọ xát, giọng nói vô cùng ủy khuất lầu bầu, "Anh như thế nào bây giờ mới đến..."

"Xin lỗi." Ánh mắt người đàn ông chuyên chú nhìn cô gái nhỏ trong ngực, trầm giọng mở miệng, ngữ khí cùng hình tượng của hắn hoàn toàn không tương xứng nhu hòa.

Lăng Đông nhìn Diệp Oản Oản một chút, lại nhìn người đàn ông này một chút, chuyện này... Đây là chuyện gì đang xảy ra?

Ngay tại thời điểm Lăng Đông còn đang ngẩn người, người đàn ông đã bế Diệp Oản Oản lên.

Lăng Đông cuối cùng là phục hồi tinh thần lại, bật thốt lên mà đem người ngăn lại, "Chờ một chút, thả cô ấy ra! Anh là ai?!"

Cơ hồ là ở lúc Lăng Đông dứt lời, trong nháy mắt, khí tức lạnh lẽo ngợp trời đất xung quanh tản ra.

Người đàn ông hướng phía cô gái trong ngực nhìn một cái, ở lúc tầm mắt đối phương kinh ngạc đến ngây người, chậm rãi cúi đầu xuống, hướng phía cô gái thoa son môi màu sắc khoa trương hôn xuống... [Pi: 3 như thế đã đủ rõ ràng chưa ba? Đây là đang đánh dấu chủ quyền đó, thôi đừng thắc mắc nữa nghen :v Hẹn mọi người vào ngày mai <3]

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 92: Bí Mật Của Ông Chủ

Editor: Cẩm Tiên

"Loảng xoảng" một thanh âm chói tai vang lên.

Cái ly trong tay của Lăng Đông ngã xuống đất, cả người giống như sét đánh ngang tai, trợn mắt há mồm nhìn chằm chằm hai người đối diện, "Anh. . .

Anh anh anh. . . Anh là. . ."

Nếu như nói hấn và Diệp Oản Oản đứng chung một chỗ là so sánh tươi sáng cùng bất ngờ, như thế cái cảnh người trước mắt này ôm hôn Diệp Oản Oản trong ngực ôm nhất định chính là hình ảnh trong phim khoa học viễn tưởng, thật sự là quá kinh người!

"Anh là bạn trai của Diệp Oản Oản. . ." Lăng Đông thật lâu mới tìm trở về thanh âm của mình.

Cho dù là hướng về phía cái bộ dáng này của Diệp Oản Oản cũng tuyệt đối là hôn không được, Tư Dạ càng là mỗi ngày đều đang kiếm đủ loại có trốn tránh, nhưng người đàn ông này lại. . .

Hắn nhớ tới lúc trước Diệp Oản Oản có nói, sở dĩ cô ấy hóa trang trang điểm da mặt như vậy, là bởi vì bạn trai cô ấy thích cái bộ dáng này.

Lời nói của Diệp Oản Oản lại toàn bộ đều là thật!

Người đàn ông hồ hững như không có gì, con người không dừng lại chút nào trên người Lăng Đông, trực tiếp ôm lấy cô gái nhỏ rời khỏi nhà hàng vắng tanh.

Diệp Oản Oản từ đầu tới cuối đều ngoan thuận mà co rúc ở ngực của hắn.

Có lẽ là bởi vì mới vừa tỉnh ngủ có chút chậm chạp, hay là do tối nay trên người Tư Dạ Hàn không có khí tức đáng sợ, Tư Dạ Hàn thân cận để cho cô không bài xích như trong tưởng tượng.

Thời điểm ngửi vào hô hấp lẫn nhau, cô ngửi thấy một mùi hương trái cây nhàn nhạt khác lạ trên người Tư Dạ Hàn, ngày trước hắn khí tức lạnh lùng, dù sao mùi này cũng thật dễ ngửi.

Cũng không biết có phải là cô bị ảo giác hay không, tối nay người này rõ ràng ăn mặc một bộ phong trần màu đen như cũ không thay đổi, nhưng chung quy lại đem đến cho cô một loại cảm giác vô cùng long trọng cùng chính thức.

Thí dụ như chưa bao giờ dùng nước hoa hôm nay lại dùng nước hoa, cái viên Hắc Diệu Thạch cổ trên ống tay áo nhìn khiêm tốn mà rất xa hoa, bên trên cả vạt kẹp một cái kẹp cả vạt bằng kim loại xa xỉ, bộ đồ tây này kiểu dáng nhìn như cùng những thứ khác giống nhau nhưng xem chỗ thiết kế nhỏ tí mĩ, hắn là lần đầu tiên thấy hắn mặc. . .

Đáng sợ nhất là, người này tối nay cũng quá. . . Đẹp trai đi. . .

Ngay cả cô thường thấy gương mặt đó của Tư Dạ Hàn đều bị chọc mù luôn.

Nghĩ đến biểu tình của Lăng Đông mới vừa rồi, cô không nhịn được có chút buồn cười, nhóc con đáng thương, phỏng chừng tối nay mọi hy vọng đều tan theo mây khói.

Hứa Dịch này giờ ở ngoài nhà hàng, xuyên thấu qua cửa sổ thủy tinh rõ ràng thấy hết bên trong xảy ra chuyện gì, thấy nam sinh kia cho tới bây giờ còn đứng ngơ ngác tại chỗ.

Hứa Dịch lau mồ hôi, không nhịn được trong bụng oán thăm, ông chủ à, ngài cần thiết hay không?

Thật ra thì vào lúc này Diệp Oản Oản cũng có suy nghĩ giống như vậy, cô lại để cho Tư Dạ Hàn đi ra ngăn cản loại chuyện hoa đào này, cái này cùng với việc dùng chiêu giết lính quèn, dùng Boss tiêu diệt Tân Thủ thôn có cái gì khác nhau! (Pi: ngôn ngữ game đó~)

"A. . . Cái đó. . . Em muốn xuống. . ." Thấy Tư Dạ Hàn ôm lấy cô, hoàn toàn không có ý muốn thả cô xuống, Diệp Oản Oản mở miệng.

Người đàn ông bước chân hơi ngừng, khí tức trong nháy mắt lạnh đi, một lát sau, để cô xuống đất.

Diệp Oản Oản tại chỗ nhảy nhót hai cái, ngược đầu nhỏ nhìn chằm chằm người trước mắt, vẻ mặt mong đợi, "Có thể đổi thành công không. . ."

Nam nhân nghe vậy, thần sắc rõ ràng bất ngờ trong nháy mắt, chợt chậm rãi ở trước người của cô nghiêng thân thể xuống.

Diệp Oản Oản lập tức leo lên lưng người đàn ông, hai tay vòng lấy cổ của hắn, buồn ngủ mà ngáp một cái, "Như vậy so với cách kia tương đối thoải mái hơn. . ."

Một bên Hứa Dịch nhìn thấy hai người đi chung, trái tim giống như đang ngồi cáp treo vậy, liên tục chọc cao chọc thấp.

Hắn đột nhiên phát hiện, chỉ cần Diệp Oản Oản hơi chủ động thân cận một chút, ông chủ nhà hắn dù hung ác đáng sợ thế nào cũng liền ngoan ngoãn làm người ta không dám tin được.

Trên đường yên tĩnh không người, người đàn ông cõng cô gái sau lưng chậm rãi hướng phía trường học đi tới.

Cảm giác cái đầu nhỏ trên lưng từng điểm từng điểm chạm vào mình, hắn mở miệng, "Một sao?"

Diệp Oản Oản dùng đầu cọ lấy vai hắn gật đầu một cái, "Ừ. . . Tối nay không phải là anh xảy ra chuyện gì quan trọng hơn sao?"

"Không việc gì."

Diệp Oản Oản nửa tin nửa ngờ, "Thật sao? Nhưng lúc trước ở trong điện thoại, em nghe giọng Hứa quân gia nói thật giống như cũng sắp khóc!"

Cô vừa nói một bên hướng phía Hứa Dịch đang đi ánh mắt đầy nghi ngờ.

Sống lưng Hứa Dịch cứng đờ, vội vàng khoát tay nói, "A, Diệp tiểu thư, thật không có chuyện gì lớn, đều đã xử lý thỏa đáng."

Đánh chết hần cũng không dám nói ông chủ nhà mình cao quý đẹp lạnh lùng trước khi ra cửa đã ở nhà đổi quần áo ba tiếng, hành hạ mười mấy thợ trang điểm, hù dọa một người giúp việc khóc đến điên rồi. . . (Pi: :v 3 tiếng, là 3 tiếng đó chứ chả đùa ._. còn hơn con gái đi hẹn hò nữa cơ :v :v)

----- The End Chap 92-----

#Ps: mems đọc xong bỏ ra 10s cmt một vài câu cho ad có động lực nha, không tốn nhiều time lắm đâu nà, yêu lắm nà ♥

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Bạn Trai Tôi Đẹp Trai Như Vậy

Editor: Cẩm Tiên

Nghe Hứa Dịch nói như vậy, Diệp Oản Oản liền không hỏi nhiều lắm, chẳng qua là trong miệng lâu bầu, "May mắn là anh tới kịp thời, nếu không thiếu chút nữa thì em sắp biến thành bạn gái của người khác rồi, trước đó Lăng Đông đánh cược với em, nếu em lừa hần, nếu bạn trai em không tới, thì em phải đáp ứng làm bạn gái hần. . ."

Đáy mắt Tư Dạ Hàn rung mình còn chưa còn kịp tràn ngập ra, sau đó liền nghe được cô gái mang một vẻ chiến thắng, ngữ khí đắc ý mở miệng nói, "Bởi vì anh đồng ý với em là sẽ đến, cho nên em biết anh nhất định sẽ tới, không hề nghĩ ngợi liền cùng hần đánh cược! Xem phản ứng mới vừa rồi của Lăng Đông cũng biết, lúc này khẳng định rất tuyệt vọng, dù sao bạn trai em đẹp trai như vậy! Coi như là mặc cái bao bố tới cũng có thể giết hần trong nháy mắt!"

Tư Dạ Hàn nghe cô gái nói những lời đắc ý, đáy mắt mới vừa đóng băng như hồ băng trong nháy mắt liền hòa tan, nhìn ra được Diệp Oản Oản chém gió này giờ là muốn nói tới điểm chủ yếu này.

Một bên Hứa Dịch chính là nghe xong lệ rơi đầy mặt. [Pi: :v nhìn ông này làm tui liên tưởng tới Cá Chép nhỏ quá a~]

Mặc cái bao bố tới? Bà cô ngài nếu là trước đó nói lời này, tới nay mấy người chúng tôi cũng không cần gặp phải một trận giầy vò như thế!

Hần biết, coi như bọn họ nhiều người như vậy cộng lại khen mười ngàn câu, cũng không chống đỡ được vị này nói một chữ "Đẹp trai".

Đường từ nhà hàng tới trường học đường không dài, rất nhanh liền đến.

Diệp Oản Oản từ trên lưng của hần nhảy xuống, "Em đến rồi!"

Nam nhân xoay người, nhìn cô gái trước mặt, sắc mặt rõ ràng lại chuyển lạnh. [Pi: ông này lật mặt còn nhanh hơn cả lật thuyền nữa :v]

Diệp Oản Oản hít một hơi thật sâu, cảm thấy tâm tình của người này thật là nặng nề thất thường, âm tình bất định. . .

Cùng lúc đó, cách Diệp Oản Oản và Tư Dạ Hàn không xa, có hai người đang đứng ở bồn hoa nhỏ gần đó, là hai học sinh một nam một nữ.

Nữ sinh đáng vẻ luôn vui vẻ khả ái, mặc váy ngắn màu hồng, trong tay đang cầm một cái túi chứa hộp giấy nhỏ tuyệt đẹp, thẹn thùng đứng ở trước mặt nam sinh, "Tư. . . Tư Hạ. . . Tớ. . . Tớ thích cậu. . . Đây là chocolate tớ tự mình làm. . . Hy vọng cậu có thể thích. . ."

Nam sinh đối diện nữ sinh mặc trên người bộ quần áo ngủ rộng thùng thình, tựa hồ là lúc đang chuẩn bị ngủ trong nhà trọ lại bị gọi ra, nhưng cái này không làm mất đi mị lực của hần chút nào, ngược lại nhìn so với hần bình thường thêm mấy phần lười biếng không kiềm chế được, cô gái nhìn thấy cảnh này nài con trong lòng càng chạy loạn thêm.

Giờ phút này, gương mặt nam sinh kia có thể làm tất cả học sinh nữ đều mê mẩn đến thần hồn điên đảo, vẻ thờ ơ mang theo mấy phần đối với mọi việc đều không cảm thấy hứng thú, chột lóe lên vẻ không kiên nhẫn cùng chán ghét, "Tớ không thích ăn đồ ngọt."

Sắc mặt của cô gái nhất thời trắng nhợt, gắng gượng không thêm đề ý, lấy lòng mở miệng nói, "Chuyện này. . . Như vậy đi. . . Lần sau tớ sẽ làm cái khác. . ."

"Cũng không thích cậu." [Pi: anh phủ vcl . _.]

Nam sinh nói xong, cũng không để ý về mặt cô gái sẽ như thế nào, trực tiếp xoay người rời đi.

Đang hướng phía nhà trọ đi tới, nam sinh đột nhiên nghe được trong không khí an tĩnh truyền tới một thanh âm hơi có chút quen thuộc —— "Em đến rồi!"

Tư Hạ hơi dừng một chút bước chân, theo bản năng hướng phía âm thanh truyền tới nhìn lại.

Diệp Oản Oản?

Nam sinh hơi nhíu mày, cơ thể che giấu ở trong bóng tối, xuyên thấu qua khe hở cành lá thấy cách đó không xa dưới đèn đường, Diệp Oản Oản đang đứng ở nơi đó nói chuyện cùng một người đàn ông.

Người đàn ông kia đưa lưng về phía hắn, chỉ có thể nhìn được một cái bóng lưng mịt mù, nhưng chỉ là một thoáng trong nháy mắt Tư Hạ liền thay đổi sắc mặt -

Tư Dạ Hàn!

Làm sao có thể?

Tư Hạ mặt đầy nghi ngờ không thôi, tiếp tục xem, chỉ thấy Diệp Oản Oản nhón chân lên, nhẹ nhàng hôn một cái ở trên khuôn mặt người đàn ông, "Ngủ ngon!"

Nói xong một bên rời đi một bên nghiêng đầu hướng người đàn ông phát phát tay.

Đang lúc này, cái bóng lưng lạnh lùng đó quay lại, cánh tay thon dài trong trẻo duỗi một cái, kéo cô gái còn chưa kịp đi xa lại, nhập vào trong ngực của mình, cúi người hôn một nụ hôn còn sâu hơn khi nãy. (=...=)

Mà Tư Hạ nhìn thấy khuôn mặt người đàn ông, cả người đều đã ngẩn ngơ tại chỗ. . .

-----The End Chap 93-----

#Ps: mems đọc xong bỏ ra 10s cmt một vài câu cho ad có động lực nha, không tốn nhiều time lắm đâu nà, yêu lắm nà ♥

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 94: Diệp Oản Oản Cùng Tư Dạ Hàn?

Editor: Cẩm tiên

Khi thấy vị Cửu thúc kiêu căng lạnh lùng kia cúi người hôn lên môi Diệp Oản Oản – cái khuôn mặt làm cho nhiều đêm hắn gặp ác mộng . . .

Thân hình Tư Hạ thoát một cái, đại não hắn vang một tiếng nổ.

Chuyện này. . .

Đây là chuyện gì. . .

Diệp Oản Oản. . . Cùng Tư Dạ Hàn?

Hai cái này hoàn toàn không phải là cùng một thế giới, không phải là một không gian, không phải đây là một vị ít khi gặp người khác giờ phút này lại xuất hiện ở cùng nhau, hắn cảm thấy loại quan hệ này vẫn là thật đáng sợ.

Chẳng lẽ Diệp Oản Oản trong miệng một mực nói người bạn trai kia là. . .

Tư Hạ gắng gượng một tia thanh minh cuối cùng còn sót lại cuối cùng để ổn định thân hình, lần nữa hướng phía dưới đèn đường nhìn lại, chỉ thấy người đàn ông đã xoay người rời đi, Diệp Oản Oản cũng hướng phía nhà trọ nữ sinh đi tới.

Tư Hạ nhìn chằm chằm bóng lưng Diệp Oản Oản rời đi, đứng ở chỗ bóng tối một lúc lâu.

Lúc tiếng chuông tin nhắn điện thoại di động vang lên, mắt hắn mới liếc điện thoại di động, quay đầu hướng phía nhà trọ nam sinh đi tới.

Mới vừa đi tới lầu dưới nhà trọ, liền thấy Trình Tuyết đứng ở nơi đó.

Mặc dù bây giờ đã rất khuya, nhưng Trình Tuyết lại ăn mặc ngay ngắn hoàn chỉnh, trên người mặc một chiếc váy xinh đẹp thực nữ ngay cả một tia nếp nhăn cũng không có, nhìn kỹ thậm chí có thể phát hiện trên mặt tận lực trang điểm tinh xảo trần trụi.

"Tại sao cậu lại từ bên ngoài vào thế?" Trình Tuyết thấy hướng mà Tư Hạ xuất hiện, đáy mắt nhất thời xẹt qua một tia thần sắc âm u.

Xem ra tin tức không sai, quả nhiên lại có con tiện nhân không biết xấu hổ nửa đêm canh ba len lén cầu kết hần!

"Tìm tôi có việc?" So với nữ sinh mới vừa rồi kia, lúc đối mặt Trình Tuyết, giọng của Tư Hạ tốt hơn không ít.

"Không có chuyện thì không thể tìm cậu sao? Cậu gần đây liên tục bị Diệp Oản Oản cái con ma lem kia quấy rối, ban ngày lại luôn có nữ sinh vây quanh quấy rầy cậu, tớ ngay cả cơ hội cùng cậu nói chuyện cũng không có!" Trình Tuyết vẻ mặt bất mãn, giọng nói mang theo mấy phần nùng nịu lầu bầu.

"Không có chuyện vậy ngày mai rồi hãy nói, hiện tại tôi có chút việc." Tư Hạ nói xong liền muốn nhanh chóng vào lầu ký túc xá.

Trình Tuyết vừa thấy nhất thời nóng nảy, "Đã trễ thế này, cậu phải làm cái gì à? Mới vừa rồi không phải là Hàn Tiểu Như tìm cậu sao?"

"Ừm." Tư Hạ không phủ nhận.

Trình Tuyết gắt gao bấm lòng bàn tay, "Cô ta tìm cậu làm gì?"

Tư Hạ: "Đưa chocolate."

Hàn Tiểu Như con tiện nhân kia!

Trình Tuyết nghe một chút nhất thời cắn răng nghiêng lợi, chỉ là một giây kế tiếp, thấy trên tay của Tư Hạ không có thứ gì, rõ ràng là không có nhận lấy, lúc này mới lại đắc ý, "Nữ sinh của cái trường học này thật sự là quá đáng ghét, mỗi ngày đều muốn quấy rầy cậu! Lại đưa chocolate cho cậu, chẳng lẽ không biết cậu bị dị ứng với bột cô ca sao?"

Nói xong xuất ra một cái túi quà đưa tới, "Đây là món bánh ngọt hạnh nhân mà cậu thích ăn nhất, có thể làm bữa ăn sáng ngày mai!"

"Cảm ơn." Tư Hạ đưa tay nhận.

Thấy Tư Hạ nhận lấy bánh ngọt của cô ta, tâm tình u buồn của Trình Tuyết nhất thời được quét đi sạch sành sanh, mặt đầy si mê nhìn chăm chăm khuôn mặt lấp lánh chói mắt kia, e lệ nói, "Khách khí với tớ làm gì, nếu cậu thích thì tớ sau này sẽ thường làm cho cậu! Di Tớ đều nói tay nghề của tớ càng ngày càng tốt nữa nha!"

Cô ta liền biết mình là không giống người khác!

A, những hoa dại cỏ dại trong trường học này, lại cũng muốn cướp người đàn ông của cô ta!

"Tớ không quấy rầy cậu nữa..., cậu làm xong việc cũng nên đi ngủ sớm một chút đi!"

Biết hần không phải là vì Hàn Tiểu Như, Trình Tuyết mới yên tâm, che phủ phủ phủ phủ nhịp tim đang đập loạn cào cào, hưng phấn chạy xa.

Nhưng mà, nữ sinh cũng không biết, cô ta mới vừa vừa rồi đi, người sau lưng trên mặt mang một vẻ lễ phép thân thiện, trong nháy mắt liền biến mất hầu như không còn, lộ ra hình ảnh hoàn toàn ngược lại với vẻ hoàn mỹ trước mặt cô gái lúc này mà thay vào đó là vẻ mặt lạnh lùng thờ ơ ngày, thậm chí mang theo một tia cao cao tại thượng chán ghét cùng khinh bỉ.

Chậm rãi hướng phía trước đi mấy bước, nam sinh tiện tay đem túi bánh ngọt được gói tỉ mỉ ném vào trong một cái thùng rác. [Pi: ɿ Biết ngay mà]

Sau khi vào cửa, nam sinh không có trở về phòng của mình, mà là đi lên trên lầu, nhà trọ của Lăng Đông.

----- The End Chap 94 -----

#Ps: mems đọc xong bỏ ra 10s cmt một vài câu cho ad có động lực nha, không tốn nhiều time lắm đâu nà, yêu lắm nà ♥

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 95: Đẹp Trai Cũng Có Thể Bể Cong Lão Tử

:v Nghe nhan đề có ai hình dung ra gì chưa

Editor: Cẩm Tiên (Pi xđ)

"Ai vậy?" Một người nam sinh mặc áo lót cùng quần cộc lớn vẻ mặt buồn ngủ mà kéo cửa ra.

Sau khi thấy người đứng ở cửa lại là Tư Hạ, thần sắc nam sinh rõ ràng sùng sốt một chút, "Híc, Tư Hạ..."

Mặc dù đang ở trong nhà trọ nam sinh, thăm phòng là chuyện rất thường gặp, nhưng vị trước mắt này là nam thân của tất cả các nữ sinh toàn trường, là tình địch của nam sinh toàn trường, cộng thêm hần cùng với hoa khôi của trường Trình Tuyết là một cặp, nhìn một cái liền biết gia thế không đơn giản, bọn họ hoàn toàn không phải là người cùng một thế giới. Tư Hạ từ trước đến giờ một thân một mình, bình thường cũng không xuất hiện cùng với bọn họ nhiều, thăm phòng càng không thể.

Cho nên, thấy hần đêm khuya tới, nam sinh khó tránh khỏi có chút ngoài ý muốn, "Cái đó, cậu có chuyện gì sao?"

"Tôi tìm Lăng Đông." Tư Hạ mở miệng nói.

"Ồ nha, cậu tìm Đông ca à, Đông ca hần ở đây, vừa trở về, là được..." Nam sinh gãi đầu một cái, vẻ mặt có chút hơi khó xử, "Chính là cậu tới không đúng lúc, tâm trạng của Đông ca bây giờ có khả năng không tốt lắm..."

"Tâm trạng không tốt?"

"Cậu vào trước đi, ngược lại chính cậu tự xem là biết liền!" Nam sinh than thở kéo cửa ra.

Tư Hạ mới vừa vào cửa, đập vào mặt mũi chính là một mùi rượu nồng nặc.

Sau khi Tư Hạ đi vào, nam sinh đóng cửa lại thật nhanh, rất sợ mùi rượu tản ra bị quản lý trọ phát hiện.

Chỉ thấy Lăng Đông đang giống như đồng than bần nát đặt mông ngồi dưới đất, xem bộ dáng kia đã hoàn toàn say đến bất tỉnh nhân sự, trong miệng còn một mực lầm bầm tên của Diệp Oản Oản.

"Oản Oản... Oản Oản... Tại sao phải đối với tớ như vậy... Tại sao tớ không phát hiện sớm một chút..."

Tình trạng này, người sáng suốt nhìn một cái biết ngay chính là mới vừa thất tình.

"Xảy ra chuyện gì?" Tư Hạ hướng phía ba nam sinh khác trong nhà trọ nhìn một cái.

Ba nam sinh kia trở mắt nhìn nhau, người nam sinh mới vừa mở cửa lúc nãy kia thần thần bí bí xít lại gần hần mở miệng nói, "Đông ca tới nay đi gặp bạn trai của Diệp Oản Oản ! Diệp Oản Oản lại có bạn trai! Cậu tin không?"

"Thật sao?" Ánh mắt Tư Hạ lóe lên.

"Không phải đúng không! Lúc đầu bọn tớ đều cho là Diệp Oản Oản nói mình có bạn trai là nói qua loa lấy lệ gạt Đông ca, còn nói cái gì bạn trai cô ta cao to đẹp trai vô cùng, còn mặt dày chém gió đến trời cao! Có quý mới tin cô ta! Nhưng là, ai biết được rằng, sau khi Đông ca đi, thật đúng là gặp được người đó!"

"Nào chỉ là gặp được, theo lời Đông ca nói, dáng dấp người đàn ông kia đẹp trai khủng khiếp, thật so với Tư Hạ cậu còn..." Lời kể tiếp, nam sinh ho nhẹ một tiếng, không có nói ra.

"A, đẹp trai hơn tớ, thật sao?" Tư Hạ nhẹ giọng mở miệng.

Nam sinh sờ mũi một cái lúng túng nói, "Ngược lại chính là Đông ca nói như vậy, chúng tôi cũng hoài nghi là hần uống rượu đến bị ảo tưởng rồi, nếu không làm sao có thể nói ra loại lời nói tào lao này!"

"Trên thế giới này làm sao có thể có người đàn ông nào đẹp trai như vậy còn bị mù mắt coi trọng Diệp Oản Oản?"

"Chính là, coi như Diệp Oản Oản có bạn trai thì thế nào, bằng sức của Đông ca chúng ta còn có thể không tranh nổi sao?"

Mấy người đang tới một lời cậu một lời mà vừa nói, Lăng Đông bên cạnh đang say khướt đột nhiên vùng chai rượu rỗng giật một câu, "Mẹ... Đẹp trai... Đẹp trai đến mức cũng có thể bẻ cong lão tử... Lão tử còn cạnh tranh cái rắm..."

Ba nam sinh ở một bên cạn emn lời: "..."

Đẹp trai đến mức cũng có thể bẻ cong cậu ta là cái quỷ gì!

Đông ca cậu tỉnh táo một chút đi Đông ca!

Tư Hạ hướng phía Lăng Đông nhìn một cái, một hồi lâu sau, đi tới trước mặt của Lăng Đông ngồi chồm hỏm xuống, mở điện thoại di động ra đưa cho

hắn, "Tôi nay cậu thấy, bạn trai của Diệp Oản Oản, là hắn sao?"

Lăng Đông mơ mơ màng màng hướng phía điện thoại di động của Tư Hạ nhìn một cái, một giây kế tiếp, vẻ mặt say khướt nhất thời tỉnh táo thêm một chút, giật mình một cái bò dậy, "Cậu... Cậu tại sao có thể có hình bạn trai của Diệp Oản Oản?"

Nghe nói như vậy, Tư Hạ nhất thời neho cặp mắt lại, đáy mắt xẹt qua một tia ý vị sâu xa khó hiểu.

Tư Dạ Hàn...

Lại thật sự là hắn...

Cô gái trong Cẩm Viên kia, lại là Diệp Oản Oản, bạn học cùng trường cùng lớp gần bên cạnh hắn trong gang tấc!

-----The End Chap 95-----

Mems đọc xong bỏ ra 10s cmt một vài câu cho Ad thêm động lực nha. Không mất nhiều thời gian lắm đâu, yêu lắm

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 96: Cùng Nhau Tẩy Chay

Editor: Cẩm Tiên (Pi xd)

Sáng ngày thứ hai.

Diệp Oản Oản đi tới phòng học giống như thường ngày.

Mặc dù đã là ngày thứ ba, nhưng chuyện của cô và Lăng Đông vẫn rất bị chú ý, lúc Lăng Đông còn chưa tới mọi người cũng đã ở đó xì xào bàn tán, bàn luận xem chờ lát nữa Lăng Đông đến rồi lại sẽ làm ra chuyện gì kinh người nữa.

Mãi đến khi sắp vào học, Lăng Đông mới lững thững tới chậm.

Nam sinh đỡ lấy hai cái vành mắt đen thật lớn, sắc mặt nhìn qua rất tiêu tụy, một bộ dáng thất hồn lạc phách, sau khi vào cửa thiếu chút nữa đụng vào khung cửa.

Dưới ánh mắt kinh ngạc của tất cả mọi người, Lăng Đông bước vào cánh cửa, lúc đi ngang qua Diệp Oản Oản, bước chân hơi dừng một chút, tựa hồ là muốn nói, nhưng không biết đột nhiên nghĩ đến cái gì, nhất thời bỏ đi ý nghĩ nói chuyện, vùi đầu bước chân vội vã đi, giống như sau lưng có cái gì đang đuổi theo vậy.

Nhìn thấy Lăng Đông tư thế như tránh không kịp, Diệp Oản Oản thở dài nhẹ nhõm.

Cái đoá hoa đào này bị bóp nát so với trong tưởng tượng của cô còn phải còn nát hơn nữa.

Bất quá cũng khó trách, cô thế nhưng ngay cả lời hái Từ Thần đều té ra(*), đừng nói chẳng qua là cắt một nhánh hoa nhỏ, mộ tổ tiên đều có thể đào đi ra cho hắn! [(*) Pi: ý nói đem Đại ma vương ra mắt đó :v]

Mà biểu hiện này của Lăng Đông, ở trong mắt những người khác liền trở thành loại suy đoán khác.

"A, hôm nay Lăng Đông tại sao không lấy lòng cái con ma kia nữa?"

"Ha ha ha ~ xem ra là ma lem bị vứt bỏ rồi! Cái này cũng quá nhanh đi! Lúc này mới được có ba ngày!"

"Cái quái gì vậy? Nào của Đông ca tôi rốt cuộc cũng thức tỉnh! Thật đáng mừng nha!"

...

Ngoại trừ đối với tin nhảm này ra, một việc của một nhà khác tương đối được chú ý là, hôm nay Tư Hạ không có tới lớp học.

Từ lúc bắt đầu buổi sáng, cũng đã có không ít nữ sinh lớp khác đến nhìn lên Tư Hạ thất vọng mà quay về, nữ sinh lớp mình càng là lo lắng từng chút, hận không được phóng tới nhà trọ nam sinh nhìn Tư Hạ một chút xem rốt cuộc ra sao.

Thời gian trôi qua rất nhanh, đảo mắt đến buổi chiều, Tư Hạ như cũ không đến rồi.

Các nữ sinh càng ngày càng lo âu, tất cả đều trông mòn con mắt mà nhìn ngoài cửa sổ.

"Hôm nay Tư Hạ tại sao đến bây giờ còn không có tới? Là có chuyện gì xảy ra sao?"

"Sẽ không phải là bị bệnh chứ ?"

Lúc này, Trình Tuyết không nhanh không chậm mở miệng nói, "Cũng sẽ không đi, tối hôm qua lúc tớ thấy Tư Hạ hần còn rất tốt mà!"

Mặc dù tất cả mọi người biết thái độ của Tư Hạ đối với Trình Tuyết khác biệt nhất, nhưng nghe đến đối phương nói tối hôm qua cùng Tư Hạ gặp nhau lời nói mập mờ như thế, vẫn là đều lộ ra thần sắc ghen tỵ.

Nữ sinh (Nguyên văn là người hầu nhỏ) bên cạnh Trình Tuyết đầu tiên là hướng phía Diệp Oản Oản hung ác trợn mắt nhìn một cái, ngay sau đó thuận theo lời nói của Trình Tuyết cao giọng mở miệng nói, "Mỗi ngày giờ học bên người đều ngồi cạnh một con ma chán ghét, tan học cũng không cách nào thoát ra khỏi cô ta, còn phải bị buộc hôn cô ta, đổi cho các cậu, các cậu nguyện ý đi lên lớp học sao?"

Lời nói của nữ sinh nhất thời lấy được sự gật đầu phụ họa của tất cả mọi người, Diệp Oản Oản trong nháy mắt bị ánh mắt phẫn hận (phẫn uất và hận thù) của các nữ sinh làm cho chôn vùi .

"Cái kia,, Tư Hạ sẽ không phải là sau này cũng không tới chứ! Thật là quá đáng! Trường học chẳng lẽ sẽ không quản sao? Mặc cho cái con ma lem đem chương khí mù mịt tới cho lớp!"

"Hội diễn Văn nghệ quan trọng như vậy tại sao có thể để cho Diệp Oản Oản dính vào! Đến lúc đó lãnh đạo danh nhân sẽ đến nhiều như vậy, nói nhỏ một chút thì là vứt đi mặt mũi của lớp F chúng ta, nói lớn một chút chính là ném toàn bộ mặt mũi của Thanh Hòa chúng ta á!"

"Không bằng chúng ta cùng nhau tẩy chay đi! Tớ cũng không tin mọi người chúng ta cùng nhau tẩy chay trường học đều không quản!"

"Đúng ! Tẩy chay! Mọi người cùng nhau tẩy chay! Hiện tại liền viết một phần thư tẩy chay, chờ lát nữa toàn bộ mọi người ký tên!"

...

Mọi người vốn là ít nhiều vẫn kiêng kỵ Lăng Đông, nhưng xem thái độ của Lăng Đông hôm nay, rõ ràng đã đối với Diệp Oản Oản không có hứng thú, cho nên liền không có sợ hãi nữa.

Một đám người ngay trước mặt Diệp Oản Oản bắt đầu nháo nhác khởi nghĩa, không đến chốc lát phần kia cái gọi là thư tẩy chay liền viết xong, sau đó tất cả mọi người một người tiếp một người bắt đầu ký tên.

-----The End Chap 96-----

Mems đọc xong bỏ ra 10s cmt một vài câu cho Ad thêm động lực nha. Không mất nhiều thời gian lắm đâu, yêu thương

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Giải Trù Phong Ấn

Editor: Cẩm Tiên (Pi xđ)

Lúc thư tẩy chay truyền tới Lăng Đông, nét mặt của hắn ngo ngậy hồi lâu, cuối cùng vẫn là không để ý, nhắm mắt làm ngơ mà ném tới bên cạnh.

Nghĩ đến tối hôm qua lúc ánh mắt của đàn ông kia nhìn mình chăm chăm, hắn đến bây giờ toàn thân còn phát rét, lại suy nghĩ một chút gương mặt của nam nhân đó, cái thân khí phách kia, càng là tâm tư gì cũng không dám có...

Về phần bản thân Diệp Oản Oản, nhìn thấy những người đó đang nháo nhác, kích động đến cặp mắt chiếu lấp lánh, không nhịn được âm thầm xoa xoa suy nghĩ của mình, quá tốt, vội vàng cùng nhau tẩy chay đi, tôi cũng có thể ký tên một cái sao?

Đương nhiên, những người đó sợ cô hủy thi diệt tích, sẽ không đem thư tẩy chay truyền cho cô.

Chờ thư tẩy chay truyền một vòng, đã lút nhút ký đầy tên, người hầu nhỏ của Trình Tuyết được làm đại biểu, hưng phấn đem thư tẩy chay đưa đi chỗ Lương Lệ Hoa, lúc đi qua Diệp Oản Oản, khuôn mặt đắc ý cùng giễu cợt.

Rất nhanh liền tới một tiết học cuối cùng của buổi chiều.

Diệp Oản Oản do tâm tình kích động nhất thời ịu xiu bịu môi một cái.

Tiết học cuối cùng là lớp số học của Triệu Tinh Châu.

Thật sự muốn trốn tiết a...

Nhưng là, vừa nghĩ tới nếu cô không thể thi vào một cái trường đại học trâu bò nổi tiếng, căn bản không có mặt mũi mặt về nhà, nhất thời lại cắn răng, đem sách giáo khoa mở ra.

Sống lại tới nay, mỗi đêm ngày cô đều đang điên cuồng muốn phải đi về thấy cha mẹ mình, muốn phải quỳ tại trước mặt bọn họ sám hối, nhưng cô đã làm những chuyện vô học kia nên căn bản cũng không xứng đáng nhận được sự tha thứ của bọn họ.

Cô không có mặt mũi, càng không muốn lấy loại tư thái vừa chật vật vừa đáng thương này trở về, cô muốn thành sự kiêu ngạo của bọn họ mà không phải gánh nặng cùng điểm nhơ của họ.

Triệu Tinh Châu để cho cán sự bộ môn lớp số học phát một bộ sách luyện tập đi xuống, "Tiết này mọi người tự mình làm bài, làm xong thầy sẽ giảng giải tại chỗ!"

Diệp Oản Oản đối với toán học cũng không phải hoàn toàn một chữ cũng không biết, chẳng qua là thấy con số liên tê cả da đầu, trốn tránh theo bản năng, vào lúc này đang đang ép chính mình đọc đề, trong lớp đột nhiên vang lên một tràng thốt lên ——

"A —— Tur Hạ!"

"Tur Hạ đến rồi!"

"A! Ông trời của tôi! Tôi thế nào cảm giác Tur Hạ hôm nay... Hôm nay..."

"Đẹp trai bạo à!"

...

"Xin lỗi thầy, em tới trễ." Cánh cửa truyền tới âm thanh réo rét của thiếu niên.

Diệp Oản Oản bị tiếng huyền não quấy rầy, theo bản năng ngẩng đầu lên xuyên qua cánh cửa nhìn lại.

Một giây kế tiếp, trong nháy mắt Diệp Oản Oản cảm giác trước mắt mù một cái.

Bị chọc hiện một cái liên mù rồi.

Khó trách những nữ sinh này đột nhiên kích động thành như vậy.

Trước mắt gia hòa này...

Rõ ràng vẫn là như thường ngày không ăn mặc khác biệt lắm, nhưng thế nào cô lại cảm giác hần hôm nay có chỗ nào không giống nhau?

Bình thường Tur Hạ đẹp trai thuộc về đẹp trai, nhưng đầu gì cũng ở trong phạm vi loài người, nhưng hôm nay, giống như trên người hần tầng kết giới cùng nguy trang mặt mù kia đột nhiên biến mất, giống như cả người giải trừ phong ấn trình độ câu dẫn người nổ tung trong nháy mắt, giờ tay nhắc chân thậm chí một ánh mắt một cái ánh mắt cũng đủ làm cho người ta điên cuồng.

Triệu Tinh Châu không thềm để ý chút nào mà cười ha hả nói, "Không việc gì không việc gì, bạn học Tur Hạ, vào đi, em cúp tất cả giờ học, duy chỉ có giờ học của thầy lại chạy tới, thầy rất vui về yên tâm đi!"

Diệp Oản Oản nghe vậy nhất thời khước miệng giật một cái, lời này có phải hay không không đúng chỗ nào?

Một học sinh nói như vậy mà thầy nói không thành vấn đề sao?

Cũng không sợ bị giáo viên bộ môn vậy đánh sao...

Đang trong lòng nói hồngбет, Triệu Tinh Châu cố ý hướng phía của cô nhìn một cái, "Một số bạn học, nếu có thể có 1% sự nhiệt tình đối với toán học như bạn học Tur Hạ đây, coi như là thầy cất thận cũng phải cấp tài trợ cho một trăm bộ đề thi cùng gói quà lớn!"

Diệp Oản Oản: "..."

Thật không cần đầu thầy, cảm ơn...

Sau khi cùng Triệu Tinh Châu chào hỏi, Tur Hạ đi tới trước gót chân của cô.

Sau khi đến gần, cái cảm giác bức người đến mê người nhất thời càng thêm mãnh liệt, Diệp Oản Oản bị gương mặt đó làm cho hoa mắt một cái, vội vàng

đứng lên, để cho hắn vào chỗ ngồi.

-----The End Chap 97-----

Mems đọc xong bỏ ra 10s cmt một vài câu cho Ad thêm động lực nha. Không mất nhiều thời gian lắm đâu, yêu thương

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Tớ Có Thể Dạy Cậu

Editor: Cẩm Tiên (Pi xđ)

Mãi đến khi Tư Hạ đã trở lại chỗ ngồi, các nữ sinh vẫn còn đang riu ra riu rít, sắc mặt Triệu Tinh Châu nhất thời nghiêm túc mở miệng nói, "Được rồi, tất cả yên lặng một chút, sao mà lúc thầy đến, không thấy các em kích động như vậy chứ?"

"Thầy, bởi vì thầy không đẹp trai!" Lập tức có nữ sinh phản bác.

"Bạn học này, em mới vừa nói cái gì? Em hãy dừng cảm lớn tiếng lặp lại lần nữa!" Giọng của Triệu Tinh Châu rõ ràng mang theo uy hiếp.

"Thưa thầy ngài đẹp trai nhất !" Nữ sinh bị dọa phải mau hô to.

"Rất tốt! Tiếp tục làm bài đi!"

...

Sau một hồi náo loạn, mọi người lại bắt đầu vui đùa vào làm bài, nhưng rõ ràng, các cô gái trong lớp vì mê trai đã không có một người nào chú ý trên bài học.

Sau khi Tư Hạ ngồi xuống, đem bài tập từ đầu tới cuối liếc qua một lần liền không xem nữa, giống như thường ngày nằm tại chỗ này bắt đầu ngủ.

Diệp Oản Oản ở một bên nhìn đến ghen tị không thôi, so với việc cô nộp giấy trắng là hai nguyên nhân khác nhau, người này là bởi vì biết làm hết.

So sánh lần trước cô may mắn xem qua đề gốc nên trùng từ đúng câu trả lời mới đạt được Max điểm, số học của Tư Hạ ngoại trừ bởi vì thiếu kiểm tra, mỗi lần đều là Max điểm.

Ồ trong mắt cô, thứ người như vậy nhất định chính là tên biến thái. :')

Quả nhiên Tư gia không có một người nào bình thường!

Diệp Oản Oản đang đau khổ một bên làm bài một bên oán thầm trong lòng, đột nhiên cảm giác bả vai của mình bị đè lên, trong hô hấp truyền tới một mùi hương sạch sẽ tươi mát.

Diệp Oản Oản cứng đờ nghiêng đầu nhìn xem, ngay sau đó liền phát hiện Tư Hạ không biết từ lúc nào đã đổi tư thế ngủ, không tìm đường chết thì sẽ không phải chết, không cần thận trọng vào trên vai của cô ! !

Trong phút chốc, những âm thanh bình đình loảng xoảng trong phòng học liên tiếp vang lên, sự chú ý của các nữ sinh một mực ở trên người Tư Hạ thì tiếp theo đều đem mắt kính và cầm roi đầy đất, ánh mắt của Trình Tuyết càng là sắp có thể giết người.

"Ồi đêch! Tư Hạ lại . . . Lại lại dựa vào bả vai của cô ta!"

"Diệp Oản Oản con tiện nhân này!"

"Ai cũng đừng can tôi, bà đây muốn đi cào nát mặt của con mả kia!"

...

Diệp Oản Oản hứng chịu ánh mắt như muốn giết người của nữ sinh cả lớp, vội vàng dè dặt cố gắng đem người đẹp ngủ trong rừng [haha] trên bả vai mình cho dời đi.

Giời ạ! Chết sớm mất!

Mắc mớ gì đến cô chứ, cô cũng là người bị hại có được không?

Nhưng nếu cô nói thật ra lời này, liền có thể bị người ta đánh chết, vì vậy chỉ có thể nuốt khổ vào bụng mình thôi.

Cũng còn khá, khi đòi được một nửa, Tư Hạ tự mình tỉnh.

Khuôn mặt kia với đôi mắt lim dim buồn ngủ thật là. . . Quá đặc biệt phạm quy!

Nhớ lại lúc cô hướng về phía gương mặt đỏ của Tư Dạ Hàn nhìn nhiều năm như vậy, tự nhận là đối với sắc đẹp đã miễn dịch, nhưng giờ vẫn là bị mê mẩn rồi.

Bàn về khí chất, Tư Hạ và Tư Dạ Hàn đúng là không cách nào so sánh được, nhưng hai người hoàn toàn là loại hình bất đồng.

Tư Dạ Hàn là Đại ma vương nguy hiểm thần bí, lạnh lùng kiêu ngạo, mà giờ phút này Tư Hạ chính là vương tử sống sờ sờ làm điên đảo con tim của ngàn vạn thiếu nữ.

Sau khi Tư Hạ tỉnh lại, lười biếng chống đỡ lấy cái trán, ánh mắt rơi vào trên sách bài tập của Diệp Oản Oản, "Câu này. . ."

Diệp Oản Oản có chút kinh ngạc nhìn sang, "Cái gì?"

"Câu này làm sai rồi, còn có câu này, câu này cũng không đúng. . ."

Thấy Tư Hạ liên tục chỉ ra vô số bài sai, lông mày của Diệp Oản Oản giật giật, hít sâu một hơi, "Cậu cứ nói tớ làm đúng câu nào đi!"

Ngón tay thon dài trắng nõn của Tư Hạ phân biệt chỉ một cái vào hai đề, "Hai câu này chọn đúng rồi."

"Hai câu này. . . Là tớ chọn bậy!"

Diệp Oản Oản trong lòng chưa xót đến thật là muốn đập đầu vào bàn.

Cô còn cho là số học mình cũng không đến nỗi kém tới mức này đây!

"Tớ dạy có thể cậu." Tư Hạ mở miệng cười.

----- The End Chap 98 -----

Mems đọc xong bỏ ra 10s cmt một vài câu cho Ad có thêm động lực nha, không tốn nhiều thời gian lắm đâu nà. Yêu thương ♥

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngạo Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Cậu Thích Tớ Sao?

Editor: Cẩm Tiên (Pi xđ)

Nghe nói như vậy, Diệp Oản Oản nhất thời giật mình một cái, rốt cuộc cũng phát hiện ra hôm nay Tư Hạ dường như là lạ ở chỗ nào, chính là ngày trước hẳn ngày ngày gục xuống bàn ngủ, cả ngày nhìn cũng sẽ không nhìn cô một cái.

Nhưng hôm nay lại đột nhiên chủ động nói nhiều lời với cô như vậy, còn muốn dạy cô môn số học?

"*Khụ khụ*, không cần, tớ cũng không muốn chết không có chỗ chôn! Lại nói... Hôm nay cậu bị gì vậy? Làm sao mà tiết cuối cùng mới đến? Nữ sinh toàn trường muốn cậu đều sắp điên rồi!"

Trọng điểm là những người đó đem việc Tư Hạ không tới đổ hết tất cả trách nhiệm lên người cô!

Diệp Oản Oản vừa nói một bên xem xét, nếu quả thật Tư Hạ là bởi vì mình mới không tới, việc đó cô phải đi đề cập với cô giáo chủ nhiệm đổi chỗ ngồi là được rồi, còn diễn tập chính cô cũng không có cách nào từ chối, nhưng muốn đổi chỗ ngồi mà nói, hẳn là có thể thử một chút.

"Thật sao?" Tư Hạ nhẹ giọng mở miệng.

"Đúng thế!" Diệp Oản Oản gật đầu, sau đó thuận thế hỏi, "Hôm nay cậu không tới, không phải là bởi vì..."

Nhưng mà, lời tiếp theo Diệp Oản Oản còn chưa nói hết, liền nghe được Tư Hạ đột nhiên cắt đứt lời cô, hỏi một câu: "Vậy còn cậu?"

"À? Tớ làm sao?" Diệp Oản Oản nhất thời không phản ứng kịp ý của Tư Hạ.

Tư Hạ sâu kín nhìn lấy nàng: "Cậu thích tớ sao?" [Pl: phuttt :v méo thể nhìn cười nổi với anh này luôn]

Diệp Oản Oản ngây người như phỗng: "..."

Cmm! ! !

Rốt cuộc nào hấn có vấn đề ở chỗ nào à!

Diệp Oản Oản toàn thân mồ hôi cùng lông đều dựng lên, nhanh chóng lui về phía sau co rụt lại, mặt đầy biểu tình hoảng sợ, "Cậu... Có phải cậu bị sốt hay không?"

"Được rồi, mọi người đều dừng lại đi! Thầy bắt đầu giảng giải, trong quá trình làm bài có câu nào không hiểu, lúc thầy giảng thì tất cả đều phải chú ý nghe kỹ một chút!"

Trên bục giảng lời nói của Triệu Tinh Châu cắt đứt bầu không khí quý dị lúc này.

Diệp Oản Oản che ngực, khuôn mặt nghi ngờ không thôi, hừ chết cô rồi!

Người này là thuận miệng đùa bỡn cô đúng chứ ?

Thật vất vả rốt cuộc cũng chịu đựng đến hết giờ tan học, ánh mắt của các nữ sinh kia trợn mắt nhìn cô giống như sắp có thể ăn thịt người rồi.

Mặc dù không nghe được Diệp Oản Oản cùng Tư Hạ khi đi học rốt cuộc nói cái gì, nhưng hôm nay Tư Hạ không chỉ có không cẩn thận tựa vào bả vai của cô ta, lại còn phá lệ nói chuyện với cô ta, bất luận một cái nào đều đủ để cho người khác muốn đem Diệp Oản Oản ném trên bàn cấm đình sắc nhọn.

Nữ sinh toàn trường có một nhận thức chung, Tư Hạ là của tất cả các cô, ai cũng không cho phép cướp, nếu không thì sẽ trở thành tình địch của tất cả học sinh nữ.

Cho nên cho dù có nữ sinh mưu đồ gây rối, cũng chỉ dám nhân lúc không có ai len lén đi theo Tư Hạ tỏ tình, mà tuyệt đối không dám để người khác phát hiện.

Một khi bị phát hiện, vậy thì không thể ở lại trong trường học lẫn lộn.

Có thể tưởng tượng được, Diệp Oản Oản lại dám ngay trước mọi người cầu kết Tư Hạ, phải nhận lấy sự hận thù của biết bao nhiêu người.

Đương nhiên, thật ra thì sự thật hoàn toàn là Tư Hạ không cẩn thận dựa vào trên vai cô, cũng là Tư Hạ chủ động tìm cô nói chuyện, nhưng sẽ không có người nào để ý cái này, sai nhất định là Diệp Oản Oản!

Diệp Oản Oản vốn tưởng rằng tan học liền thoát nạn, ai biết tư Hạ đã liên tục chùng mấy ngày không có tới tập diễn, hôm nay lại đúng hạn trình diễn.

Diệp Oản Oản một bên không yên lòng tập diễn, một bên âm thầm cau mày, không khỏi có loại dự cảm không tốt...

Tư Hạ ngồi ở chỗ gần cửa sổ, giống như mọi ngày bị một đám nữ sinh vây ở nơi đó ân cần hỏi han, bất bình giùm.

"Tư Hạ, cái con ma kia thật là càng ngày càng quá phận, thậm chí ngay cả lên lớp cũng dám quấy rầy cậu!"

"Tư Hạ cậu đừng lo lắng, chúng tớ đã nộp thư tẩy chay, cùng nhau yêu cầu bỏ cũ thay mới Diệp Oản Oản, cô giáo Lương nhất định sẽ tôn trọng đề nghị của chúng tớ đấy!"

"Thật ra thì hôm nay cậu cũng không cần tới, ngày mai cô giáo Lương sẽ trả lời chúng ta!"

"Đúng vậy đúng vậy, không bằng cậu cứ trở về nghỉ ngơi cho khỏe đi, mới vừa rồi giờ số học khẳng định ghé thăm quá mức rồi!"

...

Trong lúc nói chuyện, những phần kia người khác đã kết thúc tập diễn, đến phiên phần diễn của Tư Hạ.

Lớp trưởng đi tới trước mặt Tư Hạ, yếu ớt mà mở miệng hỏi, "Cái đó... Tư Hạ, đến lượt cậu, hôm nay cậu... Muốn xếp hàng tập diễn sao?"

Dưới ánh nhìn soi mói của tất cả mọi người, Tư Hạ chậm rãi đứng lên từ chỗ ngồi, ánh mắt rơi vào trên sân khấu: "Dĩ nhiên."

----- The End Chap 99 -----

Mems đọc xong bỏ ra 10s cho Ad có thêm động lực nha, không mất nhiều thời gian lắm đâu nà. Yêu mọi người lắm ý ♥

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 100: Thật Sự Muốn Được Nam Thần Hôn Cho Tỉnh.

Editor: Cẩm Tiên (Pi xđ)

Diệp Oản Oản cho là hôm nay Tư Hạ sẽ không tập diễn, cho nên tô son môi màu tím.

Thấy Tư Hạ đi tới, theo bản năng hỏi một câu, "Cái đó, cần tô đổi một màu sắc khác không?"

Cô nhớ lần trước Tư Hạ rất khó mà tiếp nhận cái màu sắc này.

Tư Hạ hướng phía cô nhìn một cái, nhiệt độ trong ánh mắt chớp động khác thường, "Không cần, rất đẹp mắt."

Diệp Oản Oản: "... !!!"

WTF? Đẹp mắt?

Ai đó làm ơn tới cứu cô!

Diệp Oản Oản bị hù dọa đến mức phải mau trang điểm lại ép cho đỡ sợ, tay bên dưới run rẩy vẽ lệch ra mấy nét bút [Pi: chỉ kẻ mắt của con gái đó], son môi cũng tô đi tô lại vài lần. Tư Hạ nhìn khuôn mặt của Diệp Oản Oản, thần sắc ôn nhu trên mặt không dễ dàng phát giác xuất hiện một kẻ hở, bất quá chẳng qua là thoáng qua rồi biến mất, hít sâu một hơi mở miệng nói, "Bắt đầu tập diễn đi!"

Bởi vì là do Tư Hạ chính mình muốn diễn, những nữ sinh kia bắt mẫn đi nữa cũng không có cách nào, chỉ có thể từng chút một không cam lòng ngồi ở đó nhìn lấy.

Cuối cùng một tuồng kịch "Tình cờ gặp gỡ hoàng tử" bắt đầu diễn tập.

Sau khi công chúa Bạch Tuyết bị trúng độc, một vị hoàng tử cười bạch mã xông vào rừng rậm, mê dưới đường quý thần xui khiến đi tới trước nhà gỗ nhỏ, thấy bảy chú lùn đang thương tâm trông coi công chúa Bạch Tuyết.

Tư Hạ chậm rãi đi tới cái bàn trước mặt mà Diệp Oản Oản đang nằm, đưa mắt nhìn dung nhan cô gái, con ngươi bên trong như lưu ly tràn đầy thâm tình cùng vẻ đau thương.

Tất cả mọi người vây xem thấy vậy đều là mặt đầy thán phục.

Đệt! Kỹ thuật diễn xuất của nam thần hôm nay bùng cháy à!

Phải biết Diệp Oản Oản gia nhập chính là đem vở kịch diễn trên sân khấu này độ khó tăng lên đến level MAX, tất cả mọi người tưởng tượng một chút phải đem một con ma này biến thành nàng công chúa Bạch Tuyết xinh đẹp nhất trần gian là hình ảnh gì...

Tiếp đó, một màn kinh sợ nhất lại bắt đầu, hoàng tử thật lòng hôn xuống, khiến cho công chúa Bạch Tuyết tỉnh lại.

Tư Hạ đưa tay ra, khẽ vuốt ve sợi tóc của cô gái, một tay chống đỡ trên bàn bên người cô gái, ngay sau đó chậm rãi cúi người...

Tư thế như vậy khiến cho tất cả học sinh nữ đến vây xem nhìn cũng đỏ mặt tim đập loạn, tất cả đều hận không được xông lên đem Diệp Oản Oản đập lộn nhào sau đó chính mình nằm trên đó.

"Gào! Tức chết tôi rồi! Tôi cũng muốn được nam thần hôn cho tỉnh!"

"Nam thần cũng quá tốt quá hiền lành, còn miễn cưỡng tự mình đi tới tập diễn như vậy!"

"Nhưng có người lại lợi dụng sự hiền lành của nam thần không biết xấu hổ còn được voi đòi tiên!"

Mọi người một bên cắn răng nghiêng lợi, một bên quan tâm thương yêu không dứt mà chuẩn bị cho Tư Hạ nước suối và giỏ rác. [Pi: 3v giỏ rác chắc là để ói]

Thời điểm Tư Hạ khẽ vuốt sợi tóc của cô gái, không cẩn thận đụng phải da thịt trên cổ của cô gái, ngón tay nhất thời cứng lên trong nháy mắt.

Da thịt trên cổ của Diệp Oản Oản trở xuống không có bôi lên phấn lót dày, hẳn là màu da lúc đầu của nàng, cái màu da trắng nõn giống như sữa dê, xúc cảm trong nháy mắt làm cho trong đầu hần nhanh chóng hiện lên bốn chữ "vô cùng mịn màng".

Thiếu niên giống như bị đả thương vậy, nhanh chóng thu ngón tay lại, lỗ tai hơi có chút nóng lên, ngay sau đó tâm tình bình ổn, nghiêng thân qua, hướng phía cô gái đến gần hơn một chút...

Trên khán đài Trình Tuyết nhất thời xoạt một cái đứng lên, chuyện gì đang xảy ra!

Những nữ sinh khác thấy vậy cũng sợ ngây người.

Lần này Tư Hạ thế nào lại không giống thường ngày vừa mới đến gần liền chịu không được chạy đi, còn càng ngày càng đến gần?

Mọi người mắt thấy hai người chỉ còn lại có khoảng cách ngửi được hô hấp của nhau, coi như là né vị cũng không cần gần như vậy.

[VoVo: nguyên bản là tá vạ, mình không biết thuật ngữ này gọi là gì nhưng mà là dạng ảo giác tạo cảm giác như hai người đang hôn lên nhau vậy.]

Đệt! Rốt cuộc đây là tình huống gì! Chẳng lẽ Tư Hạ chuẩn bị làm thật?

Ngay cả Lăng Đông trong góc một mực không yên lòng thấy một màn như vậy cũng thay đổi sắc mặt.

Diệp Oản Oản mặc dù nhắm mắt lại, nhưng vẫn có thể cảm giác được hô hấp của đối phương gần trong gang tấc, thời điểm phát hiện có gì đó không đúng, cô vội vàng mở mắt, một giây kế tiếp liền đối mặt với khuôn mặt lấp lánh chói lọi kia của Tư Hạ được phóng đại ngay trước mặt của mình...

-----The End Chap 100-----

Mems đọc xong bỏ ra 10s cmt cho ad thêm động lực nha. Không mất nhiều thời gian lắm đâu nà. Yêu mems ♥

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Bối Cảnh Không Đơn Giản

Editor: Cẩm Tiên (Pi xđ)

Đang lúc này, cánh cửa nhỏ của hội trường đột nhiên truyền tới một thét tiếng kinh hãi: "Cô giáo Lương đến rồi!"

Quả nhiên, ngoài cửa, Lương Lệ Hoa đi vào, đi trước là cô hầu nhỏ của Trình Tuyết đưa thư liên danh cho Lương Lệ Hoa, xem bộ dáng chắc là mới vừa rồi thấy tình huống không đúng liền bị Trình Tuyết phái đi tìm viện binh.

Trong nháy mắt tất cả mọi người đều thờ phào nhẹ nhõm, Diệp Oản Oản cũng vội vàng nhân cơ hội bỏ chạy.

Cũng không biết có phải là ảo giác của cô không, cô đứng dậy trong nháy mắt, dường như thấy trên mặt Tư Hạ có một tia bất mãn giống như bị người khác quấy rầy vậy.

Trong tay Lương Lệ Hoa cầm thư tấy chạy kia, vẻ mặt cực kỳ không kiên nhẫn hướng phía Diệp Oản Oản nhìn lướt qua, "Diệp Oản Oản, thế nào mỗi lần đều là cô! Rốt cuộc cô còn phải làm ra bao nhiêu phiền toái mới cam tâm?"

Nói xong chuyển hướng mọi người mở miệng nói, "Ý của mọi người thấy cô(bà cô đó) cũng đã thấy, vốn là vì công bằng mới dùng rút thăm quyết định, nhưng bây giờ cái kết quả này lại tạo thành vấn đề càng lớn hơn, cô nghe nói gần đây tập diễn rất không thuận lợi, cộng thêm xem xét đến vấn đề hình tượng của lớp học, cô quyết định lựa chọn thí sinh diễn vai công chúa Bạch Tuyết lần nữa, mọi người có ý kiến gì không?"

Nghe nói như vậy, nhất thời hiện trường tất cả mọi người đều là tinh thần phấn chấn, nói đại khái là lòng người cũng không quá đáng, tất cả mọi người đều cùng đồng thanh trả lời: "Không có!"

Diệp Oản Oản cũng thờ phào nhẹ nhõm, rốt cuộc cũng chờ đến giờ phút này.

Nhưng đang lúc này, bên người cô lại truyền đến một âm thanh đột ngột: "Em không đồng ý."

Người nói chuyện, là Tư Hạ.

Cách đó không xa Trình Tuyết nhất thời nóng nảy, lật đật chạy đến trước mặt của Tư Hạ kéo cái góc áo của hắn, thấp giọng nhắc nhở, "Tư Hạ, cậu đang nói gì thế! Cô giáo đều đã đồng ý, cậu còn sợ cái gì sao?"

Diệp Oản Oản cũng cau mày hướng Tư Hạ nhìn sang, người này lại muốn làm cái gì...

Nam sinh ánh mắt lạnh như băng liếc qua chỗ tất cả mọi người, "Nếu như quy tắc có thể thay đổi nữa, như thế lần kế tiếp chọn thí sinh có hay không lại

phải nửa đường thay đổi người? Hơn nữa khoảng cách diễn xuất đã không còn thời gian bao lâu, đổi lại người lại phải bắt đầu lại từ đầu. Chúng ta tập diễn rất thuận lợi, chỉ có một tuồng kịch cuối cùng, mà tuồng này có vấn đề, từ trên người tớ mà ra, tớ đã điều chỉnh xong trạng thái, bảo đảm tập diễn có thể tiến hành thuận lợi."

Không chỉ là các học sinh tại đây bối rối, Lương Lệ Hoa cũng hoàn toàn không nghĩ tới Tư Hạ lại sẽ phản đối, hơi nhíu mày nói, "Nhưng là, coi như em có thể thuận lợi diễn thôi, nhưng hình tượng của Diệp Oản Oản là vấn đề lớn."

Tư Hạ mặt không đổi sắc mở miệng: "Sân khấu kịch vốn chính là nhất định có nghệ thuật biến hóa cùng khoa trương thành phần ở bên trong, hình tượng của Diệp Oản Oản căn bản không phải vấn đề, huống chi thời điểm trước khi lên sân khấu hoàn toàn có thể dùng các loại phương thức để giải quyết hình dáng và mặt nạ che chắn, những thứ này em sẽ cùng lớp trưởng bàn bạc, cho cô một bản kế hoạch cận kề khả thi."

Tư Hạ đã nói tới mức này rồi, Lương Lệ Hoa mặc dù bất mãn, cũng không tiện nói gì nữa, "Nếu như em kiên trì, cô đương nhiên cũng không thể phản đối, nhưng nếu như xảy ra vấn đề..."

Thật ra thì Diệp Oản Oản vẫn là thứ yếu, chuyện này vấn đề lớn nhất là trên người Tư Hạ, cô ta (bà cô) cho là Tư Hạ đối với việc Diệp Oản Oản diễn vai công chúa Bạch Tuyết thật vô cùng bất mãn, cho nên mới coi trọng.

Nhưng nào có biết, sau khi đến thì thấy thái độ của Tư Hạ cùng với lời nói từ miệng của các học sinh kia lại hoàn toàn khác nhau.

Vị chủ này cũng không phải là nhân vật mà cô ta (bà cô) - loại tiểu nhân này đặc tội nổi.

Những người khác có lẽ không biết bối cảnh cụ thể của Tư Hạ, nhưng cô ta thì rất rõ ràng, người đó không phải là đại gia bình thường đâu!

Nếu không phải chính miệng tình nhân của cô ta (ông thầy hiệu phó hay gì đấy ad quên rồi ai nhớ không) chính miệng từng nói, đánh chết cô ta cũng không nghĩ tới lai lịch của Tư Hạ lại lớn như vậy.

-----The End Chap 101-----

Mems đọc xong bỏ ra 10s cmt vài câu cho ad thêm động lực nha. Không mất nhiều thời gian lắm đâu nà. Yêu mems ♥

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 102: Không Tiếc Bán Đứng Nhan Sắc

Editor: Cẩm Tiên (Pi xđ)

"Thí sinh diễn vai công chúa Bạch Tuyết là em rút ra, em sẽ phụ trách tới cùng." Tư Hạ mở miệng.

Tư Hạ dứt lời, trong nháy mắt bên trong hội trường nhỏ yên tĩnh không tiếng động, tất cả mọi người đều bối rối vì chuyện này phát triển bất ngờ ngoài dự liệu mà tròn tròn mắt.

"Nếu bạn học Tư Hạ đã nói thế, vậy tạm thời cứ như vậy đi, có vấn đề gì em tùy thời có thể đến liên lạc với cô."

Nói cái gì cả lớp liên danh thư, đến cuối cùng Lương Lệ Hoa tự nhiên vẫn là lấy ý kiến của Tư Hạ làm chủ, vì vậy thái độ ôn hòa nói xong câu này liền rời đi.

Sau khi Lương Lệ Hoa rời đi, Trình Tuyết không thể nhìn được nữa hướng về phía Tư Hạ hô lên, "Tư Hạ, Tại sao cậu phải giúp cái con ma kia nói chuyện!"

Tư Hạ không trả lời, thậm chí có khả năng đều không nghe được lời nói của Trình Tuyết, giờ phút này, sự chú ý cùng ánh mắt của hân đều rơi vào trên người của Diệp Oản Oản.

Trong ánh mắt chăm chú kia, lại làm cho người ta có một loại ôn nhu tình thâm, ảo giác đã chờ đợi qua nhiều năm..

Ánh mắt như vậy thật là hoàn toàn đốt lên lửa giận của Trình Tuyết, cô ta xoay người liền hướng phía Diệp Oản Oản tiến lên, chợt giơ lên tay, "Diệp Oản Oản! cô là cái loại tiện nhân không biết xấu hổ, rốt cuộc cô đã làm gì với Tư Hạ!"

Còn không đợi Diệp Oản Oản bên này phản ứng, đột nhiên một bóng người cực nhanh mà vọt đến trước mặt của cô.

Sau đó chính là "Chát" một tiếng giòn tan.

Cái bàn tay kia của Trình Tuyết không có đánh trên mặt của cô, lại đánh trên người Tư Hạ.

Bởi vì thân hình chênh lệch, bàn tay của Trình Tuyết tát đến gần cằm của Tư Hạ, móng tay bén nhọn trong nháy mắt tại da thịt trắng nõn của hắn để lại vết máu chói mắt.

Trình Tuyết thấy mình không cẩn thận đánh vào Tư Hạ, cả người đều bị hù dọa bối rối, "Tư Hạ... Cậu... Tớ... Tớ không phải cố ý... Xin lỗi...."

Đáy mắt Tư Hạ không có một tí nhiệt độ thoáng qua một tia sát ý rét lạnh, "Thu hồi lời nói vừa rồi của cô, nếu có lần sau, đừng trách tôi không nhắc nhở cô."

Diệp Oản Oản thời khắc này nội tâm tan vỡ: "..."

Người này rốt có thù oán gì với cô! Trong mấy giây ngắn ngủi, ít nhất hắn đã kéo đến cho cô cả tấn hận thù! Các cô gái oán niệm đều sắp hóa thành thật mà định hướng phía cô nhào tới!

Nhưng mà cái này cũng chưa tính, thời điểm Tư Hạ chuyển hướng qua cô, ánh mắt lạnh lẽo nhất thời hòa tan, thậm chí mang theo một tia cẩn thận từng li từng tí cùng lấy lòng, "Không có sao chứ? Hù dọa cậu sao?"

Diệp Oản Oản: "..."

Đứng rồi! Hù dọa! Tớ đều sắp bị cậu hù chết rồi đấy, đại ca à!

Ai có thể nói cho cô biết rốt cuộc xảy ra chuyện gì không?

Coi như cô có ngu ngốc đến mấy cũng đã nhìn ra cả ngày hôm nay Tư Hạ là đang tận lực trừu cô.

Nhưng cô nghĩ tới nghĩ lui đều không nghĩ ra mình rốt cuộc đã đắc tội hắn ở chỗ nào, để cho hắn phải trả thù mình như thế.

Trình Tuyết hung tợn trừng mắt nhìn cô, sau đó khóc chạy xa, bên trong hội trường nhỏ những người khác cũng nghi ngờ không thôi mà lần lượt rời đi.

Chờ lúc chỉ còn lại hai người Diệp Oản Oản cùng Tư Hạ, Diệp Oản Oản rốt cuộc không nhịn được mở miệng, "Cái đó, xin hỏi, Hot Boy đại nhân tôn kính, Tớ rốt cuộc là đã chọc tới chỗ nào của cậu? Chẳng lẽ cũng là bởi vì tớ trước đó nói bạn trai tớ đẹp trai hơn cậu, cho nên ghi hận trong lòng? Ách, vì vậy liền không tiếc bán đứng nhan sắc, cái này hy sinh cũng quá lớn rồi?"

"Nhan sắc..." Tư Hạ chậm rãi lau khô mặt mình bởi vì vết máu đã thêm mấy phần diêm dúa, "Gương mặt này, cậu thích không? Vinh hạnh của nó."

Diệp Oản Oản: "... " người này chú ý chỗ này cũng thật là quá quý dị đi!

Ánh mắt Tư Hạ phức tạp mà sâu thẳm nhìn cô gái trước mắt vẻ mặt im lặng, thất thần lẩm bảm mở miệng, "Thật... Không nhớ tớ sao..."

Thanh âm của hắn quá thấp, Diệp Oản Oản không có nghe rõ, "À? Cậu nói cái gì?"

"Không có gì." Thiếu niên hơi rũ mặt mày, đáy mắt dường như xẹt qua một tia cô đơn không dễ dàng phát hiện.

Diệp Oản Oản đang định tiếp tục hỏi rõ, lại thấy đối phương đột nhiên hướng phía cô đến gần.

Diệp Oản Oản theo bản năng lui về sau một bước, đối phương lại đột nhiên ở trước gót chân của cô ngồi chồm hóm xuống, nửa quỳ ở nơi đó, bắt đầu đưa tay ra giúp cô cột lại dây giày mà cô không cẩn thận làm tuột ra...

Tiểu thiếu gia cao quý lại ngao mạn như thế, nhưng giờ phút này tư thế vô cùng thành kính thậm chí có phần hèn mọn...

-----The End Chap 102-----

Mems đọc xong bỏ ra 10s cmt một vài câu cho Ad thêm động lực để edit nha. Không mất nhiều thời gian lắm đâu nè. Yêu mems ♥

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 103: Thiên Địa Hợp Là Dám Cùng Quân Tuyết

Editor: Cẩm Tiên (Pi xđ)

Diệp Oản Oản vội co rút về phía sau, rút chân về.

Chỉ thấy cái dây giày bị tuột ra dưới cánh tay thon dài của thiếu niên được cột thành một cái nơ con bướm hoàn mỹ.

"Đừng khần trương, tớ khopong có ác ý đối với cậu, chẳng qua là..." Tur Hạ nói tới chỗ này lại chậm chạp không tiếp tục mở miệng.

Diệp Oản Oản dẩu đi ánh mắt nghi ngờ, "Chẳng qua là cái gì?"

"Chẳng qua là... Muốn ở lại bên cạnh cậu..."

Diệp Oản Oản: "..."

Đang yên đang lành cậu lại muốn gây họa hay là cậu bị đột biến nữa vậy thiếu niên!

Nếu như lấy năng lực lý giải của cô không gặp trở ngại mà nói, lời này của Tur Hạ được coi là tỏ tình gián tiếp sao?

Diệp Oản Oản bất ngờ đứng tại chỗ, trong đầu hiện lên một ca khúc: Ở nơi đó hoa đào đang nở rộ...

Cô sống lại trên thế giới này rốt cuộc là xảy ra vấn đề gì...

Nếu như nói trước khi sống lại là kiểu khó khăn, sau khi sống lại đơn giản là thăng cấp thành kiểu địa ngục!

Sợ điều gì sẽ gặp điều đó, hoa đào một đóa nối tiếp một đóa, còn một đóa so với một đóa kia đáng sợ hơn! Đóa trước mắt này thật là có thể nói bá vương hoa cấp độ sử thi!

Chẳng lẽ Tur Hạ giống như Lăng Đông, cũng thấy qua diện mạo thật sự của cô?

Dù sao gương mặt này của cô nhất định chính là hiểm họa không lường được!

Nhưng là, cô chắc chắn mấy ngày nay rất cẩn thận, tuyệt đối không có từ nhà trọ đi ra ngoài lộ ra bộ dáng không hóa trang, huống chi Tur Hạ cùng Lăng Đông khác nhau, lấy thân phận cùng mắt nhìn của hắn, cũng không vì vậy mà thái độ đột nhiên đối với cô phát sinh biến hóa lớn như vậy.

Trừ cái đó ra, Diệp Oản Oản đột nhiên nghĩ đến khác một loại khả năng, kiếp trước cô mặc dù đối với Tur Hạ không hiểu nhiều, nhưng cũng biết quan hệ của hắn với Tur Dạ Hàn vô cùng tệ hại, cơ hồ đến mức độ đối đầu gay gắt, chẳng lẽ là Tur Hạ phát hiện cô có quan hệ với Tur Dạ Hàn, sau đó chơi cái trò gì mà cướp nữ nhân của kẻ thù?

Suy nghĩ kỹ một chút, chính là tối hôm qua Tur Dạ Hàn mới tới trường học, sau đó ngày thứ hai thái độ của Tur Hạ đối với cô liền phát sinh biến hóa.

Nếu quả thật là như vậy, người này rốt cuộc chắc là có nhiều hận thù với Tur Dạ Hàn, ngay cả đối với cô cũng muốn xuống tay!

Về mặt Diệp Oản Oản chân thành mà mở miệng nói, "Bạn học Tur Hạ, bất luận rốt cuộc là cậu xuất phát từ loại mục đích nào, không cần phải đối xử ác với chính bản thân mình như vậy chứ? Xin cậu hãy nhìn kỹ mặt của tớ, lại suy nghĩ xem xét thật kỹ! Tớ đã nói với cậu, đây là bộ dáng hóa trang, tháo hóa trang ra đó chính là linh hồn sống trùng kích!" [chỗ này ad không rõ nghĩa lắm nên để nguyên văn nha, có thể là do bên cv dịch sai nghĩa]

Tur Hạ nhìn chằm chằm mặt của cô, khóe miệng giật một cái, dường như cũng là trải qua kịch liệt giãy giụa, sau đó kiên cường hít sâu một hơi, khôi phục thần sắc nhu hòa mở miệng nói, "Không việc gì, xem quen liền có thể."

Diệp Oản Oản thật là muốn quý, nhức đầu không thôi mà nặn nặn mi tâm, nghiêm túc cẩn thận gần từng chữ mở miệng nói, "Tình cảm của tớ đối với bạn trai tớ so với kim loại còn kiên cố hơn, yêu như bàn thạch, núi không mòn, sông không cạn, sấm sét từng trận, hạ vũ tuyết, thiên địa hợp, là đám cùng quần tuyệt! Cho nên, hay là cậu buông tha tớ đi!"

Nếu như Tur Hạ gặp phải người không phải là cô, lấy thân phận bối cảnh, giá trị nhan sắc cộng thêm kỹ thuật diễn xuất thể này, đoán chừng thật đúng là không có cô gái nào có thể từ chối được.

Nhưng bây giờ, không cần biết Tur Hạ rốt cuộc là ôm mục đích gì, chỉ sợ là hắn phải thất vọng, trên đầu chữ sắc có cây đao, cô cũng sẽ không cầm cái mạng nhỏ của mình ra đùa.

Nói xong cũng không để ý Tur Hạ rốt cuộc có phản ứng gì, vội vàng bỏ chạy.

Giữ khoảng cách sẽ tốt hơn!

Mãi đến lúc chạy ra thật xa, Diệp Oản Oản mới thở phào nhẹ nhõm.

Ai ngờ ngáng đầu một cái liền thấy một người so với Tur Hạ còn không muốn thấy hơn.

Thắm Mộng Kỳ đáng về vội vã hướng phía cô chạy tới, "Oản Oản! Cuối cùng tớ cũng tìm được cậu!"

"Tìm tớ có việc gì sao?"

Thắm Mộng Kỳ kinh ngạc nói, "Cậu còn không biết sao? Mau nhìn forum của trường đi! Chuyện của cậu cùng Tur Hạ đều đã truyền khắp nơi rồi!"

Mems đọc xong bỏ ra 10s cmt vài câu tiếp thêm sức mạnh tinh thần cho ad nha. Yêu mems ♥

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 104: Bể Cong Sự Thật

Editor: Cẩm Tiên (Pi xd)

Trước đó khi Tư Hạ giúp cô ngăn cản một cái tát của Trình Tuyết, cô cũng đã có linh cảm không lành, chẳng qua không nghĩ là nó lại tới nhanh như vậy.

Diệp Oản Oản mở diễn đàn ra nhìn một cái, quả nhiên liền lập tức thấy trang đầu nổi bật lên một cái nhan đề vô cùng nổi bật hấp dẫn: "Gái xấu nhất Thanh Hòa cùng Hot Boy Thanh Hòa phải chăng có gì mờ ám".

"Gái xấu" cùng "Hot Boy", cái nhan đề nhìn muốn lác con mắt này vừa nhìn một cái liền biết là chiêu trò dùng để câu View.

Bài post bắt đầu kể từ việc cô làm bài kiểm tra hạng nhất đếm ngược, miêu tả cận kề cô âm mưu làm thế nào từng bước một đến gần Tư Hạ.

Cố ý kiểm tra hạng nhất đếm ngược để đến gần Tư Hạ, lại ăn gian thi cả lớp để đạt hạng nhất tiếp tục dính lấy Tư Hạ, sau đó lại ăn gian rút thăm được vai diễn công chúa Bạch Tuyết mưu toan “ăn” (được hôn) Tư Hạ, lên lớp cố ý mưu kế dây dưa quấy rầy. . .

Toàn bộ bài không có chút Logic nào hoàn toàn là vì đen mà đen.

Chuyện thành tích có tất cả thầy cô làm chứng, Lương Lệ Hoa đều đã thừa nhận thành tích của cô là thật, đến chuyện rút thăm, cô căn bản cũng không có cái máy nào để đựng vào ống đựng quẻ thăm, làm sao mà ăn gian. Nếu như cô thật dây dưa quấy rầy Tư Hạ, lúc ở hội trường nhờ chủ nhiệm Lương muốn đổi người, tại sao Tư Hạ phải thay cô nói chuyện?

Nhưng những thứ này đâu có cái gì quan trọng hơn, sẽ không có bất kỳ người nào phí tâm đi truy cứu thật giả, chỉ có thể giống loài kèn kèn(*) thấy thịt thối rửa bình thường điên cuồng đến nhào tới cắn xé nàng. [(*) : một loài chim ăn thịt(xác chết), Pi: tác giả so sánh thiệt là vi diệu :v]

Ai bảo một con ma lem như cô lại may mắn như vậy có thể đến gần nam thần của bọn họ, có thể làm cho nam thần ra mặt cho cô, đơn giản chính là tội ác tày trời. > [Pi: mấy bà này ngộ ghê hén, không được như vậy nên ghen ăn tức ở à?]

Thích Dạ Hàn nhất: [tớ chính là học sinh lớp F, tớ tận mắt thấy, khi đi học cái con ma lem kia cố ý dựng trên người Tư Hạ! Chán ghét chết được!] [Pi: có ai để ý cái nickname không a~? :v]

Bút chì không có tiểu mới: [Trời ơi thật hay giả! Thật là ác tâm! Thật là người xấu nhiều tác quái! Chỉ với cái bộ dáng quý đó cô ta cũng không soi mặt vào trong nước tiểu mà xem chính mình, lại cũng dám mơ ước Tư Hạ!]

Tay trái cái bóng ngược:[cũng may nam thần người tính khí tốt không so đo với cô ta, vẫn còn tự trách là mình sai ! Giời ạ, hướng về phía gương mặt đó ai đặc biệt có thể tự thân đến hôn xuống à? Nếu là tớ, tớ ngay cả cơm tối cũng có thể ới ra được không?]

Tán z không 忒瑟 ức: [lần trước không phải nói khuyên lui sao, lại còn không rút! Thật là đã đánh giá thấp thủ đoạn của con ma lem này rồi!]

Thích Dạ Hàn nhất: [ha ha, nếu là không có chút thủ đoạn, có thể đem lão đại của Thanh chơi đến xoay quanh sao? Thứ người như vậy nên rút ra khỏi Thanh Hòa!]

Timeless: [Diệp Oản Oản rút ra khỏi Thanh Hòa!]

. . .

Bài post phía sau, chuyện của Lăng Đông cũng bị lật ra, gán cho nàng cái mác loại con gái lăng loàn nhiều thủ đoạn một chân đạp hai thuyền, đem đến cho cô thương tích đầy mình.

Tuy biết rõ những thứ này đều không phải là sự thật, nhưng cô không có cách nào giải thích.

Giải thích thế nào? Nói là Tư Hạ đơn phương có ý đối với cô, còn tỏ tình với cô?

Đến lúc đó sợ là cô phải bị nước miếng phun chết!

"Oản Oản, cậu không sao chứ? Những người này thật sự là quá đáng rồi, tại sao có thể nói cậu như vậy!" Thẩm Mộng Kỳ bày ra bộ dạng lòng đầy căm phẫn.

Cô ta nghĩ thế nào cũng nghĩ không thông, tại sao cho tới bây giờ Diệp Oản Oản còn có thể sống tốt như thế, trước đó cô ta gửi những tin nhắn kia biểu hiện đã đọc, rõ ràng là Tư Dạ Hàn đã thấy được.

Nhưng cô ta (Oản Oản) không chỉ có sống thật tốt, cấu kết xong với Lăng Đông, ngay cả thái độ của Tư Hạ đối với cô ta cũng càng ngày càng đặc biệt.

Nhìn thấy vẻ mặt Thẩm Mộng Kỳ ra bộ ân cần, Diệp Oản Oản tựa như cười mà không phải cười mà ngoắc ngoắc khóe môi.

Người mở ra cái chủ đề này nickname là "Thích Dạ Hàn nhất", nhảy lên xuống nhảy đủ loại nói xấu cô dài nhằng đúng là phương thức của Thẩm Mộng Kỳ.

Thích Dạ Hàn nhất. . .

Cái ID này, thật đúng là ý vị thâm trường. . .

A, lại cùng với cô chơi đùa dư luận?

Vật trong tay cô vốn còn muốn tồn tại mấy ngày, hiện tại ngược lại vừa vận phát huy được tác dụng.

-----The End Chap 104-----

#Ps: Đạo này Ad phải làm kiểm tra, khảo sát bài vở nhiều nên một ngày có thể sẽ ra ít chương. Mong mọi người thông cảm vì Ad cũng đã cố gắng những lúc rảnh rồi edit truyện để cho mems đọc rồi :(một lăm nhưng vẫn cố thôi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: Bát Quái Công Nhân Bốc Vác

Editor: Cẩm Tiên (Pi xđ)

"Chỉ là, Oản Oản, lúc nào thì quan hệ với Tư Hạ tốt như vậy? Tớ nghe nói hần hôm nay không chỉ có giúp cậu ở trước mặt chủ nhiệm lớp nói chuyện, còn giúp cậu ngăn cản một cái tát của Trình Tuyết nữa!" Thẩm Mộng Kỳ dò hỏi.

Lúc trước chuyện của Lăng Đông huyền náo lớn như vậy cũng không tạo được chút tác dụng nào, cho nên cho dù thái độ của Tư Hạ đối với Diệp Oản Oản không bình thường, cô ta cũng không nắm chắc chuyện này vọt đến tai Tư Dạ Hàn rốt cuộc sẽ có tác dụng hay không.

Cô ta quả thực không nghĩ tới Tư Dạ Hàn sẽ đối với Diệp Oản Oản càng ngày càng dung túng, cũng có lẽ là, những người khác Tư Dạ Hàn cần bản là không coi vào đâu, chỉ có Cố Việt Trạch mới có thể làm cho hần đề ý?

Thật ra thì...

Thẩm Mộng Kỳ hoàn toàn chính là muốn xóa, người khác coi như vua của Đông Á, đừng nói là Lăng Đông một người lớn sống sờ sờ, coi như là một con chó, Diệp Oản Oản dù thả có nhiều bả, sợ rằng người khác cũng phải sử dụng gây đánh chó.

"Đó là đương nhiên, bởi vì Tư Hạ là người tốt nha!" Diệp Oản Oản trực tiếp dùng nguyên câu văn trong bài post trả lại. >

Thẩm Mộng Kỳ nhất thời bị nghẹn đến không phản đối được, nhắc nhở, "Tóm lại cậu vẫn nên cẩn thận một chút đi, nhiều nữ sinh thích Tư Hạ nhiều như vậy, nhất định sẽ ghen cậu, nhất là Trình Tuyết đó! Cái bài post này tám phần mười chính là Trình Tuyết vì trả thù cậu mà đăng lên!"

Diệp Oản Oản trong lòng cười lạnh, một bên giả bộ làm người tốt còn vừa không quên đem nước dơ hướng trên người người khác giội, cũng là đủ chạy.

"Biết rồi, tớ sẽ cẩn thận, trở về nhà trọ đây, bye~ "

Thẩm Mộng Kỳ nhìn bóng lưng của Diệp Oản Oản rời đi, khuôn mặt tức giận.

Trước đó cô ta còn đang cao hứng cho rằng Diệp Oản Oản có thể là bị thất sủng cho nên mới không còn tư cách ở lại Cẩm Viên, nhưng bây giờ điều khổ não là dù cho Diệp Oản Oản không ở tại Cẩm Viên, cô ta cũng không có cơ hội đến gần Tư Dạ Hàn. [Pi: cái đó là chuyện đương nhiên ☐)]

Tư Dạ Hàn đoán chừng là quá bận rộn không có thời gian, chưa từng nhận điện thoại của cô ta, cô ta đã từng thử thăm dò gửi tin nhắn muốn hẹn hần đi ra, nhưng là tất cả tin tức đều giống như đá chìm đáy biển, có lúc cô ta thậm chí cảm giác mình chính là một máy móc truyền đạt tin tức của Diệp Oản

Oản, chỉ có tin tức liên quan tới Diệp Oản Oản, Tư Dạ Hàn mới có phản ứng.

Loại cảm giác này thật sự là quá tệ!

Sau khi đối phó Thẩm Mộng Kỳ xong, Diệp Oản Oản từ cửa sau đi ra ngoài, tiến vào một tiệm Internet gần trường học.

Tìm một chỗ ngồi xuống, sau đó đăng nhập vào forum trường Thanh Hòa.

Đang muốn đăng nhập, cô nhớ lại ID cũ của mình tên gọi so với ID của Thẩm Mộng Kỳ "Thích Dạ Hàn nhất" còn buồn nôn hơn: "Yêu Trạch một vạn năm" ...

Vì vậy Diệp Oản Oản nhanh chóng tạo một cái tài khoản mới, sau đó lần nữa suy nghĩ cái tên: Bất quá công nhân bốc vác.

Sau khi tạo tài khoản xong, Diệp Oản Oản soạn một bài post.

Bài post tựa đề: Tin tức hot! Hoa khôi Thanh Hòa Thẩm Mộng Kỳ cuối cùng lại là một tiểu tam cướp đàn ông của người khác! ! !

Nội dung cùng tựa đề là một dạng, chỉ có một câu nói đơn giản này, sau khi soạn xong, Diệp Oản Oản liền tiện tay đăng lên.

Không ngoài dự đoán, cái tựa đề này cực kỳ bắt mắt nên chỉ trong nháy mắt đã hấp dẫn vô số người xem.

Mỹ nam đáng yêu nhất hệ: "Cmm! Thẩm Mộng Kỳ, đây không phải là nữ thân của tôi sao? Tiểu tam là tình huống gì?"

Bút chì không có tiểu mới: "Chủ tus tung tin vịt như vậy nhưng là phải được phong tước hiệu a!"

Gia đẹp trai nhất: "Thế đạo này làm sao, Thẩm Mộng Kỳ là nữ sinh hiền lành đơn thuần như vậy cũng có người bôi đen?"

Thích Dạ Hàn nhất: "Tôi xem chắc là chủ tus là bị bệnh đau mắt nên ghen tị rồi!"

Ngây ngô nhỏ bé đáng yêu: "Chủ tus nói có đúng không, là chuyện Thẩm Mộng Kỳ cùng Giang Yên Nhiên còn có Tống Tử Hàng? Hình như là tôi đã có nghe qua..."

Thích Dạ Hàn nhất: "Người comment phía trên câu từ đâu nghe được tin nhảm thế, cậu là tận mắt thấy sao?"

Ngây ngô nhỏ bé đáng yêu: "Híc, cái này ngược lại không có, tôi cũng là nghe người khác nói!"

Tán z không 忒 齏 ức: "Đã có người tận lực muốn bôi đen Thẩm Mộng Kỳ, dĩ nhiên là khắp nơi tạo dao cho cậu ấy! Thứ tin đồn nhảm này chưa đủ tin được!"

Bút chì không có tiểu mới: "Chủ tus có bản lĩnh thì cầm ra chứng ra đi, núp ở phía sau ăn nói lung tung có gì tài giỏi? Muốn coi chúng tôi là con cò, không khỏi cũng mơ mộng quá rồi!"

...

-----The End Chap 105-----

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 106: Yêu Cầu Chùy Đến Chùy

Editor: Hyna Nguyễn

Bài post vừa mới post lên, Diệp Oản Oản liền bị tập thể người ủng hộ của Thẩm Mộng Kỳ nhạo báng, không ít ID quen thuộc đều là theo cái thiệp mời Hắc Diệp Oản Oản đó tới, thỉnh thoảng có mấy cái bình luận nói tận mắt thấy tình huống bạn trên mạng cũng đều bị mấy cái bình luận đó phun thương tích đầy mình, thậm chí bị định nghĩa thành tung tin vịt.

Quy tắc ở trong vòng giải trí là chân tướng không quan trọng, quan trọng là ai nắm giữ dư luận, thì người đó liền có được thiên hạ, tình huống trong thời khắc này cũng là như vậy.

Đây cũng chính là lý do tại sao Thẩm Mộng Kỳ dám tùy ý biên tạo lời nói dối tẩy trắng bản thân.

Diệp Oản Oản cũng không nóng nảy, liền lẳng lặng xem bình luận của bọn họ.

Tán z không 忒怼 ức: "Ha ha, lâu chủ không dám đi ra!"

Thích Hàn Dạ Nhất: "Bịa đặt hoàn toàn, tự tung tin vịt sinh sự với người khác, thứ người như vậy ta thấy cũng nhiều!"

...

Chờ tất cả mọi người đều đưa ra bình luận của mình, không sai biệt lắm cũng đều cho rằng bài post này hoàn toàn là tin vịt, mắt thấy bài post muốn chìm xuống, Diệp Oản Oản trực tiếp phát một đoạn video mà hôm bữa cô quay ra.

Đoạn clip quay lại thời điểm khuya ngày hôm trước lúc Thẩm Mộ Kỳ đang cùng Giang Yên Nhiên tranh chấp, cô đã sớm len lén quay lại được hiện trường.

So sánh cái tin đồn thất thiệt của Thẩm Mộ Kỳ trong bài post kia, bài viết lần này của cô lại là có ảnh có chân tướng.

Bên trên forum trường học Thanh Hòa, cô hiện tại là gái xấu hạng nhất ở Thanh Hòa, trên Bát Quái cơ hồ ngày ngày đều sẽ xuất hiện, thiệt hay giả liền không ngừng.

Nhất là cô cùng Tư Hạ ngồi cùng bàn càng là cơ hồ mỗi ngày đều cũng bị người nhìn quanh một lần, mọi người phòng chừng đều sắp đối với thẩm mỹ của cô mệt mỏi, tính chất bài post của Thẩm Mộ Kỳ chẳng qua chỉ là đem cừ hận của cô lại làm lớn ra một chút nữa.

Ngược lại cô đã đen như than đá một dạng đen không thể đen hơn, nhưng khác với Thẩm Mộ Kỳ hoa hậu lớp A, ở Thanh Hòa nổi danh là thanh thuần giai nhân.

Thuần khiết tốt đẹp như vậy giống như tờ giấy trắng là nữ thần trong lòng đông đảo nam sinh, lại nhân lúc không có ai biết cấu kết với nam nhân khuê mật của mình, cái Bát Quái này có thể so với tin tức ngày ngày xào đi xào lại khắp người cô - mà lem com nguội còn muốn bùng nổ hơn nhiều.

Lúc này đem Bát Quái của Thẩm Mộ Kỳ tuôn ra vừa vặn có thể dòi đi ánh mắt của người khác. Ở dưới tình huống không cách nào làm sáng tỏ nên dùng một chủ đề mang tính bạo nổ một chút dòi đi ánh mắt quần chúng, đây là một trong những thủ pháp kinh điển giao tiếp trong vòng giải trí. Gỏi xong video, Diệp Oản Oản đi uống cùng ăn một vài món, ngồi xuống ghế lẳng lặng chờ đợi.

Mấy giây ngắn ngủi yên lặng sau, nguyên bản bài post vốn đã dừng lại không người bình luận lại lần nữa hồi phục nổ tung ——

Tịch mịch no tim: "Trời ạ! Ta nhìn thấy gì! Mọi người mau đến xem Bát Quái siêu cấp lớn!"

Đáng yêu hệ mỹ nam tử: "Cmn! Lại là thật! Nữ thần còn bị Giang Yên Nhiên tại chỗ dùng điện thoại di động đập sưng mặt sưng mũi!"

Ta là tiểu khả ái 123: "Thật là một trận tuồng kịch a! Thẩm Mộ Kỳ cùng Giang Yên Nhiên không phải là bạn tốt chung một phe sao? Sao lại trở thành người thứ ba nhúng tay vào!"

Gia đẹp trai nhất: "Híc, có phải hay không có hiểu lầm gì đó à?"

Gió thổi qua mùa hè: "Video đã chứng minh tất cả rồi còn có thể có hiểu lầm gì đó sao, không có nghe tiếng Giang Yên Nhiên nói sao người còn chủ động đưa hôn rồi? Dù có chút lương tâm nhưng muốn tránh hiềm nghi cũng không kịp, tại sao hết lần này tới lần khác muốn ở ngày sinh nhật của người ta một mình cùng nam nhân của người ta đi ra ngoài hẹn hò, lại là hỗn nhau còn nói ra cái gì sau khi tốt nghiệp liền ở cùng nhau lời nói mập mờ như thế!"

Ngây ngô nhỏ bé đáng yêu: "Có ảnh có chân tướng, cái này so với cách vạch xuất sắc nhiều á! Khó trách lâu chủ một mực không lên tiếng, nguyên lai muốn xuất đại chiêu làm toàn bộ mọi người ghen đây! Lần này Thẩm Mộ Kỳ cũng không đến để phân bác nữa!"

...

Bài post này của Diệp Oản Oản nhanh chóng được quần chúng chuyên ăn dưa buôn chuyện trên trời hấp dẫn, trong nháy mắt nhiệt độ đã vượt trên tin tức của Diệp Oản Oản.

Toàn bộ đám bạn trên mạng còn đang trong cái thiệp mời đó đều chuyển tới Thẩm Mộ Kỳ trong bài post, yêu cầu lâu chủ bạo nổ càng nhiều Bát Quái.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Bom Hẹn Giờ

Chẳng được bao lâu, cái ID quen thuộc lại xuất hiện.

Thích Hàn Dạ Nhất: "Thẩm Mộng Kỳ đến cùng có phải chủ động dâng nư hôn hay là nói những lời đó hay không, đều là Giang Yên Nhiên một mình một phương diện nói tới, thiết giả đều còn chưa biết được chứ? Lại nói coi như là Thẩm Mộng Kỳ thật làm như vậy rồi, thích một người không có tội, Giang Yên Nhiên chẳng qua chỉ là một người thăm mển Tống Tử Hàng, hai người bọn họ cũng không phải là quan hệ bạn bè trai gái, làm sao có thể nói Thẩm Mộng Kỳ là người thứ ba nhúng tay vào?"

Diệp Oản Oản phui đi một cái, sau đó không nhanh không chậm trở về viết một đoạn văn đi lên

Bất quá công nhân bốc vác: "A, người hơi có chút đầu óc đều biết, Giang Yên Nhiên nói, dĩ nhiên chính là Tống Tử Hàng chính miệng nói cho cô ấy biết, cái này thiết giả còn phải nói sao?"

Ngoài ra, Giang Yên Nhiên cùng Tống Tử Hàng là thanh mai trúc mã, còn nhỏ trong người thì đã có hôn ước, chuyện này người biết cũng không thiếu, người cho là Thẩm Mộng Kỳ cùng Giang Yên Nhiên quan hệ tốt như vậy, Giang Yên Nhiên dĩ nhiên chuyện gì cũng đều nói với Thẩm Mộng Kỳ, Thẩm Mộng Kỳ sao lại không biết cái này?

Coi như cô ta không biết cái này, chỉ biết là Giang Yên Nhiên thích Tống Tử Hàng, cũng không nên lừa gạt Giang Yên Nhiên dưới tình huống đó âm thầm cùng Tống Tử Hàng chơi trò mập mờ!

Đúng, thích thì vô tội! Nếu thích thì cô ta có thể quang minh chính đại nói ra cùng Giang Yên Nhiên để cạnh tranh, tin tưởng như vậy không có bất kỳ người nào lại nói cô ta, nhưng chơi đùa trò hề này là ý gì? Chẳng lẽ là bởi vì thích người giống nhau thì có thể treo nhiều người hơn sao?"

Thích Hàn Dạ Nhất: "Trên lầu hoàn toàn là ở bịa đặt, hoàn toàn là ngấm máu phun người! Xin bản chủ xóa topic!"

Bất quá công nhân bốc vác: "Ta có video bộc lộ chân tướng, làm sao lại là hoàn toàn bịa đặt hả? Trên lầu trước đây không lâu đăng cái tin via hè cũng có thể vui vẻ sung sướng, đến nơi này của ta ngược lại thành bịa đặt hoàn toàn rồi hả? Trên lầu quá hai lời đi?"

Ta là tiểu khả ái 123: "Cảm thấy được lầu chủ nói rất có đạo lý, hơn nữa suy đoán vô cùng hợp lý a!"

Ngây ngô nhỏ bé đáng yêu: "Đứng về phía lầu chủ! Thích Hàn Dạ Nhất cái này ID là lạ, thế nào thời điểm tám chuyện liên quan đến Diệp Oản Oản hăng say như thế, thỉnh thoảng có người nói không chứng cứ liền đem sỉ nhục đối phương đến thương tích đầy mình, vào lúc này lại chạy tới nơi này hảo tâm như vậy thay Thẩm Mộng Kỳ nói chuyện?"

Ngược lại nếu như là ta mà nói, nam sinh ta thích thích khuê mật của ta, còn cùng khuê mật của ta tỏ tình, khuê mật của ta biết rõ ta thích người nam sinh kia thích đến chết đi sống lại lại lừa gạt lấy ta không nói cho ta, còn âm thầm với hắn đi ra ngoài hẹn hò, ta là tuyệt đối sẽ không tha thứ cô ấy!

Giữa bằng hữu trọng yếu nhất không phải là thẳng thắn sao? Loại chuyện này đều lừa gạt lấy, nói không có gây rối ý đồ, đánh chết ta cũng không tin!"

...

Đại khái là bởi vì tâm không sạch, ID Thẩm Mộng Kỳ không có đi ra chuyển lời, đoán chừng là nghĩ biện pháp tìm người xóa topic đi. Mặc dù vẫn có bộ phận nam sinh vì Thẩm Mộng Kỳ nói chuyện, nhưng trên diễn đàn loại địa phương này, sức chiến đấu cao nhất tự nhiên vẫn là nữ hải tử, hướng chỉ các nữ hải tử đối với loại chuyện này ghét cay ghét đắng nhất, dư luận trên căn bản đều ở bên Giang Yên Nhiên. Chuyện này còn chưa đủ để hoàn toàn đánh chết Thẩm Mộng Kỳ, nhưng chỉ nội việc tẩy trắng đã đủ làm cô ta bận rộn, đỡ cho cô ta tìm mình gây phiền toái.

Lại quét qua bài post trong chốc lát, thấy đồng loạt đều là chinh phạt Thẩm Mộng Kỳ, cô trong cái bài post đã dần dần trầm xuống, Diệp Oản Oản liền trở về trường học. Sau khi trở về, Diệp Oản Oản không có lập tức trở về nhà trọ, mà là vòng quanh bên hồ nhỏ tản bộ tiêu com một chút. Cũng không biết có phải là ảo giác của cô hay không, bắt đầu từ lúc này tinh thần cô có chút không tập trung, luôn cảm thấy sẽ có chuyện sẽ phát sinh. Chuyện của Tư Hạ giống như cái bom hẹn giờ như vậy giờ ở nơi nào.

Lăng Đông còn dễ giải quyết, Tư Hạ làm sao bây giờ?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 108: Cho Tới Bây Giờ Không Có Có Yêu Ta Sao

Chẳng lẽ muốn để cho cô đi nói với Tư Dạ Hàn, cháu của anh đang trêu chọc em sao?

Quan hệ của hai người ở chỗ này, Tư Dạ Hàn là Cửu thúc của Tư Hạ, cô nếu tùy tiện chạy đi tố cáo, đây chẳng phải là thành khiêu khích quan hệ chú cháu của bọn họ sao?

Diệp Oản Oản đang suy nghĩ phải xử lý thế nào cho hoàn mỹ để xong cái vấn đề này, đột nhiên không nghe được cách đó không xa truyền tới một thanh âm tức giận ——

"Giang Yên Nhiên, tôi thật không nghĩ tới cô lại ác độc như vậy, trước kia cô đối với Mộng Kỳ động thủ, hại cô ấy bị thương thì coi như xong đi! Hiện tại còn ở trường học trên diễn đàn phát loại video này làm hỏng mất danh dự của cô ấy!"

Diệp Oản Oản nhất thời hơi nhũn mảy, trùng hợp như vậy, Tổng Từ Hàng?

Chỉ thấy khuôn mặt Tổng Từ Hàng bức tức, mà cô bé đối diện hẳn về mặt tiêu tụy tái nhợt, đôi mắt đỏ bừng, cơ thể không ngừng run rẩy, kích động đến giải thích, "Em đã nói qua rất nhiều lần rồi, cái bài post kia không phải là em phát! Coi như là em phát, chẳng lẽ trong bài post nói tới có lỗi gì sao? Chẳng lẽ cô ấy không phải là đoạt nam nhân của em! Không phải là cô ấy phản bội hữu tình của chúng ta sao!"

Tổng Từ Hàng liên tục cười lạnh, trong con ngươi tràn đầy chán ghét vẻ, "Giang Yên Nhiên, cô thật là không thể nói lý, tôi không phải là vật sở hữu của cô, càng cùng cô không có bất cứ quan hệ nào, hôn ước cũng bất quá là một phía tình nguyện, tôi không phải là búp bê mà bọn hắn có thể thao túng, tôi cũng có người mình thích!

Nếu không phải cô ngăn cản chúng ta, tôi với Mộng Kỳ sớm liền ở cùng nhau, bởi vì kiêng kỵ cảm thụ của cô, cô ấy bị bao nhiêu ủy khuất! Cô lại như vậy tổn thương Mộng Kỳ! Cô mới là người thứ ba giữa chúng ta!"

Ánh mắt như thế thật là như dao cắt ở trên người cô gái, đột nhiên Giang Yên Nhiên hết sắc, mặt đầy đau khổ, thật thâm nở nụ cười, "A... Ha ha... Tổng Từ Hàng... Chúng ta từ trong bụng mẹ đã nhận biết ... Anh đã nói... Nói qua muốn kết hôn cùng em... Phải bảo vệ em không bị bắt luận kẻ nào khi dễ... Muốn cả đời ở chung với em... Nhưng là bây giờ, anh nói cho em biết, em cùng anh hoàn toàn không có quan hệ... Em là người thứ ba... Em là... Người thứ ba..."

Nữ hài nói ba chữ cuối cùng, từng chữ đầm máu và nước mắt!

Mà nam nhân đối diện khuôn mặt không bình tĩnh nói, "Những thứ kia sớm đã là chuyện lúc còn bé! Cô đừng lại dùng những lời lúc đó đùa giỡn càn quấy!"

Móng tay Giang Yên Nhiên hung hăng bóp vào trong thịt lòng bàn tay, "Càn quấy... Nguyên lai thứ em nhớ vài chục năm, đọc vài chục năm, chờ mong vài chục năm... Tất cả đều là em càn quấy... Tổng Từ Hàng... Anh rốt cuộc có tim hay không... Em hỏi anh... Đã nhiều năm như vậy... Anh cho tới bây giờ không có có yêu em sao? Dù là chỉ có trong nháy mắt!"

Lúc này, điện thoại di động của Tổng Từ Hàng reo lên, hắn nhìn lấy tin nhắn, ánh mắt đột nhiên trở nên ôn nhu, thời điểm ngẩng đầu nhìn về phía Giang Yên Nhiên mặt đầy không kiên nhẫn, sắc mặt lạnh như băng nói, "Giang Yên Nhiên, tôi biết điều nói cho cô biết, không có! Tôi đối với cô cho tới bây giờ chỉ có tình huynh muội mà thôi! Nhưng bây giờ, cô đã đem cảm tình của tôi đối với cô đều tiêu tan hết sạch rồi!

Tôi cho cô thời gian một tiếng xem xét, chính cô xóa bỏ bài post, nếu là chờ sau một tiếng còn không có xóa topic, cô đừng trách tôi vô tình!"

Tổng Từ Hàng nói xong câu đó, liền cũng không quay đầu lại xoay người rời đi. Giang Yên Nhiên đôi môi lay động, ánh mắt một mảnh đỏ bừng, nước mắt của cô tựa như có lẽ đã chảy khô, đứng ngơ ngác ở nơi đó, nhìn lấy bóng lưng nam nhân rời đi, giống như bị hút khô tất cả tức giận. Không biết qua bao lâu, cô chết lặng cất bước chân, từng bước từng bước, hướng phía mặt hồ đi tới...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 109: Bài Post Là Cô Phát?

Editor: Hyna Nguyễn

Trong góc tối Diệp Oản Oản nhìn đến, nhất thời âm thầm kêu lên một tiếng "Không tốt" .

Giang Yên Nhiên trạng thái không đứng lắm!

Sẽ không phải là bởi vì cô nhúng tay vào lại không có thể làm cho Giang Yên Nhiên thanh tỉnh, lại dẫn đến việc Giang Yên Nhiên tự sát trước thời hạn chứ ?

Cô còn tưởng rằng bây giờ lúc này, tình cảm của Giang Yên Nhiên đối với Tống Tử Hàng hẳn là còn không có sâu như vậy nữa, thanh tỉnh sớm một chút còn có thể cứu chữa, xem ra là cô tính sai rồi.

Hai người thanh mai trúc mã, nguyện vọng lớn nhất từ nhỏ đến lớn của Giang Yên Nhiên chính là gả cho Tống Tử Hàng, thành thê tử của hắn, giờ phút này cái mục tiêu đó ầm ầm bị hủy, so sánh như là cả thế giới sụp đổ cũng không quá đáng.

Huống chi người đồng thời phản bội lại là bằng hữu tốt nhất được cô ủy tín nhiệm nhất.

Dù sao công lực thu mua lòng người của Thẩm Mộng Kỳ cô đã đích thân cảm thụ qua, năm đó đối với cô thời điểm cũng là tốt lên trời, theo cô chơi đùa theo cô náo theo cô khóc theo cô cười, theo cô cúp cua, theo cô đuổi theo Cố Việt Trạch, thậm chí theo cô cùng nhau lưu ban.

Cô không chỉ là xem cô ta thành bằng hữu tốt nhất, còn tưởng là thành chị dâu tương lai, làm thành người nhà họ.

Ai có thể biết phía sau lại là trăm ngàn lỗ thủng âm mưu tính toán...

Có bao nhiêu quan tâm, khi phát hiện thật thì có nhiều tuyệt vọng bấy nhiêu...

Mất thấy khoảng cách của Giang Yên Nhiên và mặt hồ chỉ có nửa bước xa, Diệp Oản Oản nặn nặn mi tâm, vội vàng theo góc tối đi ra, ung dung mở miệng nói, "Ồ! Nhìn một chút đây là người nào? Đây không phải là Giang Yên Nhiên Giang đại tiểu thư của chúng ta sao? Buổi tối ở chỗ này, sẽ không phải là bị ném bỏ cho nên không muốn song nữa mà muốn tự sát chứ!"

Giang Yên Nhiên sống lưng đột nhiên cứng đờ, nguyên bản con người dờ dãn vô thần nhất thời hung tợn hướng phía Diệp Oản Oản trừng đi, cắn răng nghiến lợi nói, "Diệp Oản Oản! Bây giờ thấy cái bộ dáng này của tôi cô rất vui vẻ, rất đắc ý sao!"

Diệp Oản Oản câu môi, ngữ khí rất là cần ăn đòn, "Đó là đương nhiên, cô nếu là hiện tại nhảy xuống, tôi đây liền càng vui vẻ hơn, càng đắc ý hơn, ai, thế nào không nhảy à?"

"Cô..." Giang Yên Nhiên giận đến đôi khuôn mặt đỏ bừng, "Cô nằm mơ đi!"

Giang Yên Nhiên nói xong cũng lui về sau một bước, "Bất quá chỉ là một Tống Tử Hàng mà thôi, cô nghĩ rằng tôi quan tâm sao? Lấy gia thế của tôi, muốn tụy đàn ông như thế nào mà không có! Tôi chẳng qua chỉ là ghét bị lừa dối mà thôi!"

A, không tệ, thật lên đường chứ sao...

Diệp Oản Oản gật đầu liên tục, "Àn àn, nói không sai, Giang đại tiểu thư tự nhiên không lo không có người gả cho! Muốn tổn thất cũng nên là đối phương tổn thất mới đúng!"

Thấy đối phương chiến đấu như gà trống bình thường khí thế hung hăng, đại khái có thể cùng với cô làm ồn 800 hiệp, xem ra như vậy hẳn là bỏ đi ý niệm tự vận, Diệp Oản Oản thở phào nhẹ nhõm, phìi mông một cái tùy tiện ở bên bờ trên bãi cỏ ngồi xuống, tiếp tục quét bài post.

Giang Yên Nhiên nhất thời không chịu nổi kích, lúc đầu đã làm tốt chuẩn bị cùng Diệp Oản Oản đại náo một trận, lại không nghĩ rằng cô ấy làm ồn đến một nửa liền tự nhiên chơi đùa điện thoại di động, nhất thời có một loại cảm giác quyền đánh ở trên bông vải.

Tâm tình thay đổi nhanh chóng, cô cảm giác khí lực cả người đều bị hút khô, tại chỗ tê liệt ngồi xuống, ngơ ngác ôm lấy đầu gối, "Diệp Oản Oản, cô có phải hay không rất ghét tôi... Tôi có phải hay không... Thật như thế chọc người ghét..."

Thấy Diệp Oản Oản hoàn toàn không có trả lời, một mực chuyên tâm xem điện thoại di động, Giang Yên Nhiên theo bản năng thuận theo điện thoại di động của Diệp Oản Oản nhìn lại.

Kết quả, khi nhìn rõ Diệp Oản Oản đang đang hồi phục bài post sau, sắc mặt đột nhiên biến đổi.

Trong khung hồi phục của Diệp Oản Oản, ID lại biểu hiện "Bất quá công nhân bốc vác" !

"Cô... Cô là bất quá công nhân bốc vác! Cái thiệp mời đó của Thẩm Mộng Kỳ là cô phát?" Giang Yên Nhiên mặt đầy ngạc nhiên nói.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Cùng Ta Hợp Tác Đi!

Cô còn tưởng rằng cái bài post này là của Phương Cẩm hoặc là người nào đó gặp chuyện bất bình phát, nhưng vạn vạn không nghĩ đến người này sẽ là Diệp Oản Oản! Cái này khắp nơi thay cô nói chuyện, thay cô bất bình giùm bài post, lại. . . Cô cho tới nay đều coi là tử địch của Diệp Oản Oản? Điều này sao có thể. . .

"Thảm Mộng Kỳ không phải là bằng hữu tốt nhất của cô sao? Tại sao cô phải làm như vậy?" Giang Yên Nhiên kinh ngạc nhìn hỏi.

Diệp Oản Oản nhướn mày, hướng cô ấy nhìn một cái, "A, bằng hữu tốt nhất? Cô ta cũng là bằng hữu tốt nhất của cô đây! Bất quá tôi cũng không giống như người khác, đại đột muốn người khác nhắc nhở mới biết bị lừa bốn xoay quanh!"

Thật ra thì Diệp Oản Oản lời nói này vẫn còn có chút chột dạ, cô cũng là ngu xuẩn cả đời tài trí đáng thương.

"Cô. . ." Giang Yên Nhiên phát hiện cô đột nhiên xem không hiểu người trước mắt.

Chẳng lẽ Diệp Oản Oản lúc ấy không phải nói lời miệng, mà là cố ý nói ra trước mặt mọi người những lời đó? Chẳng lẽ là Thảm Mộng Kỳ cũng hai mặt làm gì với Diệp Oản Oản, bị Diệp Oản Oản phát hiện ra cho nên thái độ của Diệp Oản Oản mới thay đổi lớn như vậy?

Giang Yên Nhiên càng nghĩ càng có thể, cô thậm chí nghĩ đến Diệp Oản Oản là thế nào bị gạt ra khỏi đi, cũng là bởi vì ban đầu Thảm Mộng Kỳ giống như lơ đãng trước mặt bọn họ tiết lộ Diệp Oản Oản bị nhân sĩ ngoài trường bao nuôi, cuộc sống riêng hỗn loạn, còn có bệnh đường sinh dục. Bây giờ suy nghĩ một chút, lấy nhân phẩm của Thảm Mộng Kỳ, độ tin cậy những lời này thật sự là đáng giá dẫn đo cân nhắc!

Thấy Giang Yên Nhiên bộ dạng nghi ngờ không thôi, Diệp Oản Oản biết lấy chỉ số thông minh của đối phương, rất nhiều chuyện hẳn là cũng có thể hiểu được, vì vậy, một bộ biểu tình như tên giang hồ lừa bịp mặt đầy đầu độc mở miệng nói:

"Giang đại tiểu thư, muốn cho Tổng cận bá yêu cô yêu chết đi sống lại không thể không có cô sao? Muốn cho bộ mặt thật của Thảm Mộng Kỳ ra ánh sáng ở trước mặt tất cả mọi người tiếng xấu lan xa sao? Muốn cho Tổng cận bá thấy rõ bộ mặt thật của Thảm Mộng Kỳ hơn nữa bởi vì không có lựa chọn cô mà hối hận sao?"

Giang Yên Nhiên mặc dù không có trả lời, nhưng Diệp Oản Oản nói một câu con mắt của Giang Yên Nhiên liền phát sáng một phần, hiển nhiên Diệp Oản Oản mỗi một chữ đều nói ở trong tâm khảm của cô.

Nói xong lời cuối cùng, Diệp Oản Oản nháy con mắt, nói một câu: "Cùng tôi hợp tác đi!"

Giang Yên Nhiên sững sốt một chút, chần chờ hướng phía đối phương nhìn sang, "Hợp tác? Tôi dựa vào cái gì tin tưởng cô? Dựa vào cái gì hợp tác với cô?"

Diệp Oản Oản suy nghĩ một chút, "Bằng đáng đáp đẹp của tôi?"

". . ." Giang Yên Nhiên sắc mặt đen một chút.

"Dựa vào chúng ta có cùng chung địch nhân, lý do này đủ chưa?" Lần này, Diệp Oản Oản nghiêm túc mở miệng nói.

Bởi vì Tư Dạ Hân hạn chế, rất nhiều chuyện cô không có phương tiện làm, mỗi ngày rời đi trường học cũng không dám, quả thật cần một người hợp tác.

Giang Yên Nhiên trầm ngâm một lúc lâu, sau đó mở miệng hỏi: "Tôi có thể biết tại sao không? Tại sao cô đột nhiên cùng Thảm Mộng Kỳ đối nghịch?"

Diệp Oản Oản câu môi cười một tiếng, "Đúng dịp, giống như cô, bởi vì cô ta mơ ước nam nhân của tôi!"

"Nam nhân của tôi. . ." Giang Yên Nhiên có chút kinh ngạc, đại khái cũng là không quá tin tưởng Diệp Oản Oản có nam nhân.

Có lẽ Diệp Oản Oản giống như cô, là một mình thăm mẩn nam nhân đi!

Nghĩ tới đây, Giang Yên Nhiên ngược lại có vài phần đồng bệnh tương liên.

Cho nên, mới vừa rồi Diệp Oản Oản cố ý nói những thứ lời khó nghe kia kích thích cô, thực ra là vì ngăn cản cô không nghĩ ra sao?

Mặc dù đối với Diệp Oản Oản có chút thật sự đổi cái nhìn, nhưng mới vừa trải qua một lần lừa dối, Giang Yên Nhiên cũng không dễ dàng tin người khác như vậy, cảnh giác mở miệng nói, "Cô đừng tưởng rằng ở chỗ này tùy tiện nói mấy câu tôi liền sẽ tin tưởng cô, tôi với cô còn là địch nhân!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 111: Cứu Gia Muốn Gặp Cô

Editor: Hyna Nguyễn

"Có đôi khi lời nói này cũng thật hay, địch nhân của địch nhân liền là bằng hữu nha! Cô suy nghĩ thật kỹ đi, nếu như cô nguyện ý, tôi có thể bảo đảm trong vòng một ngày, tôi sẽ xem cô như người xa lạ chưa bao giờ nhìn thấy cô, coi như cô có vì Tống Tử Hàng mà có chuyện đi chăng nữa, dù sao thì con người đều ở trên thân thể cô, muốn làm gì thì làm! Dĩ nhiên, cô nếu muốn tôi xóa topic, tôi cũng không có vấn đề!" Diệp Oản Oản lưu lại câu này đủ để Giang Yên Nhiên vô cùng động tâm rồi rời đi.

Giang Yên Nhiên kinh ngạc nhìn nhìn bóng lưng Diệp Oản Oản rời đi, mặc dù cô không hoàn toàn tin tưởng Diệp Oản Oản, nhưng cô cũng không thể không thừa nhận Diệp Oản Oản đưa cho cô một viễn cảnh thật sự là quá mê người!

Cô không cam lòng nhất chính là Tống Tử Hàng từ đầu tới cuối cũng không có yêu cô, hận nhất, là Thẩm Mộng Kỳ lừa dối cùng đùa bỡn bản thân!

Cô muốn cho Tống Tử Hàng hối hận! Biết vậy chẳng làm! Cô muốn cho Thẩm Mộng Kỳ trả giá thật lớn!

Nhưng là, cô lại hoàn toàn không biết mình nên làm như thế nào, nếu là cô biết thì cô cũng sẽ không rơi vào cái kết quả này ngày hôm nay.

Diệp Oản Oản, hẳn là nên tin tưởng cô ấy. . .

. . .

Cùng Giang Yên Nhiên trò chuyện xong, Diệp Oản Oản trở lại nhà trọ, tẩy trang xong, đắp cái mặt nạ dưỡng da, sau đó đi tắm.

Nằm dài trên giường tiếp tục suy nghĩ như thế nào có thể xoa dịu cái đóa hoa bá vương kia (xài). . .

Thật ra thì, Tư Hạ cùng Lăng Đông chắc không khác nhau gì cả chứ? Nói không chừng chỉ cần cô tỏ rõ một chút chân thành, Tư Dạ Hàn cũng không để ý như vậy đâu?

Diệp Oản Oản một bên mò điện thoại di động, một bên nghĩ như thế.

Đang do dự có nên gọi điện thoại cho Tư Dạ Hàn hay không, chuông điện thoại di động đột nhiên vang lên, làm cô giật mình.

Lại một nhìn số điện thoại gọi đến, càng kinh ngạc hơn. Điện thoại là Hứa Dịch gọi tới!

"Alo, Diệp tiểu thư?"

"Hứa quân gia, có chuyện gì sao?" Diệp Oản Oản hỏi.

"Diệp tiểu thư, Cứu gia muốn gặp cô."

Diệp Oản Oản nhất thời trong lòng hơi hồi hộp một chút, "Anh ấy ở đâu?"

"Già Lam quây rượu. Tôi đã ở cửa trường học chờ cũ chờ cô nha." Hứa Dịch trả lời.

Diệp Oản Oản hít sâu một hơi, "Biết, tôi lập tức ra ngoài."

Treo điện thoại di động xong, Diệp Oản Oản không dám trễ nãi, cũng không kịp thu thập, nhanh chóng đổi một bộ quần áo ra cửa.

Trước đã là như vậy, vô luận cô ở nơi nào, bất cứ lúc nào chỗ nào, nếu như Tư Dạ Hàn phải gặp cô, thì cô nhất định phải chạy tới không cho cô có bất kỳ dị nghị nào.

Thật ra thì Tư Dạ Hàn mỗi lần đột nhiên vội vã tìm cô dường như cũng không có chuyện gì, thường xuyên đều là cô mà đi qua, anh rất bận bịu, cô trong ánh mắt của anh chỉ có thể ngồi yên phạm vi cho phép.

Có lúc thậm chí là anh chỉ nhìn cô một cái liền đem cô để lại chỗ cũ thật là không giải thích được.

Bây giờ nghĩ lại, thời điểm mỗi lần Tư Dạ Hàn triệu cô đi qua, tình trạng của anh cùng tâm tình đều có chút không tốt lắm, tựa hồ chỉ có cô ở bên trong phạm vi tầm mắt anh, mới có thể làm cho anh an tâm.

Tư Dạ Hàn bây giờ tâm tình không tốt?

Sẽ là bởi vì chuyện gì?

Liên tưởng đến chuyện ngày hôm nay, Diệp Oản Oản không khỏi có loại dự cảm xấu. . .

Thấp thỏm lên xe, Diệp Oản Oản thử thăm dò Hứa Dịch trước mặt người đang lái xe, "Thế nào đột nhiên gọi tôi tới? Là có chuyện gì không?"

Hứa Dịch bởi vì chợt nhìn đến Diệp Oản Oản, vẻ mặt sững sờ, Diệp Oản Oản vào lúc này không trang điểm, cả người chỉ mặc đơn giản đến không thể lại đơn giản quần trắng, nhưng chính là đẹp để cho người không dời mắt nổi, thật thật băng cơ ngọc cốt, phù dung như mặt. . .

Hứa Dịch rất nhanh liền hoảng qua thần đến, trả lời, "Cái này, xin lỗi, Diệp tiểu thư, tôi cũng không biết, tính tình của Cửu gia cô cũng biết rồi đấy, tôi cũng chỉ là phụng mệnh làm việc thôi!"

"Vậy anh ấy hôm nay tâm tình thế nào à?" Diệp Oản Oản lại hỏi.

"Chuyện này. . ." Hứa Dịch nhất thời trầm mặc không nói.

Xem phản ứng của Hứa Dịch, Diệp Oản Oản nhận mệnh thờ dài, được rồi, cô đã biết đáp án.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 112: Chạm Phải Cẩm Ky

Editor: Hyna Nguyễn

Nửa giờ sau, tại quầy rượu Già Lam

Tầng chót chỉ để dành cho khách hàng VIP sử dụng, Diệp Oản Oản dừng chân lại, hít sâu một hơi, tự nói với mình chờ lát nữa vô luận phát sinh cái gì cũng nhất định phải tỉnh táo.

"Diệp tiểu thư, mời vào!!"

Hứa Dịch đang muốn đẩy cánh cửa ra Diệp Oản Oản lại ngăn cản hắn, "chờ một chút, mở cái cánh cửa khác đi! Để cho tôi vô trước thám thính tình hình bên trong đã!"

Diệp Oản Oản nói xong lặng lẽ đẩy ra một cái khe cửa, sau đó dè dặt hướng bên trong nhìn vào.

Sau lưng, Hứa Dịch nhìn thấy Diệp Oản Oản bộ dáng như kẻ gian khóe miệng không khỏi kéo ra, bất quá, chỉ cần cô ấy nguyện ý phối hợp, hắn coi như là cảm ơn trời đất.

Cho dù là đã chuẩn bị tâm tư xong một cách trọn vẹn nhưng khi Diệp Oản Oản đẩy khe cửa ra vẫn là bị bầu không khí bên trong dọa sợ.

Trong sương phòng người không nhiều, cô chỉ biết Lâm Khuyết, còn có mấy người khác nữa đoán chừng là người giống như Tư Dạ Hàn.

Giờ phút này, Tư Dạ Hàn đang ngồi một góc ở ghế sa lon, giữa ngón tay nắm một chiếc khăn ướt, ung dung thông thả lau chùi mu bàn tay, mu bàn tay của anh đã bị anh lau đến mức đỏ một mảng lớn, cơ hồ muốn rách da, nhưng nam nhân lại không chút nào có ý muốn dừng lại.

Mà sắc mặt nam nhân thời khắc này, âm trầm lạnh lùng đến cực hạn, cả người giống như bị màn đêm bao quanh, không có một tia khe hở ánh sáng.

Đối diện với Tư Dạ Hàn là một cô gái sắc mặt nghiêm chỉnh trắng bệch, run lấy bầy mà đứng ở nơi đó, giống như tù nhân sau một khắc sẽ bị hạ lệnh chém đầu .

Nữ hài dung nhan cực kì đẹp mắt, mắt đỏ vành mắt lã chã chực khóc, bộ dạng càng là động lòng người.

Nhưng là dù hướng về phía mỹ nhân điềm đạm đáng yêu như vậy, khuôn mặt Tư Dạ Hàn như cũ lạnh đến giống như khối băng.

Thấy tình huống quỷ dị này, Diệp Oản Oản không khỏi sững sờ một chút.

Chuyện gì đang xảy ra a?

Đang lơ ngơ, chỉ thấy trong đó một nam nhân trẻ tuổi thân hình hơi mập đầu đầy mồ hôi dần xấp nói, "Cửu gia, nha đầu này thật sự là vô tâm, ngài đại nhân không chấp tiểu nhân. . ."

A, không lòng dạ nào?

Tư Dạ Hàn ánh mắt chuyển một cái, nhìn về phía đàn ông kia.

Ánh mắt đáng sợ kia chiếu đến làm người ta hít thở không thông cảm giác áp bách ùn ùn kéo tới, nam nhân sợ đến trái tim đều thiếu chút nữa ngưng đập, vội vàng cúi đầu tránh được cái tầm mắt kinh sợ của người đó, cầu cứu mà chuyển hướng nhìn Lâm Khuyết đang ngồi ở một bên, "Lâm thiếu, người xem chuyện này. . ."

Lâm Khuyết cũng cảm thấy Tư Dạ Hàn người này quá biến thái, nữ hài tử người ta bắt quá đùng hấn một chút mà thôi, tư thế kia của hấn thật giống như ghét bỏ đến hận không thể đem tay của chính mình đều chặt đi, sau đó sẽ huyết tẩy tại chỗ.

Nhưng có thể có biện pháp gì, Tư Dạ Hàn chán ghét nữ nhân là chuyện trong lòng mọi người đều biết, ai cho người nhất định phạm phải kiêng kỵ của hấn.

Lâm Khuyết tâm tình phiền não, tức giận tròn mắt nhìn đối phương một cái, "Đừng nhìn ta, Cửu ca có quy củ của mình người cũng không phải là không hiểu, người gọi đàn bà tới là ý gì? Là người cố ý tự tìm phiền phức đấy!"

Suy nghĩ một chút liền muốn nổi giận, vùng này hấn hay là người dẫn đầu, hôm nay tâm tình của Tư Dạ Hàn vốn là có cái gì không đúng, cái này đúng là thiên đường không đi lại đâm đầu xuống địa ngục, đùng phải cấm kỵ củ Tư Dạ Hàn dẫn đến hấn cũng bị dính líu theo.

Giống như có khí tức tử vong bao phủ, một phòng toàn người nơm nớp lo sợ không dám nói lời nào.

Thôi Hạo càng là sốt ruột trong lòng, chuyện nữ nhân này chỉ là chuyện nhỏ, chuyện của một cá nhân, lớn hơn đó chính là việc Thôi gia một nhà bọn họ.

Lần trước họ có ý đồ để cho con gái nhà mình đến gần Tư Dạ Hàn chỉ trong một đêm liền biến mất hoàn toàn trên Đế đô.

Nay hấn an bài cô bé này ngay cả thân Tư Dạ Hàn đều không có thể đến gần, chẳng qua chỉ là lúc đưa rượu không cẩn thận đụng tay anh mà thôi, nhưng vị trước mắt này căn bản là chủ nhân tàn bạo không có nhân tính, lúc nào sẽ với người nói phải trái!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 113: Mở Ra Kiểu Vuốt Long Mới

Editor: Hyna Nguyễn

Nghĩ đến kết quả của Vương gia, Thôi Hạo rốt cuộc ý thức được sự sợ hãi khắc sâu, một bộ dạng như chết đến nơi hướng phía Tư Dạ Hàn nhào tới cầu xin tha thứ, "Cửu gia! Tôi sai lầm rồi! Tôi thật biết lỗi rồi! Tôi không nên phạm phải cấm kỵ của ngài! Chuyện này. . . Nữ nhân này tùy ngài muốn xử lý như thế nào đều có thể! Chỉ cần ngài có thể hả giận!"

Lúc trước hấn nhận thấy cô bé này có tư chất quá tốt, chính hấn đều không nỡ bỏ ra dùng, đem ra làm tiến cống, ai biết sẽ khéo quá hóa vụng. Cái này Tư Dạ Hàn đến cùng có phải là nam nhân hay không a? Đối mặt loại người này đều thờ ơ không động lòng!

Bên cạnh nữ hài vừa nghe nói như vậy, khuôn mặt không cách nào tin cùng tuyệt vọng, không nghĩ tới chính mình cứ như vậy bị bán đi, nhưng lấy thân phận của nàng giờ phút này lại một chữ "Không" đều không thể nói, chỉ có thể tuyệt vọng ngồi sập xuống đất khóc.

Đang lúc này, trên ghế sa lon, nam nhân đang không ngừng dùng khăn giấy khử độc lau chùi mu bàn tay đột nhiên ánh mắt sắc bén hướng phía cửa nhìn lại.

Lâm Khuyết thuận theo ánh mắt Tư Dạ Hàn nhìn sang, hơi nhíu mày, "Ai núp ở đó?"

Diệp Oản Oản sống lưng cứng đờ, bị ánh mắt Tư Dạ Hàn lạnh băng nhận ra sợ đến lập tức nhào tới. Lúc Diệp Oản Oản ngã vào trong phòng bao trong nháy mắt tiếng cầu xin tha thứ cùng khóc thút thít đột nhiên im bật. Thôi Hạo đứng ở đó, duy trì tư thế đại há miệng, cả người đều ngốc ở nơi đó, cô bé kia cũng có vẻ mặt đờ đẫn. Chỉ thấy một cô gái vội vàng không kịp chuẩn bị mà tiến vào bao sương, tóc đen quần trắng da thịt trắng như tuyết, một đôi mắt giống như ngôi sao thu thủy. Lâm Khuyết thấy Diệp Oản Oản, sắc mặt nhất thời có chút không tốt lắm, tại sao lại tới một thêm phiền toái?

"Cửu. . . Cửu gia. . . Em tới rồi. . ." Rình coi bị phát hiện, Diệp Oản Oản lúng túng sửa sang lại vạt áo, sau đó hướng phía Tư Dạ Hàn đi tới.

Mọi người thấy đột nhiên xuất hiện nữ hài thần sắc đều là cả kinh, say sưa suy đoán thân phận của Diệp Oản Oản. Tư Dạ Hàn không phải là chán ghét nữ nhân sao? Làm sao lại chính mình kêu đàn bà tới? Bọn họ còn tưởng rằng người Thôi Hạo tìm đến đã là cực phẩm, nhưng so sánh cùng với người trước mắt này, lại nhất thời mất màu sắc. Nhìn lấy trên ghế sa lon nam nhân tựa như muốn ăn thịt người, Diệp Oản Oản thật sâu thở dài. Thật xui xẻo, thế nào đang lại bất gặp thời điểm anh nổi giận.

Nếu cô không hiểu lắm thì tình huống bây giờ là Tư Dạ Hàn cực kỳ chán ghét nữ nhân đụng chạm vào mình, giống như mắc bệnh cường bách chứng người. Người mắc chứng bệnh cường bách rửa tay có thể rửa suốt một ngày, tình huống của Tư Dạ Hàn cũng không kém, bị chạm vào anh có thể nắm tay lau đi lau lại đến máu thịt be bét mới thôi. Lúc trước mới vừa biết tật xấu này của Tư Dạ Hàn cô còn có chút kỳ quái à, trong đầu nghĩ chẳng lẽ cô không phải phụ nữ sao? Tại sao cô thì không có sao à? Tư Dạ Hàn nhìn lấy nữ hài đứng cách anh ba bước chỗ xa xa kia sắc mặt càng thêm âm trầm. Thấy Tư Dạ Hàn vẻ mặt không lành, Diệp Oản Oản vội vàng thu hồi suy nghĩ, nhanh chóng đi tới ngồi vào bên cạnh Tư Dạ Hàn, nhận mệnh mà mở ra chế độ vuốt lông kiêu mới.

Cô ngẩng đầu lên nhìn về phía Hứa Dịch mở miệng nói, "Có dung dịch khử độc không?"

"Có." Hứa Dịch theo trên người móc ra một chai phun sương nhỏ đưa tới, sau đó vò một tiếng rút ra xa.

Lâm Khuyết không nói hướng phía Diệp Oản Oản mắt liếc đi qua, "Đừng giằng co nữa mới vừa rồi hán đều phun cả một bình !"

Diệp Oản Oản không để ý tới Lâm Khuyết, tự nhiên cầm tay Tư Dạ Hàn lên.

Mọi người thấy Diệp Oản Oản lại dám đi đụng tay Tư Dạ Hàn, tất cả đều là mặt đầy kinh hoàng, đều bị dọa tiểu ra.

Nhưng là, mọi người một giây kế tiếp lại khiếp sợ phát hiện, Tư Dạ Hàn dường như không phản ứng gì, lại cứ như vậy ngoan ngoãn bị cô cầm tay?

Diệp Oản Oản không để ý ánh mắt chung quanh, hết sức chuyên chú mà dùng khử độc phun sương ở trên mu bàn tay của Tư Dạ Hàn hơi chút tượng trưng mà phun một chút, sau đó dùng khăn giấy lau sạch, môi thoáng xịt lại gần đi qua, nhẹ nhàng hướng về phía chỗ sưng đỏ kia thổi thổi, cuối cùng, lại như đồ con nít hôn một cái, "Khá hơn chút nào không?"

Cái hôn trên mu bàn tay nhẹ nhàng mang đến một luồng không khí, ấm áp mềm mại đụng chạm, không khỏi để cho Tư Dạ Hàn đang có cảm giác toàn thân cao thấp câu kinh đều trong nháy mắt trở bình thường lại. . .

Chốc lát yên lặng sau, Tư Dạ Hàn gật đầu một cái: "Ừm "

Một bên Lâm Khuyết một hộp rượu phun ra ngoài: "Thảo! Làm hỏng mắt chó của tiểu gi ta rồi!"

Thôi Hạo: ". . . ! ! !" Trâu bò! Còn có loại này thao tác này sao?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 114: Bị Cho Ăn No

Editor: Hyna Nguyễn

Cô bé này cứ như vậy tựa như vừa chơi vừa dỗ một chút làm cho Tư Dạ Hàn lại không có tiếp tục động tác lau chùi, về mặt kinh người cũng tất cả đều khôi phục được bình thường, trong mắt thậm chí nhìn qua còn có mấy phần ôn nhu. So sánh với người trước mắt này, nữ nhân hán tìm đến nhất định chính là cái phế vật a!

Thôi Hạo không nhịn được ầm xoa xoa theo sát Lâm Khuyết hỏi thăm, "Lâm thiếu, vị này là thần thánh phương nào à?"

"Không phải là một ma lem sao..." Lâm Khuyết một bên nâng cầm lên lâu bầu, một bên bụng đầy nghi ngờ hướng phía Diệp Oản Oản nhìn lại.

Diệp Oản Oản luôn là thủ phạm phóng hỏa từ lúc nào biến thành đội chữa lửa rồi hả?

Thôi Hạo: "... À?"

Ma lem? Lâm Khuyết chẳng lẽ là mù rồi?

Thấy Thôi Hạo đang ngẩn người, Lâm Khuyết tức giận nhắc nhở, "A cái gì a! Ngươi vận khí tốt, được cứu rồi, còn không mau để cho người của ngươi đi mau!"

Giờ ạ, hù chết hán đều! Tới nay nếu như không phải là Diệp Oản Oản tới, cái vùng này hán còn thật không có cách giải quyết! Thôi Hạo gật đầu liên tục, thừa dịp Tư Dạ Hàn vào lúc này tâm tình tốt, vội vàng cùng cô gái đang còn ngồi sập xuống đất kia nháy mắt một cái.

Nữ hài trở mình bò dậy, nom nớp lo sợ hướng về phía Tư Dạ Hàn nói xin lỗi, "Cửu gia, có lỗi với..., có lỗi với..., ta..."

"Đi ra ngoài." Tư Dạ Hàn thần sắc hơi lộ ra vẻ không kiên nhẫn.

Nữ hài vốn tưởng rằng lúc này chết chắc, không nghĩ tới sau cùng đối phương lại liền bỏ qua cho cô dễ dàng như vậy, thật là không cách nào tin được, đầu tiên là sững sờ, sau đó mới vội vàng không ngừng cúi người, "Vâng! Cảm ơn Cửu gia đại nhân không chấp tiểu nhân!"

Trước khi đi, nữ hài rất là tò mò mà hướng phía nữ hài bên người Tư Dạ Hàn nhìn một cái.

Nguyên lai... Tư Dạ Hàn không phải là chán ghét nữ nhân, chẳng qua chỉ là nhìn người đàn bà khác không thuận mắt mà thôi...

Tư Dạ Hàn đột nhiên nói chuyện trở nên tốt như vậy, Thôi Hạo thật là mừng đến chảy nước mắt, "Cửu gia, hôm nay quả thực xin lỗi, tôi tự phạt ba chén! Tự phạt ba chén!"

Hắn thật là hận không được muốn cho chính mình một cái vả miệng, hắn còn cho là mình tìm cái cô em này đã là cực phẩm, nào biết bên người Cửu gia lại còn có người tuyệt sắc như vậy có ở trên trời không có trên đất. Khó trách bên ngoài toàn bộ đều là coi thường! Vào lúc này bên trong phòng bao mọi người hầu như đều là giống ý tưởng của Thôi Hạo, ánh mắt tất cả đều hướng đến trên người cô gái bên cạnh Tư Dạ Hàn quan sát. Diệp Oản Oản ai cũng không nhìn, mắt nhìn mũi mũi nhìn tim, ngoan ngoãn đẩy Tư Dạ Hàn ngồi xuống, tay nhỏ thỉnh thoảng móc lấy đậu phộng trên bàn.

Tư Dạ Hàn tự nhiên chú ý tới những thứ kia làm người ta không vui ánh mắt, bất quá, thấy nữ hài vô cùng khéo léo ngồi tại bên cạnh mình, như con sóc nhỏ vui sướng bóc lấy đậu phộng, trên khuôn mặt nhỏ nhắn đều là thỏa mãn, thần sắc mới thoải mái chút ít. Diệp Oản Oản vui đầu thuần thực bóc được một ít rồi đem đậu phộng mà chính mình lại không có ăn tất cả đều đưa tới trước mặt Tư Dạ Hàn, vẻ mặt giành công. Vì vậy, Tư Dạ Hàn một đêm ngoại trừ uống rượu ra cái gì cũng chưa từng ăn đem đậu phộng trong tay nữ hài một viên ăn hết không thừa viên nào.

Đại khái là bởi vì chột dạ, Diệp Oản Oản tối nay là dốc hết sức lấy lòng Tư Dạ Hàn, dứt hết đậu phộng lại này vui vẻ lấy hoa quả, dứt hết hoa quả lại dứt nước quả, chỉ hy vọng quay đầu xử lý không thăm như vậy. Đến mức Tư Dạ Hàn đã sớm không uống rượu, nữ hài cho anh ăn cái gì, anh liền ăn cái đó.

Trên căn bản... Bên trong phòng bao cái quần chúng vô tội cũng bị cho ăn no...

Lâm Độc thân chó. Thiếu gương mặt đen như đáy nồi, cảm giác bọn họ đã không phải là kỳ đà cản mũi, bọn họ quả thật giống như là nhật nguyệt, ánh sáng vạn tượng!

Giờ ạ là ai nói không cho mang cô em của mình đến! Người nha chính mình kêu cô em của mình tới là muốn đem tất cả bọn họ đều ngược một lần sao?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 115: Vô Mông Ngựa Được Rồi

Editor: Hyna Nguyễn

"Cửu gia, vị này là..." Bên cạnh có người hỏi dò.

Tư Dạ Hàn là rất ghét bị người khác thám thính việc riêng tư của mình nên người kia mới vừa hỏi liền bắt đầu hỏi hặn, lại không nghĩ rằng, nam nhân kia lại thật tình trả lời câu hỏi của hắn

"Bạn gái tôi."

Nghe được ba chữ kia, bên trong phòng bao tất cả mọi người đều kinh ngạc.

Bạn gái tôi?

Ba chữ kia sức nặng không bình thường!

Nguyên tưởng rằng bất quá là một người con gái là bạn thông thường, kết quả lại còn là có danh phận? Lâm Khuyết khoe miệng nhỏ thu ruộng hướng phía Tư Dạ Hàn nhìn một cái, chẳng lẽ người này đột nhiên đem Diệp Oản Oản kêu đến, là vì để cho cô một chút chủ quyền danh phận sao?

Thôi Hạo lau trên trán mồ hôi lạnh, vội vàng nhân cơ hội làm quen, "Ai nha, khó trách Cửu gia ngày thường không gần nữ sắc, nguyên lai là trong nhà cất giấu bạn gái xinh đẹp như thế! Không biết vị tiểu thư này ngài họ gì?"

"Các người khỏe, tôi họ Diệp." Diệp Oản Oản đơn giản lên tiếng chào.

Diệp... ?

Mọi người nhất thời trong đầu đem danh môn vọng tộc trong Đế đô có họ Diệp toàn bộ đều suy nghĩ một lần, kết quả lại không biết rốt cuộc là cái Diệp gia nào. Đế đô có thể gọi ra được tên Diệp gia, dường như cũng chỉ có một nhà, vốn lấy tư cách của nhà kia cũng là cách xa bọn họ vạn dặm, hướng chỉ thiên kim nhà kia cùng đã có gia đình đính hôn. Mọi người thấy tốt thì lấy, không dám lại thăm dò thêm, lại bắt đầu uống rượu nói chuyện phiếm làm sống động bầu không khí.

Tất cả chuyện tiếp theo đều vô cùng đơn giản, Thôi Hạo nỗ lực hơn nửa năm đều không có thể nói thành công hạng mục, rốt cuộc ở tối nay cùng Tư Dạ Hàn lại đạt thành chỉ hướng hợp tác.

Cuối cùng cùng ly thời điểm, Thôi Hạo nước mắt lưng tròng, nhìn biểu tình của Diệp Oản Oản quả thật giống như là nhìn lấy cứu Quan Thế Âm Bồ Tát khô cứu nạn.

Vốn đang cho là chết chắc, lại không biết làm sao lại có thể hóa giải nguy cơ, hợp đồng cũng hoàn thành xong rồi.

Tình huống lúc trước bọn họ thấy giống như quyền thần thời cổ đại đều thích hưởng hoàng đế nhét nữ nhân vào trong hậu cung, tất cả mọi người đều muốn có nữ nhân bên người Tư Dạ Hàn, hẳn cũng không ngoại lệ. Bất đắc dĩ hôm nay tận mắt thấy Tư Dạ Hàn làm tan hết lực cung lục viện, tư thế một lòng độc chiếm cung chiều một người, bọn họ là khẳng định không có cơ hội, làm không tốt sợ một chút sẽ còn là dạng khéo quá hóa vụng. Nhưng là, từ chỗ khác hạ thủ cũng không phải là không có khả năng..

Trước khi đi, Thôi Hạo vô cùng nhiệt tình từ trong lòng ngực móc ra một tấm thẻ màu vàng, đưa cho Diệp Oản Oản, vẻ mặt tươi cười mà mở miệng nói, "Diệp tiểu thư, lần đầu tiên gặp gỡ, tôi có một chút tiểu tâm ý, bất thành kính ý."

Diệp Oản Oản dùng ánh mắt còn lại quét tấm thẻ kia một cái, lại là thẻ vàng ở thương trường Bách Thịnh hàng xa xỉ lớn nhất quảng trường Đế đô. Dựa vào tấm thẻ này có thể hưởng thụ cấp VIP phục vụ, tất cả hàng xa xỉ cũng có thể được giảm giá thấp nhất. Bình thường có thể có được cái thẻ này ngoại trừ nội bộ nhân viên còn nếu không phải đạt tới hạn mức chi tiêu mười triệu.

Thôi Hạo... Thôi... Ta đi! Chẳng lẽ người nọ là ông chủ nhỏ tập đoàn Bách Thịnh? Diệp Oản Oản thấy vậy, không có cảm lấy, mà là hướng phía Tư Dạ Hàn bên cạnh nhìn một cái.

Tư Dạ Hàn nhàn nhạt liếc Thôi Hạo, đối với hành vi của hắn dường như không có phản cảm, "Cầm đi."

Thấy Tư Dạ Hàn đồng ý, Diệp Oản Oản mới cầm xuống, "Cảm ơn!"

Thôi Hạo nhất thời thờ phào nhẹ nhõm, "Không khách khí không khách khí, quả thực không nghĩ tới có cái gì tốt đưa để làm quà ra mắt, các nữ hài tử không phải đều thích mua đồ sao, vì vậy tôi nghĩ cái này có hẳn là sẽ thích!"

Hắn coi như là đã nhìn ra, nữ nhân này đối với sức ảnh hưởng của Tư Dạ Hàn không thể khinh thường, cho nên làm quan hệ tốt chung quy không sai.

Chờ Tư Dạ Hàn lên xe rời khỏi, Lâm Khuyết hướng phía bên cạnh Thôi Hạo nhìn một cái, "Ngươi ngược lại cơ trí!"

Thôi Hạo cười khan, "Thực thời là trang tuần kiệt nha! Bất quá Lâm thiếu, nữ nhân này rốt cuộc là có lai lịch gì? Thật không có thể tiết lộ một chút sao?"

Lâm Khuyết đốt một điếu thuốc, "Lai lịch gì không thể trả lời, bất quá ta có thể nói cho ngươi biết..."

"Cái gì?"

"Võ mộng ngựa được rồi."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Tình Yêu Của Em Ngoài Ra Còn Có Mạng Của Em

Editor: Hyna Nguyễn

Xe vững vàng mà chạy trong bóng đêm, rất nhanh đã tới cửa trường học. Sự tình Diệp Oản Oản một mực lo lắng cũng không có phát sinh, cái này ngược lại để cho cô càng thấp thòm bất an, thà trực tiếp một đao giết cô cũng tốt hơn với việc một mực chờ chết tới.

Xe sau khi dừng lại, Diệp Oản Oản cẩn thận nhìn về phía nam nhân bên cạnh, đúng là vẫn còn chủ động mở miệng nói "Tư Dạ Hàn, em có chút việc muốn hỏi anh."

"Hỏi đi." Tư Dạ Hàn thu hồi tầm mắt ở ngoài cửa sổ. Diệp Oản Oản luôn cảm thấy anh tối nay trong lòng có chút không yên.

"Anh có phải hay không có một đứa cháu trai?" Diệp Oản Oản hỏi.

Tư Dạ Hàn lẳng lặng chăm chú nhìn cô: "Ừm."

"Hắn sẽ không phải là kêu Tư Hạ chứ?"

"Ừ."

Diệp Oản Oản nhất thời làm ra biểu tình bưng bít lớn "Chẳng trách bình thường hắn ở trường học rất chiều cố em, nguyên lai bởi vì có tầng quan hệ này! Hơn nữa thật là đúng dịp, anh biết không? Hắn hiện tại vừa vận ngồi cùng bàn với em!"

"Oản Oản." Tư Dạ Hàn đột nhiên gọi lại cô.

"Cái gì?" Diệp Oản Oản không hiểu nhìn sang, một giây kế tiếp không kịp chuẩn bị gì mà hôn.

Diệp Oản Oản tròn to hai mắt, miệng lưỡi bên trên lực đạo rất lớn, lại không phải như dĩ vãng ngược đãi, cũng không mang chút nào tình ý. Phảng phất xuyên qua nụ hôn này cũng muốn bày tỏ vô số giằng giụa đối với những thứ mà cô trải qua hai đời đều xem không rõ gì đó

Không biết qua bao lâu, nụ hôn này mới rốt cục dừng lại, bên tai truyền tới thanh âm của Tư Dạ Hàn "Chớ tin bất kỳ lời nói của hắn."

Diệp Oản Oản nghe vậy, thần sắc khẽ run, chớ tin bất kỳ lời nói nào của Tư Hạ?

Diệp Oản Oản thử thăm dò mở miệng "ANH là nói Tư Hạ sao? Là bởi vì các anh có quan hệ đó, anh sợ hắn sẽ gây bất lợi cho em sao?"

Tư Dạ Hàn trầm mặc một hồi "Xem là như vậy đi."

Diệp Oản Oản vội vàng gật đầu "Em biết rồi, em sẽ cẩn thận hơn!"

Đang nói, ánh mắt cô liếc xéo về chỗ ngồi trước mặt, hình như là một chồng tài liệu dạy kèm tại nhà. Thấy những thứ đó, Diệp Oản Oản trong lòng nhất thời hơi hơi hộp một chút. Tư Hạ đối với mục đích của cô, anh quả nhiên đã phát hiện nên mới mời người dạy kèm cho cô tại nhà, là dự định cấm chỉ cô lại đi trường học sao? Nhưng là, hôm nay cơ hội cả đêm rất nhiều anh cũng không có mở miệng. Nghĩ tới đây, Diệp Oản Oản lại thở phào nhẹ nhõm, khoảng thời gian này việc cô làm hết thấy vẫn hữu dụng.

Ngón tay của Diệp Oản Oản thăm dò vào trong tóc trên bả vai nam nhân, một bên khẽ vuốt ve, một bên mở miệng như một loại đầu độc nói "Tư Dạ Hàn, em nếu đã đáp ứng anh phải bắt đầu lại thật tốt với anh, liên tục đối sẽ không nuốt lời, em sẽ tin tưởng anh, nghe lời anh, nhưng điều kiện tiên quyết là, anh cũng cần cho em một loại tín nhiệm như em cho anh a."

Nói tới chỗ này, Diệp Oản Oản dừng một chút, cái trán để trên cái trán của người đàn ông, lấy tư thái cực kỳ thân mật, tiếp tục mở miệng nói "Nếu không em có khả năng phai nhạt học giữa chừng a."

Cảm giác cường độ bàn tay bên hông bỗng nhiên gia tăng, Diệp Oản Oản không thềm để ý chút nào mà tiếp tục nói "Em thừa nhận, em rất sợ anh, em cũng không có bất kỳ lực lượng nào có thể chống lại anh, tự do của em, tôn nghiêm của em cùng với thân thể của em, vô luận cái gì, anh đều có thể cướp đoạt, nhưng có vài thứ, chỉ có mình em có thể làm chủ tình yêu của em ngoài ra còn có mạng của em."

Nói tới chỗ này, Diệp Oản Oản hôn nam nhân đã thần giác căng thẳng đến cực hạn một cái, nhẹ mở miệng cười nói "Dĩ nhiên, liền trước mắt mà nói, em phát hiện, em tựa hồ càng ngày càng thích anh rồi."

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 117: Em Là Mạng Của Anh

Editor: Hyna Nguyễn

Diệp Oản Oản tiếng nói rơi xuống trong nháy mắt, trong con ngươi người đàn ông rõ ràng hiện lên một tia kinh ngạc "Em vừa mới nói cái gì?"

Diệp Oản Oản cúi đầu suy nghĩ một chút nói "không loại bỏ khả năng bỏ học nửa chừng?"

Tư Dạ Hàn: "Không phải là câu này."

Diệp Oản Oản: "Em rất sợ anh?"

Tư Dạ Hàn hai tròng mắt nguy hiểm mà nheo lại: "Diệp Oản Oản!"

Nhìn dáng vẻ nam nhân hiểm thấy thờ hồn hèn, Diệp Oản Oản bật cười " Em nói, em tựa hồ càng ngày càng thích anh rồi "

Tư Dạ Hàn chết lặng nhìn chòng chọc cô, lại còn bắt mẫn ý: "Loại trừ hai chữ dư thừa đi."

"Được rồi, em càng ngày càng thích anh rồi! " Diệp Oản Oản thức thời mà bỏ đi hai chữ "Tựa hồ ", ngay sau đó ung dung nhìn đối phương truy vấn " Anh thì sao có giống như em không?"

Thật ra thì cô vẫn luôn không hiểu rõ, người đàn ông này đối với chính mình rốt cuộc là loại cảm tình như thế nào.

Tư Dạ Hàn thần sắc nhỏ san, mang theo nhàn nhạt tự giễu " Oản Oản, tôi làm sao biết mình với em như thế nào."

Diệp Oản Oản nghe vậy ngẩn ra, bất quá đối với câu trả lời này ngược lại là trong dự liệu của cô, cô bắt mẫn lắm lắm " Thật là không công bằng"

Tư Dạ Hàn bắt tay của cô lại, thả vào trong lòng mình ánh mắt u ám mang theo tín ngưỡng chuyên chú nói "Quả thật không công bằng Oản Oản em là mạng của anh"

Nhìn Tư Dạ Hàn biểu tình gần như là chuẩn bị đi hành hương, Diệp Oản Oản trong nháy mắt ngẩn ra, hoàn toàn không nghĩ tới Tư Dạ Hàn lại sẽ trả lời như vậy.

Kiếp trước cô trao đổi cực ít cùng Tư Dạ Hàn, số câu nói với anh dù có dùng đầu ngón tay cũng có thể đếm được đến, lặp đi lặp lại chính là mấy câu kia "Hận người " "Ghét người ".

Đây là lần đầu tiên cô từ trong miệng Tư Dạ Hàn nghe được lời như vậy

Kiếp trước, cô chết thật sự là quá đột ngột.

Nhớ đến lúc ấy, sau khi cùng mình một trận đại náo, Tư Dạ Hàn cuối cùng đồng ý cùng cô ly dị.

Cô cầm giấy chứng nhận ly hôn, chuyện thứ nhất muốn làm là đi tìm Cố Việt Trạch.

Do Thảm Mộng Kỳ tận lực nói dối nên cô từ đầu tới cuối đều cho là mình là có hi vọng, cho là Cố Việt Trạch vẫn thích mình, thậm chí một mực đang nghĩ biện pháp cứu cô, chẳng qua chỉ là ngại vì Tư Dạ Hàn có quyền có thể chèn ép người mới không có làm.

Lúc đó làm xong thủ tục ly dị, Tư Dạ Hàn lại thật sự thả cho cô rời đi, không chỉ có như thế, còn đích thân lái xe đưa cô đến nơi mà Cố Việt Trạch đang ở.

Nhưng là, khi cô tràn đầy hy vọng mà tìm đến tòa nhà cha cô vì cô mà mua, trong hôn phòng nguyên bản phải thuộc về cô và Cố Việt Trạch, lại thấy Cố Việt Trạch cùng Diệp Y Y Xích lửa thân thể trần truồng nằm ở trên giường.

Cô đứng ngơ ngác ở cửa, từ trong khe cửa nhìn hết thấy các thứ này, lại là từ đối thoại bên trong giữa Cố Việt Trạch cùng Diệp Y Y biết được một sự thật để cho cô đau thấu tim gan.

Cha thất thế từ đầu tới cuối đều là do âm mưu của Diệp Y Y cùng Nhị thúc, thậm chí ngay cả Cố Việt Trạch cũng tham dự trong đó, hấn ngay từ lúc còn cùng với cô lui tới cũng đã cùng Diệp Y Y âm thầm làm với nhau.

Mà cô vì sự ngu xuẩn của mình mới là người kẻ cầm đầu hại cả nhà bọn họ!

Cô giống như người điên đẩy cửa ra đi vào tức giận mắng hai cái cầu nam nữ kia, cuối cùng nhận lấy được chỉ có sự chán ghét của Cố Việt Trạch, cùng khinh bỉ và giễu cợt của Diệp Y Y, từng chữ từng câu, đem lòng của cô quần lại máu me đầm đìa.

"Diệp Oản Oản, người cũng không ngắm nghía trong gương, nhìn một chút bộ dáng của chính người, Việt Trạch cũng không phải là mù mắt, chỉ có người đàn ông nào điên rồi mới thích người thôi?"

"Người có biết hay không năm đó người một thân béo ú kề cận Việt Trạch, Việt Trạch có nhiều chán ghét? Bây giờ thế nào, càng là người không ra người quý không ra quý, người rốt cuộc từ đâu có đủ tự tin cho là Việt Trạch sẽ thích si mê loại người chán ghét như người ?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Hồi Ưc Thê Thảm

Editor: Hyna Nguyễn

"Thiết kế nguoi! Ta là thiết kế nguoi thì thế nào? Chỉ có thể trách nguoi quá ngu! Hơn nữa, hết thấy các thứ này còn không phải là bởi vì nguoi không biết xấu hổ ý vào cha mình có quyền thể bức bách Việt Trạch cưới nguoi sao!"

"Oân Oân, xin lỗi, từ đầu tới cuối nguoi anh thích chỉ có Y Y mà thôi!"

Cô không biết mình rốt cuộc dùng cách nào để rời đi khỏi nơi đó, cô thật sự là quá thống khổ rồi, hồn bay phách lạc đi tìm Thảm Mộng Kỳ, cùng giống như trong quá khứ, muốn tìm Mộng Kỳ kể hết thấy mọi chuyện này.

Không nghĩ tới chính là, cô tại cửa biệt thự của Thảm Mộng Kỳ thấy được Tư Dạ Hàn.

Mà Thảm Mộng Kỳ lại đang cùng Tư Dạ Hàn tỏ tình!

Cô chính tai nghe được Thảm Mộng Kỳ nói " Tư tiên sinh, ta thích nguoi, từ lần đầu tiên thấy nguoi cũng đã thích nguoi, ta thật không hiểu nổi, tại sao nguoi là nam nhân tốt như vậy, Oân Oân lại không hiểu được quý trọng. Nếu như là ta là cô ấy ta nhất định sẽ đem hết thấy của mình đều cho nguoi "

Cô mới vừa cùng Tư Dạ Hàn ly dị, bạn khuê mật tốt nhất của cô trước mặt mình lại giúp cô tố cáo việc ác của Tư Dạ Hàn thật là tốt, sau lưng xoay nguoi lại cùng chồng trước cô tỏ tình!

Cô lúc ấy toàn bộ người cũng đã mất hết cảm xúc, Tư Dạ Hàn nói cái gì, cô cũng không nghe thấy, chỉ nhớ rõ Tư Dạ Hàn thần sắc lạnh vô cùng, hẳn là cự tuyệt, mà Thảm Mộng Kỳ then thùng sắc mặt cũng trong nháy mắt trắng đi xuống.

Tư Dạ Hàn sau khi rời khỏi cô rốt cuộc phục hồi tinh thần lại, điên cuồng chạy tới cùng Thảm Mộng Kỳ giằng co, hỏi cô ấy tại sao phải làm như vậy

Mà Thảm Mộng Kỳ tựa hồ là bởi vì bị cự tuyệt mà giận cá chém thớt bộ dạng hết sức ác độc, mặt đầy giễu cợt khinh bỉ nhìn chăm chăm cô nói ra toàn bộ những điều mà cô chưa biết.

Nói chuyện cô ta mấy năm nay là thế nào xem cô như thành kẻ ngu mà đùa bỡn xoay quanh, khoe khoang cô ta là thế nào lợi dụng xong anh trai cô lại một chân đá văng, quay đầu liền cùng cừu nhân lớn nhất của cô là Diệp Y Y kết thành đồng minh, lại điên cuồng (phải) nguyên rủa cô đi chết, tức giận mắng cô căn bản là không xứng với Tư Dạ Hàn

Cô liều chết vùng vẫy chống cự nhiều năm như vậy, lại là vì một cận bã nam lòng muông dạ thú.

Người cô xem như là hảo tử muội, lại từ đầu tới cuối đều muốn hại cô, lợi dụng cô, mơ ước chồng của cô, hận không thể để cô đi chết đi.

Tình yêu của cô, tín nhiệm của cô, tất cả đều trong vòng một ngày mất hết tất cả, thế giới của cô đã bị phá hủy hoàn toàn.

Chuyện sau đó, bởi vì trạng thái tinh thần của cô rất không tốt, toàn bộ mọi chuyện cô đều đã không nhớ rõ, cho tới khi cô chết đi, đều không biết rốt cuộc là ai lại hại cô.

Điều duy nhất cô nhớ chỉ có cô ở trong bóng tối, toàn thân cùng linh hồn giống như bị lửa thiêu đốt đau đớn.

Dù sao, trong kiếp này nguoi muốn cô chết thật sự là quá nhiều, Thảm Mộng Kỳ, Diệp Y Y, Tần Nhượng Hi,

Nhất là Tần Nhượng Hi, dù sao mình cũng nên đoạt vốn lại thứ vốn nên thuộc về của cô - vị trí Tư phụ nhân.

Lấy gia thế bối cảnh của Tần Nhượng Hi, chỉ cần dùng một chút thủ đoạn, liền để cho cô thành địch nhân của toàn bộ công ty Tư gia, Thị gia Tộc từ lão thái thái, cho tới nguyên lão tộc nhân trực hệ dòng thứ, không một ai không muốn(nghĩ) trừ bỏ đi cô cái điểm nhơ bên cạnh Tư Dạ Hàn.

Cô thậm chí đã từng hoài nghi tới Tư Dạ Hàn

Nhưng tỉnh táo suy nghĩ lại một chút lại cảm thấy không thể nào

Nếu là Tư Dạ Hàn muốn cô chết, cô đã sớm chết trăm ngàn lần rồi, ngược lại là những người kia chân chính muốn cô chết, không có chỗ nào mà không muốn cô chết ở trong tay Tư Dạ Hàn.

Giờ phút này, nguoi đàn ông này nói, cô là mạng của anh, cô mặc dù kinh ngạc, lại cũng không có hoài nghi.

Thậm chí, trong đầu cô đột nhiên hiện lên một loại khả năng mà cô chưa bao giờ nghĩ tới.

Kiếp trước với cá tính của Tư Dạ Hàn, lại sẽ dứt khoát mà thả cho cô rời đi như vậy, thật sự là không thể tưởng tượng nổi.

Chương 119: Không Phải Bình Thường Yêu Thích

Editor: Hyna Nguyễn

Mà tất cả sự việc phát sinh, từ việc Tư Dạ Hàn tự mình đưa cô đi tìm Cố Việt Trạch, đến việc Tư Dạ Hàn tại sao lại xuất hiện ở cửa biệt thự của Thẩm Mộng Kỳ, còn vừa lúc bị cô nghe được Thẩm Mộng Kỳ tỏ tình với anh để cô thấy rõ bộ mặt thật của Thẩm Mộng Kỳ. Hết thấy các thứ này sẽ có hay không có quá nhiều việc trùng hợp rồi?

Sẽ có hay không có khả năng, hết thấy các thứ này đều là Tư Dạ Hàn cố ý thiết kế? Cố ý để cho cô thấy rõ hết thấy, cố tìm đường sống trong chỗ chết? Chẳng qua là sau đó không biết xảy ra điều gì ngoài ý muốn, cô còn chưa kịp khôi phục lại từ chuỗi đã kích này, liền không giải thích được chết oan uổng. Nếu như suy đoán của cô đều là thật, không biết Tư Dạ Hàn sau khi cô chết thì như thế nào. Dù sao cho dù cô rời khỏi anh một khoảng thời gian dài thì người đàn ông này cho dù ở chân trời góc biển, cũng phải chạy về chỉ vì muốn nhìn thấy mặt cô một chút, sau đó lại vội vã rời đi. Nghĩ tới đây, trái tim Diệp Oản Oản chợt một trận co rút đau đớn.

Sau khi sống lại, bởi vì sợ hãi và bài xích đối với người đàn ông này vẫn khắc sâu vào linh hồn, nên từ đầu đến cuối đều cho hết thấy tai nạn ngọn nguồn của mình đều là do anh gây ra, cô chưa bao giờ nghĩ tới những vấn đề này. Mà khoảng thời gian này khi sống chung với anh, sự sợ hãi của cô dần dần biến mất, khi thấy anh càng ngày càng có nhiều điểm bất đồng cô bắt đầu ý thức được rất nhiều vấn đề cô chưa bao giờ nghĩ tới.

"Oản Oản? " ý thức được nàng thất thần, Tư Dạ Hàn hơi nhíu mày.

Diệp Oản Oản từ trong ký ức hoảng sợ bình tĩnh lại, mặt đầy biểu tình không chịu thua nhường về phía Tư Dạ Hàn, phản bác nói "Nơi nào không công bằng hả? Em có yêu thích, cũng là loại yêu thích không bình thường! Là cái loại yêu thích muốn cùng anh ngủ chung "

Nguyên bản cô cho là tối nay Tư Dạ Hàn nhất định sẽ mất khống chế thậm chí giận dữ, sự thật chứng minh việc này với Tư Dạ mà nói cũng quá thật tạo thành ảnh hưởng rất lớn, từ cách cư xử dĩ thường tối nay của anh, thậm chí gần đến mức có lẽ đã chuẩn bị cấm chỉ cô đi trường học cũng có thể nhìn ra được. Nhưng cuối cùng, anh vẫn nhịn xuống, nếu không phải cô chủ động nói tới, anh thậm chí chưa từng nghĩ tới việc mở miệng.

Lấy một trả một. Nàng sợ nhất không phải là Tư Dạ Hàn, mà là mình làm hết thấy đều là không công, nếu hấn nguyện ý thay đổi, nàng tự nhiên cũng nguyện ý nhiều tiến một bước.

Mất thấy sắc mặt Tư Dạ Hàn trong nháy mắt chuyển thâm, nóng bỏng đến cơ hồ lửa cháy, Diệp Oản Oản linh hoạt trốn một chút, đẩy cửa xe ra xuống xe, đứng xa xa cười hi hi phát phát tay " Ngủ ngon á! Mộng đẹp ~ "

"Đáng chết! " chỗ ngồi phía sau, Tư Dạ Hàn nhìn tiểu nha đầu đang liều mạng bỏ chạy, trên mặt tràn đầy ảo não. Cô nói ra những lời này, còn hi vọng anh có thể ngủ? Muốn cùng anh ngủ chung là cái loại yêu thích này. Những lời này quen thuộc đến mức làm run sợ lòng người lời nói chột trong đầu nô vang, nam nhân trên mặt trở nên thất thần, tựa hồ lâm vào nào đó muốn nhớ lại.

Diệp Oản Oản đã rời đi thật lâu, Hứa Dịch như cũ ngơ ngác ngồi ở ghế cạnh tài xế, thật lâu đều chưa tỉnh hồn lại. Hấn ban nãy thấy Diệp Oản Oản lại dám uy hiếp Cữu gia, Hồn của hấn đều sắp bị hù dọa không còn, kết quả Diệp Oản Oản đánh một gậy lại cho thêm một viên táo ngọt, quấy chọc rầu cợt lại vỗ về làm như chuyện gì cũng không có xảy ra? Còn nhân tiện nhét cho hấn một bụng thức ăn cho chó

"Hứa Dịch. " Sau chốc lát yên lặng Tư Dạ Hàn đột nhiên không có dấu hiệu nào mở miệng.

"Ách tại! Cữu gia, ngài có gì phân phó? " xong rồi xong rồi, quả nhiên vẫn là muốn nổi đóa sao, Hứa Dịch nhất thời toàn thân thần kinh đều căng thẳng.

Ánh mắt của Tư Dạ Hàn đuổi theo thân ảnh nhỏ nhỏ trong bóng đêm, giọng bình tĩnh không lay động nói: "Tháng này, tiền lương của người gấp đôi, bao gồm cả người giúp việc ở Cẩm Viên."

Hứa Dịch trong nháy mắt ngẩn ngơ: "Ách "

Xin hỏi xảy ra chuyện gì. Cái này hạnh phúc tới cũng quá kinh sợ đi!. Chẳng lẽ cũng bởi vì Diệp Oản Oản mới vừa nói một câu "Yêu thích anh "? Cho nên phải khắp chốn mừng vui sao?

Chương 120: Ta Đồng Ý Hợp Tác Với Người

Editor: Hyna Nguyễn

Bên hồ nhỏ trường học.

Giang Yên Nhiên đã ở tại nơi đó đợi suốt hơn hai giờ, trong lúc Tống Tử Hàng gọi điện thoại tới, mang cả cảnh cáo cùng uy hiếp với cô đàm phán nhiều lần. Vừa nghĩ tới biểu tình Tống Tử Hàng thất vọng, chán ghét, tim cô liền như bị đao cắt. Nhưng là muốn để cho cô xóa topic, cô làm sao có thể nuốt được loại uất ức này. Ngay tại thời điểm cô còn do dự, tiện tay quét một cái, ở phía dưới cái bài post xuất hiện một cái trả lời mới nhất, nhất thời con người co rụt lại.

"Trong mộng tìm nàng trăm ngàn độ " cái này quen thuộc số ID, rõ ràng là Tống Tử Hàng.

Trong mộng tìm nàng trăm ngàn độ: [Chư vị, tôi là Tống Tử Hàng! Thứ nhất, tôi cùng Giang Yên Nhiên không có bất cứ quan hệ nào, hôn ước chẳng qua chỉ là do các trường bắt đưa giỡn thứ hai, cũng không phải là Mộng Kỳ chủ động hôn tôi, là tôi nhất thời không kìm lòng được đường đột làm chuyện đó, Mộng Kỳ cũng không có nói qua sau khi tốt nghiệp muốn ở chung một chỗ, chỉ nói hiện tại phải học tập thật giỏi, thứ ba, từ đầu tới cuối người tôi yêu chỉ có một người là Trầm Mộng Kỳ! Các người có cái gì hướng về phía tôi, chớ làm tổn thương người vô tội!]

"Tống Tử Hàng! Anh tốt lắm " nhìn bài post bên trên từng chữ từng câu mang ý bảo vệ, Giang Yên Nhiên đột nhiên cắn bẻ môi, trong miệng tràn đầy mùi máu tanh.

Mà phía dưới những câu trả lời nhanh chóng hiện lên càng là giống như đao cắt trên ngực của cô

[Wase! Nguyên chủ xuất hiện! Không khỏi cảm thấy Tống đội trưởng thật là đẹp trai a!]

[Chẳng lẽ chỉ có ta một mình cảm thấy Giang Yên Nhiên rất đáng thương sao? Rõ ràng là cô ấy nhận biết Tống Tử Hàng trước mà ? Kết quả là bị đao gót tường như vậy! Hơn nữa lời nói của Tống Tử Hàng cũng không nhất định toàn bộ là thật!]

[Có thể đây cũng là chuyện không có cách nào khác đi, loại chuyện tình cảm này, vốn chính là hai bên tình nguyện mà! Mọi người đều nói chưa từng yêu thích qua cô ấy, tất cả đều là cô ấy một phía tình nguyện mà thôi! Chính mình không bán linh đui kịp người ta, mắc mớ gì đến Trầm Mộng Kỳ à?]

[Tống Tử Hàng lựa chọn cũng dễ hiểu chứ ? Nếu như ta, ta cũng chọn hoa hậu lớp a! Ha ha ha]

Mặc dù đối với lời nói của Tống Tử Hàng, còn có một số người ôm hoài nghi, cảm thấy hẳn có phải hay không vì duy trì Trầm Mộng Kỳ mới cố ý nói như vậy, nhưng điều Tống Tử Hàng trả lời vẫn là trong nháy mắt thay đổi dư luận, thậm chí còn để cho Trầm Mộng Kỳ tại Thanh Hòa độ hot lại cao một tầng. Cùng lúc đó, Diệp Oản Oản mới vừa trở lại ký túc xá.

Cũng không biết tại sao, cô luôn cảm thấy tối nay chính mình quý thần xui khiến mới nói câu kia "Muốn cùng anh ngủ chung là cái loại yêu thích này " có loại cảm giác vô hình quen thuộc, giống như cô đã từng ở lúc nào đó, đã cùng người nào đó nói qua những lời này, nhưng người kia khẳng định không phải là Cố Việt Trạch, dù sao cô đối với Cố Việt Trạch mỗi câu nói qua, cô đều nhớ rất rõ ràng.

Phi phi phi đối với người ta nói lời như vậy, còn để người ta quên đến không còn một mống, cô làm sao có thể làm ra chuyện cặn bã như vậy! Diệp Oản Oản bỏ đi suy nghĩ lung tung trong đầu, vừa mới chuẩn bị đi ngủ, điện thoại di động đột nhiên vang lên, điện thoại gọi đến là Giang Yên Nhiên.

Diệp Oản Oản hơi nhú mày, nhận " alo?"

Vừa mới kết nối, điện thoại di động đầu kia lập tức truyền tới âm thanh kích động của Giang Yên Nhiên " Diệp Oản Oản! Không cho phép cô xóa đi topic! Tôi đồng ý hợp tác với cô! Cô muốn hợp tác thể nào đều có thể! Tôi chỉ cần Tống Tử Hàng ân hận lúc đầu đã làm sai! Ta muốn Trầm Mộng Kỳ trả giá thật lớn!"

Đột nhiên thái độ biến hóa lớn như vậy? Xem ra Trầm Mộng Kỳ đã giải quyết Tống Tử Hàng, để cho hắn đích thân ra tay tẩy trắng rồi.

"Không thành vấn đề. " Diệp Oản Oản mở miệng.

"Cô bây giờ ngay lập tức sẽ nói cho tôi biết tôi nên làm như thế nào!"

"Đừng nóng, Đại tiểu thư của tôi ơi, cô trước tiên có thể tới gian phòng của tôi, chúng ta từ từ nói chuyện. " Diệp Oản Oản mới vừa nói xong liền phát hiện lời này là lạ, tựa hồ là có cái gì không đúng. Thật giống như lời kịch kinh điển quy tắc ngầm trong vòng giải trí.

"Được, tôi đến ngay! " Giang Yên Nhiên tự nhiên không có bất kì một lời từ chối nào liền đáp ứng lại Diệp Oản Oản lái xe đi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 121: Giải Trừ Hôn Ước

Editor: Hyna Nguyễn

Cúp điện thoại xong, Diệp Oản Oản mở cái bài post ra nhìn một chút, quả nhiên giống như cô phỏng đoán, Tống Từ Hàng tự mình ra mặt làm anh hùng cứu mỹ nhân.

Trầm Mộng Kỳ ắt là được cứu rồi, nhưng Giang Yên Nhiên lại thành trò cười của tất cả mọi người, hiện tại toàn trường đều biết cô ấy thầm mến nam nhân không được, còn cùng khuê mật của mình ra tay đánh nhau tranh đoạt tình nhân. Ha ha, vì người yêu, thật là dám nói a, thậm chí ngay quyết định hôn ước cả hai nhà cũng dám chối bỏ không còn một mống.

Tiếng gõ cửa rất nhanh vang lên.

"Tối rồi! " Diệp Oản Oản đứng lên, đi tới mở cửa phòng ra.

"Đúng vậy" thấy rõ người mở cửa cho cô, Giang Yên Nhiên đột nhiên cảm khẩu.

"Vào đi!"

Nghe âm thanh quen thuộc của đối phương, Giang Yên Nhiên đầy mặt không cách nào tin "Cô,cô, cô là Diệp Oản Oản?"

Cô nhớ Diệp Oản Oản là một mình ở gian phòng này ký túc xá ngoại trừ cô ấy ra, không có người khác. Nhưng người trước mắt này cái so với hoa khôi của trường Trình Tuyết còn muốn xinh đẹp hơn làm sao lại có thể sẽ là cái người xấu xí kia Diệp Oản Oản? Nghe nói Diệp Oản Oản trước khi không trang điểm vừa mập vừa xấu xí, sau đó gầy xuống cũng xấu hơn.

Tất cả mọi người bao gồm cô ở bên trong, đều cho là Diệp Oản Oản trang điểm như vậy là vì tự ti vì che phủ dung mạo xấu xí hay là tự giận mình.

Thanh Hòa là trường học quý tộc tốt nhất Đế đô, phong cách học tập nghiêm cẩn, nhưng phong cách trường học coi như cởi mở, bắt buộc nước ngoài đề cao cá tính hóa đa nguyên hóa, không hạn chế đồng phục học sinh cùng trang điểm, nhưng mọi người đều là dốc hết sức phối hợp để làm nổi bật mình cùng biểu dương gia thế bối cảnh của mình, trường hợp giống như Diệp Oản Oản tự làm xấu mình vẫn là lần đầu tiên cô thấy được.

Diệp Oản Oản dẫn Giang Yên Nhiên vào cửa, rót cho cô ấy một ly nước "Tùy tiện ngồi đi."

Đều đã là đồng minh rồi, Giang Yên Nhiên lại là con gái, cô sẽ không lãng phí thời gian làm chuyện lớn để buổi tối lại phải trang điểm một lần nữa.

"Cô thật sự là Diệp Oản Oản? " Giang Yên Nhiên vẫn cảm thấy chính mình như đang nằm mơ.

"Cần tôi khôi phục bản thể một chút để chứng minh thân phận mình sao? " Diệp Oản Oản cầm lên một bộ tóc giả màu xanh lá cây.

"Không không cần " Giang Yên Nhiên vội vàng khoát tay " nhưng là cô bình thường tại sao phải đem mình biến thành cái đáng vẻ kia?"

Diệp Oản Oản nhún mày "Tôi bình thường thế nào? Khó coi sao?"

"....." Đối với khiếu thẩm mỹ của Diệp Oản Oản, Giang Yên Nhiên không còn lời nào để nói.

Nghĩ (muốn) ăn mặc cái dạng gì đều là tự do của Diệp Oản Oản, Giang Yên Nhiên chẳng qua là khiếp sợ Diệp Oản Oản vốn là dung mạo đẹp mắt như vậy, nhưng cũng không có lập trường gì để nói thêm, không nhìn được nhìn thêm Diệp Oản Oản chừng mấy lần nữa sau đó mới mở miệng hỏi chính sự " Cô thật có biện pháp sao?"

Diệp Oản Oản nâng cằm lên, cũng không thừa nước đục thả câu, trực tiếp mở miệng nói "Nếu như cô tin tưởng lời của tôi, như vậy, cô bây giờ phải làm bước đầu tiên là để cho cha mẹ cô lập tức giải trừ hôn ước với Tống gia!"

Hơn nữa, phải thật sớm!

Cô nhớ kiếp trước Giang gia chính là tại thời điểm này gần như móc rỗng của cải toàn lực ủng hộ Tống gia, để cho Tống gia thành công lấy được đại công trình của chính phủ, khiến cho Tống gia cá chép vượt Long Môn, thoát cái từ một cái công ty nhỏ tấn thăng lớn đủ để cùng Giang gia sánh vai, sau đó công ty của Tống gia kích thước càng là từng năm vượt qua Giang gia.

Giang Yên Nhiên nghe vậy sắc mặt nhất thời trắng nhợt "Cái gì? Giải trừ hôn ước "

Diệp Oản Oản nhủ mày " không cần nói cho tôi biết là cho tới bây giờ cô vẫn chưa từ bỏ ý định, còn nghĩ muốn gả cho hắn chứ ?"

"Làm sao có thể! Tôi hiện tại chỉ muốn hắn hối hận! " Giang Yên Nhiên biểu tình có chút hỗn loạn" nhưng là, Diệp Oản Oản, sự việc này không có đơn giản như cô nghĩ đâu, công ty hai nhà chúng ta có quá nhiều nghiệp vụ lui tới cùng hạng mục, nếu đột nhiên tôi cùng cha mẹ tôi nói giải trừ hôn ước, ảnh hưởng này thật sự là quá lớn! Chuyện này phải thảo luận kỹ hơn "

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 122: Khoái Dao Trảm Loạn Ma

Editor: Hyna Nguyễn

Diệp Oản Oản khẽ mỉm cười, mở miệng nói " thảo luận kỹ hơn? Tôi gần đây xem tin tức, nghe nói Tổng gia đang muốn cạnh tranh một đại công chính của chính phủ, nhà người đầu tư 100 triệu đây, thoáng cái đầu tư nhiều tiền như vậy, sợ là mạo hiểm ảnh hưởng đến vòng quay vốn đem vốn lưu động công ty tất cả đều móc rỗng chứ ? Ba mẹ cô là vì để cho cô ngày sau trải qua tốt hơn một chút, mới giúp Tổng gia như vậy, cô bây giờ đều đã thấy rõ bộ mặt thật người đàn ông kia, còn không khoái đao trảm loạn ma, chẳng lẽ còn muốn cho hắn chỗ tốt được hết, sau đó sẽ nắm những thứ này từ trên người cô như gặm máu thịt đi đứt nuôi Trầm Mộng Kỳ?"

Kiếp trước, coi như Trầm Mộng Kỳ sau lưng có nam nhân, Tổng Từ Hàng mượn cha vợ mẹ vợ trợ giúp không ngừng phát triển công ty lớn mạnh, lại bí mật khắp nơi cầm khoản tiền lớn vì Trầm Mộng Kỳ lót đường, còn lấy tên đẹp để đầu tư nghề giải trí. Lần này nếu như chờ Tổng gia lấy được cái đại công trình cực kỳ trọng yếu này rồi muốn giải trừ hôn ước, chỉ sợ cũng đã muộn!

Giang Yên Nhiên nghe vậy gắt gao cắn môi, rốt cuộc không do dự nữa "Tôi... Tôi hiện tại liền gọi điện thoại cho ba mẹ tôi... Chẳng qua là ba mẹ tôi rất yêu thích Tổng Từ Hàng, giải trừ hôn ước chuyện lớn như vậy, cho dù tôi đi nói, bọn họ cũng chỉ sẽ cho là chúng ta như tiểu hài tử cãi nhau, sẽ không coi là thật, huống chi hai nhà bây giờ còn có cái hợp tác lớn như vậy..."

Diệp Oản Oản đưa tay ra "Điện thoại di động cho tôi, cú điện thoại này, tôi đến giúp cô gọi!"

Diệp Oản Oản hồi tưởng kiếp trước của mình tại trong TV thấy tin tức Giang Yên Nhiên tự sát, Nhị lão Giang gia trực tiếp khóc ngất ở linh đường, Giang mẹ không bao lâu cũng bởi vì thương tâm quá độ mà qua đời, có thể thấy Nhị lão đối với Giang Yên Nhiên nữ nhi duy nhất này cho dù nghiêm nghị, cũng là thật tâm thương yêu. Mặc dù có thể phải hao tâm một chút, nhưng cô cảm thấy, Nhị lão cuối cùng khẳng định vẫn là sẽ đứng bên con gái.

"Cô giúp tôi gọi sao?" Giang Yên Nhiên chần chờ nhìn đối phương.

Thật ra thì cho tới bây giờ, Yên Nhiên cảm thấy mình gần như đã mất tất cả, cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng nhưng cô còn chưa có hoàn toàn tin tưởng Diệp Oản Oản, nhưng giờ phút này nhìn ánh mắt của Oản Oản, lại không tự chủ được muốn đi tin tưởng cô ấy. Cuối cùng, Giang Yên Nhiên vẫn đồng ý. Diệp Oản Oản dùng điện thoại di động của Giang Yên Nhiên gọi đến số điện thoại của mẹ Giang Yên Nhiên.

"Này, Yên Nhiên a! Thế nào rồi như vậy gọi điện thoại cho mẹ? Có phải hay không không đủ tiền dùng?"

Nghe được trong điện thoại âm thanh của mẹ, Giang Yên Nhiên nhất thời mũi đầu xót.

Giọng Diệp Oản Oản lập tức tràn đầy kinh hoàng, vô cùng lo lắng mở miệng nói " a di! Cháu không phải là Yên Nhiên, là bạn học của cô ấy, ngài mau tới đây tới trường học một chuyến đi! Yên Nhiên cô ấy ban nãy nhảy sông tự sát..."

Giang Yên Nhiên nghe được lời nói của Diệp Oản Oản nhất thời sững sờ, gấp đến độ chính mình muốn nói lại bị Diệp Oản Oản lấy ánh mắt ngăn cản.

Đầu bên kia điện thoại di động Giang mẹ âm điệu nói chuyện đều thay đổi " Cháu nói cái gì! Cháu nói Yên Nhiên của chúng ta nhảy sông tự sát! Cháu đang nói bậy bạ gì đó! Yên Nhiên đang êm đẹp làm sao lại tự sát? Cháu có phải là tên lừa gạt hay không..."

"A di, Cháu không phải tên lừa gạt, cháu thật sự là bạn học của Yên Nhiên, bất quá ngài đừng lo lắng, cũng may phát hiện sớm, Yên Nhiên đã không đáng ngại, cô ấy đang ở ký túc xá của cháu nghỉ ngơi, chẳng qua là trạng thái tinh thần rất không ổn định, ngài nếu không tin, trực tiếp tới trường học một chuyến liền biết rồi, Yên Nhiên bây giờ đang ở trong nhà trọ của cháu..." Diệp Oản Oản nói ra số túc xá của mình.

Giang mẹ mẹ nghe ra một chút đối phương không có ý lừa gạt vợ vét tài sản cái gì thì biết rõ rất có khả năng không phải là tên lừa gạt, vì vậy gấp gáp vội mở miệng nói " hảo hảo hảo, di lập tức tới ngay!"

Điện thoại cắt đứt sau, Giang Yên Nhiên chân mày nhíu chặt " Oản Oản, cậu như vậy... Không phải là tại..."

"Cái gì? Gạt người sao? Cô dám nói cô mới vừa mới rồi không phải chuẩn bị tự sát? " Diệp Oản Oản một bộ dạng đương nhiên nói.

Giang Yên Nhiên nhất thời không nói nên lời. Nếu không phải Diệp Oản Oản đột nhiên xuất hiện, cô lúc ấy sợ rằng sẽ nhảy xuống thật, vào lúc này nếu không may thì có thể ngay cả mạng sống cũng không còn...

"Cô cũng nói, can hệ trọng đại, giải trừ hôn ước không phải là trò đùa, nếu không xuống tay ác độc thì ba mẹ cô sẽ không lập tức hành động. Cũng là phòng ngừa ba mẹ cô lỡ tai mềm mại, bị người của Tổng gia tùy tiện nói lời xin lỗi vừa quay đầu lại thay đổi chủ ý! " Diệp Oản Oản giải thích.

Giang Yên Nhiên suy nghĩ một chút đạo lý này cũng đúng nhất thời gật đầu một cái.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 123: Chiêu Binh Mãi Mãi

Editor: Hyna Nguyễn

"Nhìn tôi làm gì? " Diệp Oản Oản nháy mắt một cái.

Giang Yên Nhiên ho nhẹ một tiếng nói " chính là cảm thấy cô biến hóa thật là lớn..."

Diệp Oản Oản cười một tiếng " biến hóa? Cô từng hiểu được tôi sao?"

Giang Yên Nhiên suy nghĩ một chút, trước đây chính mình tựa hồ chưa từng cùng người bạn cùng phòng này thâm giao qua, sau đó càng là một mực hiểu lầm cô ấy cũng quả thật không biết chân chính cô ấy là hình dáng gì.

"Chuyện lúc trước xin lỗi... Hiểu lầm cô... " Giang Yên Nhiên có chút không được tự nhiên mà mở miệng nói " tại sao tôi đối với cô như vậy, cô còn phải giúp tôi?"

"Tôi đã nói, là hợp tác a, tôi đương nhiên cũng sẽ có yêu cầu cô hỗ trợ."

Đối với thái độ trực tiếp thẳng thắn của Diệp Oản Oản, Giang Yên Nhiên ngược lại thêm mấy phần hào cảm, lập tức nói " Cô cần tôi giúp cái gì, chỉ cần tôi có thể làm được thì sẽ làm."

"Tạm thời còn không có, bắt quá lâu dài thì... Ngược lại có một cái... " Diệp Oản Oản nhìn chằm chằm Giang Yên Nhiên, ánh mắt kia thật là giống như hồ ly thấy thịt.

Giang Yên Nhiên bị Diệp Oản Oản nhìn đến có chút không được tự nhiên "Lâu dài? Là cái gì?"

Diệp Oản Oản ánh mắt trong sáng dòm cô " nếu cô sau này vào vòng giải trí, phiền toái ưu tiên để cho tôi làm người quản lý của cô."

Đời này cô nếu muốn lật đổ Diệp Y Y, chính mình vào vòng giải trí là không thể nào, dù sao thì cũng có Tư Dạ Hàn cái bình đấm chua ở nơi đó.

Trong công việc phía sau màn, người đại diện là thích hợp nhất. Tương thân với diễn viên, người đại diện đối với cô thì việc khuếch trương thế lực mạng lưới giao thiệp lớn cùng công ty của mình ngày sau sáng lập cũng đều càng có lợi.

Hiện tại điều quan trọng nhất của cô chính là thi vào chuyên ngành truyền thông giao tiếp ở Đê đô tăng cường tri thức chuyên nghiệp của mình, mặc dù tạm thời còn không có biện pháp phát cờ giống trống chiêu binh mãi mãi, nhưng nếu có thể thu được mấy cái tiềm ẩn nghệ sĩ cũng là chuyện tốt. Mà Giang Yên Nhiên chính là một tên mãnh tướng có sẵn.

Không chỉ có cha mẹ đều là lão tiền bối trong đó, mạng lưới giao thiệp quan hệ cũng rất nhiều, Giang Yên Nhiên bản thân thiên phú điều kiện cũng tốt vô cùng, chỉ cần không đi đường nghiêng, ngày sau phát triển tốt thì hoàn toàn là có thể đào tạo thành một nghệ sĩ toàn năng.

Nghe được lời nói của Diệp Oản Oản, Giang Yên Nhiên có chút kinh ngạc " bởi vì ảnh hưởng của ba mẹ, tôi quả thật dự định tương lai vào vòng giải trí, vốn lấy điều kiện ngoại hình của mình, vẫn là càng thích hợp làm công việc phía sau màn? Ngược lại cô, thật ra thì cô dung nhan thật... Quá đẹp, thể nào không trực tiếp xuất đạo mà phải làm người đại diện?"

Diệp Oản Oản ti mi hướng Giang Yên Nhiên quan sát một phen, chặt chặt chất lưỡi nói " tôi nói nè thân ái, cô không khỏi cũng quá coi nhẹ mình! Tin tưởng tôi, giá trị của cô trong nháy mắt đều có thể giết Trầm Mộng Kỳ một trăm lần! Chẳng qua là cô không có cơ hội phát huy hoàn toàn ưu thế của mình rồi, bắt quá đùng nóng, tôi sẽ giúp cô sửa đổi một chút!"

Giang Yên Nhiên đoán chừng là vì tận lực lấy lòng sở thích của Tổng Từ Hàng, ngày ngày tóc đen dài thẳng mặc váy thực nữ. Trang phục như vậy ăn

mặc cũng đẹp, sẽ cùng Trầm Mộng Kỳ thành một dạng, trở thành nữ thần trong lòng đông đảo nam sinh, nhưng Giang Yên Nhiên rõ ràng liền không thích hợp phong cách như vậy, không chỉ có không mang lại chút mỹ cảm nào, ngược lại nhìn giống như một cô bản nữ tu sĩ.

Cô nhớ kiếp trước một lần nào đó tại lễ trao giải, Giang Yên Nhiên một thân váy dạ hội màu đỏ sậm gọi cảm lên đài nhận giải đạo diễn xuất sắc nhất, trong nháy mắt đêm đó giết toàn bộ nữ nghệ sĩ. Nhưng Giang Yên Nhiên cũng liền chỉ có một lần kia, sau đó cô trong tin tức giải trí lại cũng không thấy cô ấy mặc qua cái loại phong cách này.

"Ây... " Giang Yên Nhiên nhớ lại Diệp Oản Oản trong ngày thường bộ dạng ma tính cùng thâm mỹ kia, rõ ràng đối với cô lời này một chữ đều không thể tin.

Diệp Oản Oản biết cô hiện tại không tin, ngược lại cũng không thêm đề ý, từ trong tủ quần áo của mình lấy ra một bộ quần áo đưa cho cô " Cô đi đổi một thân quần áo ngủ của tôi, sau đó nằm dài trên giường đi, ba mẹ cô cũng sắp đến rồi."

"Cám ơn. " Giang Yên Nhiên gật đầu một cái.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 124: Tổ Cáo

Editor: Hyna Nguyễn

Cha mẹ của Giang Yên Nhiên đi tới cực kỳ nhanh. Nghe được tiếng gõ cửa, Diệp Oản Oản điều chỉnh tâm trạng mình một chút, sau đó lập tức đi qua mở cửa.

"Yên Nhiên đâu! Yên Nhiên của chúng ta đâu!"

"Con gái của ta ở đâu?"

Giang ba cùng Giang mẹ gấp đến độ đầu đầy mồ hôi.

"Thúc thúc, a di, các người cuối cùng cũng đến rồi, Yên Nhiên nằm ở trên giường đấy, các người nhanh đi thăm cậu ấy một chút đi! " Diệp Oản Oản vội mở miệng nói.

Hai vợ chồng lập tức vọt tới trước giường, thấy con gái mình nằm trên giường nhất thời tâm đều hoàn toàn vỡ vụn. Sắc mặt Giang Yên Nhiên vào lúc này vô cùng tiêu tụy, gò má tái nhợt không có một tia huyết sắc, cặp mắt cũng đều là sung đỏ, Giang ba cùng Giang mẹ căn bản không hề có bất kỳ hoài nghi gì.

"Yên Yên sao con lại ngu ngốc như vậy a! Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra?"

"Yên Nhiên, nhanh nói cho ba, có phải hay không trong trường học có người khi dễ con?"

Giang Yên Nhiên kinh ngạc nhìn cha mẹ mình vội vã chạy tới, sau khi thấy người thân của mình cái đề nén ủy khuất kia nhất thời cũng không nhịn được nữa, nhào vào trong ngực của mẹ liền nghẹn ngào khóc rống lên " ba... Mẹ... Con thật khó chịu... Thật khó chịu..."

Giang mẹ thấy con gái mình khóc tim như bị đao cắt "Ngoan nào! Bảo bối ngoan! Con là muốn gấp chết ba mẹ sao? Con này rốt cuộc là muốn thế nào a?"

Diệp Oản Oản đứng ở một bên, nước mắt cũng theo cộp cộp đi xuống " thúc thúc a di, các người nhất định phải giúp Yên Nhiên xả giận a, Yên Nhiên ở trường học đều sắp bị khi dễ đến chết a!"

Giang ba nhất thời mặt đầy vẻ giận dữ " người nào, lại dám khi dễ con gái của ta!"

Diệp Oản Oản trả lời: "Là Tổng Từ Hàng cùng Trầm Mộng Kỳ!"

Giang ba sắc mặt hơi biến " Từ Hàng, còn có Trầm Mộng Kỳ? Điều này sao có thể? Từ Hàng tuyệt đối không thể nào khi dễ Yên Nhiên, còn có Mộng Kỳ không phải là bằng hữu tốt nhất của Yên Nhiên sao?"

Diệp Oản Oản gấp vội vàng giải thích " căn bản liền không phải là như vậy, Tổng Từ Hàng căn bản không thích Yên Nhiên, còn âm thầm cùng bằng hữu tốt nhất của Yên Nhiên là Trầm Mộng Kỳ ở cùng một chỗ, Trầm Mộng Kỳ cũng coi như là bằng hữu tốt nhất của Yên Nhiên, không chỉ không có nói cho Yên Nhiên chuyện này, còn biết rõ Yên Nhiên cùng Tổng Từ Hàng có hôn ước nhưng lại len lén cùng Tổng Từ Hàng chơi trò mập mờ..."

Giang ba sắc mặt nghiêm túc nói: "Đây tuyệt đối không thể nào! Nhân phẩm của đứa bé Tử Hàng kia ta là hiểu rõ, hẳn đối với Yên Nhiên của chúng ta cũng là một tấm chân tình."

Giang mẹ mụ mụ cũng phụ họa theo "đúng vậy, trong ngày thường chúng ta tất cả đều là nhìn thấy trong mắt."

Diệp Oản Oản trong lòng cười lạnh, Tổng Tử Hàng này thật đúng là biết làm mặt ngoài công phu, khó trách trước đây Giang Yên Nhiên lo lắng cha mẹ không tin.

Diệp Oản Oản tiếp tục cáo trạng "thức thức, a di, các người tất cả đều bị lừa, Tổng Tử Hàng từ đầu tới cuối cũng chỉ là ở bên cạnh các người giả trang làm bộ làm tịch mà thôi, chỉ cần hai nhà trưởng bối không có ở đây thời điểm đó, liền đối với Yên Nhiên lạnh như băng, còn nói với Yên Nhiên hẳn đã có nữ hài yêu thích. Nhưng là Yên Nhiên quá ngốc, cũng quá thương hẳn, căn bản cũng không quan tâm những thứ này, thậm chí chỉ cần thỉnh thoảng Tổng Tử Hàng cho một cái mặt tốt liền cao hứng vô cùng, dẫn đến cho là mình cũng sẽ có một ngày có thể làm hẳn rung động. Yên Nhiên cậu ấy là một cô gái, vì làm hẳn vui lòng, mùa đông trời mới sáng liền dậy sớm đi ra ngoài đến tiệm ăn sáng hơn mười dặm mưa cho hẳn cơm sáng hẳn thích ăn nhất, trời mùa hè nóng như vậy, ngày ngày chạy đi sân bóng rổ vì hẳn cố gắng cố động!"

Cậu ấy một cái thiên kim đại tiểu thư, ở nhà một chút nước đều không dính, lại vì làm hẳn vui lòng mà lại ở đội bóng rổ làm hậu cần, lặn lội mưa nước mua quà vật cho tất cả đội viên thậm chí giặt rửa những thứ quần áo bẩn tràn đầy mồ hôi kia!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 125: Giải Một Cái Đùa Giỡn!

Editor: Hyna Nguyễn

Bởi vì cô cùng Giang Yên Nhiên có một đoạn thời gian làm bạn cùng phòng, hơn nữa đoạn thời gian đó quan hệ với Giang Yên Nhiên cũng còn không có làm dữ cho nên đối với sự tình của Giang Yên Nhiên vẫn biết một chút.

Chỉ là nghe đến đó, Giang ba đã giận tím mặt nói" hồ đồ! Yên Nhiên, con là người con gái ba mẹ thương yêu nhất a! Con tại sao có thể vì một người nam nhân như vậy mà lãng phí chính mình! Tổng gia nếu là không có ba, đã sớm phá sản! Hẳn nên đem con gái của ba trở thành công chúa mà cung chiêu! Kết quả tên khốn kia lại giày xéo con như vậy, đem con trở thành thành bảo mẫu người giúp việc mà sai bảo!"

Giang mẹ cũng đầy mặt không cách nào tin "đứa nhỏ ngốc! Con thế nào lại ngốc như vậy! Tại sao con cho tới bây giờ đều không nói cho ba mẹ biết?"

"Yên Nhiên dĩ nhiên là lo lắng nếu tố cáo với các người, Tổng Tử Hàng sẽ càng ghét cậu ấy hơn..."

Diệp Oản Oản thút thít, mặt đầy bức tức tiếp tục nói "nhưng là, Yên Nhiên bỏ ra nhiều như vậy, quay đầu lại đổi lại là cái gì, là hẳn yên tâm thoải mái hưởng thụ toàn bộ thứ Yên Nhiên bỏ ra, hưởng thụ tài trợ của thức thức a di các người, lại cùng bạn tốt Yên Nhiên câu kết với nhau.

Bởi vì cháu quả thực nhìn không được nữa, liền phát cái bài post cảnh cáo hai cái tiện nhân kia, kết quả Tổng Tử Hàng cho là bài post là Yên Nhiên đăng, chạy tới nói đủ loại lời khó nghe mắng cậu ấy, mắng cậu ấy ác độc, mắng cậu ấy tiện nhân, buộc cậu ấy đem bài post xóa đi!

Bởi vì bài post không xóa, Tổng Tử Hàng lại trực tiếp tại trên diễn đàn toàn trường đăng một cái tin thanh minh, nói hẳn cùng Yên Nhiên không có bất cứ quan hệ nào, nói việc đính hôn vốn cũng không tồn tại, còn nói người mà hẳn thích từ đầu tới cuối chỉ có Trầm Mộng Kỳ mà thôi!"

Giang ba sắc mặt đã âm trầm đến cực hạn "Cháu nói những thứ này toàn bộ đều là thật?"

"Chính xác trăm phần trăm! Thức thức, a di, bài post vẫn còn ở nơi này, các người nhìn một chút, sẽ biết tất cả chuyện đã xảy ra! " Diệp Oản Oản dùng điện thoại di động mở ra cái bài post kia, đưa tới bên cạnh hai người.

Trầm Mộng Kỳ không phải là thích nhất tố cáo sao? Như vậy lần này cô liền gây ông đập lưng ông. Hai vợ chồng vội vàng bắt đầu đi xem cái bài post kia.

Trong nhà trọ an tĩnh chỉ có âm thanh đối thoại tranh chấp trong video.

Nghe con gái mặt đầy tuyệt vọng từng chữ đầm máu và nước mắt chất vắn, Giang ba Giang mẹ lòng đau như cắt, mà phía sau lời Tổng Tử Hàng thanh minh chính là hoàn toàn làm lừa gạt của Giang ba và Giang mẹ nổi lên.

Giang ba giận đến mức thanh âm trên miệng đều đang phát run "Yên Nhiên cùng hẳn không có bất cứ quan hệ nào... Hôn ước chẳng qua chỉ là các trưởng bối đùa giỡn... Tốt... Được a... Giải một cái đùa giỡn! Tổng Khiếu Uy, người có được đứa con trai thật ngoan a!"

Giang mẹ nhìn bạn trên mạng đối với nữ nhi mình giấu cột trực tiếp tức đến khóc lên" trời ơi! Những người này tại sao có thể nói Yên Nhiên như vậy! Yên Nhiên... Mẹ không tốt... Mẹ có lỗi với con... Mẹ lại không có sớm phát hiem một chút... Để cho con chịu nhiều ủy khuất như vậy..."

Yên Nhiên thấy những lời này nên có bao nhiêu khổ sở! Khó trách con gái lại muốn tự sát!

Những người này quả thực là thật quá đáng!

Giang Yên Nhiên nhìn cha mẹ đau lòng không thôi, vội vàng trấn an nói " mẹ, lần này nhờ có Oản Oản đã cứu con, bởi vì một chút hiểu lầm nên trước đó có một đoạn thời gian quan hệ của con với Oản Oản một mực không tốt lắm, nhưng trải qua lần này, tona mới biết được, ai mới là bằng hữu thật sự!"

Giang mẹ cảm kích không thôi kéo lại tay của Diệp Oản Oản " cô nương tốt, thật là quá cảm ơn cháu..."

"A di chuyện này, là phải làm mà."

Giang ba thở dài một tiếng " Yên Nhiên, con có thể thừa dịp cơ hội lần này thấy rõ nhiều chuyện như vậy cũng là chuyện tốt, chúng ta hết thấy đều có thể lần nữa bắt đầu lại, con bị ủy khuất, ba mẹ tuyệt đối sẽ giúp con đòi lại, nhưng con ngàn vạn lần chớ lại nghĩ quẩn trong lòng rồi làm chuyện điên rồ nha!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 126: Lòng Lang Dạ Sói

Editor: Hyna Nguyễn

"Ba ba của cậu nói đúng đó, Yên Nhiên, cậu nếu có chuyện gì bất trắc, ba mẹ cậu sống thế nào a!"

"Thật xin lỗi... Thật xin lỗi... Ba... Mẹ... Là con quá ích kỷ... Con sẽ không bao giờ làm thế nữa..."

Giang Yên Nhiên ở trước mặt cha mẹ mình khóc lớn một hồi, đem tất cả ủy khuất đều phát tiết ra.

Chờ ba người tỉnh táo một chút sau, Diệp Oản Oản mở miệng nói hỏi " thúc thúc, a di, các người muốn chuẩn bị như thế nào để cho Yên Nhiên hà giận?"

Giang ba hừ lạnh lên một tiếng " dĩ nhiên là để Tổng gia cái đồ tiểu tử thúì lòng lang dạ sói kia được như nguyện, với nhà Tổng gia của hần giải trừ hôn ước!"

Giang Yên Nhiên lộ ra thần sắc lo lắng " Nhưng mà hai nhà chúng ta giao tình nhiều năm như vậy, dù các loại nghiệp vụ cùng hạng mục liên quan đến nhau..."

Giang ba cho con gái một cái ánh mắt an tâm nói" Yên Nhiên, những thứ này không cần con bận tâm, mọi việc giao cho ba liền có thể làm được, cũng may chúng ta biết được sớm, nếu không chậm một ngày, 100 triệu phải đưa đến Tổng gia! Hiện tại ta coi như là cảm cho chó ăn cũng sẽ không để bọn họ có được tiện nghi!"

Nhìn phản ứng của Giang ba, Diệp Oản Oản cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm " Giang ba ngài quá tốt đi! Yên Nhiên hiện tại cậu cuối cùng an tâm rồi! Cho dù vì thúc thúc a di cậu cũng nhất định phải tỉnh lại!"

"Oản Oản nói không sai, con gái của ba tại sao có thể không có tiền đồ như vậy, ba tuyệt đối không thể để bất kì người nào xem thường con đâu!"

Giang mẹ nhìn con gái đang nằm trên giường, mặt đầy sự không yên tâm " làm sao bây giờ, trường học này chúng ta cũng không thể ở lâu, Yên Nhiên, con có muốn cùng ba mẹ trở về ở nhà hai ngày hay không?"

Giang Yên Nhiên nghe vậy lắc đầu một cái, sắc mặt kiên định nói: "Ba mẹ, con không sao, con hiện tại đã nghĩ thông suốt, con không muốn làm trễ nãi việc học tập."

Nghe được con gái nói như vậy, hần là đã suy nghĩ thật thông suốt rồi, hai vợ chồng mặt đầy vẻ vui mừng yên tâm

"Oản Oản, vậy thì Yên Nhiên liền làm phiền cháu hỗ trợ chiếu cố một chút, thật là không biết phải tạ ơn cháu như thế nào!"

"Đúng a! Lần này may mà có cháu!"

Hai vợ chồng cảm tạ Diệp Oản Oản một lần lại một lần, cuối cùng lại không yên tâm nói chuyện với Giang Yên Nhiên thật lâu, lúc này mới lưu luyến

không rời rời đi.

Mặc dù không nỡ bỏ con gái lại nhưng bọn họ còn muốn lập tức trở về lấy lại công đạo cho con gái mình!

Sau khi hai người rời đi, Giang Yên Nhiên đột nhiên cực kỳ nghiêm túc nhìn về phía Diệp Oản Oản nói: "Diệp Oản Oản..."

Diệp Oản Oản nghiêng đầu nhìn sang "thế nào?"

Giang Yên Nhiên hốc mắt ửng đỏ "cảm ơn! Thật sự cảm ơn cậu!"

Nếu như không phải là Diệp Oản Oản, lấy cá tính của cô, tám phần mười sẽ không đem chuyện này nói cho cha mẹ mình biết, cho dù có nói, khi đó chỉ sợ cũng trễ rồi.

Diệp Oản Oản khẽ cười một tiếng, chế nhạo nói "Chỉ nói miệng trên đầu mỗi một chút không thể được nha, nếu thật muốn cảm ơn tớ, vậy thì lấy thân báo đáp đi ~"

Giang Yên Nhiên bị cô chọc cười "biết rồi, sau này nếu như tớ có vào vòng giải trí, khẳng định đi nhờ cậy cậu, chỉ là hôm nay tớ đã nhìn ra, kỹ thuật diễn của cậu có thể so với diễn viên, năng lực giao tiếp cũng là hạng nhất!"

"Không sai, cậu thật là tinh mắt! " Diệp Oản Oản tán đồng gật đầu liên tục, sau đó mở miệng nói "được rồi, chuyện ba mẹ cậu bên kia đã giải quyết xong, hiện tại cậu cái gì cũng đừng suy nghĩ nhiều đắp mặt nạ dưỡng da rồi đi ngủ để lấy lại thẩm mỹ của mình đi, ngày mai cũng xin nghỉ học đi, nghỉ ngơi một chút điều chỉnh trạng thái lại, đợi ngày mai tan học chúng ta liền bắt đầu bước thứ hai!"

"Bước thứ hai? " Giang Yên Nhiên sắc mặt cứng đờ.

"Dẫn cậu đi thay đổi hình tượng a! " Diệp Oản Oản gật đầu nói chuyện như đó là việc đương nhiên.

Haizz, cô nhớ ngày mai sau khi tan học, bên cạnh trường Thanh Hòa có trận đấu bóng rổ cùng với trung học đệ nhị cách vách, có rất nhiều người đến tham dự để tranh tài ! Cơ hội tốt để tạo scandal đây rồi!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 127: Bạn Trai Tôi Thật Lợi Hại

Editor: Hyna Nguyễn

"Áy... Nhất định phải làm sao? " Giang Yên Nhiên giấy giữa nói.

Mặc dù cô đối với Diệp Oản Oản đã hoàn toàn tín nhiệm, nhưng cái này cô lại thật sự cho là không ổn lắm...

Diệp Oản Oản liếc cô một cái, cầm một cái gương đi qua "Chẳng lẽ cậu muốn lấy bộ dạng như một người bị chồng ruồng bỏ xuất hiện ở trước mặt bạn học toàn trường, làm cho tất cả mọi người đều biết chuyện cười của cậu sao?"

"Tớ đương nhiên không muốn, nhưng là, cậu thật sự muốn dẫn tớ đi đâu?"

Diệp Oản Oản sờ cằm một cái nói "Nếu như cậu không thích tạo hình tớ làm cậu thì cùng lắm là tớ cạo trọc cùng cậu, suy nghĩ qua một chút tớ còn chưa từng thử qua đầu trọc đâu!"

Nhìn biểu tình của Diệp Oản Oản tựa hồ như còn rất mong đợi muốn thử một chút.

Giang Yên Nhiên không phản đối nữa kéo ra khoe miệng nói "không cần vậy đâu, dù gì thì tớ cũng phải cảm ơn cậu mà..."

Diệp Oản Oản lác bả vai của đối phương, lại bắt đầu một bộ dạng như thần côn nói "Cậu đừng có làm bộ dạng như tráng sĩ Lang nha son chuẩn bị hy sinh oanh liệt có được hay không! Nói cho cậu biết ánh mắt của tớ khá tốt đấy! Nói cho cậu biết tớ nghĩ, cậu căn bản không thích hợp với phong cách tiểu thanh tân hoa sen tinh khiết, chính cậu nhìn ngực của cậu một chút đi, như vậy mà làm kiểu tiểu thanh tân được sao? Còn học Trầm Mộng Kỳ đi làm tiểu thanh tân! Có chút tự biết mình có được không?"

Giang Yên Nhiên trong nháy mắt bung kín ngực, hai gò má đỏ bừng "Diệp Oản Oản! Cậu... Lưu manh..."

"Tớ đang nói sự thật được không! " Diệp Oản Oản rất là thèm thường mà xem thêm mấy lần nữa "Tin tưởng tớ, cậu rất thích hợp với vẻ đẹp nữ vương

diêm dúa lờ lợt quyền rũ điểm quang tứ xạ ngang ngược! Đầu tiên cậu phải thay đổi mái tóc đen dài thẳng này, tóc cậu quá ít, làm loại kiểu tóc này giống như rong biển dán trên đầu, cậu biết có bao nhiêu khó nhìn sao? Tóm lại ngày mai nghe lời tớ cậu phải đến tiệm làm tóc!"

Giang Yên Nhiên suy nghĩ một chút, nếu bị làm cho xấu đến mức không thể cho người khác biết cùng lắm thì mang cái mũ được rồi, vì vậy mở miệng nói "tóm lại cậu đừng để cho tớ tóc nhuộm xanh là được, cái khác tùy cậu nghĩ thế nào thì làm đi!"

"Cậu chắc chắn chưa? Tớ muốn cắt tóc ngắn cho cậu cũng nguyên ý? " Diệp Oản Oản hỏi.

Giang Yên Nhiên cười một tiếng "Tớ ngay cả người khác cũng không cần, còn thương tiếc đầu tóc này vì hấn mà lưu lại sao?"

Diệp Oản Oản hài lòng gật đầu " không tệ không tệ! Trẻ nhỏ dễ dạy!"

...

Một đêm trôi qua.

Tối hôm qua Giang Yên Nhiên không trở về ký túc xá, trực tiếp ở chỗ cô ngủ lại.

Buổi sáng, Diệp Oản Oản cũng không đánh thức cô dậy, rón rén rửa mặt xong liền đi học.

Bởi vì tối hôm qua ngủ rất trễ, Diệp Oản Oản một mực mệt mỏi rã rời, đến phòng học liền nằm ở trên bàn bắt đầu ngủ bù.

Ngược lại Tư Hạ bình thường ngủ từ đầu buổi đến cuối buổi, hôm nay một bộ tinh thần sáng lạng lóng lánh chói mắt hơn nửa hôm nay lại tới so với cô còn sớm hơn nhiều.

Thấy Diệp Oản Oản tới, đáy mắt thiếu niên nhất thời càng sáng ngời thêm vài phần, đem một khối bánh ngọt nhỏ tinh xảo như tác phẩm nghệ thuật đưa tới trước mặt cô " Oản Oản, ăn điểm tâm rồi sao? Cái này là bánh ngọt hạnh nhân ăn rất ngon, có muốn hay không nếm thử một chút?"

Nghe được bên cạnh truyền tới một thanh âm ôn nhu mà tất cả các thiếu nữ tha thiết ước mơ, Diệp Oản Oản lại chỉ cảm thấy như là một loại ma ám đoạt mệnh " tôi không thích ăn hạnh nhân."

Nghe được Diệp Oản Oản nói không thích ăn hạnh nhân, sắc mặt Tư Hạ hơi hơi cứng lên một chút, nhưng chỉ là thoáng qua rồi biến mất " vậy cậu thích ăn cái gì?"

Diệp Oản Oản cơ hồ muốn tan vỡ, thuận miệng qua loa lấy lệ nói " nhiều lắm, nói không hết."

Kính nhờ a đại ca! Đừng nữa nói chuyện với cô a! Người biết hiện tại có bao nhiêu người nhìn cô chăm chăm không?

Thấy Diệp Oản Oản tinh thần không dao động, Tư Hạ hơi nhú mày " Oản Oản, cậu tối hôm qua ngủ không ngon sao?"

Diệp Oản Oản hít một hơi thật sâu, tiếp tục như vậy không được, xem ra phải thả đại chiêu... Vì vậy, Diệp Oản Oản cũng không ngần đầu mà tiếp tục duy trì nằm ở tư thế ngủ đó , bật thốt lên mà trả lời một câu " ừ, ngủ không ngon, bởi vì bạn trai tôi thật lợi hại."

Bên người... Một mảnh gió lạnh tĩnh mịch, không còn âm thanh nữa...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 128: Hiệu Quả Rõ Rệt

Editor: Hyna Nguyễn

Cũng không để ý người mình ngồi cùng bàn có loại vẻ mặt nào, Diệp Oản Oản an tâm mà tiếp tục ngủ.

Trong lúc mơ mơ màng màng, cô mơ một giấc mơ. Tiếng súng, tiếng nổ, âm thanh tiếng rống...

Trong tầm mắt chỗ là tất cả mọi nơi đều là máu tươi cùng ánh lửa. Cô đã sớm sức cùng lực kiệt, nhưng vẫn phải không ngừng mà chạy, không ngừng chạy. Cũng không biết rốt cuộc cô chạy bao lâu như con đường kia hoàn toàn không có điểm cuối. Rốt cuộc, phía trước đã không có đường chạy nữa, chỉ có một mảnh đoạn nhai, mà phía dưới đoạn nhai là sóng lớn đập vô bờ.

Vô số bóng người màu đen, mang theo khí tức từ vong từng chút một hướng cô ép tới gần, sau đó, điên cuồng hướng cô nhào tới. Cô một thân một

mình, loạng choạ loạng choạng mà đứng ở nơi trời đầy khí xơ xác tiêu điều, từng đao từng đao xé cổ những người đó ra, máu đỏ tươi tung tóe cả vùng..

"Đình linh linh —— " tiếng chuông giờ học vang lên.

Diệp Oản Oản chợt thức tỉnh, toàn thân đều là mồ hôi lạnh.

Đáng chết... Tại sao lại làm cái ác mộng này...

Bình thường nếu như cô quá mệt mỏi hoặc là áp lực quá lớn, liền có thể sẽ gặp giấc mơ tương tự loại này bị người khác đuổi giết.

Mà bắt đầu từ bốn năm trước, đây là loại ác mộng cô thấy thường xuyên nhất, cô thường xuyên nằm mơ thấy rất nhiều hình ảnh đáng sợ lại khóc liệt khác.

Đại khái không phải do lần đó ở nước ngoài khủng bố tập kích tạo thành di chứng về sau chứ.

Chẳng qua là cô một mực có chút kỳ quái, trong mộng chính mình không khỏi cũng quá hung tàn chứ ? Hơn nữa, nhìn qua vô cùng xa lạ, giống như người kia căn bản liền không phải là cô, cho cô một loại cảm giác rất quý dị.

Cô không có bị hù bởi những thứ người kia đuổi giết, ngược lại mỗi lần thời điểm bị mình giết người làm người ta không rét mà run ánh mắt dọa cho tỉnh lại..

Một bên, Tư Hạ thấy Diệp Oản Oản thật giống như gặp ác mộng, chân mày hơi hơi cau lại một chút, tựa hồ muốn mở miệng, một giây kế tiếp, trong đầu bất ngờ vang vọng một câu "Bạn trai tôi thật lợi hại " trong nháy mắt kinh thiên động địa, giống như một loại thần chú cấm ngôn, khiến cho hần ngậm miệng lại.

...

"Đại chiêu " có hiệu quả rõ rệt, Diệp Oản Oản cả ngày đều vô cùng thanh tịnh, học xong liền trở về ký túc xá tìm Giang Yên Nhiên.

Bởi vì hôm nay đội bóng rổ của trường học có tranh tài, rất nhiều người cũng muốn đi xem, cho nên lớp trưởng cho bọn họ thả lỏng nghỉ ngơi một ngày, hôm nay không cần tập luyện.

Sau khi trở về, Diệp Oản Oản thấy phòng cô vốn trống trải rộng rãi giờ phút này đã bị chất tràn đầy.

Đang thu xếp đồ đạc Giang Yên Nhiên thấy cô trở về, có chút thấp thỏm mở miệng nói "Tớ đã nói với lão sư xin đổi ký túc xá, thừa dịp hôm nay xin nghỉ, liền đem đồ vật đều mang tới, cậu nếu như để ý đến việc ở chung với tớ, tớ sẽ đến xin lão sư an bài lần nữa..."

Diệp Oản Oản đương nhiên sẽ không để ý, chỉ là có chút lo lắng.

Vạn nhất Tư Dạ Hàn lại đột nhiên xuất hiện phải làm sao bây giờ? Vẫn không thể đem Giang Yên Nhiên dọa cho chết a!

Nếu như vậy thì cô nên gọi điện thoại nói với Tư Dạ Hàn một tiếng đi!

"Để ý cái gì, cậu không nói tớ cũng sẽ để cho cậu qua đây ờ. " Tình huống của Yên Nhiên như vậy, nhất định là không có cách nào tiếp tục cùng Trầm Mộng Kỳ ở cùng nhau.

Diệp Oản Oản nói xong, nhìn về phía Trầm Mộng Kỳ hỏi " đúng rồi, trung học đệ nhị Cẩm Tú cách vách trong đội bóng rổ có Sở Phong có phải hay không thích cậu?"

"Làm sao cậu biết... " Giang Yên Nhiên có chút ngoài ý muốn hỏi lại.

"Trước tại giỏ rác tớ thấy qua thư tình hần viết cho cậu."

Giang Yên Nhiên cũng không chối " hần quả thật viết qua thư tỏ tình cho tớ, lúc ấy tớ một lòng đều đặt trên người Tổng Tử Hàng, liền không có tí phản ứng quan tâm nào đến hần. Cậu thế nào đột nhiên lại hỏi cái này?"

Diệp Oản Oản sờ cằm một cái nói" gọi cái tin nhắn, hẹn hần buổi tối cùng nhau ăn cơm."

"À? Nhưng tớ đối với hần hoàn toàn không có cảm giác..."

Diệp Oản Oản kéo lại tay cô, lời nói thành khăn mà mở miệng " thân ái, không thử một chút làm sao biết? Phương thức tốt nhất để quên một đoạn cảm tình chính là bắt đầu một đoạn cảm tình mới! Quan trọng nhất là, tớ bảo đảm đến lúc đó tuyệt đối có thể đem Tổng Tử Hàng tức đến thổ huyết!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 129: Tại Sao Không Đi Đạo Chơi Một Lần

Editor: Hyna Nguyễn

"Tớ đã nói với cậu rồi, cậu đã từng cho rằng là cậu không phải là hán không thể, tưởng rằng hán chính là tất cả thế giới của mình, sự thật sẽ chứng minh, cậu chẳng qua chỉ là ếch ngồi đáy giếng! Thế giới lớn như vậy, tại sao không đi dạo chơi một lần, thế nào lại phải treo cổ trên một cái thân cây như Tống Tử Hàng?"

Sở Phong gia thế tốt, học giỏi, vận động tốt, dáng dấp lại soái, có thể quãng Tống Tử Hàng qua hơn mười mấy con phố, so với Tống Tử Hàng tuyệt đối đầy đủ hơn nhiều.

Bất quá cô một mặt là vì muốn ngược Tống Tử Hàng, mặt khác cũng là lo lắng cho Giang Yên Nhiên.

Lấy tính cách của Giang Yên Nhiên, cho dù cô ấy không đi tự sát nữa, nhưng chuyện lần này khẳng định cũng sẽ đối với cô ấy tạo thành bóng ma rất lớn trong lòng, lấy cái tính tình cô chấp của mình, sau này loại tình huống không bao giờ tin tưởng nam nhân thật ra vẫn rất có thể phát sinh.

Nếu là Giang Yên Nhiên cùng Sở Phong có thể thành đôi là tốt nhất, nếu không thể thành đôi thì dời đi một chút sự chú ý cũng là một chuyện tốt.

Thật ra thì người theo đuổi Giang Yên Nhiên cũng không ít, cô duy nhất chỉ nhớ rõ Sở Phong là bởi vì kiếp trước khi Giang Yên Nhiên tự sát chết đi, Tống Tử Hàng lập tức chế tạo chụp một bộ ảnh lớn, chỉ định Trầm Mộng Kỳ là nữ nhân vật chính, ở hiện trường buổi họp báo bộ phim đó, Sở Phong đột nhiên xuất hiện nổi điên xông lên đài đem Tống Tử Hàng đánh một trận toi bời, lúc ấy sự tình huyền ảo thật lớn, khắp nơi đều có thể thấy có người bát quái.

Nghe nói sau đó Tống Tử Hàng đối với đưa hán ra kiện tụng, vì Sở Phong gia thế quá cứng rắn, cuối cùng lấy giải hòa chấm dứt.

Cô đến nay vẫn còn nhớ đến lúc ấy biểu tình nam nhân trong video giận dữ đau thương..

Lúc đó cách lúc Giang Yên Nhiên kết hôn đều đã đến mấy năm, nhưng đã nhiều năm như vậy, người đàn ông này vẫn như cũ nhớ đến cô ấy.

Cho nên cô mới cảm giác thấy người này không tệ, thật lòng có thể thử một lần.

Nghe lời nói của Diệp Oản Oản, Giang Yên Nhiên có chút tự giễu cười khổ nói "Tống Tử Hàng làm sao có thể tức giận..."

Mặc dù nói như vậy, bất quá, cuối cùng Giang Yên Nhiên vẫn là dựa theo lời nói Diệp Oản Oản mà làm theo.

Có lẽ Oản Oản nói không sai, cô nên nhảy ra khỏi thế giới chật hẹp kia.

Nhìn tận mắt Giang Yên Nhiên gửi xong tin nhắn, Diệp Oản Oản yên tâm, sau đó trên dưới quan sát cô một cái, lại nhấn mặt nói "không cần nói cho tớ biết cậu hôm nay sẽ mặc cái này đi sao?"

"Thế nào? Đây là bộ quần áo đẹp mắt nhất của tớ đấy! Tớ ngày hôm nay có ý lựa ra đó! " Giang Yên Nhiên mở miệng.

Diệp Oản Oản thở dài một hơi, thầm nghĩ có vấn đề là cô mới đúng chứ? Có thể hay không đối với mình có chút thanh tỉnh nhận biết?

"Trắng hều mềm oặt, cùng vải rách một dạng, nơi nào đẹp mắt chứ?"

"Đây là kiểu lưu hành gần đây a..."

"Văn nghệ sậm nữ bệnh cùi đúng không? " Diệp Oản Oản liếc mắt, từ trong rương quần áo của Giang Yên Nhiên tìm tìm một lúc, sau đó lựa ra một áo đầm in hoa nói "đổi cái này đi!"

Trang phục cổ hoa vẫn ghép lại, xinh đẹp nhưng cũng không khoa trương, rực rỡ chói mắt lại không mất thanh xuân hoạt bát, rất thích hợp với phong cách và tuổi tác của cô.

Đôi người khác xuyên có thể sẽ rất thôn rất quê mùa, nhưng nếu như là Giang Yên Nhiên, tuyệt đối Hold được!

Giang Yên Nhiên có chút ngoài ý muốn nhìn bộ quần áo kia một cái "Cậu thật là biết chọn, đây là bộ quần áo đắt tiền nhất của tớ. Sinh nhật tớ, mẹ của tớ đưa cho tớ đó, là bản limited mới nhất ra của nhà C nhưng là cảm thấy được màu sắc quá hoa tiêu quá diễm lệ, cho nên một lần cũng không mặc qua..."

"Đi thử một chút đi thử một chút! Tớ muốn nhìn! " Diệp Oản Oản cặp mắt lấp lánh mà nhìn chăm chăm cô, mặt đầy mong đợi.

Giang Yên Nhiên bất đắc dĩ bật cười "được rồi!"

Lúc đó mẹ khuyên cô (Yên Nhiên) như thế nào, cô cũng không muốn thừa, cô không muốn thừa bất kỳ món đồ mà Tổng Từ Hàng không thích, nhưng là đối với Diệp Oản Oản, biết rất rõ ràng cô phương diện này không đáng tin cậy, nhưng vẫn là đối với cô (Oản Oản) có loại tín nhiệm vô hình.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 130: Đi Tìm Vùng

Editor: Hyna Nguyễn

"Đã tốt chưa? Có cần giúp một tay không?"

Giang Yên Nhiên đều đã đi vào rồi trong hơn mười phút còn chưa có đi ra, Diệp Oản Oản không nhịn được thúc giục hỏi.

Trong phòng rửa tay truyền tới âm thanh lúng túng của Giang Yên Nhiên "Oản Oản, tớ muốn đi đổi lại bộ khác bộ này làm tớ thấy là lạ sao á!"

Diệp Oản Oản quả thực không kịp đợi, trực tiếp đẩy cửa ra liền tiến vào.

Thấy thay quần áo xong Giang Yên Nhiên, Diệp Oản Oản nhất thời sững sờ.

Mặc dù biết Giang Yên Nhiên khẳng định mặc sẽ thích hợp, nhưng vẫn bị cái vẻ tươi đẹp này muốn nhìn đến thật lâu nói "tớ đi a! Biết đáng người cậu rất được! Không nghĩ tới tốt như vậy!"

Bình thường Giang Yên Nhiên rất thích mặc cái loại quần áo rộng rãi thoải mái mang hơi hướng văn nghệ, cho nên căn bản là không nhìn ra vóc người, mà cái bộ quần áo cắt xén này lại đem tất cả ưu điểm của Giang Yên Nhiên nổi bật lên.

Diệp Oản Oản nghĩ tới đây là bộ đồ Giang mẹ đưa cho con gái mình nhân dịp lễ trưởng thành mười tám tuổi, nhất thời cảm thấy đúng là thật thích hợp.

Nhìn Giang Yên Nhiên trong kiếng, Diệp Oản Oản có loại cảm giác của thiếu nữ phá kén thành bướm.

"Cậu lại trêu ghẹo tớ rồi! " Giang Yên Nhiên giận đến giậm chân.

Nhìn Giang Yên Nhiên cái bộ dáng xấu hổ này, Diệp Oản Oản bật cười "tớ nói là lời nói thật có được hay không?"

Mặc dù bây giờ Giang Yên Nhiên tuổi tác còn nhỏ, tính tình ngang ngược nữ vương khí tràng còn chưa có được ngay, nhưng như bây giờ giống như nụ hoa chớm nở, đồng thời mang theo ý vị của người đàn bà kiêu mỹ cùng thiếu nữ thanh sáo, càng là động lòng người.

"Yên tâm đi, tin tưởng tớ, không có chút nào kỳ quái, chẳng qua là chính cậu không có thói quen này mà thôi! Phải nói kỳ quái cũng là kiểu tóc cùng phong cách khí chất của cậu quả thực không xứng, hiện tại thu thập đồ vật, tớ cùng cậu đến tiệm làm tóc!"

"Cậu chắc chắn chứ?"

"Một trăm hai chục ngàn phút chắc chắn, muốn tớ ở hiện trường đối với cậu biểu lộ 10 ngàn chữ sao?"

"Được rồi..."

"Đi thôi đi thôi!"

Nhanh chóng thu thập một chút, Diệp Oản Oản không kịp chờ đợi đem Giang Yên Nhiên kéo ra khỏi cánh cửa. Bởi vì vào lúc này cơ hồ tất cả mọi người đều tụ tập ở sân bóng rổ của trường học chuẩn bị xem so tài, cho nên những địa phương khác cơ hồ cũng không có người.

Đến tiệm làm tóc.

Diệp Oản Oản để cho thợ hót tóc nghiêm khắc dựa theo yêu cầu của mình giúp Giang Yên Nhiên làm một kiểu tóc.

Thợ hót tóc vốn đang thật không nhịn được Diệp Oản Oản ra vẻ hiểu biết quơ tay múa chân, chờ sau cùng khi thấy kết quả, nhất thời không nói nên lời.

Trong kiếng nữ hài thay đổi mái tóc đen dài thẳng, một con dài tới xương quai xanh mặt ong màu trà rồi bù hơi cuộn, để cho cả người cô đều trở nên tươi đẹp thời thượng.

Vốn là hấn còn cảm thấy xương quai xanh cái này chiều dài làm người ta lúng ta lúng túng, cũng không hiểu Diệp Oản Oản trong miệng nói "Ngủ không tỉnh quyen" là ý gì, không nghĩ tới lấy ra hiệu quả tốt như vậy.

Chẳng qua là đổi một kiểu tóc, lại để cho cô bé trước mắt giống như biến thành một người khác, để cho người khác hoàn toàn không đòi mắt nổi.

"Tiểu cô nương, cô có thể à! Ở đâu thấy cái này kiểu tóc? Quả thật đẹp mắt! " thợ hớt tóc không tiếc lời nói khen ngợi, bắt quá để cho hấn không nghĩ ra là, nhìn cô bé này thâm mỹ còn rất khá, thế nào đem chính mình cho phối thành như vậy?

Giờ phút này, Giang Yên Nhiên nhìn chính mình trong kiếng, thật lâu cũng đều chưa tỉnh hồn lại. Cô đối với chính mình vẫn rất không có tự tin, biết việc của Tổng Từ Hàng cùng Trầm Mộng Kỳ xong, càng là cơ hồ lâm vào đắm lầy tự ti, cuối cùng cho là Diệp Oản Oản là đang an ủi mình, cô cho tới bây giờ không biết, mình nguyên lai cũng có thể có phương diện như thế...

"Như thế nào? Có phải hay không bị chính mình đẹp đến mức dọa sợ? " Diệp Oản Oản cười.

"Rất đẹp mắt. " Giang Yên Nhiên thành thực gật đầu, dù sao cũng là con gái, thấy chính mình biến hóa được người khác coi trọng, tâm tình đều biến hóa khá hơn.

"Là mỹ lật được không? Hiện tại đại công cáo thành! Tớ với cậu đến sân bóng rổ tìm chỗ ngồi đi! " Diệp Oản Oản thăm xoa xoa mà hưng phấn không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mới Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 131: Có Phải Ngốc Hay Không

Editor: Hyna Nguyễn

Hôm nay trận đấu bóng rổ này là cuộc tranh tài cuối cùng của lớp mười hai, coi như là cuộc so tài cáo biệt, cho nên đặc biệt được chú ý. Diệp Oản Oản đứng ở cửa xa xa nhìn một cái, chỉ thấy trên trường đấu hai đội đội viên đang làm nóng người, không thấy Sở Phong, chắc hấn còn chưa tới. Về phần Tổng Từ Hàng, thân ảnh cao lớn rất nổi bật mà đứng ở vị trí xếp hàng thứ hai bên khán đài.

Nơi đó có Trầm Mộng Kỳ, Phương Cầm cùng mấy cái nữ sinh lớp A khác đang ngồi. Ánh mắt của những nữ sinh kia nhìn Tổng Từ Hàng tất cả đều chiếu lấp lánh, tràn đầy sùng bái. Mà trong mắt của Tổng Từ Hàng cũng chỉ có Trầm Mộng Kỳ.

Tổng Từ Hàng ánh mắt chuyên chú đưa đến cô bé trước mắt, có chút kích động mở miệng nói " cảm ơn các người tới cổ vũ chúng ta!"

"Ha ha Tổng đội trưởng nhưng thật ra là nghĩ muốn cảm ơn Mộng Kỳ đến xem hấn đi thi đấu đi! Chúng ta toàn bộ mấy người cũng chỉ là nhân tiện mà thôi!"

"Có Mộng Kỳ cổ vũ, hôm nay nhất định là Tổng đội trưởng làm chủ sân nhà! Mang theo Thanh Hòa đánh bại Cẩm Tú không chừng mạnh giáp!"

"Đó là nhất định! Sức mạnh của ái tình mà!"

Trầm Mộng Kỳ hôm nay một thân mặc quần dài màu xanh nhạt, rất là thanh tân ưu nhã, sắc mặt hàm xuân mà giận ồ ào lên nhắc mọi người một cái " các cậu đừng làm rộn! Minh đến cổ vũ cho đội bóng rổ trường chúng ta cũng là điều nên làm mà!"

Diệp Oản Oản đứng ở cách đó không xa, nhìn đến chật chịt chất lười. Giang Yên Nhiên vì toàn bộ đội bóng rổ rót nước mua cơm giặt quần áo, một câu tốt đều không tới, Trầm Mộng Kỳ bắt quá ngồi ở chỗ này xem trận tranh tài, lại đem hấn cảm động đến cùng tự đắc.

"Không có sao chứ? " Diệp Oản Oản có chút không yên lòng mà hướng Giang Yên Nhiên nhìn một cái.

Giang Yên Nhiên hít sâu một hơi, từ phía trước đã tình mị tiểu thu hồi ánh mắt trên người hai người bọn họ " không việc gì, đi thôi."

Từ khi tại diễn đàn công khai câu trả lời kia, Tổng Từ Hàng liền bắt đầu không chút kiêng kỵ theo đuổi Trầm Mộng Kỳ. Hai người một trước một sau hướng hàng trước chỗ trống đi tới.

Trong sân bóng của trường học mọi người thấy Diệp Oản Oản tất cả đều là một trận xì xào bàn tán, bắt quá Diệp Oản Oản danh tiếng vốn là lớn, tất cả mọi người thấy cũng không có lấy gì làm lạ, rất nhanh sự chú ý của mọi người đều chuyển tới trên người nữ sinh sau lưng Diệp Oản Oản.

Thấy Giang Yên Nhiên trong nháy mắt, cơ hồ tất cả mọi người đều là hai mắt tỏa sáng.

Nhất là các nam sinh!

"Wase! Mau nhìn mau nhìn! Mỹ nữ!"

"Mỹ nữ này lớp nào a? Tại sao dường như chưa thấy qua?"

"Ài? Đây không phải là Giang Yên Nhiên lớp A sao ta đi a! Chính là đôi một kiểu tóc để nguyên quần áo trang phục mà thôi!"

"Chửi thế một tiếng! Mù mắt chó của ta! Không nghĩ tới Giang Yên Nhiên lại xinh đẹp như vậy? Vóc người cũng cực kỳ tốt đấy!"

...

Trong sân cầu của trường động tĩnh rất nhanh đưa tới sự chú ý của đám người đang ngồi hàng trước Trầm Mộng Kỳ cùng Tống Tử Hàng, bọn họ cũng quay đầu theo nhìn về hướng sau lưng.

Tống Tử Hàng chỉ mơ hồ nghe được có người gọi tên "Giang Yên Nhiên", trong tiềm thức liền sinh ra một cỗ không ưa. Chẳng lẽ cô gái kia lại chưa từ bỏ ý định theo tới đây muốn dây dưa sao? Tống Tử Hàng chân mày nhíu chặt mà theo tầm mắt của mọi người nhìn sang, kết quả, một giây kế tiếp, trên mặt biểu tình nhất thời ngẩn ngơ.

Chỉ thấy trước mắt nữ sinh người mặc trang phục áo đầm cổ in hoa màu sắc mình miễm, tóc tinh xảo được cắt xén buộc vòng quanh làm lộ đường cong thiếu nữ hoàn mỹ động lòng người, tóc quấn màu trà sóng vai để cho cô nhìn qua tươi đẹp lại động lòng người, không chút nào giống bộ dáng trầm muộn trong ngày thường. Cái vẻ đẹp dễ này đủ để cho tất cả đàn ông xiêu lòng, người con gái đó lại là... Giang Yên Nhiên!

Tống Tử Hàng cơ hồ không thể tin được mắt kiếng của mình. Giờ phút này tiếng nghị luận của những người chung quanh cũng lớn hơn, nhất là khi nhìn đến Tống Tử Hàng cùng Trầm Mộng Kỳ.

"A lô? Các người chẳng lẽ không cảm thấy được Giang Yên Nhiên so với Trầm Mộng Kỳ xinh đẹp hơn sao?"

Tướng mạo của Trầm Mộng Kỳ cộng thêm trang điểm da mặt thích hợp ăn mặc quả thật coi như có khí chất mỹ nữ, nhưng cùng Giang Yên Nhiên xinh đẹp động lòng người so sánh thì trong nháy mắt liền lộ ra vẻ nhạt nhẽo.

"Đẹp dễ quá nhiều được không! Bình thường thật là không nhìn ra!"

"Hơn nữa suy nghĩ kỹ một chút, Giang Yên Nhiên gia thế cũng tốt hơn Trầm Mộng Kỳ nhiều, phụ thân là đạo diễn nổi tiếng, mẫu thân là biên kịch trứ danh, mà cha của Trầm Mộng Kỳ nghe nói lúc trước chính là cho Diệp Oản Oản ba cô ta làm tài xế lái xe, các người nói Tống Tử Hàng có phải hay không ngốc à? Để một người có gia thế đối với hắn một lòng lại thích bạch phú mỹ không muốn, mà muốn tìm một cái người đạo mạo!"

Những lời này dĩ nhiên rõ ràng truyền đến trong tai Tống Tử Hàng cùng Trầm Mộng Kỳ. Sắc mặt của Tống Tử Hàng nhất thời đen xuống, mặt của Trầm Mộng Kỳ càng là một trận tái mét.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Mối Bất Lương Có Chút Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.